

Ανθούλα Κοκοβέ

Χαρίλαος Πρωτοσυγκέλλου

Δημοδιδάσκαλος
(1907-1994)

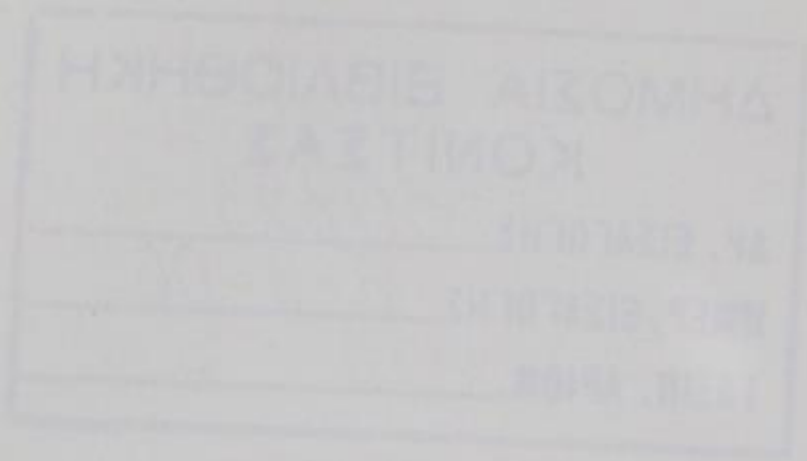
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Ιωάννινα 2006

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
ΚΟΝΙΤΣΑΣ	
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	50823
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	8-3-06
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ.	920 ΚΟΚ

κωδ. εγ. 4206

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΑΡΧΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Π. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΔΛΟΥ

Δημοδιδάσκαλος
(1907-1994)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

1951-1952

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΑΝΘΟΥΛΑ ΚΟΚΟΒΕ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Π. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

Δημοδιδάσκαλος

(1907-1994)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

© Ανθούλα Κοκοβέ
Κωστή Παλαμά 5
Τ.Κ. 45221 Ιωάννινα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Καθώς περνούν τα χρόνια και οι μνήμες ξεθωριάζουν, για να μη χαθούν κάποια έγγραφα ή γραπτές μαρτυρίες που έχω από το αρχείο του αείμνηστου πατέρα μου, Χαριλάου Π. Πρωτοσυγκέλλου, δάσκαλου, έφεδρου αξιωματικού και τραυματία πολέμου, αποφάσισα κάποια από αυτά, όσα γλίτωσαν από τη φωτιά, τους σεισμούς και τα ποντίκια, να τυπωθούν σ' ένα βιβλίο.

Δεν είναι καθόλου εύκολο ν' αναφερθείς σε ιστορικά ή άλλα γεγονότα που δεν γνωρίζεις καλά, και ακόμα δυσκολότερο, ένα παιδί να γράφει για το γονιό του.

Δώδεκα χρόνια μετά το θάνατό του, μνημόσυνο πνευματικό παραδίδω στην κρίση του χρόνου το παρόν βιβλίο.

Είναι χρέος τιμής στις χιλιάδες των Ελλήνων που έχυσαν το αίμα τους για την πατρίδα, αλλά και αναφορά τιμής στους ακρίτες δασκάλους, τους στυλοβάτες της υπαίθρου, που για πολλά χρόνια, σε δύσκολους καιρούς, μάθαιναν τα χωριατόπουλα Γράμματα και ανέβασαν το πνευματικό τους επίπεδο.

Σε μια εποχή αντιπροσωπική και σε μιά κοινωνία ατομισμού και συμφέροντος, να γράψεις για ηρωισμούς και κοινωνικές προσφορές, ίσως είναι αποκοτιά.

Τώρα μάλιστα που στις μέρες μας, αλλά και πριν που κάποιοι προσπαθούν να ξαναγράψουν τη σύγχρονη Ελληνική Ιστορία στα μέτρα τους.

Όμως την ιστορία από το 1939-1950 την έγραψαν χιλιάδες Έλληνες με τον ιδρώτα και το αίμα τους και είναι ύβρις η παραχάραξή της.

Ήταν η γενιά της εθνικής και κοινωνικής προσφοράς που με τον αγώνα τους κατάφεραν από τα ερείπια ενός δεκάχρονου πολέμου να αναρθώσουν την Ελλάδα.

Για να έρθουν οι νεότεροι να ζήσουν σε μια ελεύθερη πατρίδα και σε καλύτερες συνθήκες ζωής.

Ανθούλα Κοκοβέ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Π. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

Δημοδιδάσκαλος

(1907-1994)

Ο Χαρίλαος Π. Πρωτοσυγκέλλου γεννήθηκε στο Πάπιγκο Ζαγορίου το 1907. Απόφοιτος του πενταετούς Διδασκαλείου Ιωαννίνων, διορίστηκε δάσκαλος το 1927 στη Λυκόρραχη Κόνιτσας, μετά στο Πεκλάρι (Πηγή) και το 1933 στη Γορίτσα (Καλλιθέα), μέχρι τη συνταξιοδότησή του (1962).

Ήταν παντρεμένος με την Χρυσάνθη Δ. Σακελλαρίδη και απέκτησαν δύο παιδιά τον Λουκιανό και την Ανθούλα.

Το 1928 φοίτησε στη Σχολή Εφέδρων Πεζικού στη Χαλκίδα. Έλαβε μέρος στο Ελληνοϊταλικό πόλεμο 1940-1941 ως έφεδρος ανθυπολοχαγός και τραυματίστηκε στις 16/2/1941 στο Μάλι Σπάρτης Β.Η.

Την Κατοχή εντάχθηκε στις ανταρτικές αντιστασιακές ομάδες ΕΔΕΣ του Ζέοβα.

Την περίοδο 1946-1949 επιστρατεύεται και υπηρετεί ως έφεδρος υπολοχαγός Διοικητής του 5ου Λόχου ΜΑΔ του 582 Τ.Π. Κονίτσας.

Στη μάχη της Κόνιτσας τραυματίστηκε στις 29/12/1947. Τιμήθηκε με δύο αριστεία ανδρείας.

Εξήσησε εξήντα χρόνια στην ακριτική επαρχία Κόνιτσας σε δύσκολες και επικίνδυνες καταστάσεις με διαρκή εθνική και κοινωνική προσφορά.

Πέθανε στις 29/12/1994.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

1939-1950

Δυσκολεύομαι να γυρίσω δεκαετίες πίσω, σε παιδικές οδυνηρές μνήμες, που τις έχω καταχωνιάσει στο βάθος του μυαλού μου.

Παληές πληγές που ακόμα με πονάνε.

Ίσως γι' αυτό για χρόνια αναβάλλω την ετοιμασία αυτού του βιβλίου.

Όταν έχεις γεννηθεί στην αντάρα του πολέμου και τα πρώτα χρόνια της ζωής σου (1939-1950) πέρασαν μέσα σε δάκρυα, αίμα, φωτιές και δυστυχία.

Όταν από μωρό στερήθηκες τον πατέρα σου που πολεμούσε στα βουνά τους εχθρούς. Όταν αναγκάστηκες να μείνεις σε αχυροκαλύβα σαν τον Χριστό, γιατί οι Γερμανοί σου κάψαν το πατρικό σου.

Κι ύστερα ν' ακολουθήσει ξερριζωμός και ξεχωρισμός. Μνήμες τόσο σκληρές και δύστυχες που σημάδεψαν την παιδική ψυχή μου.

Μόνο για χάρη της μνήμης του γονιού μου, γυρίζω πίσω σ' αυτά τα χρόνια.

Τι να καταλάβει η νέα γενιά σήμερα για γεγονότα που δεν έζησε.

Τι να νοιώσει διαβάζοντας κάποια έγγραφα του 1945 προς του πυροπαθείς των χωριών της Κόνιτσας ή του Ζαγορίου, για καταγραφή των ζημιών από τον πόλεμο.

Χρήσιμο ίσως σαν αποδεικτικό στοιχείο για τις γερμανικές αποζημιώσεις που ποτέ δεν πήραμε.

Που κι αν δινόταν δεν θα μπορούσαν ποτέ να σβήσουν όσα υποφέραμε εξ αιτίας τους, καταστρέφοντας τα παιδικά μας χρόνια και αναγκάζοντάς μας να ζήσουμε την οδύνη πυροπαθών, βλέποντας για χρόνια τα καμμένα σπίτια μας και τα κατεστραμμένα χωριά μας.

Στα χρόνια πολέμου 1939-1950, οι μνήμες έχουν στοιχειώσει για όσους τα έζησαν. Μνήμες ένδοξες από τον ελληνοϊταλικό πόλεμο και το έπος 1940-1941, κι ύστερα πένθιμες με την τριπλή κατοχή Ιταλών, Γερμανών και Βουλγάρων, από το 1941-1945.

Τα χωριά ρήμαξαν κι η καταστροφή ολοκληρώθηκε με τον συμμοριτοπόλεμο ή ανταρτοπόλεμο ή εμφύλιο, από το 1946-1949.

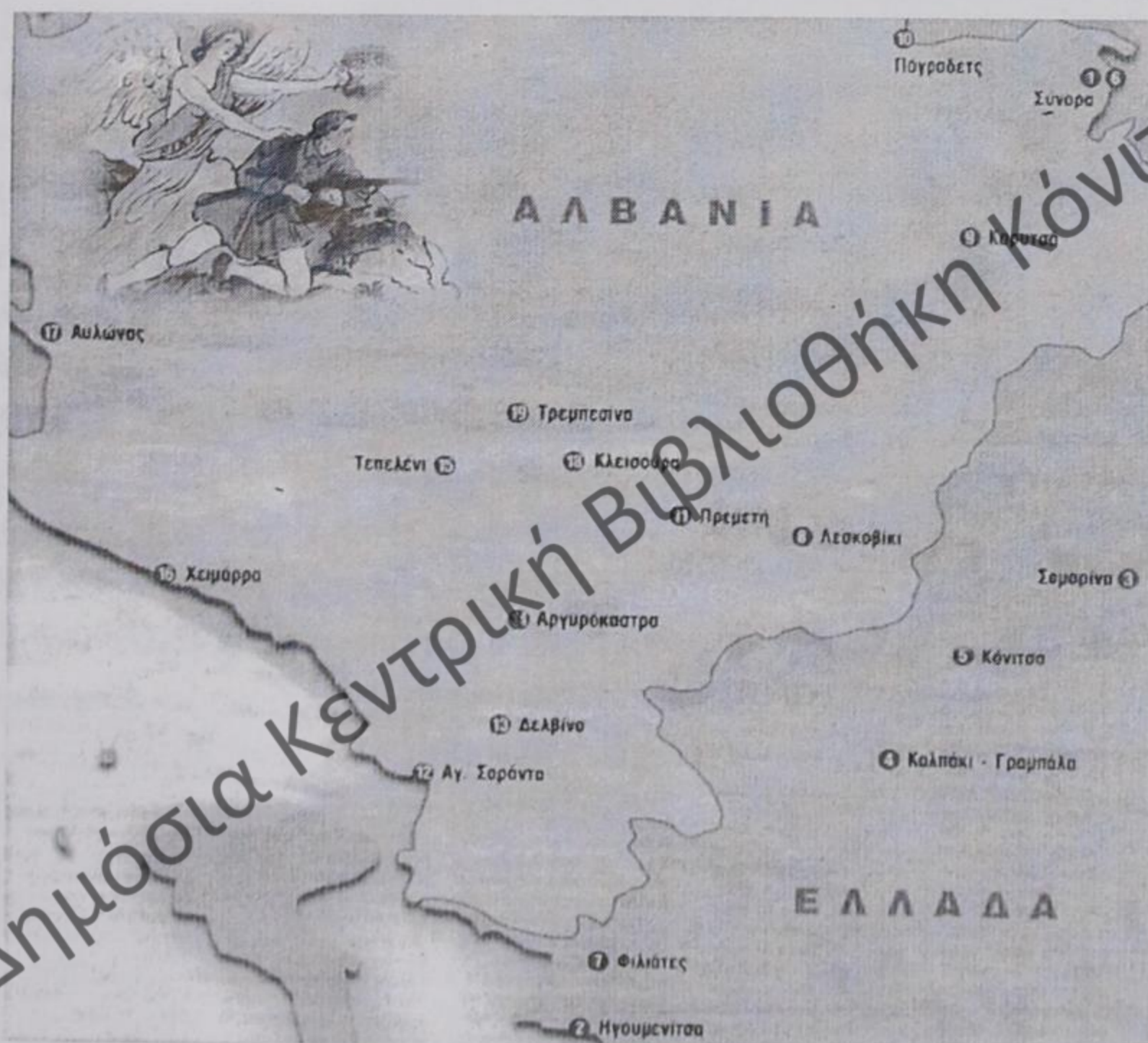
Με όποιο όνομα και αν αναφερθείς σ' αυτά τα γεγονότα, δεν παύουν να είναι τα πιο οδυνηρά για την Ελλάδα, που έχασε τότε στις πολεμικές επιχειρήσεις τον ανθό της ελληνικής νιότης και γέμισε νεκρούς, τραυματίες κι ανάπηρους η χώρα.

Η αδέκαστος Ιστορία θα αποδώσει κάποτε στους πρωταίτιους του μαύρου και του κόκκινου φασισμού την μεγάλη ευθύνη για το αιματοκύλισμα στην Ελλάδα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1940

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ *Ο πρεσβευτής*

Πρεσβευτής της Ελλάδας στη Ρώμη, ήταν αυτός που έγκαιρα ειδοποίησε την κυβέρνηση ότι οι Ιταλοί ετοίμαζαν αιφνιδιαστική εισβολή από την Αλβανία. Στις 15 του Μάη του 1940 έγραψε στην ελληνική κυβέρνηση: «Είμαι πεπεισμένος ότι, εάν η Ιταλία εισέλθει εις τον πόλεμον, θα ακολουθήσει, παρά

πάσαν αντίθετον δήλωσιν, την μέθοδον του αιφνιδιασμού». Στις 14 Αυγούστου, παραμονή του τορπιλισμού της Έλλης στην Τήνο, τηλεγράφησε στην Αθήνα ότι επίκειται κάποιο χτύπημα. Η σύνταξη του ιταλικού τελεσιγράφου ξεκίνησε στις 22 Οκτωβρίου στο ιταλικό υπουργείο Εξωτερικών, στη Ρώμη. Στις 23 ο Ιωάννης Πολίτης τηλεγραφούσε στην Αθήνα ότι επίκειται ιταλική στρατιωτική επίθεση εναντίον της Ελλάδας. Και προσδιόριζε ότι θα εκδηλωθεί «μεταξύ 25ης και 28ης Οκτωβρίου».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ *Ο αγωνιστής*

Ήταν ο πρώτος Έλληνας αξιωματικός που διέταξε αντεπίθεση, δυο βδομάδες πριν από την εντολή του επιτελείου. Γεννήθηκε το 1897 στη Μάνη, μετείχε στις μάχες του Σκρά και της Δοϊράνης και πήρε μέρος στη Μικρασιατική εκστρατεία. Αποστρατεύτηκε το 1936 «για λόγους υγείας», αλλά ανακλήθηκε στην ενεργό δράση στα 1940. Συνταγματάρχης πια, ανέλαβε τη διοίκηση του απόσπασματος Πίνδου και εργάστηκε υπεράνθρωπα ετοιμάζοντας την ελληνική άμυνα εκεί. Το απόσπασμα του αριθμούσε 2.000 άνδρες και διέθετε τέσσερα ορεινά πυροβόλα. Παρ' όλα αυτά, αντιμετώπισε τη μεραρχία Αλπινιστών

«Τζούλια», που διέθετε 15.000 άνδρες και είκοσι πυροβόλα, έχοντας και αεροπορική υποστήριξη κατά την εισβολή. Ως τις 31 του Οκτώβρη ο Δαβάκης υποχωρούσε. Την 1η του Νοέμβρη διέταξε αντεπίθεση! Πολεμούσε στην πρώτη γραμμή και τραυματίστηκε, αλλά η αντεπίθεση συνεχίστηκε και κατέληξε στην πρώτη ελληνική αλλά και συμμαχική νίκη επι ευρωπαϊκού εδάφους. Στην Κατοχή συνελήφθη από τους Ιταλούς που τον επιβίβασαν σε πλοίο για την Ιταλία, όπου θα παρέμενε ως όμηρος. Το πλοίο τορπιλίστηκε και ο Δαβάκης βρήκε τραγικό θάνατο. Τάφηκε στον Αυλώνα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ *Ο «προσηλυτιστής»*

Αρχηγός πυροβολικού της 8ης μεραρχίας, ο συνταγματάρχης Μαυρογιάννης ήταν αυτός που επιφύλαξε «λαμπρή υποδοχή» στους Ιταλούς εισβολείς. Από τα τέλη του Αυγούστου του 1940 ανεβοκατέβαινε τις διαδρομές από τα

αλβανικά σύνορα ως τις ελληνικές γραμμές προκάλυψης, σημείωνε τοποθεσίες κι έπειτα πήγαινε στα πλησιέστερα χωριά. Πιστώσεις για την άμυνα δεν περίσσευαν κι ο συνταγματάρχης απευθυνόταν στον πρόεδρο και στον παπά κάθε κοινότητας. Τους έβαζε να χτυπήσουν την καμπάνα, μαζευόταν ο κόσμος, τους έβγαζε λόγο κι έπειτα έπαιρνε τους εθελοντές μαζί του, να σκάψουν στα περίχωρα. Αντιαρματικές τάφροι, εμπόδια με σιδηροτροχιές, ναρκοπέδια, χαρακώματα, παρατηρητήρια, φωλιές πολυβόλων, συρματοπλέγματα στήθηκαν έτσι και καμουφλαρίστηκαν. Κανένα δεν πήγε στον βρόντο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΣ Ο Ηπειρώτης

Διοικητής της 8ης μεραρχίας, ο υποστράτηγος Κατσιμήτρος είχε στη διάθεση του άνδρες μόνο από την Ηπειρο. Και την Ηπειρο τους κάλεσε να υπερασπιστούν. Οι κινήσεις πέρα από τα σύνορα τον έπεισαν ότι έπρεπε να περιμένει επίθεση πριν να φέξει η 28η του Οκτώβρη. Ανέφερε στο Γενικό Επιτελείο σχετικά. Τον ρώτησαν πώς έβλεπε την κατάσταση κι απάντησε:

«Μπορώ να διαβεβαιώσω υπευθύνως τον κύριο Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου, και το τονίζω ιδιαίτέρως, ότι οι Ιταλοί δεν θα περάσουν το Καλπάκι. Χωρίς να έχω το ανάστημα του στρατηγού Πετέν, που είπε για το Βερντέν ότι οι Γερμανοί δεν θα περάσουν και δεν πέρασαν, μπορώ να βεβαιώσω με κάθε πεποίθηση πως οι Ιταλοί δεν θα περάσουν το Καλπάκι». Όντως, δεν το πέρασαν.

Πέντε μήνες διήρκεσαν οι μάχες των ελληνικών δυνάμεων με τους πανίσχυρους Ιταλούς. Τα 19 επεισόδια της σύγκρουσης γράφτηκαν στην κραυγή νίκης «Αέρα»...

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΕΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

1 28/10/1940: Υπέρ βωμών και εστιών

Τους γνωρίζωμεν καλά! Είνε οι δειλοί δολοφόνοι της Τήνου

Ύδουρματος

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΟΥΡΑ!
ΗΡΧΙΣΑΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙ ΕΧΟΡΟΠΡΑΞΙΑΙ
Τό πρώταν ανακοινώθεν του Έλληνικού Έπιτελείου
Πρωίνοι συναγερμοί εις τας 'Αθηνάς
Ο Βασιλεύς εις τας 'Αδούς της πρωτευούσης
Τό Έθνος σύσσωμον αντιμετώπιζει
την θρασυδειλον πρόκλησιν των 'Ιταλών

Η ΖΩΗ ΜΑΣ
εις την ύπηρεσίαν
της Πατρίδος

Τό Διόγγεμα
του Βασιλέως

Η ιταλική επίθεση εκδηλώθηκε στις 5 το πρωί σε όλο το μήκος των ελληνοαλβανικών συνόρων. Την πρώτη ώρα οι Ιταλοί διέθεταν 100.000 άνδρες, άγνωστο αριθμό μελανοχιτώνων και κάμποσους στρατολογημένους Αλβανούς. Είχαν 135 πυροβολαρχίες και ένα τάγμα πολυβόλων, 150 άρματα μάχης και 18 ίλες ιππικού. Και υποστηρίζονταν από 400 αεροπλάνα. Απέναντί τους οι Έλληνες διέθεταν 35.000 άνδρες με 40 πυροβολαρχίες. Και η ελληνική αεροπορία είχε 130 αεροπλάνα που έπρεπε να καλύπτουν ολόκληρη την ελληνική επικράτεια.

2 29/10/1940: Μάχες στην ακτή

Στο μέτωπο της παραλίας, οι Ιταλοί κατάφεραν να προχωρήσουν ως τον ποταμό Θύαμη, τον Καλαμά. Σε κάποιο σημείο τον πέρασαν. Κατάφεραν να κυριεύσουν την ακριτική κωμόπολη Φιλιάτες και να μπουν στην Ηγουμενίτσα. Δεν μπόρεσαν να πάνε πιο κάτω, καθώς η ελληνική ανασύνταξη τους σταμάτησε.

Όλος ο ελληνικός λαός στάθηκε συμπαραστάτης στον αγώνα του απλού φαντάρου.

3 29/10/1940: Διείσδυση

Η γραμμή άμυνας έσπασε στα ανατολικά και οι Ιταλοί κατόρθωσαν να προωθηθούν βαθιά στο ελληνικό έδαφος, ως την περιοχή της Σαμαρίνας. Το Γενικό Έπιτελείο το αποσιώπησε και η λογοκρισία απαγόρευσε την κοινοποίηση της κατάστασης. Ευτυχώς, οι εισβολείς σκάλωσαν στα απότομα βουνά και δεν τόλμησαν να προχωρήσουν, περιμένοντας την εξέλιξη στο κεντρικό μέτωπο, καθώς φοβήθηκαν μήπως κυκλωθούν.

4 30/10 - 8/11/1940: Ιταλική συντριβή

Νύχτα, 29 του Οκτώβρη, όλοι οι Έλληνες βρίσκονταν στις προκαθορισμένες θέσεις τους, επανδρώνοντας κατά τα επιτελικά σχέδια τη γραμμή άμυνας που η μεραρχία είχε καθορίσει. Οι Ιταλοί έφτασαν εκεί πρωί 30 του μήνα. Ήταν στο Καλπάκι και στη Γραμπάλα, που υψώνονται δεξιά κι αριστερά της δημοσιάς. Η γενική επίθεση των Ιταλών εκδηλώθηκε στις 4 το πρωί της 31ης του Οκτώβρη. Οι Έλληνες τους άφησαν να πλησιάσουν αρκετά πριν να αρχίσουν τα πολυβόλα. Ως τη νύχτα, οι Ιταλοί δεν είχαν καταφέρει να κερδίσουν σπιθαμή. Και μετρούσαν βαριές απώλειες. Νέα γενική επίθεση αποκρούστηκε στις 2 του Νοέμβρη. Κι ακόμα μία, στις 5 του μήνα. Στις 8 ο Μουσολίνι αντικατέστησε τον στρατηγό Πράσκα.

5 6/11/1940: Ανακατάληψη στα ανατολικά

Η σταθεροποίηση στο μέτωπο της παραλίας και η ιταλική συντριβή στο Καλιτάκι στέρησαν τους εισβολείς από την «πορεία θριάμβου προς τα Ιωάννινα» που ονειρεύονταν. Το ηθικό τους έπεσε χαμηλά, ενώ των Ελλήνων υψωνόταν στα ουράνια. Στο ανατολικό μέτωπο ξεκίνησαν σποραδικές τοπικές αντεπιθέσεις. Ως τις 6 του Νοέμβρη, η περιοχή ως έξω από την Κόνιτσα είχε περιέλθει πάλι σε ελληνικά χέρια.

6 18/11/1940: Η ελληνική αντεπίθεση

Στις 12 του Νοέμβρη, το μέτωπο στην Ηπειρο ανέλαβε το Α' Σώμα Στρατού. Από τις 14 άρχισε αναγνωριστικές επιχειρήσεις. Τα σημάδια ήταν ευνοϊκά. Οι Ιταλοί έχαναν τις θέσεις τους τη μια μετά την άλλη. Στις 18 ξέσπασε σαρωτική η ελληνική αντεπίθεση. Η κραυγή «Αέρα» αντήχησε στις βουνοκορφές. Καθώς ξημέρωνε 19 του Νοέμβρη, οι Ιταλοί βρίσκονταν στις θέσεις που κατείχαν πριν από τις 28 του Οκτώβρη. Και πια έπρεπε να τις υπερασπιστούν. Ουσιαστικά, σε ελληνικό έδαφος έμειναν μόλις 21 μέρες τρεις βδομάδες!

7 22/11/1940: Καμένη γη

Στο παραλιακό μέτωπο, η ελληνική αντεπίθεση ξέσπασε σφοδρή. Οι Έλληνες μπήκαν στην Ηγουμενίτσα και τη βρήκαν παραδομένη στις φλόγες. Οι πολλοί κάτοικοι είχαν εκτελεστεί, ενώ άμαχοι είχαν συλληφθεί για να επιδειχθούν ως αιχμάλωτοι. Σαγιάνοι, Κωγώνι και Φιλιάτες είχαν ακολουθήσει την ίδια μοίρα. Πόλεις και κωμοπόλεις είχαν καταστραφεί. Όμως οι Ιταλοί είχαν υποχωρήσει. Το τελευταίο τους προγεφύρωμα σε ελληνικό έδαφος, η συμφορική κωμόπολη Φιλιάτες, απελευθερώθηκε στις 22 του Νοέμβρη.

9 21/11/1940: Στην Κορυτσά

Η ελληνική επίθεση στο δεξιό μέτωπο εκδηλώθηκε στις 21 το μεσημέρι, 21 του Νοέμβρη. Το πρώτο ύψωμα πάρθηκε με την ξιφολόγη. Το ίδιο και το δεύτερο. Οι Ιταλοί το ξαναπήραν και το ξανάχασαν. Το πρώτο χιόνι εμπόδιζε τη δράση. Όμως, ως τη νύχτα ολοκλήρος ο ορεινός όγκος είχε πέσει στα ελληνικά χέρια. Οι Έλληνες συνέχισαν στο σκοτάδι. Ξημέρωμα 22 του Νοέμβρη, βρέθηκαν να 'χουν μπροστά τους τον κατήφορο της πλαγιάς. Και πουθενά ιταλική αντίσταση. Μόνο μια ατέλειωτη φάλαγγα κινιόταν από την Κορυτσά προς πιο βόρεια σημεία. Υποχωρούσαν. Νύχτωνε όταν στην πλαγιά, στα πόδια των Ελλήνων, φάνηκαν τα φώτα της Κορυτσάς. Οι στρατιώτες διατάχτηκαν να σταματήσουν. Προχωρούσαν 27 ώρες χωρίς σταματημό. Δεν γινόταν να εμφανιστούν σ' αυτό το χάλι στην πρώτη ελληνική πόλη της Βόρειας Ηπείρου που τύχαινε στο διάβα τους. Θα έμπαιναν ξεκούραστοι το επόμενο πρωί. Αλλά στην Κορυτσά τους περιμένανε. Διατάχτηκαν ένα τάγμα κι ένας λόχος να κυριεύσουν την πόλη. Ξεκίνησαν αγώνα δρόμου, ποιος θα είχε την τιμή να φτάσει πρώτος. Εφτασαν μαζί λίγο πριν από τις 6. Στην Κορυτσά γινόταν χαλασμός.

8 22/11/1940: Η προέλαση

Η προέλαση του ελληνικού στρατού στο κεντρικό μέτωπο ήταν αρχικά πιο αργή. Στις 22 του Νοέμβρη οι φαντάροι της 8ης μεραρχίας πήραν το Λεσκοβίκι. Μια μόνο λέξη στο ανακοινωθέν του ελληνικού επιτελείου: «Κορυτσά, Φιλιάται, Λεσκοβίκιον ελευθερώθησαν σήμερον». Στην Κορυτσά όμως γινόταν χαλασμός.

10 30/11/1940: Πανωλεθρία

Αργά τη νύχτα, 30 του Νοέμβρη, από το Γενικό Επιτελείο Στρατού εκδόθηκε το «υπ' αριθμόν 35 Πολεμικόν Ανακοινωθέν». Αναφέρει: «Καθ' όλην την ημέραν συνεχίσθησαν αι επιθετικά μας ενέργεια. Τα στρατεύματά μας διά σκληρών αγώνων ανέτρεψαν εις πλείστα σημεία την πείσιμονα αντίστασιν του εχθρού και εκέρδισαν έδαφος εις σημαντικόν βάθος. Εις το δεξιόν του μετώπου, τα προκεχωρημένα στοιχεία μας εισήλθο' εις Πόγραδετς. Περιήλθον εις χείρας μας έξι πυροβόλα 50 πολυβόλα, σημαντικός αριθμός όλμων και παντοειδές υλικόν. Συνελάβομεν 15 αξιωματικούς και υπέρ τους 200 στρατιώτας αιχμαλώτους».

11 4/12/1940: Στρατηγική νίκη

Στο κεντρικό μέτωπο, στην κοιλάδα του Αώου, η ελληνική προέλαση συνάντησε μεγάλες δυσκολίες, καθώς οι Ιταλοί είχαν τη δυνατότητα να παρατάξουν

άρματα μάχης απέναντι στο ελληνικό πεζικό. Μελανοχίτωνες, τάγματα πυροβόλων και μονάδες από τις μεραρχίες Αλπινιστών Πουστερία και πεζικού Μοδένα ενίσχυαν τις ιταλικές οχυρώσεις. Οι μάχες εκεί κράτησαν μέρες. Στις 4 του Δεκέμβρη, οι ελληνικές δυνάμεις ανέτρεψαν τις ιταλικές και πήραν τη στρατηγικής σημασίας Πρεμετή. Από τη στιγμή εκείνη, η επικοινωνία του αμαξίου δρόμου Λεσκοβίκι-Κορυτσά ήταν ελεύθερη και ασφαλής για τους Έλληνες.

12 6/12/1940: Ατακτη φυγή Ιταλών

Η διάσπαση του μετώπου στα δεξιά και το πάρσιμο του Πόγραδετς έσπειραν τον πανικό στους Ιταλούς. Η απελευθέρωση της Πρεμετής εξασφάλισε την άνετη επικοινωνία των ελληνικών δυνάμεων του κεντρικού μετώπου με αυτές του δυτικού. Η εκάρθρωση των Ιταλών θα ήταν πλήρης, αν εκκαθαριζόταν και ο δρόμος από την παραλία ως την Κακκαβιά, πριν από το Αργυρόκαστρο. Για να γίνει αυτό, έπρεπε να παρθούν οι Άγιοι Σαράντα. Οι Έλληνες που κινούνταν στο μέτωπο της παραλίας έκαψαν την ιταλική αντίσταση και πέρασαν νικηφόρα τον ποταμό Μπίστριτσα. Στις 6 του Δεκέμβρη μπήκαν στους Αγίους Σαράντα. Βρήκαν την πόλη αδειανή, λεηλατημένη και πυρπολημένη. Οι Ιταλοί έφευγαν προς τα βόρεια.

13 7/12/1940: Εγκαθάρσιση

Οι νεότεροι έβλεπαν για τρίτη φορά τον ελληνικό στρατό να απελευθερώνει την πόλη του Δελβίνου. Η σφοδρή προέλαση έφερε τον ελληνικό στρατό να εκκαθαρίζει τα γύρω και να μπαίνει στην πόλη στις 12 του Δεκέμβρη του 1940, στην προσπάθεια να αποκτήσει επαφή με τα τμήματα που κινούνταν προς το Αργυρόκαστρο. Οι Ιταλοί προτίμησαν να υποχωρήσουν προς τη Χειμάρρα.

14 8/12/1940: Γαλάζια μέρα

Η κατάληψη της Πρεμετής από τους Έλληνες έφερε τον πανικό στους Ιταλούς. Την ίδια εκείνη μέρα, 4 του Δεκέμβρη, εγκατέλειψαν το Αργυρόκαστρο για να μην αποκοπούν, καθώς η ελληνική προέλαση στην κοιλάδα του Αώου ξαφνικά άρχισε να εκδηλώνεται με μεγάλη ταχύτητα. Όμως ο ελληνικός στρατός δεν μπόρεσε αμέσως στην πόλη. Οι Ιταλοί επέστρεψαν, πήραν το υλικό που είχαν εγκαταλείψει, έκαψαν την πόλη, ανέλαβαν ομήρους κι αντιστάθηκαν όταν εκδηλώθηκε η ελληνική επίθεση. Η αντίστασή τους κάμφθηκε την ίδια μέρα. Ο ελληνικός στρατός μπήκε στην πόλη, ενώ οι Ιταλοί υποχώρησαν προς το Τεπελένι.

15 22/12/1940: Τιτάνια νίκη

Η ανασύνταξη των ελληνικών δυνάμεων στο κεντρικό μέτωπο και η αποκατάσταση του βόρειου δρόμου που οδηγεί από το Αργυρόκαστρο στο Τεπελένι πήραν μέρες, δίνοντας στους Ιταλούς τον χρόνο να οργανωθούν. Οι μάχες μπροστά στο Τεπελένι ξέσπασαν στις 18 του Δεκέμβρη. Οι Ιταλοί αμύνθηκαν σθεναρά αλλά είχαν τρομερές απώλειες. Οι Έλληνες πολεμούσαν με τιτάνια ορμή. Χίλιοι στρατιώτες της ιταλικής μεραρχίας με τον βαρύγδουπο τίτλο «Λύκοι της Τοσκάνης» παραδόθηκαν. Οι μάχες κόπασαν την παραμονή των Χριστουγέννων. Οι ελληνικές επιτυχίες όμως δεν είχαν επιστέγασμα το πάρσιμο της πόλης.

17 24/12/1940: Η ώρα του Παπανικολή

Το ελληνικό υποβρύχιο «Παπανικολής» με κυβερνήτη τον πλωτάρχη Ιατρίδη φώλιαζε σε μια σπηλιά σ' ένα από τα ακατοίκητα νησάκια της Λευκάδας. Νύχτα, 23 του Δεκέμβρη, το περισκόπιό του έπιασε μίαν ιταλική βενζινακάτο να πλέει δίχως συνοδεία προς το λιμάνι του Αυλώνα. Αναδύθηκε. Οι πέντε Ιταλοί παραδόθηκαν. Ο πλωτάρχης τούς ανέκρινε κι έμαθε το θαλασσινό «μονοπάτι» που οδηγούσε στον Αυλώνα ανάμεσα από τις ποντισμένες νάρκες. Μεσημέρι 24 του Δεκέμβρη, το περισκόπιό του έπιασε μια νηοπομπή από δώδεκα μεταγωγικά και τρία αντιτορπιλικά που κατευθυνόταν στον Αυλώνα. Το υποβρύχιο πήρε πλάγια θέση, αναδύθηκε κι εξαπέλυσε τρεις τορπίλες, που χτύπησαν ισάριθμα μεταγωγικά και τα βύθισαν.

16 22/12/1940: 10 μέρες μάχες

Δέκα ημέρες και δέκα νύχτες κράτησε η μάχη της Χειμάρρας. Οι Ιταλοί την είχαν οχυρώσει και χρησιμοποίησαν για την άμυνά της τανκς, αεροπορία, πυροβολικό και πεζικό. Στην παραλία οι Ιταλοί είχαν φράξει το στενό της Παπαθιάς με αλληπάλληλες αμυντικές γραμμές. Οι Έλληνες αποκρούστηκαν στις 15 του μήνα. Έκαναν τρεις μέρες κι έχασαν 370 άνδρες ώσπου να πάρουν ένα λόφο. Όταν, στις 19, πάρθηκε στο εσωτερικό το διάσελο του Κούτσι, οι Ιταλοί της Παπαθιάς κυκλώθηκαν. Στις 20 υποχώρησαν στην παραλία. Στις 21 παραδόθηκαν. Κούτσι και Παπαθιά τούς στοίχισαν 900 αιχμάλωτους, 300 νεκρούς, πυροβόλα, όπλους και τεράστιες ποσότητες πυρομαχικών που «εξόπλισαν» τον ελληνικό στρατό. Στις 22 του Δεκέμβρη, «πεζοπορούντες επί δεκάωρον», όπως ανέφερε ο σημαιοφόρος του ναυτικού Πύρρος Σπυρομήλιος, οι Έλληνες μπήκαν στην πόλη «γενόμενοι δεκτοί υπό των κατοίκων με έξαλλον ενθουσιασμόν». Ο σημαιοφόρος ύψωσε την ελληνική σημαία και ξεκίνησε νέα πορεία, βορειότερα. Ο βαρύς χειμώνας σταμάτησε την προέλαση. Οι Ιταλοί οχυρώθηκαν στον Αυλώνα.

18 10/1/1941: Γιορτές με την... Ξιφολόγχη

Χιονισμένα και κρύα πέρασαν τα Χριστούγεννα στα βουνά. Ξημέρωμα, 6.45', πριν να φέξει, δόθηκε το σύνθημα της επίθεσης. Με την Ξιφολόγχη και χωρίς προπαρασκευή

πυροβολικού, οι άνδρες χύθηκαν στα παγωμένα βουνά. Σε μια ώρα πήραν το ύψωμα 1292. Σ' άλλες έξι, το Μάλι Σεβράνιν. Η παραμονή της Πρωτοχρονιάς κηρύχθηκε ημέρα δεκαούρασης. Τη νύχτα δεν υπήρχε ρεβεγιόν. Με την κορυφάνα να εξακολουθεί στο ένα όγδοο της μερίδας των πρώτων ημερών και τη διαταγή «Νωρίς όλοι για ύπνο», οι μαχητές καταλάβαιναν πως ο ερχομός του καινούργιου χρόνου θα συνδυαζόταν με έφοδο. Την Πρωτοχρονιά, με χιόνι, η επίθεση ξανάρχισε σ' όλο το μέτωπο.

19 26/3/1941: Η «εαρινή» επίθεση

Στις αρχές του Μάρτη, ο ίδιος ο Μπενίτο Μουσολίνι έφτασε στην Αλβανία για να παρακολουθήσει από κοντά τις επιχειρήσεις. Κύριος στόχος, η διάσπαση του μετώπου σε μια γραμμή έξι χιλιομέτρων, από την Γκλάβα στο Μπουμπεσι, με κύριο βάρος την περιοχή της Τρεμπεσίνας. Την επιχείρηση είχε αναλάβει το όγδοο ιταλικό σώμα στρατού, που έριξε στη μάχη τέσσερις μεραρχίες και δυο τάγματα μελανοχιτώνων, κρατώντας άλλες δύο σε εφεδρεία. Απέναντί τους, η πρώτη ελληνική μεραρχία που πολεμούσε συνεχώς, χωρίς σταματημό, από την αρχή της εκστρατείας. Η πολυδιαφημισμένη «Εαρινή Επίθεση» των Ιταλών ξέσπασε στις 9 του Μάρτη του 1941 σε όλη τη γραμμή του μετώπου. Στις 26 του Μάρτη ο απολογισμός ήταν τραγικός: Δώδεκα ιταλικές μεραρχίες με άφθονα εφόδια είχαν ριχτεί σε έξι πεινασμένες και εξθωμένες ελληνικές και δεν πήραν ούτε μια σπιθαμή. Εντεκα μέρες αργότερα, οι Γερμανοί κήρυξαν τον πόλεμό στην Ελλάδα.

Προσωπικά ιστορικά γεγονότα

Όταν παρά το έαρ του 1939, ο ιταλικός στρατός εισέβαλε
 εισέβαλε εἰς Ἀλβανίαν κατέλαβε ταύτην ἀμαχί, ἢ
 τότε ἑλληνική κυβέρνησις ἀπὸ ὀρδῶν πρῶτουσα δι-
 έταξε ἐπισημαστικῶς κατὰ τὴν ἐδαφίαν ἐπισημαστικῶς
 κατ' ὄψομαιόμενος τυχόντων ἑξεδραζῆν Ἀξιωματικῶς κατε-
 τάμη τὴν 7^{ην} Ἀπριλίου τοῦ 1939 τσοδετηδεῖς εἰς τὸν 3^{ον}
 Λόχον τοῦ VIII συντορακοῦ Τόμῶς. Μετ' ὀλίγων ἡμερῶν ἀ-
 κέλαβε μὲν τὴν διμοιρίαν τοῦ τῆς διασφύραξιν τῆς γεφύ-
 ραις Συνορίων, ὅσον εἰς τὴν ἐδαφίαν ὄρατον τοῦ ποταμοῦ Σα-
 ρανταπόρου καὶ ἀπὸ τῆς γεφύρας ἦτο χωρικός καὶ
 τὸ ὁμόνυμον φησίαιον, καὶ ὄντι ἐπίστατο εἰς μικρὰς ἐδαφ-
 οποιῶν αὐτοῦ τοῦ Ἀλβανικοῦ τοῦτοῦ. Τὴν ἐδαφίαν ἐπέλεγε εἰς
 τὸ χωρίον Κοσσορτοῦ, ὄντι ἐπίστατο ἐντὸς τῆς ἡμετέρας
 ὄρατος, διέμενετ ὁμογενῶς καὶ τῶν Ἀλβανικῶν καταλαβῆν, μὲν
 μήτηρ ἡδεχομένη καὶ μετὰ τῶν 2 νιῶν τῆς καίμας θυγα-
 τρὸς διατηροῦσα πόμκον ἐξ αὐτῶν. Δὲν ἀσπῆζεν ὁμογενῶ-
 χρονικῶν διαστήμα, ὅσον εἰ δύο νιοὶ τῆς ἀπῶτερῶς ἡμετέρας
 ὄρατος εἰς τὴν ἐδαφίαν ἐὰν δὲν μετὰ ἐδαφίαν ἐμνήμη μου ἐξέλετο Νεζάτ
 ἐδαφίαν ἐδαφίαν ἐμνήμη μου ἐξέλετο Νεζάτ
 εἰς Ἀλβανίαν. Τότε σπῆν τῶν ἀρμοδίων στρατιωτικῶν Ἀρχῶν
 διετάχθη ἡ ἐδαφίαν τῶν τῆς μητρὸς Κυραῖ μετὰ
 τῆς θυγατρὸς τῆς ὄρατος καὶ τῶν πομκῶν τῆς καὶ ἡ ἐγκαταστα-
 ση εἰς Κόνιτσον. Εἶπον συστήσει εἰς τὴν στρατιῶν, οἷον
 μέχρις ἐντὸς σημείου συνόδουσαν τὸ πομκῶν τῶν τῆς ἐδαφίαν κα-
 μίαν ἀνῶν ἐδαφίαν.

Καὶ ὅν χρόνοι δ' ἠδουκαίμενος διετέθη ἐν διοικήσει τοῦ ἐθνικοῦ
φυλακίου, προεβλήθη αὐτῷ τῷ Ἰταλικῷ στρατῷ ἐπισημῶς τὸ ἑθνο-
κίον, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀναγράφω ἐπίσημο ἐν μισθῷ ἐξου-
σίας. Ἄρως ἐδίδου ἄδεια παρὰ τῆς VIII Μεραρχίας, ἐπεσημῶθη
τὸ ἑθνοκίον συνομιλήσει μὲν τῷ Ἰταλικῷ διοικητῷ τοῦ ἑθνο-
κίου διὰ διερχομένης, ἀναφερόμενος μετὰ τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὰς
παρακλήσεις τῶν ἀποστόλων τῶν Ῥωμαίων, ὡς καὶ ὅτις ἀρχικῶς
γενναῖα ἔχον παρακλήσει τῶν αὐτῶν, μετὰ τῶν ὁσίων καὶ
τῆς ἀκαίριας Παρτίδα, μὲν τῆς παρακλήσει τῆς ὁσίου ἐξ ἑλληνικῆς
πολιτικῆς, ὅσον καὶ πατήρηται ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀπο-
στόλων. Ἐοὶ ὡς ἐπὶ τῆς γενομένης συνομιλίας ἀποδείχθη ὅτι οἱ Ἰ-
ταλικοὶ δὲν εἶχον οὐδέποτε ἀπόδειξιν, ἔνα ἐπεσημῶθη παρὰ τῆς
Ἑλλάδος, καὶ ἔδωσα ἡ συμπατριώται αὐτῶν ἐφαίνετο ὅτι ἦτο
γενική.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀποκαθάρσασα τὴν ἐξέλιξιν τῶν
τῶν γεγονότων ἕως καὶ τὰς προόδους τῶν ἑθνομικῶν στρατηγικῶν
καὶ γόχου τοῦ ἐπισημῶτος ἀμύτου, καὶ ἔνα μὴ δεῖσαι
τὰ ὑπόλοιπα κρημάτων ὡς διὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ στρατοῦ
διέταξε τὴν ἀποκαθάρσιν, ἥτις ἐπισημῶθη τῆς 7^{ης}
Ἰαννουαρίου 1949, διακαθάρσασα ἐν τῷ ἐπισημῶτι τῶν
Ἀρχόντων τοῦ 1940, δεδομένου ὅτι ἐν τῷ μισθῷ ἦσαν
τὰ ἄλλα ἠώματα τῶν ἑθνομικῶν.

Διοικητικῶν
καρτῶν ἑθνομικῶν
Γ. Ἐ. Λοσαγῶ Βεζινοῦ

Από την έγερση του Ελληνικού λαού του 1940 έπί της
 μάχης του Ισμήνου Διοσασσαίου Πύργου με στρατόν
 τόν Δέμησον εν τη Κυπρίων Δαβάκη.

Τόν τρίτον δεκαήμερον του Αβγούστου 1940 συνεκροτήθη τό
 νεζόριον τάγμα Κόντων με Διοικητήν τόν Ταγματάρχην Σίθαν
 και άσφα άσπυγγίτο έν άνδρων παραγομένων εν τού τώκοις Ιωαν-
 νίνων και εν έσπελάδι ήγειώου τού έδαφους ενό των άνδρων
 συνέβαιε τά μέγιστα εν την παρυτέραν Ξυβασον τού όρου άρ-
 γος. - Ο πρώτος λόχος αύτου με Διοικητήν τόν Διμήτριον Κωνσ-
 ταν Λοχαδόν ήπήλθη εν τό άπόσασσα Πύργου και έν έλαθε
 τμήμα τής προμαχίας με έδραν τήν Βούρμακην. Εν τά έστρά-
 μα 24, 23 και 22 άννα ενόχρανοι προύπαισα έξ μα το τάθη άπό
 μία όμας εν δέ τήν ποδοποιήσ έποιο έδα το έσ έστράμ. 21 φοτάμοι
 έξ μα το τάθη όρμήκρας δημορία έστράμ εννευτέρω εν πανοειδής
 παρβάσ σικητών εντός μιας όμας διαπικερωδής ενό των
 παρακωρρώ εν μικράν άπόσασσιν από τής πυραμίδος. - Ό όρος
 άπό τον από τής κηρύξης τού πολέμου άφίλθη από έσπελάδι εν
 άπόσασσιν Διοικητής Κυπ. Δαβάκης, όστις έδωκεν άσφα ές
 άσία ποδοποιήσ ένδει εν άμυνή ή δημορία και άπό έν-
 σωρήσ έδωκε τήν έξή διαταγή. 11 Θέλω Κ. Κρηνοσύμμετε
 εν κρηνοσύμμετε άμυναν μέχρι τού μέσσης εν τού 40 βαδ-
 τού έστράμ εν εν δειοί 11. - Αθήνησα Ζηκωϊκάς ΚΑΜ
 ηισα Κύριε Διοικητής. Έδν Ζηκωϊ και κρηνοσύμμετε τήν
 έσπελάδι. Έξήμας ήμέρας από τής κηρύξης τού πολέμου
 εν έσπελάδι αναφορά εν τόν Διοικητήν τού λόχου, έτε εν
 δει τής πυραμίδος και εντός τού δάσους εν έσπελάδι κρηνοσύμμετε
 εν έσπελάδι σικητά και όα έσφαμής ενό ηται εν έσπελάδι
 εν έσπελάδι. Λόχος εν έσπελάδι τού τού τού εν έσπελάδι
 ά όμας εννευτέρω ενό των παρακωρρώ, εν έσπελάδι εν
 παρβάσ ενό των ενό των εν έσπελάδι. Τήν εν έσπελάδι τής

Δημοδιδάσκαλος Χαρίλαος Π. Πρωτοσυγκελλού

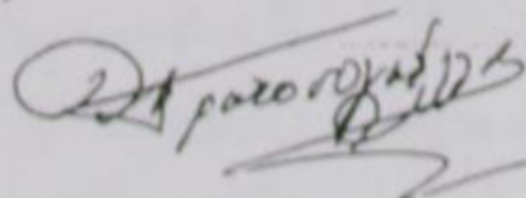
27^η Οικωπρίων ἀγίαση διμοιρία εἰς τὸν γόμον Τυροσογιάννη,
 ἐκείνη δὲ ἀντιμαθία τῶν διμοιριῶν μου καὶ εἰς τὸν
 ὠρῶν καὶ καὶ 28^η δὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν εἴραν τῶν γόμων.
 Τὴν 5^η πρὸς ὠρῶν καὶ 28^η ἔκολλη ἐπί τῶν πυ-
 ροδόχου. Ἀγγυλιάν ἀμείους δὲ ἢ τὸ σύνθημα ἐφορμήσεως
 τῶν τραυματῶν στρατωμάτων. Ἀμείους παρῆγον τῶν Δεμο-
 ρίας καὶ ἀνυρῶν εἰς τὴν παρακωμάτων, ἀφ' ὧν ὠρῶν
 χαρμῶν εἰς τὸν Διμοιρίτην Κ. Παλαιῶν καὶ ἐξ ὧν
 καὶ οἱ ὠρῶν ἐπί τῶν ἀντιμαθίαν ἀγὰ δὲ συστάς δὲ ἤδον. Οἱ
 τραγοὶ καὶ ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν 24^η ἐκείνη ἀποστὰς
 γόμον τῶν ἐπικρατοῦσιν οὐδὲν εἰς ἀμείους εἰς ὠρῶν καὶ
 ἔβαν εἰς τὴν παρακωμάτων, ἔπειτα τὸ ἀμείους καὶ τῶν
 Ἀν. Τσομίδων καὶ ἡ πρακτικῶν, ἐφαρμόσαντες καὶ ἀγῶν (3)
 τῶν, ἐξ ὧν οἱ ἐξ ὠρῶν ἀγῶν, οὐδὲν ἀμείους.
 Πᾶσι ἀφ' ὧν 23, 22 ἐκείνη ἀμείους εἰς ὠρῶν,
 διότι οἱ ἀμείους τῶν ἀντιμαθίαν, χωρὶς γὰρ ἀποβάσαν οὐδὲν
 ἀντιμαθίαν. Μόνη ἐξ ὧν ἀμείους τῶν τραγοῦ
 καὶ ἀμείους ἀμείους εἰς τὸν γόμον τῶν παρακω-
 μάτων καὶ εἰς ὠρῶν 200 ὠρῶν μέτρων ἐξ ὧν. Ἀγγυλιάν
 τότε δὲ οἱ. Ἀφ' ὧν μὲν οἱ τῶν ἀμείους εἰς τὴν
 παρακωμάτων δὲ εἰς τὴν μέγαν ἀμείους, ἀφ' ὧν οἱ
 δὲ οἱ ἢ τὸ ἐπί τῶν ἀντιμαθίαν. Ἀμείους τῶν ἀμείους
 τῶν ἀμείους τῶν ἀντιμαθίαν, εἰς ἀμείους εἰς τὸν
 τῶν παρακωμάτων ἀντιμαθίαν, ὅσοι εἰς τὸν ἀμείους
 τῶν τῶν Κων. Παλάκη. Ὁ Θεὸς βοήθει. Καρὰ τῶν
 σμῶν εἰς τὴν σμῶν τῶν ἀμείους καὶ εἰς τὴν μέγαν
 τῶν ἀμείους εἰς τὸν ἀντιμαθίαν. Ἐπειὶ οἱ οἱ
 τραγοὶ ἐκείνη τῶν παρακωμάτων. Τότε δὲ οἱ
 τῶν. Τότε καὶ ἀμείους, ὅσοι καὶ τῶν ἀμείους, ἔβαν
 ἐπὶ τῶν τῶν, οἱ οἱ ἐπὶ τῶν ἀμείους

την τε ποιητικόν. Οὐτω γ' οὐκ ἀνεκλήθη ἡ ἀποδείξασθαι αὐτὴν
ἔργον. Ἀλλά μετὰ ἀεὶ πόσον ἐρημικήν ὥραν καὶ ἀποσοφισ-
θῆσα καὶ ἀποία ἦσαν τύχου συνεπεν τὸ ἐν μὲν τὸ ἀγ-
γο ἔλατον ἐρημικήν καὶ εἰς. Τότε ἐβάρσθη τοῦ στρα-
τοῦ διὰ τῆς τυφεκίας. Τὴν οὐδέσθι ἔσως. Οἱ Ἴταλοι ἀντιπα-
ρῶσαν οὐ τὸ δεξιὸν τοῦ ἀντιπροσώπου δὲν παρὲν ἀπο-
μεινέρας δυναμεία καὶ ἐπαρρημοδοίησαν ἐργασί καὶ
ἀπορ ἐγγὺ καὶ μάθ πυγυλάσαν. Πάσα ἀερατέρω ἀμύνη ἐ-
πὶ τοῦ ἀντιπροσώπου ἦτο μακαία καὶ ἐπαρρημοδοίη κα-
ταβαθρὴν ἐξέσαν ποσοδοσίαν πρὸς ἀμύνην ἐπὶ ἠτο τῆν-
μα μετὰ τοῦ λόχου Πυροβολοῦ μὴ λησάσαν ὁδοῖαν
κατασπῆτρον ἀνεπιπύ τοῦ ἀεμνήτου οὐρανοῦ παραρῆμων
κατασπῆτρον, ὁποδίδε καὶ ἀποσοφισθῆσα ἀποσοφισ. Οἱ
Ἴταλοι ἐβάρσθησαν πρὸς τὸν ἀπορ ὅσον δὲ ἐμῶν ἡ Διμοιρία,
ἀλλὰ τότε ἐβάρσθησαν ἀπὸ τοῦ ἀπορ 6. Πυροβολοῦ τῆν 15 χιλ.
μὴ Διοικητῆν τοῦ ἔλατου ἀπὸ τῆν Μαυροῖαν. Τότε
μετὰ μεσημερτιά ἀπὸ τῆν 28^η οἱ Ἴταλοι ἀπὸ ἐρημίας ἐπὶ ἀπὸ
ἀπορ ἐπὶ ἠτο ἀπὸ, κατὰ τοῦ ἐπὶ ἔργον οὐρανοῦ πρὸς
Πυροβολοῦ καὶ ἐπὶ ἀποσοφισθῆσα 600 ἀπὸ τῆν μετὰ ἐπὶ ἠτο.
Διέταξα τότε τὸ ἀποσοφισθῆσα καὶ βάρσθη ἐπὶ ἀπὸ καὶ, ὅσον καὶ
ἐπὶ ἠτο, ἐπὶ ἀπὸ ὅσον καὶ οἱ Ἴταλοι οὐδέσθι τῆν ἀπορ-
ῶσαν. ἡ Διαταχὴ ἐπαρρημοδοίη πρὸς ἀπὸ 6^η μ. ἐπαρρη-
ῶσαν διὰ οὐρανὸν ἐπὶ ἀπὸ τῆν οὐρανὸν ὁδοῖαν (ἐπὶ ἠτο) ἡ
ἐπαρρηῶσαν τῆν Διμοιρία ἐπὶ ἀπὸ καὶ τῆν ποσοδοσίαν
τῆν καὶ οὐτω μετὰ δίωρον ἀπὸ τῆν τυφεκίαν ὁδοῖαν
ἀπὸ τῆν ἐπὶ ἀπὸ τῆν ἀπὸ τῆν οὐρανὸν. Ἀλλὰ ἀποία
ἡ ἐπὶ ἠτο. Δὲν ἐπὶ ἠτο ἐπὶ ἀπὸ τῆν. Συνεκίς τῆν
τυφεκίαν ὁδοῖαν ἐπὶ ἀπὸ τῆν ἀπὸ τῆν θεο-
τόκος (φουκόκος), ὅσον μετὰ ἐπὶ ἠτο οὐρανὸν τῆν τῆν
τῆν Διοκ. Μαυροῖαν, ἐπὶ ἀπὸ τῆν καὶ ἀπὸ τῆν καὶ ἐπὶ ἀπὸ

Δημόδοξος

44

τήματα τῆς Πυροβολῆς. Τὸ ἠρώτημα περὶ τῆς καταστο-
 ας καὶ μὲν εἶπεν δι' ἐπιστολὴν εἰς τὸν Λυκούραγιον, ὅπου
 ἐπίσκεψομαι καὶ ὁ γάμος ἔγινε. Τὴν ἑρωτίαν τῆς 29^{ης} ἐξο-
 σαμὲν εἰς Λυκούραγιον, ὅπου ὁ γάμος ἀνεχώρησε καὶ κα-
 τέβαθε καὶ τὸ ποσοστὸν Βορβίσι τοῦ χωρίου πρὸ Πέτρας
 Μούκα κ.τ.λ., ὅπου κατὰ τὰς μεταμορφωτικὰς ἐπι-
 νέουσι οὐρανόθεν Σωτήριος Χαγιάς ἐκ Πυροσφιδῆς καὶ
 ἐξοδικῆς σφαίρας μαῖνον μύδρα, ἰου. Κατὰ τὴν ἐπιστολὴν
 ὡρα τῆς 29^{ης} ἀμα τὴν ἐπιπέσει τοῦ σκότους καὶ ἐπὶ κα-
 ταρρακῶδη ἐροχὴν ἐγένετο ἕτερα ὑποχώρησις. Τὴν ἑρω-
 αν τῆς 30-10-1940 κατὰ τὴν ὁδὸν ὄχθην τοῦ Σαφρακίου.
 ρου, ὅπου ἐπίσκοπος καὶ ἄλλα ὑποχωροῦντα τμήματα
 ἐποστάσαν ἐγνώσθη ὁ δαίμονος Δρῆς Κων. Δαλακῆ καὶ
 μὲν ἠρώτησε « ἔχει προῖον κ' ἠρωτοῦμαι » τὸ εἰπὼν
 σα ὄχι. « Τότε σὰρτ τὸ ἰδιόμοιον καὶ ἀποκρίσθη
 αὐτῶν δὲν θα' ἀχθῆναι πάντως ἀρρακῶν καὶ ὑποχωρη-
 ση. Ἐβγαλε δὲ τότε καὶ μὲν ὅσον τὸ ἀποκρίσθη. Τὸ
 εἰπὼν τῆς αὐτῆς ἐπιπέσει τὴν διαταχὴν σας ἀλλὰ κεραι-
 σας τὸ ἀποκρίσθη ὅτι ἐπὶ ἐπιστολῆς ἐξ ἑπεί τὴν ἑρω-
 ριγραφεὶν, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀποδεικνύονται δύο ἀφα-
 ματικὰ γεγονότα: 1) ὅτι ἡ ἀσφοδία τοῦ 1-γόνου Βορβίσι
 τῆς Δ. Κασαρά ἀπέταξεν ἀμύχαν κατὰ τὴν ἑρωτίαν
 ἀρρακῶν, ὅπου κατ' ὄχθην τὴν ἑρωτίαν τῆς 28^{ης} ὅπου
 καὶ οὐτὸ ἐπιπέσει καὶ ἀπέκοψε τὴν ἐπιπέσει τῆς
 ἀρρακῶν μὲν ἀποκρίσθη μόνον ἐπὶ σφαιρῶν τοῦ Σ. Βάλλε
 εἰς Κερασόβου (Αγ. Παρασκευῆ) οὐ γινώσκου ἀρρακῶν καὶ
 ἐπιπέσει μὲν τὴν ἑρωτίαν τοῦ σφαιρῶν καὶ ὅτι ἀρρακῶν
 γόνου ὅπου ὁ ἀρρακῶν κατὰ τὴν ἑρωτίαν τὸ ἐπιπέσει
 σφαιρῶν, ἀπὸ τὸν ἐπὶ τὴν ἀρρακῶν τοῦ ὅπου ὅπου

Θη. Βεραϊ ἀγία και ἐνδοξοὶ ἀνομητοί
 ἐβρισμένον εἰς τὰ τέλη Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1940
 τὸ Σάγμα Ποσίτου τὸ δούλον ἀντιμαζέτισε τὸ ΗΘ:
 τὴν ἀνεπιτάχην καὶ ἀναρῶδη εἰς τὰ τέλη τοῦ
 Μαγι-Σωαί ἔργματα. Ἡ ἀρὰν Διμορῖα τοῦ Σάγ-
 μου με' Διμορῖαν τὸν ἰσοβαρῶνον ἀνεπιτάχην εἰς
 ἐν ἔργμα τὸ δούλον ἐβρισμένο εἰς ἀπόστασιν 350 τετραπλ.
 μέτρων ἐν τῇ ἰσακτικῇ γραμμῇ διαχωριζομένη ἐξ αὐ-
 τῶν με' βαθεῖαν χαραῖρα. Διὰ τὴν ἐκδήλυσιν τῆς ἀρὰς
 ἀποστάσιν. Εἰς τοὺς ἀνδρας ἐχορηγήθη συνεχῶς ζῆρα γο-
 ρη. Ἦδωρ ἐλαμβάνετο ἐν τῇ κυρτήν κλίμακα. Ἰσχυρ-
 οθαγήματα ἔφαγον καὶ αὔρα τῆς ἐκδήλυσιν τῶν. Ἐπὶ
 δότικῶς ἐκτός τούτων καὶ τὸ ἐμπνευστὸν ζῶντιον ὄδα
 ἀπομαζέτω (ἢτοι κῆδερα) ἀποτύχον εἰς μέγιστον βαθ-
 μόν. Δέον γὰρ σκεπάζεσθαι ἐκείνην ὅτι οἱ ἰσακτικὸν καὶ
 ἔργον τῆς νύκτα ἐργάζονται διὰ τῆς βαρῶσιν τῶν κορα-
 κωμάτων, καὶ οὐκ ἀποτόσι τῆς ἐργασίας ἔργον εἰς μέγιστον
 κρεῖν, καὶ ἐτάραττε τῆς νυκτικῆς σκηνῆς. Εἶλον συστή-
 σει εἰς τοὺς ἀνδρας τῆς Διμορῖας γὰρ μὴν κρεῖνον ελα-
 μέαν ἐκδήλυσιν κατὰ τῆς κρεῖρας, ὅτι τὸ δέ τὰ βήματα
 εἰς τῆς ἰσακτικῆς ὄρεων ἔδωκεν εἰς τὸ μέγιστον καὶ μα-
 κρὰ κρεῖν. Ὅταν ὅμως τὰ βήματα ἦρασαν γὰρ ἀπόστον
 πηλοσίον κρεῖν συνέστησε εἰς τοὺς ἀνδρας τῆς Διμορῖας
 γὰρ κατασκευάσων μακρῶν, ὡραῖμα τὸ δούλον ἐδωκε-
 μαζέτισε καὶ ὄδα βαρῶνον διὰ τῆς κακοποιῶν
 τοῦτοῦ παραστήσει τῆς σκηνῆς.

Κακὴ Προαίθεσις.

Τὸ Σάββατον 15^{ην} Σεπτεμβρίου 1941 ἐξ συνομίαν μου
 μετὰ τοῦ Δευανίας Ζωάννου Βίκα τῶν τελευτῶν ἐβρισμένον
 ὄδα αὔρα τὰ ἀπόστον: Κατὰ σελῆ κ. Ἰστοροκατέ ἔκρε

αυτό το παραθύρι, αλλά εόν τ'αδωμν τίωσε τ'αδ'ερε
καί τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε καί ημά.

Ἐκδοθεῖσα Διαταγή. Παραγγέλλομαι δωμ τ'αδ'ερε -
ρώση ἢ 16^α Φεβρουαρίου, ἔδωσα τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
ἐκπαιδὸν τ'αδ'ερε, ἄρ'ερε καί ἔγερτο. Πραγμα-
τική κ'ερε τ'αδ'ερε. Ἐν τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
βοηθικὸν τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
ροσ τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
ἢ τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε

μηδὲ τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
ὁ τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε

τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε

τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε

τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε
τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε τ'αδ'ερε

(ΔΕΡΒΙΤΣΑΝΗ)

τοῦ Γερτί Λαοί μινά τῶν ἑπιήτων κατοίκων ὅταν ἐξήδο-
μιν τῶν λαοῦ ἀπολαυρεζῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν βορειο-
δυτικῶν, οὗτοι μὲ δάκρυα ἐς τῶν δεδαρμῶν μᾶν ἔβλεπον.
Ἦ κατὰ σέυ πῦρα γέγετε, ἡμᾶς ὄμνη πᾶ μᾶν ἀδελφῶν
καὶ ἀνάγμα πόσον δίκαιοι εἶσθε, διότι ἀροηοδαίοντο τῶν
τοῦ ἀνέμνε. Ρίγη συγκινήσεως δότου τῶν καρδίας ἡμῶν, ὅταν
ἀναμνηστικοῦ μεθῶ τὰ γρόωσα ἐκεῖνα τοῦ ἑπιήτικου ἔργου

Ἐπιήτικου

Λογίασιν Ἐπιήτικου

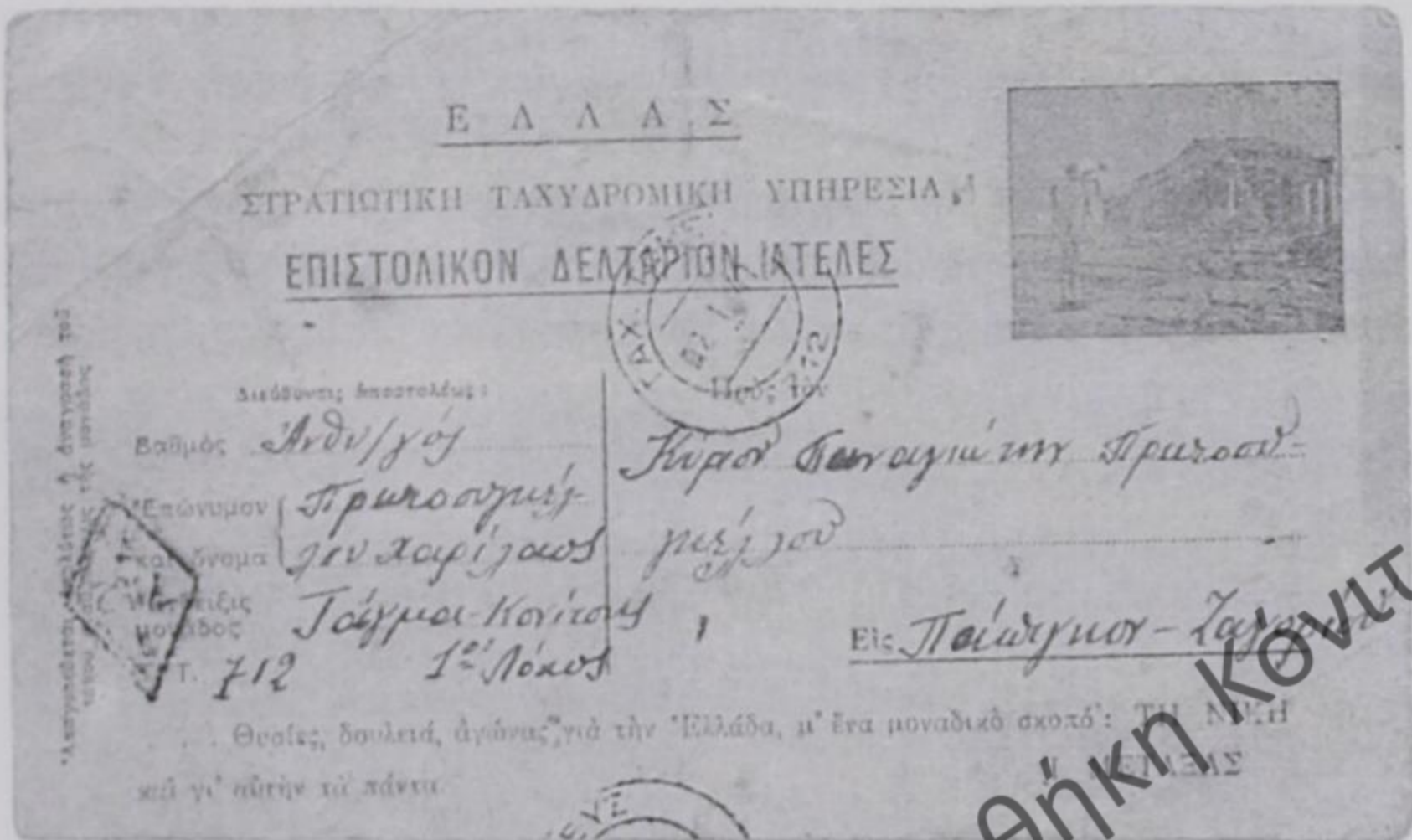
Τ. Εφεδρῶν Λογίασιν Ἐπιήτικου

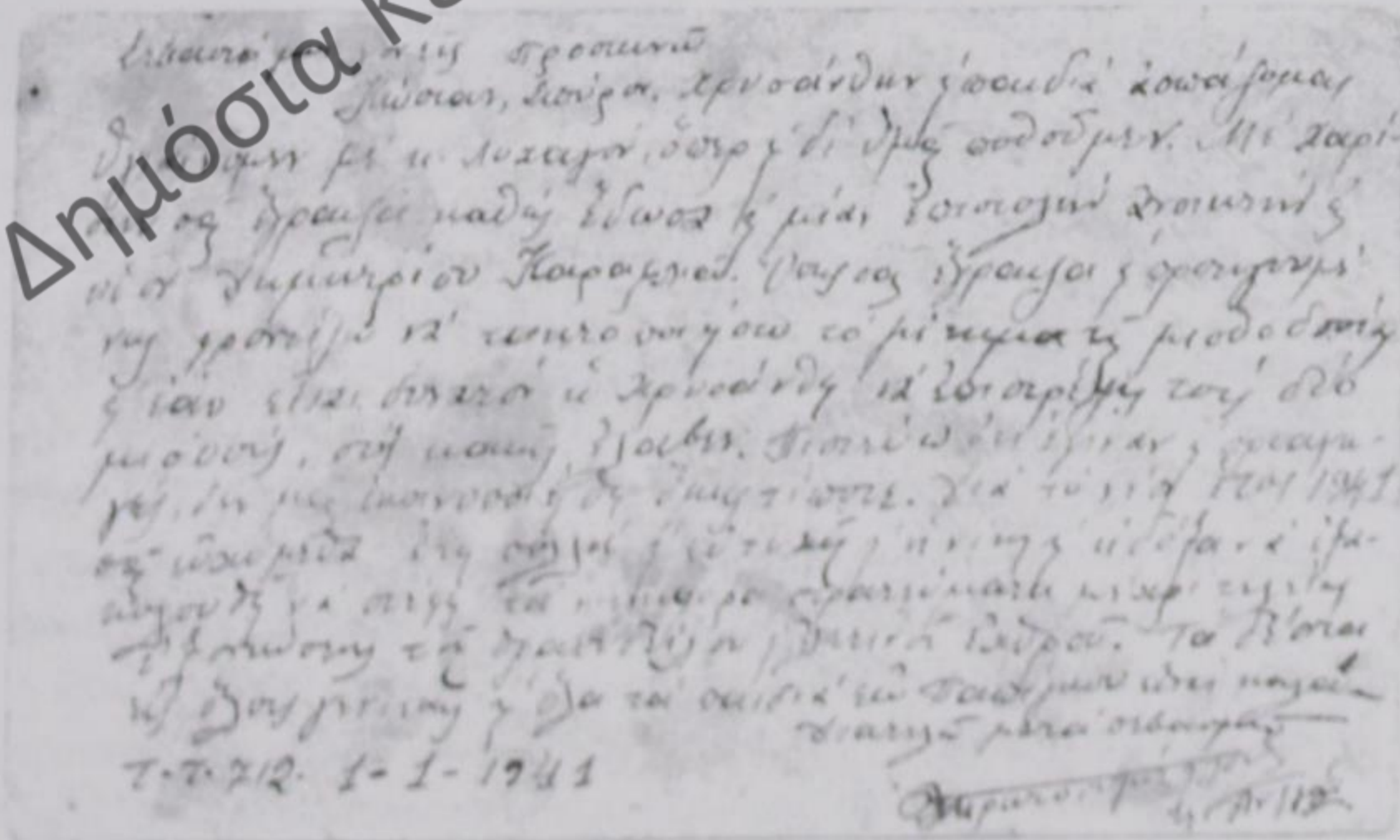
Μάλι Σπατ (1.400 μ.) Τεπελένι Φεβρουάριος 1941

(Από το αρχεῖο του Εφ. Ανθ/γού Κων. Αναγνωστοπούλου)

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΙΟ

Αρχές Οκτωβρίου του 2000, βρέθηκα στο σπίτι του παππού μου Παναγιώτη, στο Πάπιγκο, λίγες μέρες πριν τον επίσημο εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου. Και κει ψάχνοντας τις παιδικές μου μπιμπιές ξεφυλλίζοντας ένα κιτρινιασμένο παλιό βιβλίο μιας σκωροφραγμένης προγονικής βιβλιοθήκης, ανάμεσα στα κιτρινιασμένα φύλλα ενός εκατόχρονου βιβλίου, φάνηκε ένα «Επιστολικόν Δελτάριον».

Στην αρχή δεν κατάλαβα πως ήταν ένα γράμμα του πατέρα μου από το Μέτωπο του πολέμου. Έτσι 59 χρόνια μετά τον πόλεμο του Σαράντα και έξι χρόνια από το θάνατό του, το γράμμα του πατέρα μου βρέθηκε στα χέρια μου.

Πρώτη φορά μπέρδεψα τα συναισθήματά μου. Να κλάψω ή να χαρώ για κείνον; Πάντα μου φέρνει πόνο η θύμισή του.

Φαίνεται πως η ψυχή του οδήγησε στα χέρια του παιδιού αυτό το ντοκουμέντο. Γιατί αμέτρητες ήταν οι φορές που ανοιγόκλεινα την παλιά βιβλιοθήκη από παιδί μέχρι μεγάλη γυναίκα και ποτέ δεν έτυχε να βρω το γράμμα της Πρωτοχρονιάς του 1941, σταλμένο από τα Βορειοηπειρωτικά βουνά που πολεμούσε, λίγες μέρες πριν τραυματισθεί στις 16/2/1941 στο Μάλι-Σπατ (Προγονάτι).

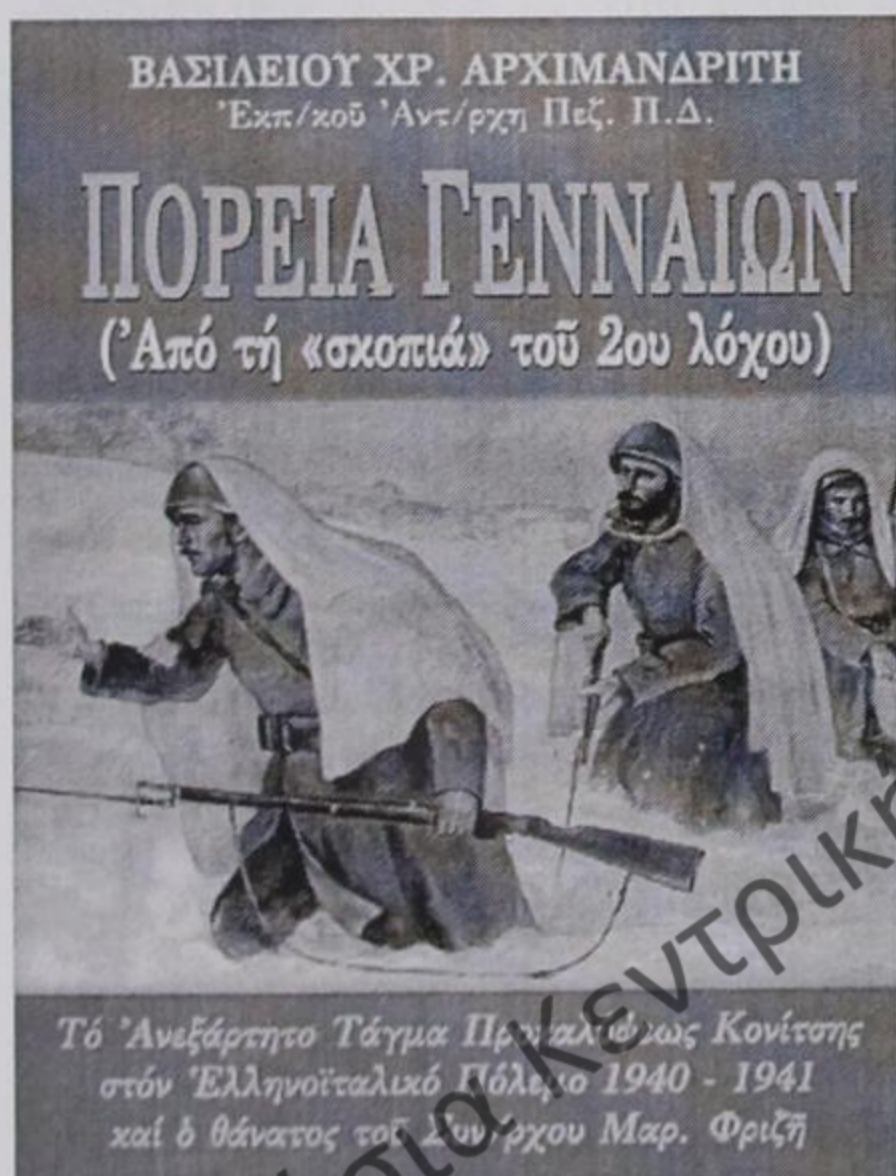
Στο δελτάριο δεν αναφέρεται ο τόπος που βρίσκεται ο πολεμιστής.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΠΟΡΕΙΑ ΓΕΝΝΑΙΩΝ

(Από τη σκοπιά του 2ου Λόχου)

Βασ. Αρχιμανδρίτη
Εκ/κου Αντ/ρχη Π.Δ.

Το βιβλίο «Πορεία Γενναίων» του Παπιγκιώτη συγγραφέα κ. Βασ. Αρχιμανδρίτη διάβασα την άνοιξη του 2003 με πολλή προσοχή και συγκίνηση.

Αποφάσισα όμως να αναφερθώ σ' αυτό παραμονές της Εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου για να είναι επίκαιρο.

Η «Πορεία Γενναίων» αναφέρεται στο Έπος του Σαράντα και στα ιστορικά γεγονότα 1940-1941 που αφορούν στους χιλιάδες Έλληνες ανδρειωμένους μαχητές. Μέσα σ' αυτούς ήταν και ο αείμνηστος πατέρας μου Χαρίλαος Πρωτοσυγκέλου, έφεδρος

αξιωματικός στο «Απόσπασμα Πίνδου» στην πρώτη γραμμή του πυρός, από την αρχή του Ελληνοϊταλικού Πολέμου έως το τέλος (τραυματίστηκε στις 16/2/1941 στο «Μάλι Σπατ» της Β. Ηπείρου).

Η συγγραφή ενός βιβλίου, όταν αναφέρεται σε ιστορικά πολεμικά γεγονότα, δεν είναι τόσο εύκολη, πολύ περισσότερο όταν έχουν περάσει και 60 χρόνια από τότε που συνέβησαν. Ο κ. Αρχιμανδρίτης όμως, έστω και, αργά, τα κατάφερε πολύ καλά, γυρίζοντας πίσω το νου και την καρδιά του, μας έδωσε λεπτομερειακά, ανθρώπινα και αληθινά το χρονικό του πολέμου, όπως το έζησε ο ίδιος από την αρχή ως το τέλος του. Γιατί τα πολεμικά γεγονότα δεν τα γράφουν τα Επιτελεία, αλλά, όπως γράφει στην αρχή του βιβλίου: «Ψυχή της ιστορίας είναι οι εντυπώσεις των πολλών που έζησαν τα γεγονότα».

Αυτοί που με το αίμα τους έγραψαν την ιστορία στα κατοτράχαλα ηπειρωτικά και βορειοηπειρωτικά βουνά. Η «Πορεία Γενναίων» αναφέρεται κυρίως στη δράση του 2ου Λόχου του ανεξάρτητου Τάγματος Προκάλυψης Κονίτσης, όπου υπηρετούσε ο συγγραφέας ως έφεδρος Ανθ/λοχαγός. Στη συνέχεια μας δίνει και μια εικόνα για τη δράση όλου του Ελληνικού Στρατού.

«Η Ήπειρος προμαχούσα», όπως έγραψε ο Στρατηγός Κατσιμήτρος, Διοικητής της ένδοξης VIII (8ης) Μεραρχίας με έδρα τα Γιάννινα, που σήκωσε όλο το βάρος του Ελληνοϊταλικού Πολέμου 1940-1941.

Οι Ηπειρώτες, κυρίως ακρίτες από τα χωριά, ήταν οι πρώτοι που επιστρατεύθηκαν με ατομικές προσκλήσεις της 8ης Μεραρχίας, μόλις οι Ιταλοί εισέβαλαν στην Αλβανία στις αρχές του 1939 και επάνδρωσαν τα ακριτικά φυλάκια της ελληνοαλβανικής μεθορίου. Στις πρώτες σελίδες του βιβλίου του αναφέρεται ο συγγραφέας στις προ του πολέμου ημέρες καθώς και στη ζωή των φρουρών στο φυλάκιο Καβασίλων Κονίτσης, όπου υπηρετήσε και ο ίδιος.

Στη συνέχεια εξιστορεί την έναρξη του πολέμου στις 28 Οκτωβρίου, τους πρώτους νεκρούς, τις σκληρές μάχες στα βουνά της Πίνδου. Πολλά από όσα γράφει ο κ. Αρχιμανδρίτης τα έχω ακούσει από τον πατέρα μου, αλλά και άλλα πολλά για το «Απόσπασμα της Πίνδου», για τον Δαβάκη, το λόχο Καντάρια, τις πρώτες μάχες της 28ης Οκτωβρίου 1940, την πρώτη μέρα του πολέμου, καθώς επίσης για τον Αλέξανδρο Διάκο, τον πρώτο Έλληνα νεκρό αξιωματικό.

Για τις πορείες νυχθημερόν στα φαράγγια της Πίνδου, με βροχές και χιόνια και το πέρασμα στα φουσκωμένα νερά του Αώου και του Σαραντάπορου. Τις μάχες με τους αλпинιστές της Ιταλικής Μεραρχίας «Τζούλια» για να τους διώξουν από τα ελληνικά χώματα. Κι ύστερα η ένδοξη πορεία στη Β. Ήπειρο, απελευθερώνοντας Αργυρόκαστρο, Κορυτσά, Πρεμετή κι άλλες πόλεις και χωριά της Β. Ηπείρου, την οποία είναι η δεύτερη φορά που ο Ελληνικός Στρατός την απελευθερώνει (η πρώτη ήταν το 1914).

Το τίμημα βαρύ. Δέκα χιλιάδες (10.000) νεκροί μόνο στα χώματα της Β. Ηπείρου. Εκεί σκοτώθηκε και ο Συν/ρχης Μαρ. Φριζής.

Σκέφτομαι πώς άντεξε όλα αυτά η γενιά του Σαράντα! Φαίνεται ότι πράγματι ήταν σκληροτράχηλοι, ανδρείοι κι αληθινοί πατριώτες. Τα έδωσαν όλα για την πατρίδα που αναίτια δέχθηκε την ιταλική εισβολή από τις σιδηρόφρακτες φάλαγγες του Μουσολίνι. Μνήμες ηρωικές και πένθιμες στην «Πορεία Γενναίων», με τις φωτογραφίες -ντοκουμέντα αξιωματικών και οπλιτών. Στις τελευταίες σελίδες ο πίνακας με τα ονόματα των νεκρών του 85ου Τάγματος

Πεζικού που Υποδιοικητής του ήταν ο Αντ/ρχης Νικόλαος Γίγας. Τελειώνει το βιβλίο με τα ονόματα των Παπιγκιωτών που έλαβαν μέρος στον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο 1940-1941, συμπολεμιστών και συμπατριωτών του συγγραφέα.

Τιμούμε τους ηρωικούς μαχητές του Σαράντα, αξιωματικούς και στρατιώτες κι ανάβουμε κερί στη μνήμη των νεκρών.

Συγχαίρω τον κ. Βασ. Αρχιμανδρίτη για το ωραίο βιβλίο, έργο ζωής και αναδρομής στο ιστορικό «ΟΧΙ» των Ελλήνων.

Παρέλαση του Ελληνικού Στρατού στην Κορυτσά, Νοέμβριος 1940

2η Καλλιδέα - Κορίνθου 30-12-1976

Αγαπητή Βασίλειε

Τόσον δια τ'ό γέος έτος, δουν η'δία τμή ετομα-
σακήν σαυ δορτή σαυ εχόμεθα έτη πορτά
και εδαιμονα. Έγραβα σήμερον τμή εδαιμονα
ον παρταν σαυ η'σαυ εχαιρισω δερμής
διδέ τμή εχασ σαυ. Δει γηωρί ζω η'εμαρτα
μη τ'εβγίον, τ'ο δωσόν δά εχε τμή ετορτα
των Ιάγμα τής μας. Βικαίης ε'ται ε'σον δ'νο-
μογοι η' περιγραφή παρής ε'τ ε'σον το βα-
ρον διμα. Ε'σον τ'εμωσση μου γράφει
σικακή. Α'σο ε'χίαν ε'μεδα παρτα, δ'αερτα
δι'ημά ε'ρογίχης ε'χόμεθα. Ε'τ' τμή ε'δ'τα
η' ε'δ'τα τής ε'μωσής σαυ ε'χόμεθα ε'τα
πορτά και ε'δαιμονα.

Μερά τής τής αγάπης

Χαριτωσύνη

2η Καλλιδέα - Κορίνθου π. 6 Ιανουαρίου 1987

Αγαπητή Βασίλειε

Αθήνας

Έγραβα τ'ο ε'μερτα τής ε'μωσής σαυ με τμή σικακή
περιγραφή η' ε'ρογίχης του θαντων η' και σαυ ε'χαιρισω,
βεβαίως ε'ται παρτη ε'ναυ με τμή ε'μωσής σαυ περιγραφή
ε'σον ε'δαιμονα παρτη με ε'δαιμονα ε'χόμεθα και ε'χ-
κρίνεσση, διότι τότε ε'τα ε'χόμεθα. Μόνον παρτα ε'χ-
μείνη ε'τ' τμή ε'μωσής μου ε'μωσής ε'τ' τμή ε'μωσής του
ε'νομα ε'χόμεθα Μιχαήλ. Πάντα γρογίσατε να ε'χαιρισώ-
σση ε'σον ε'δαιμονα. Ε'δ' ε'χόμεθα διό τμή ε'μωσής
του βιβλίον σαυ, γρογίσατε να ε'ται ε'τα, ε'δαιμονα
ε'σον ε'χαιρισω ε'μωσής και η'χαιρισω. Διαν
δ'ε' ε'μωσής ε'τα ε'χαιρισω και ε'χαιρισω δι'ε'μ-
ωσής. Διαν τμή ε'μωσής του ε'τα
ε'σον ε'χαιρισω ε'τ' τμή ε'μωσής και ε'δαιμονα. Τα ε'δ'τα
ε'σον ε'χαιρισω σαυ.

Μερά τής τής αγάπης

Χαριτωσύνη

Η ΕΚΘΕΣΗ ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ

Στην αίθουσα τελετών της Ακαδημίας με τη συνεργασία της Δημοτικής και Μέσης Εκπαιδευσεως άνοιξε έκθεση με ενθυμήματα από την εποποιία του Σαράντα.

Έτσι εμείς που δεν ζήσαμε εκείνο τον πόλεμο, αλλά ζήσαμε τη συνέχεια του, τα καμμένα σπίτια μας και τα ρημαγμένα χωριά μας, που σαν παιδιά δεν χαρήκαμε ανέμελα χρόνια γιατί ακολούθησαν οι μέρες της συμφοράς, που σαν παραμύθι ακούσαμε το γονιό μας για κείνο τον περήφανο πόλεμο, για ένδοξες νίκες, για ηρωισμούς. Θα παίρναμε σήμερα μια άλλη γεύση εκείνου του καιρού.

Κι αρχίζοντας την έκθεση είδαμε φωτογραφίες ντοκουμέντα. «Πως άρχισε ο πόλεμος». Στρατιώτες να ετοιμάζονται για το μέτωπο. Πιο κει φωτογραφίες απ' τις μάχες. Οι φαντάροι να πολεμούν τη λάσπη, τη βροχή, τα χιόνια και τους εχθρούς. Θυμηθήκαμε και το γονιό μας σαν διηγούταν για σαράντα μέρες στο Τεπελένι που κοιμόταν σ' ένα μέτρο χιόνι. Φωτογραφίες ντοκουμέντα πάνω στ' άγρια Ηπειρωτικά βουνά. Παίρνεις μια γεύση που δεν ήξερες από εκείνο το φοβερό, σκληρό και περήφανο πόλεμο. Οι εφημερίδες της εποχής εκείνης συμπληρώνουν το σκηνικό.

Στην έκτακτη έκδοση της «Πρωΐας» Δευτέρα 28 Οκτωβρίου 1940 διαβά-

ζουμε το χρονικό της αρχής του πολέμου. Ο Π. Παλαιολόγος ανταποκριτής στο μέτωπο στο «Ελεύθερον Βήμα» δίνει τα νέα από την κατάληψη της Πρεμετής, της Κορυτσάς, του Αργυρόκαστρου, τις πρώτες μέρες του Νοέμβρη, του 1940. Δίπλα στις περιγραφές των μαχών πάντα μια έξυπνη γελοιογραφία. Πρωτοστατεί ο Δημητριάδης με τον τσολιά και το τσαρούχι να... μπαίνει στη μύτη του Μουσολίνι. Δίπλα σ' ένα φύλλο διανοσούμενοι της εποχής απευθύνονται εις τους ανθρώπους του πνεύματος όλης της γης για το δίκαιο αγώνα της Ελλάδας. Διαβάζουμε μεγάλα ονόματα: Παλαμάς, Μελάς, Σικελιανός, Μυριβήλης, Ουρανής, Ξενόπουλος κι άλλοι:

Σ' άλλη θέση βλέπουμε την προσφορά του θεάτρου και πάνω απ' όλα η τραγουδίστρια της νίκης, η Σοφία Βέμπο, πούγινε σύμβολο και τραγουδοί με τους φαντάρους που πολεμούσαν στα κακοτράχαλα Ηπειρωτικά και Βορειοηπειρωτικά βουνά.

Σε μια βιτρίνα επιστολικά Δελτάρια σταλμένα απ' το μέτωπο. Διαβάζουμε: Δέλβινο 6.12.40, Άγιοι Σαράντα 6.12.40, Πόρτο Λέσ 7.12.40, Κλεισούρα 10.1.41. Η ιστορία του Πολέμου με λίγες λέξεις, Διάπλα φωτογραφίες, αθανάτων νεκρών ηρώων: Ο Δαβάκης που μας θύμισε «το απόσπασμα της Πίνδου», πούγινε θρύλος και τραγούδι, ο Διάκας ο πρώτος νεκρός αξιωματικός κι ο αεροπόρος Φάνης Παππιάς.

Αρκετά βιβλία αναφοράς στα χρόνια του Σαράντα. Στο τέλος σε μια προθήκη κι η γυναικεία προσφορά: «Οι γυναίκες της Πίνδου». Αυτές που έζησαν εκείνο τον περήφανο πόλεμο κουβαλώντας πολεμοφόδια και τρόφιμα στους φαντάρους. Γυναίκες της περιοχής μας που μοιράστηκαν τα βάσανα του πολέμου και χαίρομαστε που έστω κι αργά η Πολιτεία αναγνώρισε τη μεγάλη προσφορά τους.

Ελευταία στάθηκα στα «μεγάλα λόγια» κάποιων μεγάλων του καιρού εκείνου. Και χαμογέλασα πικρά σαν σκέφτηκα τη Βόρειο Ήπειρο και την Κύπρο κι ένοιωσα και γω σαν όλοι οι Έλληνες οι χιλιοπροδομένοι: Ο αγών της Ελλάδος, τα κατορθώματά της, δημιουργούν γι' αυτήν Δικαιώματα Αναμφισβήτητα. (Ντε Γκωλ). Η αγγλική Γκάρντιαν έγραφε στις 19.4.1941: «Οι Έλληνες δεν πολεμούν σαν ήρωες, οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες».

Αξίζει τον κόπο η επίσκεψη στην έκθεση. Οι μεγαλύτεροι για να θυμηθούν, οι μικρότεροι για να μάθουν.

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Απαντήσεις σε ιστορικές ανακρίβειες

Σεβασμός στην Ιστορία

Έχω φιλοξενηθεί κατ' επανάληψιν στο περιοδικό σας και σας ευχαριστώ. Τον Συν/ρχην κ. Κυπαρίσην Π. διά την ειλικρινή και θαρραλέαν γνώμην του και φωνήν του δημοσιευθείσαν εις το 642/1980 τεύχος σας, συγχάρηκα από τηλεφώνου, για όσα ελέχθησαν στην εκπομπή της ΕΡΤ της 28/10/80, σχετικά με την μάχην της Πίνδου 40. Φαίνεται όμως όλοι αυτοί οι νεροκουβαλητές της εκπομπής της ΕΡΤ και του Ζερβουλάκου, εξαιρέσει των ιστορικώς σωστών κ.κ. Κετσέα και Σπυρόπουλου, θα αγνοούν τόσο την ύπαρξιν της επισήμου πολ. ιστορίας του ΓΕΣ, «ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ 1940» του αξιόλογου βιβλίου του εκ των πρωταγωνιστών τότε Ταγ/ρχου Καραβία Ι. - νυν Αντιστρατήγου ε.α. εκδόσεως 1978, όσο και ότι παρά τα 40 από τότε χρόνια, ζουν πολλοί αγωνιστές των ημερών εκείνων, που θυμούνται και τους εαυτούς των, και τα πραγματικά γεγονότα, αλλά και γνωρίζουν και τους πρωταγωνιστές του παραμυθιού Ζερβουλάκου.

Οι επιχειρούντες παραχάραξιν των ιστορικών γεγονότων δεν διαπράττουν απλώς το ανοσιούργημα της ιστορικής ιεροσυλίας, αλλά είναι και παραβάτες του κοινοί ποιν. δικαίου, επιχειρούντες εκ των υστέρων να θυμιατίσουν και να λιβανίσουν, θα τρίξουν τα κόκκαλα των νεκρών και θ' ανταριάζουν οι μνήμες των επιζώντων τραυματιών, αναπήρων και πολεμιστών του τόπου και χρόνου της εποχής εκείνης, δι' όσα αναληθή και ανακριβή φτιάχνονται και λέγονται.

Π.χ. ο κ. ταξίαρχος τότε Ανθ/ρχος της εκπομπής ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΥ, δεν βρήκε να ειπή ούτε λέξη για τους φαντάρους τις ομάδες, τις Διμοιρίες, τους Λόχους και τα Τάγματα, της ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ, της ΣΤΡΑΤΣΑΝΗΣ, του ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ και της ΜΟΛΙΣΤΑΣ, μέσα στις γραμμές των οποίων έζησε και εκινήθη και επολέμησε... αλλά και προπαντός από τους οποίους ετροφοδοτείτο, ως μη οργανικόν και προσκεκολλημένον τμήμα... Το ιπλικόν τότε έδρα κυρίως σαν όργανο πληροφοριών προωθημένον ως μάτι της Διοικήσεως. Τούτο κατά το κρατούν τότε πολ. δόγμα «ελίσσετο εφίππως και εμάχετο πεζή». Ευρέθη εκεί ακάλυπτον και απροστάτευτον, χωρίς το αναγκαίον Πεζικόν...

Η Ιστορία δεν περιγράφει, δεν φτιάχνει γεγονότα, όπως έπρεπε να γίνουν, όπως θα μπορούσε ή θα ηθέλαμε, ή θα μας συνέφερε να γίνουν, αλλά ακριβώς όπως έγιναν εν τόπω, χρόνω και από αντιπάλους, με τα αποτελέσματα των και τας συνθήκας των. Είναι η ιστορία ανεπανάληπτος. Δεν θα ξαναπαράξει Πίνδος 40, ούτε Δαβάκης, ούτε Νικήτας, ούτε Διάκος, ούτε Καντάρας, ούτε ο ανώνυμος ήρωας πολεμιστής του 40-41. Των νεκρών των άταφων το αίμα βρυχάται, όταν επί 40 χρόνια ακούνε παραμύθια, από παραμυθάδες. Έχουμε υπουργείο Εθν. Αμύνης και Ιστορίαν Στρατού ΓΕΣ. Θα πρέπει κάποτε να επέμβουν και να σταματήσουν τα παραμύθια. Κάνουν κακό, μεγάλο κακό, σε όσους ζουν, από κείνους που έφτιαξαν τα γεγονότα, αλλά περισσότερα σ' εκείνους που δεν είχαν γεννηθεί τότε για να πολεμήσουν, αλλά πολεμήσαν οι πατεράδες των Είμαι «εορακώς» των γεγονότων εκείνων κι έχω ακόμη λίαν εναργώς μπροστά μου. ΕΦΤΑΧΩΡΙ, ΑΕΤΟΡΑΧΗ, ΖΟΥΖΟΥΛΗ, ΡΩΜΗΟ, ΦΟΥΡΚΑ, ΚΕΡΑΣΟΒΟ, ΚΛΕΦΤΗ, ΜΟΛΙΣΤΑ, ΒΕΟΧΗ, ΠΕΚΛΑΡΙ, ΛΙΘΑΡΙ, ΙΤΙΑ, ΚΟΝΙΤΣΑ, ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ, ΣΤΡΑΤΣΑΝΗ, ΦΥΛΑΚΙΟΝ 23 ΜΠΟΡΟΒΑ, ΕΡΣΕΚΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, όπου και πολέμησα από τις 30 Οκτωβρίου 1940 στην ανεπίθεση και εισβολή στην Αλβανία, μέχρι καταρρεύσεως του μετώπου, τέλος Απριλίου 1941... Ύστερα από 40 χρόνια πιστεύω ότι πρέπει να σεβόμεθα τους νεκρούς του πολέμου τους αναπήρους και γενικότερα τους πολεμιστάς. Είναι τούτο ικανή και αναγκαία αρετή.

ΠΟΛ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΑΙ 1981

Η ιστορική αλήθεια για το Απόσπασμα Πίνδου

Κύριε διευθυντά,

Με την ευκαιρία της επετείου της 28ης Οκτωβρίου και της μάχης της Πίνδου και με δεδομένο τα όσα γράφτηκαν κατά καιρούς για τον αείμνηστο συνταγματάρχη Δαβάκη, διοικητή του Αποσπάσματος Πίνδου, θα ήθελα να κοινοποιήσω τι γράφει σχετικά με τη δράση του Αποσπάσματος Πίνδου η επίσημη Ιστορία του Γενικού Επιτελείου Στρατού, η οποία γράφτηκε από τη Διεύθυνση Ιστορίας Στρατού (ΔΙΣ). Υπ' όψιν ότι η ΔΙΣ συγγράφει την Ιστορία με Βάση το υπάρχον αρχειακό υλικό, χωρίς παρεμβολή προσωπικών απόψεων ή αισθημάτων. Αναφέρομαι στον τόμο «Ο Ελληνοϊταλικός Πόλεμος 1940-1941 - Η Ιταλική Εισβολή». Σαν εισαγωγή θα ήθελα να επισημάνω ότι όταν άρχισε η ιταλική επίθεση, το Απόσπασμα Πίνδου δεν είχε την πλήρη δύναμη του: το έ-

να τάγμα του κατευθυνόταν προς τον τομέα του. Για τους γνώστες της τακτικής αυτό σήμαινε ότι το σχέδιο ενεργείας δεν μπορούσε να εφαρμοστεί σύμφωνα με τις προβλέψεις.

Ο τόμος αναφέρει:

σελίδα 120

«Το Απόσπασμα είχε σοβαράς ελλείψεις εις οπλισμόν, ιματισμόν, υπόδησιν και εφεδρικά πυρομαχικά. Οι όλμοι εστερούντο προωθητικών φυσιγγίων... Αι επικοινωνίαι μετά των τμημάτων προκαλύψεως... ελειτούργουν διά της μοναδικής γραμμής του πολιτικού δικτύου...»,

σελίδα 128

«Παρά το μέγα ανάπτυγμα του μετώπου, το λίαν ορεινόν του εδάφους και την έλλειψη συγκοινωνιών και επικοινωνιών... που καθιστά προβληματική την ενάσκηση της διοικήσεως, το Απόσπασμα κατέβαλε ηρωικάς προσπάθειάς ίνα κερδηθεί ο απαιτούμενος διά την επέμβασιν των ανωτέρων κλιμακίων χρόνος. Το ότι σε σημεία του μετώπου λόγω της μεγάλης υπεροχής του εχθρού, ελλείψεως μέσων και υποστηρίξεως Βαρέων όπλων... παρατηρήθησαν παραλείψεις, διασταγμοί και σπασμωδικαί ενέργειαι, κατ' ουδέν

αμαυρώνει την συνολική εικόνα της μάχης»

σελίδα 132

«Το Απόσπασμα Πίνδου, δεχθέν την πίεσιν ολοκλήρου της Μεραρχίας Τζούλια, διεξήγαγε επί 48ωρο σκληρότατο και άνισον αγώνα και ως εκ τούτου την νύκτα της 29 Οκτωβρίου είχε αποδώσει ό,τι ανθρωπίνως ήταν δυνατόν».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΔΕΩΝ, ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ε.Α.,

Τ. ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΙΣ/ΓΕΣ.

30-10-2005

Μετάλλια Χαριλάου Π. Πρωτοσυγγέλλου

VIII ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΠΕΖΙΚΟΥ

Ο ΜΑΧΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ 1940-41

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΚΑΤΟΧΗ (1941-1945)

Για την Κατοχή και την Αντίσταση άκουσα από τους γονείς μου που έζησαν στο πετσί τους τα γεγονότα.

Διάβασα και κάποια βιβλία. Πρόσφατα διάβασα το βιβλίο: «Το Μήλο της Έριδος», έκδοση 1996, του Βρετανού συν/χη Κρις Γουντχάουζ, αρχηγού της Βρετανικής Στρατιωτικής Αποστολής στην Ελλάδα (1941-1945), που συνεργάστηκε με όλες τις αντιστασιακές ομάδες.

Δεν έγινα σοφότερη με όσα διάβασα για την Ελληνική Αντίσταση στην Κατοχή, ούτε κατάλαβα την Πολιτική των Μεγάλων Δυνάμεων και την διπρόσωπη (ίσως και ύπουλη) στάση των Άγγλων τότε, αλλά κι αργότερα προς τους συμμάχους τους Έλληνες.

Το μόνο που κράτησα στο μυαλό μου είναι αυτό που γράφει ο Γουντχάουζ σε κάποιο κεφάλαιο του βιβλίου του: «Η Ελλάδα ατύχησε το 1940-1941 (ελληνοϊταλικός πόλεμος) με τριπλή κατοχή Ιταλών, Γερμανών και Βουλγάρων και το 1946-1949 (συμμοριτοπόλεμος), γιατί στα βόρεια σύνορά της είχε εχθρικά τα γειτονικά της κράτη, γιατί βρισκόταν σε αντίπαλα στρατόπεδα με εκείνη.

Το 1940 η Αλβανία ήταν σύμμαχος των Ιταλών και των Γερμανών, το ίδιο και η Βουλγαρία.

Από το 1945-1950 η Αλβανία, η Γιουγκοσλαβία του Τίτο και η Βουλγαρία ανήκαν στο Ανατολικό κομμουνιστικό μπλόκ, το λεγόμενο τότε και «Σιδηρούν Παραπέτασμα».

Έτσι από το 1939-1950 στα βόρεια σύνορα κράτη, ήταν εχθρικά προς την Ελλάδα, με τις γνωστές συνέπειες.

Από όσα γράφει και ο Γουντχάουζ, από τους Συμμάχους μόνο η Αμερική (σχέδιο Μάρσαλ), βοήθησε αποφασιστικά την Ελλάδα και γλίτωσε τον ελληνικό πληθυσμό που τότε λιμοκτονούσε και βοήθησε στην ανόρθωσή της.

Δυστυχώς με το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου οι Σύμμαχοι ξέχασαν τις υποσχέσεις προς την Ελλάδα για την προσφορά και τις θυσίες της στην νικηφόρα έκβαση του πολέμου.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρός
Τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος

Ἐξακολουθοῦντες ἐν ἱερὸν μας ὑπὲρ ἧς Πατρίδος καὶ ἀγῶνα καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει πάντοτε ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διατηρηθῇ τὸ Ἐθνικὸν πρῶτημα καὶ ἡ Ἐθνικὴ ἐνότης, καλοῦμεν ὅλους τοὺς συν. μας καὶ συμμαχητάς πρὸς ἑσὺς ἀγωνισθέντας καὶ δεινοκοθήσαντας διὰ ἐλευθερίαν ὅπως συνεχίσουν ἀκούραστα καὶ μετὰ τοῦ πύτου ζήλου καὶ ἐν σιασμοῦ τὴν Ἐθνικὴν μας προσπάθειαν, δεδομένου ὅτι ὁ κίνδυνος τοῦ ὄνασμοῦ ἐξακολουθεῖ ν' ἀπειλῇ τὴν Πατρίδα μας καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ κρῆτος τοῦ τρόμου καὶ ἧς βίας.

Ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἰς τὴν παρελθόν ἐπικυβόθημεν ὁ βαρὺ ἔργον τῆς διατηρήσεως τῆς Ἐθνικῆς τῆς καὶ ἀκεραιότητος, ἔχομεν ἀληθινὰς ὑποχρεώσεις ἐναντὶ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ συνεχίσωμεν ἱστορικὸν αὐτο ἔργον.

Αἱ ὑποχρεώσεις μας αὐταὶ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τοὺς πεσόντας εἰς τὰ πεδία ἧς τιμῆς συμπατριωτῆς μας καὶ ἐσθῆς καὶ ἡ ὑφισταμένη καὶ συνεχιζομένη πολιτικὴ ἀκαταστάσις καὶ ὁ κίνδυνος τοῦ ἀναρχισμοῦ μας ὑπεχρέωσαν νὰ προχωρήσωμεν εἰς ἕναν Ἐθνικὸν πολιτικὸν ἀγῶνα. Πρὸς τοῦτο ὁ Ε.Δ.Ε.Σ ἐν τῇ ἐξειληθείσει ὡς Ἐθνικὴ πολιτικὴ Ὀργάνωσις μετενομήθη εἰς πολιτικὸν Κόμμα ὑπο τὴν ἐπωνυμίαν "Ἐθνικὸν Κόμμα Ἑλλᾶδος".

Ἡ γενικὴ γραμμὴ τοῦ Κόμματός ἐστὶν αὐτὴ ποὺ ἐκινεῖται τὸ πρῶτον τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δηλαδὴ ἡ γραμμὴ τῆς Ἐθνικῆς μας ἐνότητος.

Ὁ ἄρχηγός ποὺ ἐκτελεῖ πάντοτε τὴν ἐγγὴν σας φιλοπατρίαν καὶ τὴν ἀκλόνητον ἀγωνιστικὴν σας πίστιν σας συμβουλεύει. Ὁμόνοια, ἐνότητα καὶ συνοχὴ μετεξῆς σας μαχητικῆς καὶ ἀλύουσα ἀγωνιστικῆς διαθέσεως.

Ἡ νίκη πάντοτε εἶναι δική μας διότι εἶναι νίκη ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐν ἐνότητι πρὸς ὅποιον ἠγωνισθῆμεν καὶ εἰργάσθῃμεν διὰ τὰ Ἐθνικὰ μας ἰδέαι.

Ἐν τῷ πεπαισθησθεὶ ὅτι θὰ φέρητε εἰς πέρας μὲ αὐτοθυσίαν καὶ ἡρώδῃ τὴν ἔσθῃν σας προσπάθειαν σας σφίγγω τὸ χέρι καὶ σας εὐχομαι ὅλο ἔσθῃ καλὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ εὐχὴ ἧς Ἑλλάδος εἶναι στὰ χέρια τῶν τιμίων ἀγωνιστῶν καὶ ἀγωνιστριῶν.

Ἡ πατριωτικὸς χαιρετισμοὺς

N. ΖΕΡΒΑΣ

Ἀθῆναι # 30/3/46

ΕΠΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ

ΠΡΟΣ : Σ. Γ. Ιωαννίνων
 ΚΟΙΝ : κ. Χαρίλαο Π. Πρωτοσύγγελο
 Καλλιθέαν Κορίνθου
 ΕΠΙΠΛΗ : Σ. Γ. Ιωαννίνων...
 - ΔΕΠΑΘΑ/Γρ. Έθν. Αντ.
 - Α.Φ. 135413

ΥΠΟΔ. 01/ΔΕΠΑΘΑ
 ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤ. ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ
 ΔΕΠΑΘΑ/Γρ. Έθνικής Αντιστάσεως/20ν
 Τηλ. 3456-870
 Αριθ. Φ. /421.71/1047/531971
 Αριθ. Σ. 4574
 Έν Αθήναις τῆ 19^η Δουλ. 1979

ΘΕΜΑ : Αναγνώρισις χρόνου Στρατιωτικής Υπηρεσίας

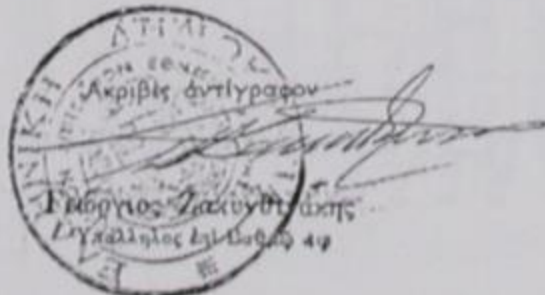
13-5-74
 ΣΧΕΤ. : Δι' απόφ. 22-1-70. αλ αιτίες ένδιαφερομένου.
 β. ΕΠ Φ. 421.55/1/362615/Α Σχ. 41/10-3-70 Δ/γῆ ΑΕΔ/ΑΣ/ΔΣ/2

1. Δι' απόφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως τοῦ ἄρθρου 13 Ν Δ 179/69, καταχωρηθείσης εἰς ὑπ' ἀριθ. 6/78... Πρακτικόν αὐτῆς καὶ κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Φ. 48322/530731/10-4-79... ἀποφάσεως ΥΕΘΑ, ἀνεγνωρίσθη ὅτι ὁ Πρωτοσύγγελος Χαρίλαος Παναγιώτου καὶ τῆς Ἀθηνῶν... ἔτος γεννήσεως 1907, κλάσεως 1927.. ΑΣΜ ... 2337... ἐκ Παπύγκου Δωδώνης Ιωαννίνων... ὑπηρέτησεν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἀντιστάσει ὡς ἀκολουθῶς :

- α. Εἰς τὴν ΕΛΟ-ΕΛΒΕ Γεν. Ἀρχ. Ν. Ζιζιῆ, ὡς ἔνοπλον μέλος... ἀπὸ 15-3-43... μέχρι 15-10-44
- β. Εἰς τὴν ὡς ἀπὸ μέχρι
- γ. Εἰς τὴν ὡς ἀπὸ μέχρι

2. Συμφωνῶς τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ Ν Δ 179/69 διὰ τῶν ὡς ἄνω πράξεων ἀναγνωρίζεται αὐτῷ, ἀντιστοίχως, ὡς χρόνος πραγματικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, χρονικὸν διάστημα :

- α. Ἐτῶν ἑνὸς (1) μηνῶν ἑπτὰ (7) ἡμερῶν μηδεμίνας (0) ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 15-3-43
- β. Ἐτῶν μηνῶν ἡμερῶν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς
- γ. Ἐτῶν μηνῶν ἡμερῶν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς

Σχης (ΔΒ) Χρ. Λακούτς
 Διευθυντῆς Γραφείου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Όμ. Αιτήσεως _____
 Έκδοσης _____
 Τμήμα _____
 με _____
 Ημερ. _____

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
 ΚΑΙ
 ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΠΑΡΟΧΗΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΟΣ

ΕΝΤΥΠΟΝ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΙΝΩΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ
 ΥΠ' ΑΡΙΘ. _____
 Νομός _____
 Έπαρσία _____
 Πόλις _____
 Χωρίον _____
 Ένορσία _____

Α. ΜΕΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΣΤΕΓΗΝ

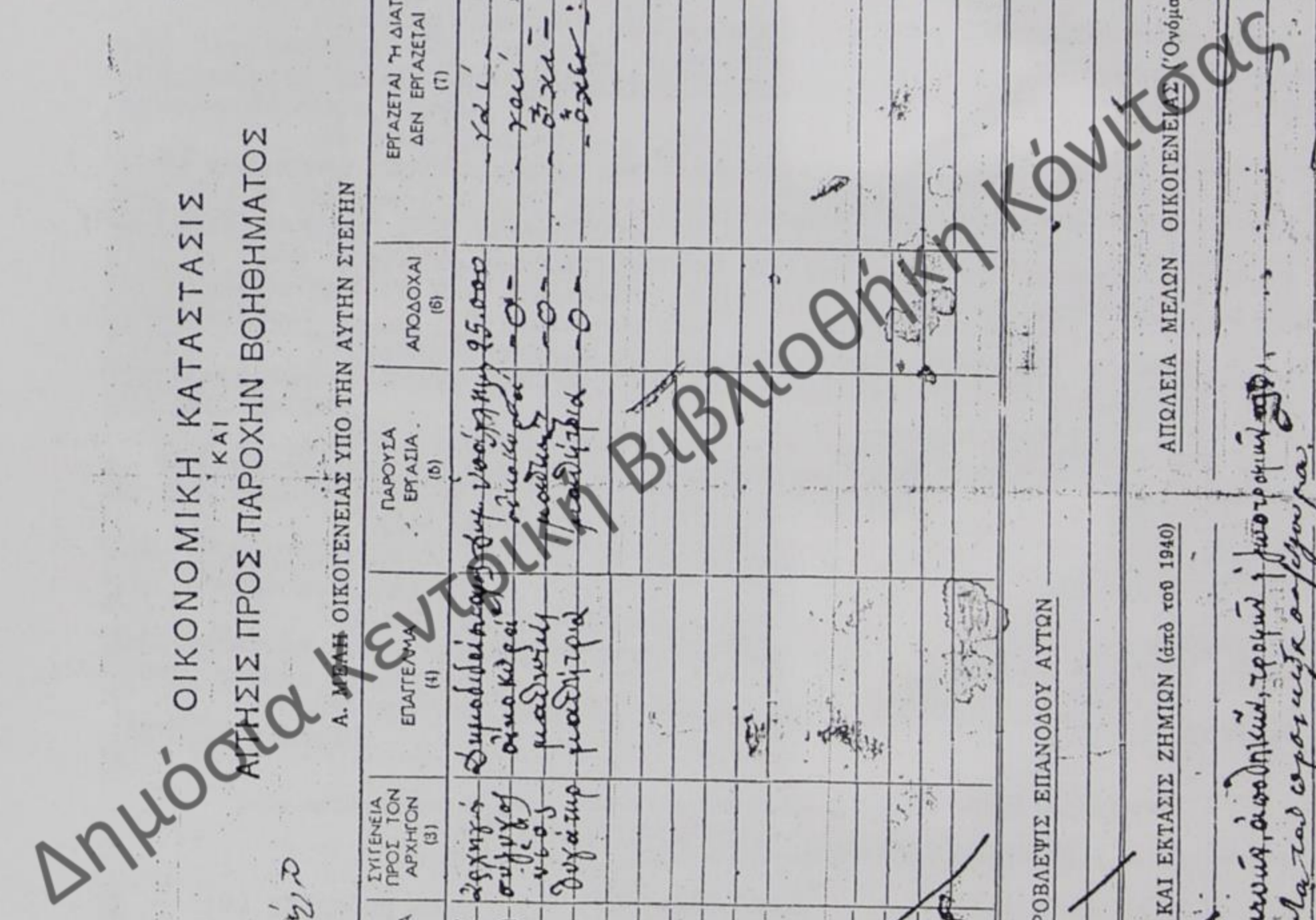
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ (1)	ΗΛΙΚΙΑ (2)	ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ (3)	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ (4)	ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (5)	ΑΠΟΔΟΧΑΙ (6)	ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Ή ΔΙΑΤΡ ΔΕΝ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ (7)	ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΥΓΕΙΑΣ (8)
1. <u>Πρωτοσυγκέλλου Χαρίλαος</u>	37	αρχηγός	Διευθυντής	Παρουσία	95.000	Χαίρει	Καλά
2. <u>Πρωτοσυγκέλλου Χρυσάνθη</u>	29	σύζυγος	ομοκόρος	ομοκόρος	0	Χαίρει	Καλά
3. <u>Πρωτοσυγκέλλου Ασημένια</u>	10	κόρη	μαθήτρια	μαθήτρια	0	δεν έχει	Καλά
4. <u>Πρωτοσυγκέλλου Αιδούλα</u>	6	κόρη	μαθήτρια	μαθήτρια	0	δεν έχει	Καλά
5. _____							
6. _____							
7. _____							
8. _____							
9. _____							
10. _____							
11. _____							
12. _____							
13. _____							
14. _____							

Δ. ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ: ΕΛΤΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ΑΥΤΩΝ

Ε. ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΕΚΤΑΣΙΣ ΖΗΜΙΩΝ (από του 1940)

Στρατιωτική Έπιχειρήσεις _____
 Πυρκαϊά / Χάλασμα / Εξορία / Αποδεδειγμένη εργασία / Τροφή / Ίσοροφική εργασία
 Άλλοι λόγοι αβύχας του σωματικού οργανισμού _____

ΑΠΩΛΕΙΑ ΜΕΛΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ (Όνομάτα)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΣΟΔΑ		Ε. ΠΟΡΟΙ		ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ		ΣΤ. ΑΝΑΓΚΑΙ	
1. ΤΡΟΦΗ	90	1. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	1. Τόκος Οίκου	α) Αποδοτά	1. Σύν. Αναγκών δελ.	90	
Εισοδήματα	200	α) Γενική Κατάσταση	β) Άρ. Διατάχ.	β) Επίδομα άνεργίας	2. Πόρων	450	
Δαπάνες	100	γ) Άλλη περιουσία (Ακίνητος)	δ) Άρ. Διατάχ.	γ) Συντάξεις	3. Διαφορές	45	
Σύνολο	290	ε) Άλλοι κληρονομήματα	ε) Άρ. Διατάχ.	δ) Εμβόσματα	4. Άνεργα, Ανέργει	45	
2. ΕΝΟΙΚΙΟΝ	100	στ) Άρ. Διατάχ.	στ) Άρ. Διατάχ.	ε) Ένοικια	5. Σύνολον Πόρων	45	
3. ΚΑΥΣΙΜΟΣ ΥΑΛ.	100	ζ) Άρ. Διατάχ.	ζ) Άρ. Διατάχ.	ς) Πάσης Παραγωγής	6. Διαφορά	45	
4. ΛΟΙΠΑ ΕΣΟΔΑ	100	η) Άρ. Διατάχ.	η) Άρ. Διατάχ.	ζ) Λοιπά			
5. ΕΣΟΔΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	1500	θ) Άρ. Διατάχ.	θ) Άρ. Διατάχ.	η) Εισόδημα εις είδος	Ζ. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΒΟΗΘΗ		
6. ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΣΟΔΩΝ	900	ι) Άρ. Διατάχ.	ι) Άρ. Διατάχ.	1) αμία 1 στ. (1)	1. Τροφή	8000	
		κ) Άρ. Διατάχ.	κ) Άρ. Διατάχ.	2) αμία 1 στ. (2)	2. Ίματισμός	10000	
		λ) Άρ. Διατάχ.	λ) Άρ. Διατάχ.	θ) Σύνολο Εισοδήμα	3. Ένοικια	1000	
		μ) Άρ. Διατάχ.	μ) Άρ. Διατάχ.		4. Καύσιμος υάλ.	1000	
		ν) Άρ. Διατάχ.	ν) Άρ. Διατάχ.		5. Άλλα	1000	

Η ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΠΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥ		ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΓΡΑΦΕΩΣ	
Α. ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ	Κ. Κωνσταντίνος	1. Λόγοι διά τούς έσοτους ή αίτιους διαγραφής:	
Β. ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	Καθ' έ γραμμάτι τα ως άνω είναι άκριβη.	α. τροφή	
Γ. ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΣΟΔΩΝ	900	β. Ίματισμός	
Δ. ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΣΟΔΩΝ	900	γ. Σύνταξη	
Ε. ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΣΟΔΩΝ	900	δ. Καύσιμος υάλ.	
ΣΤ. ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΣΟΔΩΝ	900	ε. Άλλα	

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Αριθ. πρωτ. 26

Ιωάννινα τῆς 31 Μαρτίου 1945

Λίσαν ἐκείγουσα

Πρὸς
τὸν κ. Δήμαρχον Ἰωαννιτῶν καὶ Προέδρους Κοινοτήτων Νομοῦ
Προκειμένου νὰ ληφθῇ αμεσὸς πρόνοια ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν Ἑλληνοκαίδων ἐκ μέ-
λους τῆς ΕΜ-ΕΛ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρού-
σας ὑποβάλητε ἡμῖν ἀνυπερθέτως πίνακα ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπερχόντων ἐν
περείᾳ ὑμῶν ὄρφανῶν, κεχωρισμένως δι' ἐκάστην τῶν ἀκολουθῶν κατηγοριῶν.
ἐν ἀμφοτέρων τῶν γονέων
πατρός
μητρός

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
Ι. ΖΑΧΑΡΗΣ.-

ἀκρίβειαν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ
Δ/σις Ἐσωτερικῶν
Αριθ. πρωτ. 917
Αριθμ. Ἐπι. 2

Ιωάννινα 4 Ἀπριλίου 1945

Πρὸς
τοὺς κ.κ. Ἐπάρχους Πωγωνίου καὶ Κονίτσης
κ. Δήμαρχον Ἰωαννιτῶν καὶ Προέδρους Κοινοτήτων Νομοῦ
Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 16-3-1945 ὑπ' ἀριθ. 21 ἔγκ. διαταγῆς
αὐτοῦ, γνωστοποιεῖ ἡμῖν ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν Στρατηγεῖον, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10041
ἑ.ἑ. ἐγγράφου του, ἀνεκοίνωσεν ὅτι αὐτοματῶς ἡ Ἀποστολὴ Πολιτικῶν Τάσεων
πρόκειται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν φονευθέντων Συμμάχων στρατιωτῶν
καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ χρόνου τῆς ταφῆς καὶ μεταφορᾶς τῶν ὁστέων εἰς Βρε-
τανικὰ Πυλεμικὰ Πεκροταφεῖα.-
Κατὰ συνέπειαν τοῦτου, πρὸς διευκρίτισιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνωτέρω Βρετανικῆς
Ἀποστολῆς, παρακαλοῦμεν ὅπως μετὰ προηγουμένην ἐξακρίβωσιν, καταρτίσητε πί-
νακα περιλαμβάνοντα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα, οὓς θέλετε ὑποβάλλει εἰς τὴν Νομαρ-
χίαν Ἰωαννίνων, διὰ τῆς περὶ τούτου.-
Ἐπὶ τούτοις παραγγέλλομεν, ὅπως ἀπαγορευθῆτε αὐστηρῶς τὴν ἐκτιφὴν
πτωμάτων ταφέντων ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν Συμμάχων στρατιωτῶν.-

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Γ ΤΖΩΡΤΑΘΗΣ ΥΛΟΣ.-

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν

8074
61

ἐκείγουσα

Πρὸς
τὸν κ. Δήμαρχον Ἰωαννιτῶν καὶ Προέδρους Κοινοτήτων Νομοῦ
Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπευθυνθείσης ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 6023 ἑ.ἑ. ἐγκυκλίου τῆς Νο-
μαρχίας καὶ τῶν ἀποσταλέντων ἐντύπων φύλλων πρὸς σύνταξιν τῶν ἐτησίων μητρώων
ἀρρένων τοῦ ἔτους 1945, ἀποστέλλομεν ὑμῖν συνημμένως ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐτήσιων
ἐντύπων τοιοῦτων διὰ τὸν καταρτισμὸν, συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας, διὰ τῆς ἐν
τῇ ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἡμῶν, ὁδηγίας, τῶν ἐτησίων μητρ. ἀρρένων τῶν
ἐτῶν 1941 μέχρι καὶ 1944.-
Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ τονίσωμεν ὁπόσας σημασίας εἶναι ἡ ἐγκρίσις καὶ
ἀκριβὴς σύνταξις τῶν ἐτησίων μητρώων διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς στρατολογικῆς
καὶ προσωπικῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν πολιτῶν.-

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ.-

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν

8074
61

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ
Δ/σις Εσωτερικών
Αριθ. πρωτ. 2280
Ιωάννινα 21 Απριλίου 1945

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

"Εχόντες υπ' όψει τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 7 καὶ 8 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 1911/1945 "περὶ ὀργανώσεως τῆς Διοικήσεως τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ "Εσωτερικοῦ" ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4393/1929 "περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 3265 "περὶ καθορισμοῦ τῆς δικαιοδοσίας τῶν Γενικῶν Διοικητῶν καὶ Νομαρχῶν".-

Ἀποφασίζομεν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Κοινότητα **Γορίτση** ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κατωτέρω μελῶν, ἵνα ὡς ἐκτελεστικὸς τῆς Κοινότητος παραλαμβάνη ἐκ τοῦ εἰς ὃ ὑπάρχει ἐκέντηρον καὶ πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς κατοικοὺς τῆς Κοινότητος κρητοκόμενα εἶδη ἰατρικοῦ καὶ ὑπαθέσεως.

- 1) **Ἀθῶνος Πρωτοῦ**
- 2) **Δημοσίου Σταύρου**
- 3) **Χαρίη Πρωτοεὐμεχός**
- 4)

Ἡ παρούσα κοινοποιεῖται πρὸς τὸν κ. Προέδρον τῆς Κοινότητος **Γορίτση** καὶ διὰ τούτου εἰς τοὺς ἀνωτέρω διορισμένους.-

Ο ΑΝ. ΠΑΡΟΝΤΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Γ. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.-

Διὰ τὴν ἀκοίβειαν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ἄρτα

Κοινότητα τῆς 13/7/1945

ΚΕΛΙΡ. ΕΠΕΙΓΟΝ

Πρὸς

Τοὺς κ. κ. Προέδρους Κοινοτήτων Ἀηδονοχωρίου, Μάξιου, Μελισσοπέτρας, Πολυβόσκων, Λανοβοῦ, Παγωνίου, Ἀρμάτων, Διστρέτου, Ἐλευθέρου, Πάδων, Παλατιοσάκου, Βρυσοχωρίου καὶ Γορίτσης.-

"Ἄρα τῆ ἀφῆσι τῆς καροδοσης ὑποβάλητε καταστάσεις τῶν κατοικῶν τῆς Κοινοτήτους σας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐπιτρόπον Σταυρὸν Ἰωαννίνων συμφώνως πρὸς τὸ ἀποσπασθὲν εἰς ὑμᾶς ὑπόδειγμα, ὡς καὶ βεβαίωσιν τοῦ βαθμοῦ κυροκαθεσίας τῆς Κοινοτήτους σας, ἐκ τῆς Ἰκπεροίας τῆς Ἐπελάσεως.-

Ἡ διανομή ἔσται διενεργηθεῖσα τὴν 15ην τρέχοντος μηνός.-

Διὰ τὴν ἀκοίβειαν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Γ Ε Χ Π

ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ ΤΗ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1945

Εγκύκλιος

Αίαν Έπελγούσα

ἀριθ. 359.-

Π Ρ Ο Σ
ΡΟΥΣ κ.κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ
ΕΙΣ

Κ ὄ ρ ι ο ι,

Προκειμένου νά προβῶμεν εἰς τήν ταχεῖαν καί ἀκριβῆ με-
'ν γένει καταστάσεως τῆς περιφερείας μας ἀπὸ ἀπόψεως ἀναγκῶν εἰς δι-
ἀποθήκας, καλύβας κ.λ.π. καταστραφέντα ἀπ' τῆς ἐνάρξεως τοῦ ταλσελληνικοῦ
Πολέμου (28.10.40) καί μέχρι σήμερον ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ βομβαρδισμῶν καί προκει-
μένου ἢ ἡμετέρα Τράπεζα νά προβῆ εἰς τήν ἀνέγερσιν αὐτῶν, παρακαλοῦμεν
ὑμᾶς ὅπως ἄμα τῇ λήψει τῆς παρούσης μᾶς ὑποβάλητε τό ταχύτερον τ' ἀπαιτούμενα
στοιχεῖα:

- 1) Πόσα οἰκήματα (κατοικίαι) κατεστράφησαν ἐποικληρωτικῶς καί πόσα μερικῶς ἐξ
ἐκάστης κατηγορίας (ἤτοι τριορόφων, διορόφων, μονορόφων, λιθοκτίστων, πλινθο-
κτίστων κ.λ.π.)
- 2) Πόσαι ἀποθήκαι, καλύβαι ἢ ἄλλα οἰκήματα κατεστράφησαν ἐποικληρωτικῶς καί
πόσα μερικῶς ἐξ ἐκάστης κατηγορίας ἤτοι λιθοκτιστες, πλινθοκτιστες, ἐξ ἐξύρου
κ.λ.π.
- 3) Πόσος ὁ συνολικός ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες ἐστεγάσθησαν εἰς τὰ
καταστραφέντα οἰκήματα καί πόσα τὰ μέλη αὐτῶν ἔν συνόλῳ.
- 4) Πόσος ὁ συνολικός ἀριθμὸς τῶν σήμερον διαμενουσῶν οἰκογενειῶν εἰς τό χω-
ρίον καί τό πένθος τῶν μελῶν των .-
- 5) Ἐάν εἶναι δυνατόν ἢ ἐξεύρεσις τῆς ἀπαιτουμένης οἰκοδομησίμου ξυλίας
παρὰ τῆς εἰρησότητός σας καί 'ν ταῖα αὐτῇ περιπτώσει διὰ τίνου τρόπου καί
ποῖα ποσότης δύναται νά ἐξευρεθῇ.

Ἐπειδὴ ἐπελγόμεθα νά συγκεντρώσωμεν τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα σᾶς
συνιστῶμεν ὅπως πρὸς τό συμφέρον σας, ἀποστείλητε ταῦτα τό δυνατόν τα-
χύτερον δι' εἰσυδήπουτε μέθου καί τονίζομεν ὅτι κατὰ τήν σύνταξιν τούτων
δέξιν νά καταβάλητε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τήν εὐσυνειδήτην ἀπολύτως ἀκριβῆ
καί εἰλικρινῆ διατύπωσιν των .-

Μεθ' ὑπολήψεως

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Α.Π. Παπαζήσης

Γ. Ματσόπουλος

Ε. ΣΤΑΘΙΟΝ ΤΗΣ ΕΜΠΛΑΘΟΣ
ΝΟΜ. ΠΡΑΞΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Αρ. Πρωτ. 168

Ιωάννινα τῆ 19 Ἀπριλίου 1946

ἐκείγους

Αρ. 46

Πρὸς

τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν Προσόδους Κοινοτήτων Νομοῦ
καὶ Ἐπόχους Πρωτοκόπου καὶ Κονίτσης
(μετ' ἐναλόγου ἀριθμοῦ ἐπιτύπων)

Ἀντικοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἠτήσθη τὴν ἐκ μέρους σας ὑποβολὴν καταστάσεως ὄρφανῶν παιδῶν, ἂν γινώσκεται ἡ κτυτότης, ὡς στερουμένων λεηλαρχικῆς πράξεως γεννήσεως πατρὸς καὶ μητρός τῆς πολυετοῦς περιόδου 1940-44 καὶ ἐνταῦθεν κατὰ κατηγορίας, ἡλικίαν καὶ φύλον καὶ τὴν ἐξοικονομία ἔχουν τυχόν περισυλλεῖται ταῦτα.

Ἐπειδὴ ἡ παροχὴ τῶν αἰτουμένων καταστάσεων θέλει παράσχει τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνοι, ἐὰν θέλει στηριχθῆ ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ περίεργος τυχόν τῶν ἐν λόγῳ ὄρφανῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως ὑποβάλητε τὸ ταχύτερον τὰς ἐληρημένους καταστάσεις.

Ο ΝΟΜ. Π. ΠΡ.

ΠΡΟΔ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.

Μετ' ἐναλόγου

1 Ἀπριλίου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΛΗΘΕΤΟΛΗ ΚΙΕ ΔΥΤ. ΒΑΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ.

Πρωτ. 1112. 4/7

Πρὸς

τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος. *Γεωργίου...*

Κονίτσης...

προκειμένου νὰ διενεργηθῆ εἰς τὴν ὑπετέραν Κοινότητα διανομὴ ἀποθηκῶν δερμάτων τροφίμων τὴν *30.11.45* εἰς τὸ κέντρον διανομῆς... *ΚΟΝΙΤΣΑ*... παρακαλεῖσθε ὅπως εὑρίσκεσθε εἰς τὸν τόπον τῆς διανομῆς πολὺ πρῶτ' μὲ τὰς καταστάσεις ποῦ σας ἐζητήσαμε διὰ προγενεστεροῦ ἐγγράφου μας.

Ἐπίσης πρέπει νὰ εὑρίσκειται εἰς τὸν τόπον τῆς διανομῆς ἓνα ἄτομο ἀπὸ κάθε οἰκογένεια.

Ιωάννινα τῆ 24 Ἰουλίου 1946

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΛΗΘΕΤΟΛΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 98852

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Σεπτεμβρίου 1945

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Διοικητὰς καὶ Νομάρχας.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 75196 τῆς 27ης Ἰουνίου 1945, 90969 τῆς 22ας Αὐγούστου 1945, καὶ 94745 τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1945 ἡμετέρας Ἐγκυκλίου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν τὰς κάτωθι ὁδηγίας σχετικῶς πρὸς τὴν ὑποβολὴν καὶ διενέργειαν τῶν αἰτήσεων πρὸς ἔγγραφὴν εἰς τοὺς πίνακας τῶν ἀπόρων.

1. Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ κοινοποιηθέντος Διατάγματος «περὶ τῆς ἐνστάσεως τῆς ἀπορίας καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδείξεως αὐτῆς» αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Διατάγματος τούτου Ἐπιτροπαι εἶνε ἀρμόδιαι διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀπορίας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν κατοικούντων προσώπων, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου αὐταὶ καταρτίζουσι τὸν πίνακα τῶν ἀπόρων τῆς περιφερείας αὐτῶν ἐνεργεῦσαι ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἔγγραφως. Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης σαφῶς προκύπτει ὅτι, ἵνα κριθῇ τις ὡς ἀπορος καὶ περιληφθῇ εἰς τὸν πίνακα τῶν ἀπόρων δεόν ἀπαραιτήτως νὰ ὑποβάλλῃ σχετικὴν ἔγγραφον αἴτησιν. Τὸ Κέντρον Κοινωνικῆς Πρόνοιας δεόν νὰ ὀργανώσῃ κατάλληλον σύστημα ὑποβολῆς καὶ περαιτέρω ἐνεργείας τῶν αἰτήσεων τούτων, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι συνεπὲς πρὸς τὸν ὅλον σκοπὸν τοῦ Νόμου 388 καὶ τὸ ὅλον πρόγραμμα ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου τούτου.

2. Ἡ σχετικὴ αἴτησις τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβάλλεται εἰς τὴν οἰκίαν Ἐνοριακὴν Ἐπιτροπὴν. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων τούτων δεόν νὰ προβλεφθῇ ὅτι τὰ Γραφεῖα τῶν Ἐνοριακῶν τούτων ἔ-

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΜΠΑΣ

ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠΟ 1945-1946
 ΠΡΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
 ΓΙΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΑΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΣΤΑΒΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ
 ΔΙΟΙΚΟΝ ΕΦΟΡΕΙΑΣ
 Α.Φ. Πρωτ. 6200
 ημ. 12
 Ιωάννινα 12-6-1945
 Περὶ υποβολῆς πινάκων εὐπόρων καὶ ἐπόρων.-
 Πρὸς
 τοὺς κ.κ. Προέδρους Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων
 Ὑπευθύνοντες τὴν ὑπ' ἀριθ. Π169 ἐγκύκλιον ἡμῶν διαταγὴν, παραγγέλλομεν ὅ-
 πως τὸ ταχύτερον υποβάλητε ἡμῖν πίνακας τῶν εὐπόρων καὶ ἐπόρων κατοίκων τῆς
 ἐνότητός σας.-
 Προσπορὴν υποβολῆς ὀρίζομεν τὴν 30ην τρέχοντος μηνός. Ὅσαι Κοινότητες
 δὲν ἤθελον συμμορφωθῆ πρὸς τὴν παραγγελίαν ἡμῶν ταύτην, δεῖν νὰ ἔχωσιν ἐπι-
 λὺν ὅτι εἰ ἀποκλεισθῶσι τῶν διανεμῶν τροφίμων.-
 Ο ΔΗΜΑΡΧΩΤΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ
 Γ. ΤΣΩΡΤΣΟΠΟΥΛΟΣ.-
 διὰ τὴν ἀκρίβειαν
[Signature]

Handwritten note:
 ἠρώτησις πινάκων
 ἀριθ. πιν. 6200
 δι' ἡμ. 12 6.45

ΣΤΑΒΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ
 ΔΙΟΙΚΟΝ ΕΦΟΡΕΙΑΣ
 Α.Φ. Πρωτ. 2965
 ημ. 5
 Ιωάννινα 1-5-1945
 Συνιστῶμεν τὴν κατοχὴν διευκολύνουσαν εἰς συνερ-
 γεῖον ὑπαλλήλων.-
 Πρὸς
 τοὺς κ.κ. Προέδρους τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων
 Ἀνακοινούμεν ὑμῖν εὐχαρίστως, ὅτι διὰ τοῦ Ν. 212/1945 ἐλήφθη μέριμνα διὰ
 τὴν προσωρινὴν στέγασιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου παρόντων ἀγροτῶν.-
 Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεργεῖον ὑπαλλήλων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν Μηχανικοῦ
 ἀρμόδιου νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Κοινότητά σας ὡς καὶ τοὺς ἀγροτικούς συνοικισμοὺς
 νὰ συγκεντρώσῃ στοιχεῖα τῶν προξενηθειῶν ἐκ τοῦ πολέμου ζημιῶν καὶ τῶν ἐ-
 νότων ἀνάγκη προσωρινῆς στεγῆσεως.-
 Διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ ὑπαλλήλοι οὗτοι ἀπόσπαστες νὰ φέρωσι εἰς πέρας
 τὸ βαρὺ τὸν τοῦτο ἔργον τῶν παρακαλοῦμεν ἔτις πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κατοίκων
 τοῦ χωρίου σας, παράσχητε εἰς τούτους προθύμως καὶ ὅσον δυνατὴν συνδρομὴν καὶ
 ἀσκήσειν καὶ καταβαλετε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς συντονισμόν τῶν ἐργασιῶν
 ἀνοικοδομησεως καὶ στεγῆσεως σας.-
 Ο ΔΗΜΑΡΧΩΤΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ
 Γ. ΤΣΩΡΤΣΟΠΟΥΛΟΣ.-
 Κοινοποιεῖς
 1) Ἐπαρχοῦς Ἰωαννίνου καὶ Κονίτσης
 2) Δ/σιν Ἐργῶν
 3) Δ/σιν Δημοσίων Ἔργων
 4) π.μ.χ. πρὸς τὴν Περιελάφειαν καὶ
 ἀποκαταστάσεως
 διὰ τὴν ἀκρίβειαν
[Signature]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ
Δ/οις Βωτερικῶν-Τμήμα Αα
Αριθ. πρωτ. 8491

Ίωάννινα τῆ 3 Ἰουλίου 1945

Συνιστῶμεν τὴν περίφραξιν ὑπαρχόντων ναρκο-
καϊδίων

Ἐπείγουσα

Πρὸς
τούς κ.κ. Προέδρους Κοινοτήτων Νομοῦ Ἰωαννίνων
καὶ κ. Δήμαρχον Ἰωαννινῶν
Ὡς οὖν εἶναι γνωστὸν τὰ στρατεύματα κατοχῆς ἔχουν ἐγκατασπεύσῃ εἰς διάφο-
ρα μέρη τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων πεδία Ναρκῶν. Τὰ τυχόν εἰς τὴν περιόχην ὑμῶν ὑ-
πάρχοντα ναρκοκαϊδία τὰ τοποθετηθέντα εἴτε ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ἢ Γερμανῶν ἢ καὶ
ὑπὸ τοῦ τέως Σ.Α.Α.Σ. παρακαλοῦμεν ὅπως ἀναφέρητε τὴν ὑπαρξίν τούτων ἀπ' εὐ-
θείας εἰς τὴν Διοίκησιν Μηχανικοῦ τῆς Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Ἡπει-
ρου, προκειμένου ν' ἀποσταλῇ ἀξιωματικὸς μηχανικοῦ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ πε-
ρισυλλογὴν αὐτῶν.-

Εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς τῶν
πολιτῶν παρακαλοῦμεν ὅπως συνδράμητε τὴν Μηχανικὴν ὑπηρεσίαν Στρατοῦ διὰ τὴν
περίφραξιν τῶν ναρκοκαϊδίων, προσφέροντες τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ἄλλα, ἡ-
τοι συρματοπλέγματα, πασσάλους καὶ προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων. Ἐπι-
τοῦδε εἰς μεριμνήσητε διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ὑλικῶν καὶ τὴν περίφραξιν τῶν ναρ-
κοκαϊδίων, τοποθετοῦντες εἰς τὴν ἐκκίνδυνον τοποθεσίαν κινητὴν πινακίδα ἀναγράφου-
σας ἐπ' αὐτῆς τὴν φράσιν "ΚΙΝΔΥΝΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ".-

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ καθιστῶμεν ὑμᾶς
ἀπευθύνους διὰ τὴν ταχύτεραν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.-

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Γ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.-

Κοινοποίησις

διὰ τὴν ἀκρίβειαν

[Handwritten signature]

Α.Σ.Α.Η.
Διοίκησιν Μηχανικοῦ
Ἐνταῦθα

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Κόνιτσα 1/8 45

Παράρτημα Κ. Κοινοτῆτος
Κόνιτσα
Αριθ. πρωτ. 61+62

Πρὸς
τὴν Κοινότητα Κοιν. Κοινοτῆτος

Ἐξαιτίας τῆς ἀρῆς νὰ διαβῶμεν
μὴν ὑπὸν, συνημμένως, ἀποφασίζωμεν κ.κ.
Γεωργίου Ν. Νέστου καὶ Γεωργίου Π. Κελέρα
καὶ νὰ παρακαταστήσωμεν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω
κεντρικῶν ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω
δι' ἐξουσίαν διακομίσωμεν ἐπὶ παρασημασμένῃ
αὐτῶν ἢ διαβῶμεν ἢ μὴ.-

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν
[Handwritten signature]

Ὁ ἠθ. ἀρχὸς Κόνιτσης
ἢ Πρόεδρος καὶ Κοινοτῆτος
Ἐδάρχεις Μεσοκομῆτος

Βασιλευσάντων
Υπουργία Κοινωνικών
Προσώπων
Αριθμ. Πρωτ. 260 η/261

Λαμία 9-10-46

Τοις

Κ. & Γ. Κωνσταντίνου

Λαμία

Επισημασθέντες επί της 29ης και 30ης ε' εφεσφύρας υπή-
κουον εστέν οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου καταδικασθέντες ως ενο-
χοί των εγκλημάτων που διαπράξαν εν τη διάρκεια της κατο-
χής και ειδικότερα της διαπράξεως εγκλημάτων εναντίον των
εθνικών και εθνοφυλάκων και ειδικότερα εναντίον των
εθνικών και εθνοφυλάκων που υπήρξαν οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου
εν τη διάρκεια της κατοχής.

Επειδή οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου οι οποίοι καταδικάσθησαν ως
ενοχοί των εγκλημάτων που διαπράξαν εν τη διάρκεια της κατο-
χής και ειδικότερα της διαπράξεως εγκλημάτων εναντίον των
εθνικών και εθνοφυλάκων και ειδικότερα εναντίον των
εθνικών και εθνοφυλάκων που υπήρξαν οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου
εν τη διάρκεια της κατοχής.

Επειδή οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου οι οποίοι καταδικάσθησαν ως
ενοχοί των εγκλημάτων που διαπράξαν εν τη διάρκεια της κατο-
χής και ειδικότερα της διαπράξεως εγκλημάτων εναντίον των
εθνικών και εθνοφυλάκων και ειδικότερα εναντίον των
εθνικών και εθνοφυλάκων που υπήρξαν οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου
εν τη διάρκεια της κατοχής.

Ο Υπουργός

Καταδικάζονται
οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου
επειδή οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου οι οποίοι καταδικάσθησαν ως
ενοχοί των εγκλημάτων που διαπράξαν εν τη διάρκεια της κατο-
χής και ειδικότερα της διαπράξεως εγκλημάτων εναντίον των
εθνικών και εθνοφυλάκων και ειδικότερα εναντίον των
εθνικών και εθνοφυλάκων που υπήρξαν οι κ. & Γ. Κωνσταντίνου
εν τη διάρκεια της κατοχής.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

«Δεν οφείλονται αποζημιώσεις στην Ελλάδα - ισχυρίζεται η Γερμανική κυβέρνηση - γιατί στις δεκαετίες που ακολούθησαν το τέλος του πολέμου, έγιναν σημαντικές χρηματικές αποδόσεις στην Ελλάδα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ».

Πρόκειται για ανυπόστατα επιχειρήματα της Γερμανίας, τη στιγμή που όλοι γνωρίζουμε ότι οι χρηματοδοτήσεις, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνοντα από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Επιχειρήματα που οφείλονται στο γεγονός ότι οι μεταπολεμικές ελληνικές κυβερνήσεις δε διεκδίκησαν - όπως είχαν καθήκον - τις ανάλογες αποζημιώσεις απ' τη Γερμανία και μάλιστα με τη δική τους μορφή.

Αποζημιώσεις πρώτα για τις φοβερές καταστροφές που προξένησαν στην πατρίδα μας τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής. Αποκαλυπτικές, στο σημείο τούτο, οι απόψεις του καθηγητή Αγγέλου Αγγελόπουλου:

«Είναι γνωστό - γράφει στο πρόσφατο βιβλίο του, με τίτλο "Από την κατοχή στον Εμφύλιο - πως οι κατακτητές ήταν αμείλικτοι στα αντίποινα. Έκαιγαν χωριά και κατέστρεφαν ότι έβρισκαν μπροστά τους. Εκτός από τις αθρόες εκτελέσεις ομήρων, υπήρξαν χωριά που δεν έμεινε ούτε ένα σπίτι. Και όταν τον Ιούλιο του 1944 οι Γερμανοί έκαναν τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, η καταστροφή από όπου περνούσαν ήταν ολοκληρωματική. Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Προνοίας, τα ολοσχερώς κατεστραμμένα σπίτια φθάνουν τις 140.000 και τα μερικώς κατεστραμμένα τις 100.000. Ο πληθυσμός, που μετά την Απελευθέρωση είχε ανάγκη από μερική ή ολική στέγαση, συνερχόταν σε 1.000.000.

10868 ❖

ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ 1946

(1).....

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΦΥΛΛΟΥ ΠΟΡΕΙΑΣ

*Απαγορεύεται ή επίβειξ εις οιοδήποτε πλὴν τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Κράτους διὰ λόγους ὑπηρεσίας
*Απαγορεύεται ή παρὶδοσις εις οιοδήποτε Ἀρχὴν ἐκτός ἂν πρόκειται περί αὐτ καταστάσεως αὐτοῦ.

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ

Διὰ τὸν ἐφεδρον (2).....

Ἐπώνυμον.....

Ὄνομα.....

Ὄνομα Πατρός.....

Ποῦ ἐργάζεται ἐκ-μονίμων (3) ἐξ ἐφεδρων (3).....

Ὅπλιον (4) Σῶμα (4).....

Ἀρμοδιότης.....

Εἰδικότης κτηθ. ἴσα ἐν τῷ Στρατῷ.....

Κλάσις.....

A. Σ. Μ.....

A. Γ. Μ.....

Εἶναι ἐγγεγραμμένος εις τὰ Μητρώα Ἀξιόνων

Τοῦ Δήμου (5) τῆς Κοινότητος (5).....

Τῆς Ἐπαρχίας.....

Τοῦ Νομοῦ.....

ὑπὸ ἔτος γεννήσεως.....

Ἀρμοδίον Στρατοῦ Γραμματεῖον.....

Διετέθη ἐκ τῆς δυνάμεως (8).....

Διαμένει εις

Πόλι (9) Χωρίον (6) {.....

Τοῦ Δήμου (7) τῆς Κοινότητος (7).....

Τῆς Ἐπαρχίας.....

Τοῦ Νομοῦ.....

Διεύθυνσις κατοικίας (9).....

Ἰδιωτικὸν ἐπάγγελμα καὶ εἰδικότης (10).....

Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως ὀφείλει νὰ παρουσιασθῆ εις:

τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. Ε. Ε. Μοιάδα (11).....

Ἐπιστρατευομεν ἐν (12).....

Ἐν τῷ ἄνω τόπῳ θὰ ζητήσῃ πληροφορίας περί τῆς Μονάδος τῆς παρὰ (13).....

Ἐν..... τῇ..... 1948

Ὁ χορηγῆσαι τὸ φύλλον Πορείας

Τὸ φῆμα τοῦτο δίδεται εις χεῖρας τοῦ ἐφεδρου ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἔδον νὰ ἔχη πάντοτε ὑπ' ὄψει τὰς ἐν ὀπισθογράφῳ ὁδηγίας.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Πρός τόν Κύριον Χαρίλαον
 Πρωτοσύγκελλον Έφ. Λοχαγόν
 εἰς Καλλιθέαν Κονίτσης.

Ἀγαπητέ Κύριε Χαρίλαε

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰ πολύτιμα ἱστορικά στοιχεῖα
 πού μου δώσατε καί τά ὅποια ἀφοῦ ἐκράτησα φωτοαμτίγραφα σᾶς
 ἐπιστρέφω.

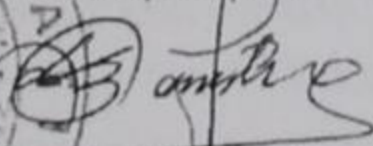
Τά στοιχεῖα σας αὐτά μὴ δεχόμενα ἀμφισβήτησιν ἀπό οἶον-
 δήποτε ἐπεκτείνουν τήν ἱστορίαν τοῦ σημερινοῦ Τάγματος Ἐθνοφυ-
 λακῆς Κονίτσης κατά 4-5 ἔτη, ἤτοι μέχρι τοῦ ἔτους 1946, πού κύ-
 ριος μοχλός καί πρωτεργάτης ὑπήρξατε σεῖς.

Νά εἴσθε βέβαιος ὅτι τά στοιχεῖα αὐτά μαζί μέ ἄλλα τοῦ
 ΓΕΣ θ' ἀποτελέσουν τήν πραγματικήν ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΟΣ ἀπό τῆς
 συγκροτήσεώς της ἀνεξαρτήτως τῆς ἀρχικῆς ἢ μεταγενεστερᾶς ὀνομα-
 σίας καί μετονομασίας της.

Μελετωμένη ἡ ἱστορία τῆς Μονάδος ὑπό τοῦ ὑπηρετοῦντος τῶ-
 ρα καί εἰς τόμέλλον προσωπικοῦ της καί ἀποτελοῦσα τήν ζωντανήν
 πορείαν τῆς Μονάδος θά συμβάλῃ, ὅπως πολύ καλά σεῖς γνωρίζετε,
 εἰς τήν ἐξύφωσιν τοῦ ἠθικοῦ του, τήν ἀνάπτυξιν εὐγενοῦς ἀμίλλης
 καί τήν δημιουργίαν πνεύματος Μονάδος πού πολύ ἔχει ἀνάγκην σή-
 μερον τό προσωπικό μας.

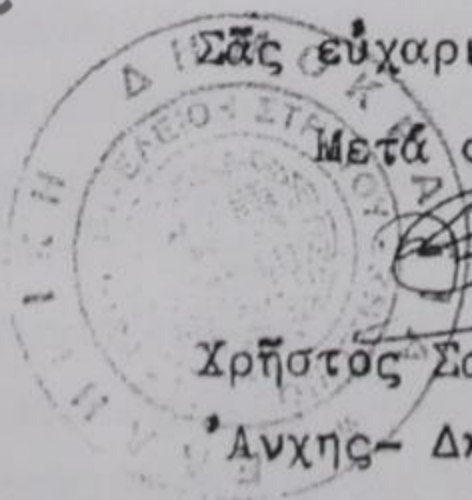
Σᾶς εὐχαριστῶ καί πάλιν

Μετά σεβασμοῦ

Χρήστος Σαραντιδopoulos

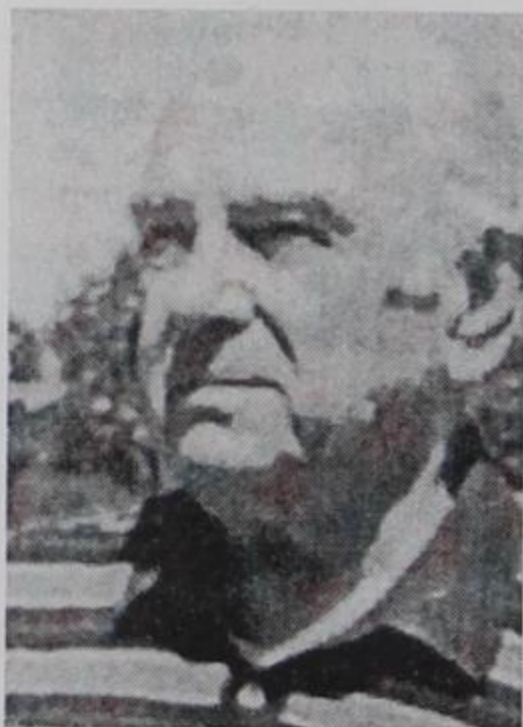
Ἀνχης- Δακτῆς ΤΕ Κονίτσης

ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ

Του Δικηγόρου και επιτίμου Προέδρου
της ΠΕΣΕΑ κ. Χαριλάου Τσόγκα

Εισήλθαμε στον 21ο αιώνα, πανηγυρίσαμε και την ένταξη της Ελλάδας

στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, πέρασε μισός αιώνας και πλέον από το τέρμα του "εμφυλίου πολέμου" και ακόμη δεν μπορέσαμε να επιτύχομε την ψυχική ενότητα και την αλληλεγγύη όλων των αγωνιστών της Πατρίδας χωρίς διακρίσεις, προτιμήσεις και καταφρονήσεις μεταξύ των από το Ελληνικό Κράτος.

Η ευθύνη για την έλλειψη της ομοψυχίας βαρύνει τους πολιτικούς μας όλων των κομμάτων και ιδιαίτερα τα δύο μεγάλα κόμματα που κυβέρνησαν και κυβερνούν την Ελλάδα από το 1950 μέχρι σήμερα, με τους νόμους που ψήφισαν και τα μέτρα που έλαβαν για την Εθνική Αντίσταση και τον ονομασθέντα "εμφύλιο πόλεμο" 1946-1949.

Οι νόμοι οι οποίοι ψηφίστηκαν και τα μέτρα τα οποία ελήφθησαν, έγιναν με τρομερές και ασυγγώρητες διακρίσεις από λόγους κομματικούς, ψηφοθηρικούς, ιδιοτέλειας και κομματικής εκμετάλλευσης.

Έφθασαν οι πολιτικοί μας μέχρι του σημείου να χαρακτηρίσουν "Δημοκρατικό Στρατό" τους αντάρτες των κομμουνιστών καπεταναίων, οι οποίοι αγωνίστηκαν με ξένα όπλα και ξένη βοήθεια, να καταλύσουν την Δημοκρατία και την Ελευθερία στην Ελλάδα και να επιβάλουν διά των όπλων το ανελεύθερο καθεστώς του Στάλιν.

Το αχαρακτήριστο αυτό εγκληματικό λάθος, όχι μόνο δεν επέφερε την ομοψυχία και την ενότητα, αλλά τουναντίον επαγίωσε την διαίρεσιν και δημιούργησε ένα απροσπέλαστο χάσμα εις τας ψυχάς και τας καρδίας όλων των αγωνιστών της Πατρίδας μας, οι οποίοι εστρατεύθησαν από το Ελληνικό Κράτος για να πολεμήσουν για την Ελευθερία και την Δημοκρατία.

Όταν αυτοί οι Έλληνες αντάρτες πήραν τα όπλα από ξένες χώρες και ήλθαν στην Ελλάδα να πολεμήσουν για να πάρουν την εξουσία με πόλεμο και όχι με εκλογές και να κομμουνιστικοποιήσουν την χώραν μας, αναγνωρίστη-

καν ως "Δημοκρατικός Στρατός", με όλα τα προνόμια ηθικά και υλικά, και οι στρατευμένοι μαχητές της νόμιμης Ελληνικής Κυβερνήσεως θεωρούνται ως "φασιστικός στρατός", τότε, είναι μοιραίον να δημιουργούνται πικρίες, παράπονα και καταφρονήσεις εκτός πάσης λογικής.

Με τα εξωφρενικά και ακαταλόγιστα αυτά νομοθετικά μέτρα τα οποία εξακολουθούν να ισχύουν, εφθάσαμε εις το σημείον ώστε να παγιωθεί η διαίρεση των αγωνιστών της πραγματικής Ελευθερίας και της Δημοκρατίας στην Πατρίδα μας και οι νέοι της Ελλάδας να μη γνωρίζουν την αλήθειαν και τους πραγματικούς αγωνιστάς της Εθνικής Αντίστασης και του πολέμου από το 1946 μέχρι και το 1949. Αυτοί οι οποίοι αγωνίστηκαν με την λαίλαπα του κομμουνισμού να κομμουνιστικοποιήσουν την Ελλάδα και να την κάνουν στα γέλια της Βουλγαρίας - Γιουγκοσλαβίας - Ρουμανίας και λοιπά κράτη του Ανατολικού Μπλοκ, να θεωρούνται "Δημοκρατικός Στρατός και να απολαμβάνουν όλων των προνομίων ενός Ελληνικού Δημοκρατικού Στρατού και οι Αρχηγοί τους να κηδεύονται "δημοσία δαπάνη", με τιμάς στρατηγών, οι δε πραγματικοί αγωνισταί και μαχηταί στρατιώτες υπαξιωματικοί και αξιωματικοί του Ελληνικού Στρατού να μην μνημονεύονταν καν, αν και πεσόντες εις τα πεδία των μαχών εναντίον των ανταρτών κομμουνιστών, αυτό είναι πρωτάκουστον εις τον κόσμον ολόκληρον.

Όλοι οι αντάρτες του "Δημοκρατικού Στρατού" θεωρήθηκαν σαν αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης για τον πόλεμο που έκαμαν τρία χρόνια 1946-1949 για να υποδουλώσουν την Ελλάδα στον κομμουνισμό. Αν αυτό αποτελεί "Εθνική Αντίσταση" τότε η λέξη "Εθνική" θα πρέπει να σημαίνει κάτι άλλο το οποίον δεν μπορούμε να συλλάβουμε με το μυαλό μας. Και όμως, όλοι οι επαναπατρισθέντες από το Σοβιετικό παραπέτασμα θεωρήθηκαν αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης και για τα χρόνια 1946-1949.

Με το δίκιο τους όλοι οι καπεταναίοι του ΕΛΑΣ, οι εκπαιδευθέντες εις το "Μπούλκες" και αποτελέσαντες τα στελέχη του "Δημοκρατικού Στρατού" και οι ομόφρονες προς αυτούς διανοούμενοι γράφουν βιβλία για να ηρωποιηθούν με τα όσα έπραξαν, αλλοιώνοντες και παραχαράσσοντες την πραγματικήν ιστορίαν της Εθνικής Αντίστασης, για να μη μάθει η Ελληνική νεολαία ποτέ την αλήθειαν.

Να ιδούμε έως πότε θα συνεχίζεται αυτό το "βιολί" και αν "ο μη γένοιτο" η Πατρίδα μας εμπλακεί σε πόλεμο, ποιός θα πολεμήσει με τα όσα συμβαίνουν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

25/12/1947 - 3-1-1948

Για τη Μάχη της Κόνιτσας θα αφήσω να μιλήσει ο Χαρίλαος Πρωτοσύγκελλος, που ήταν ένας από τους πρωταγωνιστές, μέσα από τις γραπτές περιγραφές του και τα έγγραφα, αλλά και κάποιοι άλλοι γνωρίζοντες τα γεγονότα.

Όταν μιλάμε για τη Μάχη της Κόνιτσας (24-12-1947 - 3-1-1948) πιο ακριβές θα ήταν να λέμε η πολιορκία της κωμόπολης για μια εβδομάδα από τους αντάρτες.

Σαν προσωπική παιδική ανάμνηση διατηρώ την αγωνία όλων μας στα Γιάννινα, για τον πατέρα Χαρίλαο που πολεμούσε, αλλά και για το γιό Λουκιανό, που ήταν ένα από τα τριακόσια παιδιά που ήταν εγκλωβισμένα στην Αναγνωστοπούλειο Σχολή Κόνιτσας. Εάν έπεφτε η Κόνιτσα τότε στους συμμορίτες θα γινόταν η πρωτεύουσά τους, οι πολεμιστές αξιωματικοί και στρατώτες θα εκτελούνταν, για τα παιδιά θα ακολουθούσε το παιδομύζωμα, όπως το συνήθιζαν.

Η νικηφόρα έκβαση της Μάχης της Κόνιτσας απέτρεψε πολλά δεινά για τους Κονιτσιώτες και για πολλούς άλλους, που πρέπει να ευγνωμονούν όσους έδωσαν το αίμα τους και άλλοι τη ζωή τους γι' αυτούς αλλά και για την ακεραιότητα της Ελλάδας.

Η Μάχη της Κόνιτσας δεν ήταν ένα ξεκομμένο γεγονός αλλά μια συνέχεια του συμ/πολέμου που είχε αρχίσει από το 1946 με τις ένοπλες συγκρούσεις του στρατού με τους συμμορίτες σε όλη την ύπαιθρο. Η Ελληνική Κυβέρνηση από το 1946 είχε αρχίσει την επιστράτευση των εφέδρων.

Ο Χαρίλαος Πρωτοσύγκελλος επιστρατεύτηκε από το 1946 στο 582 Τάγμα Κονίτσης της 8ης Μεραρχίας, μέχρι το 1949 που απολύθηκε οριστικά, όταν έληξε ο συμ/πόλεμος. Αυτά τα τρία χρόνια ώσπου να απολυθεί, ξαναστρατεύονταν. Γνώριζε άριστα όλη την περιοχή της επαρχίας Κονίτσης όπως και οι στρατιώτες του, γιατί όλοι ήταν Κονιτσιώτες ή από τα ακριτικά χωριά της. Ήταν διοικητής των ΜΑΔ για αρκετό καιρό με έδρα την Κόνιτσα και πηγαινοέρχονταν στη Γορίτσα (Καλλιθέα) όπου υπηρετούσε σαν δάσκαλος με κίνδυνο της ζωής του από τις ενέδρες των ανταρτών, αλλά και από τις νάρκες που τοποθετούσαν στο δρόμο Κόνιτσας-Γορίτσας.

Στη μάχη της Κόνιτσας ήταν ένας από τους γενναίους υπερασπιστές της, όπου και τραυματίστηκε στις 29/12/1947.

Στις 3/1/1948 που έληξε η πολιορκία μαζί με άλλους τραυματίες, οδικά μέχρι τα Γιάννινα και στη συνέχεια με στρατιωτικό αεροπλάνο μεταφέρθηκαν στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο της Αθήνας.

Μετά τη νοσηλεία του επέστρεψε ξανά στις αρχές του 1948 στα διδασκαλικά του καθήκοντα στην έδρα του και στους ίδιους κινδύνους, γιατί οι υπηρεσιακοί παράγοντες δεν θέλησαν ούτε μία απόσπαση να κάνουν, στα Γιάννινα, όπου ζούσε η οικογένειά του.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που η πολιτεία ήταν αγνώμων προς εκείνον που έδωσε σχεδόν τα πάντα για την πατρίδα και ελάχιστα για τον εαυτό του. Η αγνωμοσύνη δεν τον άγγιζε, γιατί αυτός ήταν πρώτα Έλληνας. Η θεωρία του ήταν, τα πάντα για την Πατρίδα, αυτό πίστευε και αυτό έπραξε σ' όλη του την ζωή.

Το 582 Τ.Π. Κόνιτσας πάντα τον τιμούσε και τον προσκαλούσε στις επετείους έως το 1981, που οι ήρωες και τραυματίες δύο πολέμων 1940-41 και 1946-1949 τέθηκαν σε καραντίνα. Οι στρατιωτικοί, οι κυβερνητικοί και οι έχοντες τις δημόσιες καρέκλες, δεν ξαναπαρευρέθηκαν στις εκδηλώσεις τιμής για τους πεσόντες της Μάχης της Κόνιτσας.

Έχουμε πλέον το νέο μονομερές δόγμα περί “εορτών μίσους” και όσοι έδωσαν το αίμα τους για την πατρίδα με διαταγή της τότε Ελληνικής κυβέρνησης δεν μπορούν να κατανοήσουν τους λόγους.

Κόνιτσα 1980: Ο Χαρ. Πρωτοσύγκελος καταθέτει στεφάνι στους νεκρούς συμπολεμιστές του

Η ΜΑΧΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Όπως την έζησε ο εφ. υπολοχαγός Χαρ. Πρωτοσυγκέλλου

Αξιότιμη Κύριε Συνδυντά

Εν τῷ φύλλον τῆς 10-1-1942 ἐμφερῶς ἐξημερίδος ὑμῶν ἀνέγκασα μὲν ἐσκαίως τὴν περιγραφὴν τῆς μάχης Κονίτσας ἣς ὅπως τὴν ἔζησε ἔτας Κονιτσιώτης Πολεμιστῆς γγ. - Τὸ περιεχόμενον ταύτης με' ἐξέπληξε καὶ ὄρουμριαν προξενῆσαι ἐς ἐμὲ τὴν πρὸς ἀρχαίων ἐνώπιον δεδομένον ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ διαμαρβατομένα καὶ ἀναγραφόμενα πόρρω ἀπέχουσι τόσον τῆς ἀληθείας, ὅσοι καὶ τῆς πραγματικότητος. Θεωρῶ ὅθεν καὶ ἡλικὸν ἐπιθεθμμένον πρὸς ἀποκαταστάσιν αὐτῆς ταύτης τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ τοσοδετήσεως τῆς ἐυθέως τῶν γεγονότων ὡς αὐτὰ ἐν τῇ πραγματικότητι ἐξελίχθησαν καὶ διδραματίσθησαν καὶ ἀποφασίσω καὶ ὄρουμριαν σαβδὸν τὸ περιεχόμενον, τοσοδετῶν πάντα ταῦτα ὡς ἐν τῇ πραγματικότητι ἔχουσι.

1) Κατὰ τὸ χρόνον καὶ ὅτ' διδραματίσθησαν τὰ γεγονότα τοῦ 5^{ου} λόχου Μ. Α. Δ. Κονίτσας, τοῦ ὁμοίου διοικητῆς τότε ἡτο ὁ ἀποφασιστικὸς διαπραγματεύων τότε οἱ ἀναγραφόμενοι, ὡς ἀναγράφονται λοιπὸν καὶ, καὶ οὗτοι ὁ ἀκριβοῦς ἐπιχειρηματίας τότε ἐτύχκατε διοικητῆς τοῦ 5^{ου} Λόχου Μ. Α. Δ. Κονίτσας, ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἐς τὴν δύναμιν τοῦ 5^{ου} Λόχου Μ. Α. Δ. ἐπῆκεν ὁ ἔφ. Ἀνδρῆς Παρ. Δαμαίτης, ὑπερασπιστῆς τῆς περὶ τῆς γεφυρᾶς ποταμοῦ Ἄϊου. -

2) Ἡ ἐπιτήρηση τμημάτων τῶν πεδινῶν τομέων (ἀσκή ὄρουμριαν) ἀνετίθηκε ἐπὶ τοῦ 5^{ου} Λόχου Μ. Α. Δ. καὶ ἀσκή μοῖρα ἐς τὴν Διομοίριαν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ὡς πολεμιστοῦ, δεδομένου ὅτι ἡ τοσοδεσία Ἀγία Βαρβάρα, ἐν ἣ καὶ ὁ ἀνωτέρω πολεμιστῆς ἀπετέθη ἐπὶ δευτέραν γραμμὴν ἀποστολῆς καὶ ὑποστηρίξει τῶν ἡμετέραν τμημάτων ἐν περιπτώσει ὑποχωρήσεως.

3) Κατὰ τὴν 25^{ην} Σεπτεμβρίου 1941 ὑδερμῆς ἐπιπέσεως τῶν συμφορῶν ἐγένετο ἐπὶ τῶν πεδινῶν τομέων (διομοίριαν), δεδομένου ὅτι αὐτὴ δὲ ἦρχετο ἐπὶ πρώτης ἐπαφῆς με' τὰ τμηματα τῶν Διομοιριτῶν Π. Δαμαίτη (Γέφυρα Ἄϊου), Απ. Καρτσίνη (παραπῆ Κωνσταντῆς Ἀγ. Παναγιῆ) καὶ Π. Ζησαίου (παραπῆ τοσοδεσία αἰώας λρ. λατ. ἡμερῆς). Συμπῆξ

τὰ τοῦ διαζυγίου τῶν ἀνωτέρω μετὰ τοῦ κ. Διοικητῆ τῆς Γαλιαρξίας ἀ-
 ναγραφόμενα, καὶ περὶ διακοπῆς τῆς δέσφης γειτονησίας ὅπως ἐπιδέσει-
 υν τῶν συμφερόντων καὶ τὰ ὅτι τὸν τουρκικὸν ἀναγὰ καὶ ἡμά-
 χη μαίνεται συμψηφιστὴν, τυχεύουσιν τελευτῶν ἀνυπόστατα καὶ γατοσπῶδη
 4) Ἡ ἀπόφασις ἐπιδέσει τῶν συμφερόντων ἐπὶ τὸν περὶ τὸν κομῆσι ἡμῶν
 ἐξέλιξι, ἡ δὲ κατὰ τὰ ἐξημερήματα τῆς 26-12-1944 καὶ ἡ εἰς
 ἀποπρονοοῦσα διήρησις μὲτα ὀλίγον χρονίου διαστήματος, ἡ δὲ
 δευτέρα κατὰ τὴν κινῶσα ἄνω τῆς ἐπιπέδου τῶν ἀνωτέρων τῆς 27-12-1944
 διαρκήσασα ἐπὶ ἕνδεκα ἡμέρας, ὅθεν καὶ ἀναγραφόμενα ἔλαβεν
 συνεχίτην ὁ ἀρχὴν ἐπὶ 5 ημερῶν ἢ ἄλλω ἀπὸ τὸν τῆς πραγματικῆς
 Γέσης ὅσον ἀγορῆ τὸ ἐν προζῶν ἀναγραφόμενα καὶ ἄλλες αὐτοῦς συ-
 γαφὸν οἰδοῦσι τι ποιοῦσιν ἢ δὲ δύναται καὶ ἀπὸ τῆς δὴ ποῖαν διεξί-
 πτωσιν ἐκρησμοποίησιν ὁ περὶ αὐτῶν προνοοῦσα πολεμίστης. Ἀλλὰ διὰ
 τὸ ἀξιοῦσιν τῆς φράσεως ἢ ἄλλες αὐτοῦς συγὰ οἰδοῦσι τι ποιοῦσιν ἢ
 εἶναι καὶ οἰδοῦσι ἢ ἄλλες αὐτοῦς συγὰ οἰδοῦσι τι ποιοῦσιν ἢ
 παραπέμωσιν τῶν τῶν ἐπὶ τὸ κατὰ λαμῶν ἐναχθῆσιν κερ. κ. γ. 33:
 Ἐπειδὴ ὅπως καὶ ἀλλοῦ ἀναγραφόμενα τῶν αὐτῶν ἀναρτίθῃ καὶ
 συγκεκριμένη ἐπὶ τῶν ἀφιδρ. 12.084 / 8-1-1964 ἢ ἄλλω τῆς Ἐγκληρί-
 δος ἢ ἄλλω ἀγορῆ τῶν ἐξέλιξιν τῆς μάχης Κορίθου ἐπὶ τῆς
 γὰς Γαλιαρξίας, ἡ ἀναρτίθῃ τότε ἀπὸ τῆς καὶ μὲτα πρὸς ἀποκατάστασιν
 τῶν ἐκδορῶν ἀξιοῦσιν καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου ἀπὸ τῆς περιγραφῆς τῆς
 μάχης Κορίθου ἐν τῶν χώρῳ τῆς ἐκδορῆς τῆς συμφερόντων, ἢ καὶ ἀ-
 πίεσιν πρὸς δημοσίων καὶ ἢ καὶ μᾶλλον δὲ εἶδε τὸ ἐπὶ τῆς δημο-
 σίας, ἢ καὶ αἰωνογία παραδίτω ὡρὸς ἡμῶν ἐξαρτοῦν ἐπὶ τῶν
 προτέρων ἡμῶν διὰ τῆς δημοσίων τῶν, παρακαλῶν ἐπίσης
 πάντα γινώσκοντα διαφορῶν καὶ τῆς ἐξέλιξιν, ὅπως ἐπιπέδου
 τῶν δεινῶν παραμῆσιν ἐπὶ τῶν. —

Ἀξιοῦσιν κύριε Διοικητῆ

Τυχεύουσιν ἀναρτίθῃ τῆς ἐγκληρίδος ἡμῶν, ἐπὶ τὸν ἢ ἄλλω τῆς
 Κυριακῆς τῆς 8-1-1964 τῶν περιγραφῆς τῆς μάχης τῆς Κορίθου τῶν

1119 #

αυτογράφου σας κ. Γ. Καφαγιώργου. Ἐπειδή ὁμοίως ἐστὶν περιγραφή τῆς
 εἰσβολῆς τῶν οὐρσοῦν ἐν τῷ πεδινῷ τμήματι καὶ κατὰ τὴν γῆν
 τμήματι τῆς Κοίτης Κοιτίου ἀναγράφονται πράγματα πόρρω ἀπέχοντα
 τῆς πραγματικότητος ἢ 2. χ. ἡ κατάστασις σὺν Κοίτη Κοιτίου
 ἢ το γράφικῃ, ὅτι οἱ οὐρσοὶ κατέστυξαν τὸ ὑδραγωγεῖο, ὅτι οἱ οὐρ-
 σοὶ παύσαν τὸ τοῦχο σὲ τοῦχο καὶ μάντρα σὲ μάντρα ἔφθασαν
 μέχρι τῆς Πάνω Κοιτίου καὶ τότε περὶ αὐτὴν ὁ Μπαλακὸς πᾶσι σα-
 ταρωμένα διδόναι τὴν διακοχὴν χυτῶν τοὺς μὲ τὰ πῖα καὶ
 τὰ τοῦχα, ἔπειδή ὁ ἀναγράφου ἴσως ἐμπίθει τοὺς ὑπογραφοῦσας
 τοῦ τομῆς ἐμπίθου ἢ δεισιδαιμονίας καὶ ἢ μὴ ἐμωρησάντας
 τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ τὸ πρὸς τὴν ἑξῆς τῆς Πλατῆς καὶ καὶ
 ἔπειδή αἱ ἐσορμαὶ ἀγῆδαι αἰδοῦνται ἀρμόσει γὰρ ἀνακατασκευάσαι,
 ἔπειδή πάντες δὲ οὐκ ὄντως ἀνεφοροῦνται πᾶσι αἰσθητοῦ ἔξῃ γὰρ
 ἢ μάλιστα ἐν τῷ τομῆτι τῆς ἐπιμελείας ἀπὸ τῶν οὐρσοῦν εἰσ-
 βοῆς καὶ ἐπειδή τὸ ὄνομα τοῦ τομῆτος ἐπιμελείας τῆς διὰ
 μέσῃ τῶν τομῆς ἐμπίθου χωρὶς καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἀγῆδαι
 μαριόδου καὶ τῆς ἐπιμελείας ἀνεκτὴν γέγονε καὶ αἱ τῆς ἀποστο-
 λῆς τῆς ἀνεκτῆς αἰσθητοῦ, δὲ παρῆλθον ἕκαστος ὄντως γέγονε καὶ αἱ
 ἐν τῇ ἐπιμελείᾳ ἕκαστος καὶ Κοιτίου:

Ἡ ἐπιμελίαι τοῦ πεδινῷ τομῆτι (αἰσθητοῦ ἀποστολῆς) ἀνεκτῆς
 ἐν τῷ 5^ῳ νόμῳ Μ.Α.Δ. Κοιτίου, ἡ δὲ τῆς τοῦ ὄνομα ἀποστολῆς
 καὶ ἐξ ἀνεκτῆς παραγομένη κατὰ τὸ ἀγῆδαι ἐν τῇ περιμετρίας Κοι-
 τίου ἐξ ἀνεκτῆς κατὰ πόρῳ πόρῳ ἀποστολῆς ἀνεκτῆς.

Ἀποστολῆ καὶ ἀποστολῆ τμήματι; Διμορτία νόμο τῶν Ἀγῆδαι
 Ἀποστολῆ κατὰ τῆς περὶ τῆς γῆς τῶν Ποταμῶν Ἀποστολῆ με ἐπι-
 μελίαι τῆς ἀποστολῆς αἰσθητοῦ καὶ ἐπιμελίαι τῶν περὶ διαβο-
 σκεῖ καὶ μὲν τμήματι τῶν πεδινῷ τομῆς; Διμορτία
 νόμο τῶν Ἀγῆδαι κ. Αἰ. Κατὰ τῆς κατὰ τὸ κωδικοποι-
 οῦν Ἀγῆδαι ἀποστολῆς ἀποστολῆς με ἐπιμελίαι τμήματι πεδινῷ
 τομῆς. Διμορτία νόμο τῶν Ἀγῆδαι κ-Μ. Σὺν τῆς κατὰ τὸ ἀποστολῆ

#

911

την Ασιαν Βαρβαρον νυμφα με εωστρησαν υωσρωσιν αερ
ποιδης διαβοσας χαρδρας Ζαου και υωσρησιν δια το
πυρς τη εν ημερην τμηραιτων εν περιπτωσει υωσρωσιν
ωδ και υγος ετερα δεμορσια υωστος Αιδην Κ. Τ. Ζησαικιν
ωσρωσιν της οικιας χρ. χαρδρα μωδ, ενδο και το μωδ
εγ ο επτευλδη το ρηγμα, με ορωσαν υωσρωσιν :

Ενορξια εωιδεσων : Οι συμφοριται εφεδρησων την ωρα των
ωιδεσων με μειωρην ιουδ δυταμιν εγ τον πεδινον ευρεα κ
τα το εφημερματα της 26^{ου} Δεκεμβριον 1947 ημεραν παρα
συμνη, και ητ αωσρωσιν εωστος εωι του πεδινου της οικιας
4 τεκρη και εφκαταμειντας 2 υωσρωσιν υωστος και εωστος
πορημιν υωστος. Αωδ της πωλιας της 26-12-1947 μεχρι της ε
ωιδεσων της 27-12-47 οδωρια εωρα εωιδεσων εφεδρησων εωιδε
αρωσασα τη ηρη πουχια εν τω τορδω τωτω.

Δευτερα εωιδεσων και εωστω συμφοριται : Μορξια εωιδεσων
ωιδεσων παρα την εωιδεσων της 27-12-1947 ημεραν εωιδεσων και α
ωιδεσων και ητ υωστος οωσρωσιν εωιδεσων εν την εωιδεσων
τω λοχον του εν της εωιδεσων της δεμορσιας Απ. Καρτσι
νη και ητ εωιδεσων υωστος εν της οικιας του Π. Ιωσρωσιν κ
και εωιδεσων υωστος μετρα εν του Β^{ου} Δυ. Σχορξια Κοριτσι, εν
τη ηρη των γετομεντων εωιδεσων, και τα οι συμφοριται μετρα εωιδε
σων εν τα ημερα τμηματα εωιδεσων εωιδεσων των
κ Τημοι χαρδρα και Μ. Α. Υ. παραδουτε γη και η εωιδε
σων εωιδεσων ωρα οωστω συμφοριται και πεδινον τωμωδ, και οωδ
χαρδρα οωστω επτευλδη εν το τμητον εωιδεσων μετρα υ
τοι ωρα της οικιας χρ. χαρδρα μωδ, δωστω η ηρη υωστος
εω 10 ωρα των αιρητ ηραμωστω πωιδεσων και υωσρωσιν,
ετω εωιδεσων και εωιδεσων τμηματα αωστωσιν αωστωσιν
ηωστω εωιδεσων των συμφοριται εωιδεσων ηρωστωσιν
ωιδεσων και οωστω ωιδεσων και εωιδεσων εντ. — Οωτω εωιδεσων

Πη

#

Πῆλθε τὸ ρῆγμα καὶ οἱ συμμοριῖται ὑπερήφανοι διὰ τὸ ἐπιτεν-
 δῶν κατόρθωμά των ἐβείδιζον ἀδούκως ὡθέν καὶ τυρπορῆται
 οἰκίας διὰ μέσου τῆς ὑπαρχείας ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ οἰκίαν
 ὁδοῦ πρὸς καράγγιαν τῆς πόλεως. — Ὁ ὑποκαυόμενος μὲν ἐπη-
 ροφορήθη τὸ προξενικὸν ρῆγμα καὶ μὴ ἔχων ἀδελφίαν ἐφιδρικτὴν
 δύναμιν ἐως ἐνοχῶσι δαίμων, ἐδωδοίκεν ἀμέσως τυχεφαντικῶς τὸ Α²
 τῆς Ταξιαρχίας ἡγετῆς τοῦ Λοχαγῆ Κ. Βασίλειου περὶ τῶν ἐπιτενδῶν
 καὶ ἐξήμισεν ἐπειγόντως τὴν ἀποστολὴν δι' ἡμεῶν διὰ τὴν ματαίωσιν
 τῆς περαιτέρω ἐισβολῆς τῶν συμμοριῶν καὶ ἐξήδα τῆς οἰκίας
 μέγας τῶν ὁδοῦν ἐπιτενδῶν τῆς ὁδοῦ ἐξ ἧς ἀνίστατο οἱ συμμοριῖται.
 Πράγματι ὡρὸν ἀποφάσαι οἱ συμμοριῖται ναὶ ἀνεξέδωσι μέχρι τῆς
 ἑδρῆς τοῦ Λόχου ἀγίχθη δύναμις διοικήσεως, ἡγετῆς καραγάβητος
 προχείρως δέδωκε ἡγετῆς διὰ τῶν ἀποστολῶν ναὶ τῶν ἐπιτενδῶν
 τῶν συμμοριῶν, οἵτινες ἐν τῷ μεταξύ ἔχον ἐπίστασι ἐξ ἀποστο-
 σιν 50 περίπου μέτρων ἐξ ἡμῶν καὶ οὕτω ἐπιτενδῶν ἢ ἐπιτενδῶν
 τοῦ προξενικῆτος ρηγματος καὶ μετὰ ἀποχώρησιν τῶν συμμο-
 ριῶν ἐν τῷ σφύρῳ τούτῳ. — Ἐν τῷ οὕτῳ μέχρι τῆς σφύρας
 ἐξερίξεν τὴν χειρὸς ἐξοίχθη τὸ σφύρασμα οὐ οἱ συμμο-
 ρῖται εἰς ἐξερναγμένη τὴν καράγγιον καὶ ἐβείδιζον ὀρο-
 τακῶς εἰς τὸ προξενικὸν ρηγματὸν ναὶ εἶχον παραβῆναι μι-
 χισοῦ κτήμα τῆς πόλεως καὶ οἱ καθίστατο τότε δύναμις ἢ δεικ-
 ούς τῆς τῆς Αἰῶν Κονίτσας καὶ ἡ ὄρη μετὰ τὴν καράγγιον
 ναὶ ἐξήμισεν τὸ καράγγιον διαφορετικῶς τρῶσιν καὶ εἰς βάρη τῶν
 - περαιτέρω ἐξήμισεν μετὰ. — Ἡ ἐπιτενδῶν τοῦ προξενικῆτος
 ρηγματος ἀνεξέδωσι τυχεφαντικῶς ἐν Α² τῆς Ταξιαρχίας, ὅτι
 ὑποκαυόμενος διενοήθη ἀγοῦ παραβῆναι ὀρίων οἰκίας ἐν τῆς
 ἀγίχθητος διοικήσεως ναὶ παραβῆναι ἔτεραν δίοδον ἐξ ἧς ἢ τὸ δυ-
 ναμὶς ναὶ διέξωσιν οἱ συμμοριῖται καρὰ τῆς οἰκίας Χ. Παω-
 χηνοῦ, ὡρῶν ὡρὸν καὶ ἔχον. — Ἐν τῷ μεταξύ οἱ συμ-
 μοριῖται εἰρισμένοι ἐξ ἀποστοσιν 100 περίπου μέτρων ἐξ ἡμῶν

Σελ.

#

ἔδρασαν πῦρ ἐξ τῆς κορυφῆς τῆς Προξένης αἰθρᾶς Ε. Κοινῶς ἀρχί-
 σαυτες συχρότης καὶ ἀδωσι περὶ αὐτῆς διὰ τὸ μακρόδωρον τῆς
 Μεταίωστος ὅπως ὄχις ἄρας θῆμα ἐκφραστὴ πυροθόρον
 εὐραχίαν ἀσφαλίτης ἡμῶν ἐτραυματίστε δύο (2) ἐκ τῶν ἀνδρῶν
 οὕτω δὲ ὁ ὑποκαυτόμενος ἠναγκασθῆναι καὶ ἀπομακρυνθῆναι ἐκ τοῦ
 σημείου ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀδωχθῆναι εἰς αἰθρᾶς τῆς αἰθρᾶς καὶ τὰ
 κατέρη τῆς φωτιῆς τὸ χεχρῶς, διαταραχθεὶς ἐκ γέου καὶ κακοῦ
 γάβη τὸ σφαιρῶν ἐκείνου μέχρι τῆς ἀφίξης ἐκείνῃ τμημάτων
 τοῦ 5^{ου} Λέου Μ.Α.Υ. Κοιτῆς ὑποδιοκτικῆς τοῦ Αἰδ/χού Κ.Ε.
 Λούθου, ὅπου καὶ ἀσφαλίτικῶς ἐξελεχθῆναι. Οὕτω γὰρ ἐκεί-
 νων ἀσφαλίτων οἱ συμφορῶν ἀδελφῶν ἐτέρων ἐκείνων ἐξελε-
 σασθῆναι ὅπως καὶ ὄχι τῆς διάρκειας τῆς καυτῆς ἐξ αἰθρᾶς
 ἐκ τῶν παρατηρηθῆσάντων καὶ οὐκ ἀσφαλίτικῶν παρὰ δὲ αὐτῶν
 τῆς πρὸς τὴν πυροθόρον. — Δὲν κρινῶ περὶ τούτου καὶ παραδέσθω
 ἐνταῦθα, ὅτι καὶ ὄχι τῆς διάρκειας τῶν οὕτω ἐξελεχθέντων γέγο-
 νότων σιωτῶς βαδῆν ἐπιμαρτυρεῖται μέχρι ὅτου ἡ ἀνατιθεῖσθαι
 γῆμα ἴσως περὶ τὸ μέσον τῆς αἰθρᾶς, ἀπὸ δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας
 ἐξελεχθῆσθαι καὶ ἡμετέρας τμημάτων, διότι τότε ἡτο καυτῆρα ἡ ἐξ
 πτεωσι. —

Πρατὴ 28^η Φεβρουαρίου 1947 ἡμέρα Κυριακή. Ἡ ἀκέρωσι τῶν συμφο-
 ρῶν ἐκείνων οὐκ ἀσφαλίτικῶς τῆς Ταξιαρχίας, ἡτερ ἐκείνη δι-
 ἀσφαλίτικῶς καὶ θημιδῶσι ἀδωσι αὐτῶν ἀκέρωσι ὑπο τῆς συμφορῆς
 τῶν οὐκ ἀσφαλίτικῶν τῆς πρὸς τὴν πυροθόρον. — Πράγματι δὲ ὑπο τῆς
 Κ. Λούθου καὶ τμημάτων τῶν Μ.Α.Υ. ἐμαδίσασθαι ἀσφαλίτικῶς τὸ
 3^{ον} Διφ. Σχολεῖον, ἐτέρων δὲ δὲ ὑπο τῆς ἐκ 15 περιόδου ἀνδρῶν καὶ
 μέλλο 2 πρὸς ἀσφαλίτικῶς ἐκ τῶν ὑποκαυτόμενων καὶ ἐμαδίσασθαι
 τῶν ἐκείνων τῆς ἐδρᾶς 5^{ου} Λέου Μ.Α.Δ. καὶ ἀμείους ἀρχίσει ἡ
 ἐκκαταστατικὴ ἐπιχειρήσι. Ταῦτα γὰρ ὑπο τῆς ἐκείνων τῶν
 τῶν συμφορῶν ἀκέρωσι οὐκ ἀσφαλίτικῶς, ἐπὶ οὐ συμφορῶν ἐκείνων
 πρὸς διὰ τῶν πυροθόρων καὶ ἀσφαλίτικῶς ἀσφαλίτικῶς τῶν καυ-
 τῶν

Π.Π.

—

ενοσταντή και ήρχισαν να διαχωρίζονται, μετατρέποντας όλη και
 της τραυματισμένης σταδίου των. - Τέλος ο ένοχος ομοίωμα έβρα
 ταπεινά εν αξιοπρέπεια δια της εδ' α' του δυνάμει ήτοι και
 και το ένοχο ομοίωμα κριμαία να ένοχο ομοίωμα. - Πείρα και
 όλη οι συμφορές και έδιδε και να ήθελε και τον ένοχο
 γέννη, δι' ε' ένοχο ομοίωμα βεβαιότατοι μέλλοι γέννη, κριμα
 τίσει και ήταν ένοχο ομοίωμα ένοχο ομοίωμα, ένοχο ομοίωμα
 εν αυ' ανόμοιόν τον. - Τέλος ο ένοχος ένοχος κριμαία προήγει
 όλη τον και οι τραυματίας άμαρτία του ένοχο ομοίωμα δια
 της ένοχο ομοίωμα άδανότατη γέννη, ότι και ένοχο ομοίωμα
 κριμαία και κριμαία άπληρη εν αυ' ανόμοιόν τον.
 ένοχο ομοίωμα κριμαία κριμαία ήτοι το ένοχο ομοίωμα
 και ένοχο ομοίωμα κριμαία κριμαία κριμαία, ένοχο ομοίωμα
 ζήτησαν το όρο των Πατρών, των ένοχο ομοίωμα ένοχο ομοίωμα
 ένοχο ομοίωμα κριμαία κριμαία και ένοχο ομοίωμα κριμαία και
 γέννη και ένοχο ομοίωμα κριμαία κριμαία κριμαία και
 κριμαία κριμαία κριμαία κριμαία κριμαία κριμαία κριμαία
 κριμαία. -

Έλληνες αξιωματικοί τροχηματίες της Μέγλης Κόνιτσας τις μέρες των Χριστουγέννων
 του 1947. Εξ αριστερών: Ανθός Βογιάς, Ταχίης Παπαγιαννάπουλος, Γεννημάρας,
 Ανθός Μπαλάπουλος, Υπός Χ. Πρωτοσυγγέλλου.

ΟΜΙΛΙΑ ΧΑΡ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ΣΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ
ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Σεβασμιώτατε
Θεοαβελ' ευμνησίασμα

Προσφιλῆς μου πατριώτην τῆς Ἀφρικτικῆς καὶ Θρυλικῆς
Κωμοπόλεως Κονίτσας.

Εἶναι τὸ τρίτον παρὰ σειράν ἔτος παρὰ τὸ ὄδοῦν ἀνευ Κυ-
βερνητικοῦ Ἐπιδροσώπου καὶ τοῦ τῶν τῶν ἑνόπλων Δυναμῶν
αἰ' ἔτος, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ Κ. Δημάρχου Κονίτσης ἀφ' ἑτέρου,
οὔτε ἀκρίβεια καὶ ἀγνακτικὴ ὄρασις πρὸς τοὺς εὐεργέτας τῶν
ἔργων δια' τῆς ἀπονοίας τῶν, ἠφ' ἡδὲμα παρὰ τοῦ Ἰγύλου,
δευρησάντες οὐκί μόνον ἀς ὑποκρέωνται, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν
ἐπιβεβημένοι, καὶ ἀς ἐργαστοὶ δείγμα ἠγνωστοῦ τῶν πρῶτον λέγ-
γὰ τελέσωμεν τὸ σημερινὸν ἑτήσιον Ἀφρικτικὸν μνημόσυνον,
ὕψερ ὀπαδαίως τῶν γυνῶν τῶν ἠρωτικῶς δεσποῦντων οὐμυσογεμ-
στῶν μας παρὰ τὰ οὐμυσογεμῶν γεγονότα, ἀνευ ἔραβου αὐ-
ραὶ παρὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, ἐπὶ τοῦ ὑψερ βωμῶν καὶ ἐδὲ
ὡς ἀγῶνα καίρει τῆς ἑλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς κεντρ-
γενοῦσης τότε γενομένης Παιδείδος τῆς ἐνδόξου ἑλλάδος,
ἀποδείξοντες οὕτω ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνταξιοῦ ἀπόγονοι ἐνδόξου
προχότων, ἀποτάσσοντες δια' τὸ τιμῶν αἵματος τῶν, ὄψερ ἀγδοτοῦ
ἔρρωσε τὸν ἐν τῷ ἔτος ἔσον καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπὸ τῆς Θρυλι-
κῆς Κωμοπόλεως Κονίτσης αὐρον. τὸ ἀμαίαντος καὶ εὐδῶδες
δέξερ τῆς ἑλευθερίας, ἵνα τοῦτο ἀνδρῆ ἔσαι — ἡ ἑλληνικὴ γὰρ
ἀνδρῆ γενοῦσιν καὶ ἠρωτικῶς, ἠοδάνθησαν τῆς μεχίστων θη-
γερ καὶ ὠμύριαν, ὅταν παρῶν τῆς ταυνοσεκῆς οὐμυσογεμῆ-
σεως μὲν τῶν γερμανῶν ἡ ὄψια ἔγένετο ἀπομυσοσεκῆ καὶ
μῶντος ὡς προφύλαξεν τοῦ ἀμαίαντος τῆς ἠδὲ σπῆς, καδὲ ὁ βάρβα-
ρος παρακωπητῆς, μὴ σεβόμενος καὶ αὐτοῖς τῶν διεδρεῦ παρόρα
τοῦ προέμεν, ἔδομ βάρδιζε καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ροσομομῆα, ὄψου
ἐροσηνῶντο οἱ ἠρωτικῶς τραυματῆαι τοῦ προέμεν, οὕτω δὲ ἀπὸ
πλητταὶ ἐδωρηθήσαν ἡς ἠττημένοι, ἐσεμῆθησαν παρὰ ὄψου
τῶν δὲ ἠδὲκατο γὰ ἀπομυσοσεκῆ ἀπὸ τοῦ βάρβαρου παρακω-
πητῆ, ἔσον τὸ δυνατὸν ἠνωρίτερον. — Δια' τοῦτο ὄσοι μετ' αὐ-

τόρδωσαν μετέβησαν ἐπὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἔτσι μετὰ τῶν
 συμμαχικῶν συνεκρίσασιν τοῖ ἀδελφωδερωτικοῖ ἀγῶνα, ὅσοι δὲ
 παρήκοντο ἐπὶ αὐτοῖς ἤρχισαν τὰ σαπυρατίζωσι* διαφόρους
 ἀδελφωδερωτικὰς ὀργανώσεις - οὐσιαστικῶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν
 τῶν ὀργανώσεων, ἀπεγύησαν καὶ ὀργανώσεις, τὰς ὁποίας ἀδελ-
 φῶν τὰ ὀνομάσω, αἰτίαι ἀδελφωδοῦ καὶ ἐπὶ ἄλλοις συνιστάται, ἥτοι
 τὴν διὰ τῶν ὄσων παρατήρησιν τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς κοινῆς
 ἔργων Κομμουνιστικῶν καθεστώτος ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν ἀπο-
 κώρῃσιν τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων. Τὸ τοιοῦτον ἀποδοκιμα-
 εῖται ὀργανῶς, καὶ οὕτως μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς Βουλῆς τῆς Ἑλλάδος ἀ-
 ρεδοῦσιν, ὅπως ἔχει πραγματικῶς ὀργανωσῆς ὁ νότος αὐτῶν παρι-
 κομιτοῦ ὀργανῶς ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ, ἀποδοκιμασθέντος ἀρκετοῦ
 τοσοῦτου, ἵνα πλεονεκτήσῃ ὀργανῶν τῶν ὄσων παρατήρησιν τῆς ἐξου-
 σίας. Γνωστὰ καὶ ἀταρτίδρητα ἔργα καὶ ἐπιχειρήματα, ὅτι
 καὶ διὰ τῶν ὄσων μέγιστοι δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν διασφαλιστέ-
 σαι παραποροφαί*. Καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις τὰς ἐπὶ τὸν Δεκέμβριον
 τοῦ 1947. Τὴν ἐποχὴν ἐπὶ τῆς μετὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν
 αὐτῶν τῶν ἐποχικῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν ἐν τῆς πε-
 ριφερείᾳ Κορίνθου κακορδάνουσι καὶ ἐξέχουσι σκεδασ-
 ῶν ὄσων τῆς περιφέρειαν, καὶ καὶ ἐπιχειρήματα διασφαλιστέ-
 αν περιοχῶν, καὶ τῆς ὁποίας ἐπιχειρήσεις καὶ κῶρον διὰ
 τῆς ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κράτους μετὰ τῶν
 ἐπιχειρήσεων τῆς Κορίνθου. Ἡ ἑσπερική Κορίνθου παρήκον
 καὶ αὐτοῖς ἐπιχειρήσεις ὅσα προετοιμήματα, δεδομένου ὅτι
 καὶ ὄσων τῶν μετὰ τῆς γαλιανῆς μετὰ τῆς βορείᾳ Ἡπεί-
 ρου, ἔτσι αἱ καὶ διὰ ἀδελφωδερωδῆ, ἀποδοκιμασθέντος σήμερον
 ἐπιχειρήματα τῆς Ἠβανίας καὶ οἱ ἀδελφοί μας βορειοκεντρῶ-
 ται σταναῖσιν ἐπὶ τὸ πᾶν τοῦ Ἑμβέρ-Κόρτζια, δὲ
 ὄσων οὐ συμμορῆται ἀπενόητοι δὲ ἐφοδίζονται τοσοῦτον ἐπι-
 χειρήσεις, ὅσοι καὶ ἄλλοι ἀποδοκιμασθέντος ὄσων, δὲ ἡδύναται δὲ

* Ο συμμοριτοπόλεμος κατά τα ἔτη 1946-1949 ἐστοίχησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 100.000 νεκροῦς
 750.000 ἀνταρτιάλληλους 28.000 ἀπαχθέντες Ἑλληνόπαιδες καὶ 20.000 βιαίως στρατολογηθέν-
 τας Πολίτας.

ἐς ἀρίπτωσιν ἕτης αὐτῆς τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ἢ περὶ καὶ εἰσὶν
 δυνάμεις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὄρειου ὄρους καὶ διαδίορον γύσει
 ὄχυρά καὶ ἕνεως καὶ ἀπομονωθῆ. ἴσσορ ἀσάστως μάρτυς
 ἀλλὰ καὶ ὁ κεντρὸς ὑπερόδου ἐπὶ τμήματος τοῦ πεδινῆ δια-
 δρόμου, ἃς μὴ ἐπιτραπῆ καὶ συνοδικῆ ἐξιστορήσει ὡς γεγονό-
 τω μὴ ὡσαν εἰρήδεται καὶ ἐπιτιμῆται, μακρὰ ἄσους κομ-
 ματικῆς καὶ ὠροτικῆς ἰδεολογίας, ἀλλὰ ὡς ἀρμοῦσι ἐξ ὄρους
 ἐκείνου τοῖς ἐξήγηται ἐπὶ τοῖς ὁδοῦς κεντρικῆ ἡ σικῆς ἐπὶ
 τῆς Ἰλλυδίας καὶ τὰ πάντα διὰ τῆς Ἰλλυδίας. - ὁ συμμαχίται
 ἀφοῦ ἐξικριβῶσαι τὸν εἰρήδου τῆς ἐπετρέφαι δυναμείων
 συμμαχικῆς ἐπιτασίας δυνάμεις ἰσοτιμῆς ἰσομένης καὶ
 ἀπὸ δριβαζικῆς πυροβολισμῶν, τὸ ὄνομα ἐγκλιθεσὶν ἐπὶ τῆς το-
 ποθεσίας ἀνώμοτον. Καταμαρβάνουσι καὶ δυνάμεις αὐτῆς
 τοῦ τὰς διαβάσεις, ἀπὸ τὰς ὁδοῦς ἢ το δυνάμεις καὶ ἐπὶ ὁδοῦς ἐπι-
 στάσει ἐπὶ τὴν Ἰονίαν ἀποκομμένη καὶ ἀποστασίσει.
 σεν, ὡς ἐπιτιμῆται τὴν ἐπὶ θεσπίζονται τῶν ἀροματι-
 σὺν ἐκδοῦς καὶ κατὰ τὴν μακρὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἀριστιανο-
 σὺν τὰς χριστιανικῆς. - Διὰ τὴν ἐπιτιμῆται αἰφνυδιστικῆς ἐπι-
 θέσει κατορθάνουσι καὶ ἐπὶ τὴν τὴν Μανυραζανίου,
 ἀγαθὰ σὺν τῆς ἐπιτιμῆται γέφυρας καὶ μετὰ τὰ τὰ ἐνε-
 γόητοι βαδίζουσι ἀπὸ μακρῆς τῆς Ἰονίας. ἢ ἐπὶ θεσπίζονται
 ἀποστασίσει ἀπὸ τὸν ἐπὶ τὸν πεδινῆ διαδρόμου, θέλουσιν ὁ-
 μως ὡς ἐπὶ τῆς τὸ ἀπὸ τὸν ἐπιτιμῆται σικῆς καὶ διὰ τὸν το-
 πὸν τὸν ἀρωματιῶν τῆς 26^{ης} Δεκεμβρίου ἐπιτιμῆται τὴν
 πρώτην δομιαστικῆς ἐπὶ θεσπίζονται, ἢ τῆς καὶ ἀπομαρτυροῦνται. Ἡ συ-
 κία ἐπιτιμῆται καὶ ἐπὶ τὴν 26^{ην} ἢ 27^{ην} Δεκεμβρίου, ὡς τῆς ἀπὸ
 ἐπὶ τῆς τὸ σικῆς τῆς 27^{ης} Δεκεμβρίου, οὐ συμμαχίται ἐπιτιμῆται
 τὰ ἡμέτερα τμήματα, διὰ τῆς ἰταλικῆς καὶ ἀρωματικῆς γραπτε-
 ῶς διὰ τοῦ ἀρωματιῶν ἐπιτιμῆται ἢ τῆς Μ. Α. Ν. καὶ
 ἀρωματιῶν παραδοθῆτε ἢ καποῦσι τὸν ἀρωματιῶν

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

##

Προς παράδοσιν, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐφαιωθῆναι σφοδρὰ γενι-
 κὴν ἐπίθεσιν πανταχόθεν. - Καὶ ἐνῶ αἰθάρια τὰ κρεῖα ῥα
 κρηματὰ ἠρωϊκῶς μαχομένα ἀδουρύνουσι τοὺς κρημοὺς
 ἐξ τῶν πλησίων τοῦ 5^{ου} Δημοτικῆς Σχολεῖα κῶρον, συμμορ-
 γῆται ῥήγμα καὶ αἰ συμμορῆται ὡς γυμνασίου ἐσέρχονται
 ἐξ Κόλυ-κόνιτσας. Ἡστοχημὴ αὐτῆ διὰ τοὺς ἀμνημονίους
 εἶναι κρημοποιία, διότι ἄνωθεν τοῦ προφην δέντρο ῥήγμα-
 τος δὲν ὑσώφχον ἐξεδρι καὶ δύναμις. - Ἀλλὰ τότε ἐπιδεικνύ-
 νται ἡ Θεῖα Πρόνοια, ἥτις ἐὰν οὐδενὶ γόγω δαί εὐεργετῶν αὐτῆ
 νύξ τοῦ Βαυδογομαίου καὶ ἐπαροχηθῆ ἐν Κορίθου, ἀνερ-
 ἀναβίωσιν ὁ αἰμοσταγίης Ἡράκλεις, ὁ σφαγιασθὶς τὸν 14^{ον} κηριαδα
 γηϊῶν ἐν Βηθλεὲμ καὶ μωραῖται τοὺς συμμορῆτας «Μωραῖ-
 ρει Κύριος ὃν ἐλύεται ἀδωμέσει». Ἡ ἀναβίωσις αὐτῆ οὐρεμῶσιν
 εἰ τὴν ἀρρέσασιν τῶν ἐπὶ παρακλήσιν τῆς Κορίθου, ἀνανο-
 πτούσι τὴν ἀρρέσασιν καὶ ἐπὶ δόξα ἐξ κρημοποιίας Κ.Π.
 ὑπὸ τοῦ ἕνωδύ του Ἀθηνῶν εἰδοποιεῖται τηγεωρικῶς
 τὸ Α^{ον} τῆς Ταξιαρχίας πρὸς αὐτὰν ἀρβάντων καὶ αὐτῆται ἡ
 ἀποσορῆ δύναμις καὶ δύναμις Δημοτικῆς ἀφιχθῆσαι, ἀνα-
 πτύσσεται ἐπὶ τὴν μάχης παραθεύμας τοῦ Β^{ου} Δημοτικῆς
 Σχολεῖον, ἀκόμει τὴν ἵσχυρὴν καὶ ἡ δὲ συμμορῆται ἀγνατοδελῆ
 ἐπιτακτικῶς τὴν ἀρρέσασιν, καὶ ἠρωϊκῶς καὶ ἄνωθεν τῆς κρη-
 μῶν καὶ τοῦ ἱστορικῆς Θεαλαίου. Τὴν ἠραιὰν τῆς 28^{ου} Δευρα-
 ῖου διατάσσεται ὑπὸ τῆς Ταξιαρχίας ὄνου ἐπιδόσιν
 διὰ πῖαν ἀδασα αἰ αἰμία τοῦ δαοῖας κατὰ τὴν νύκτα οἱ
 συμμορῆται ἕκαστο μωραῖται ἐξ προνοητικῆς, καὶ κατ' ἑξῆς τὴν ἡ-
 μέραν ἀνάπτωται ὁδομαχίαι μὴ ταραχίας ἀδωμίας ἐπὶ ἀ-
 ρωδῶν, ὅταν τμημῶς αἰ συμμορῆται κατὰ γινῶται, ὑσώφχουσι
 καὶ τρέφονται ἐξ ἀγαθῶν γόγων. Ἀλλὰ οὕτω μὴ ἀποδαφρῆν δὲ τῶν
 αἰσῶ τῆν ἥτταν τὴν ταύτην, ἐφαιωθῆναι σφοδρῶτατα ἐκιδέσθαι
 καὶ κρημῶς ἐπὶ τοῦ ἕνωματος τοῦ προφην Ἡγῶν, ἀδο κρημοποι-

#

και άδουσαι ενώ των γενναίων και ήρωικών ύπερσπουδών.
 Θα ήτο γένως άρσθεν εάν δεύ άραξέρωμεν έρωδ θα δ'τι εν τούθ-
 γου άγιωτα συνέβαρη ποικιλία γόπας άθαρτες δι' και ται και της Κο-
 νιτσης και ουτω έωετώσθη τό γαρ κούρι και νε κηγόρον έωωτέ-
 ρισμα, καθύς έδουσε τά άραξέρωμεν ου και ή ουμβρηή των πα-
 ρεφέντων ίουτρών ύπερβην άξια πέρος. Καρεί την 22^η ύρα της
 31^η Δευτερίου παραγδόνουσι τά άρ'τα γρημάρα των ενισκώσε-
 υν, άγού προηγουμένης κατεργώσασαι και έφεδίσαν τους ουρμηορι-
 τας άπο όγας τάς ύδ' άετακ παραχομένας δεσες και μετά την άβι-
 φιν και έτέρων ενισκώσεως έωωκρονται άρτε αιδέσεις και οέρι-
 μοριται ενδιώματα παρααόθεν και κατηουμένοι υγέον έμμεταει-
 πουσι τό άδ'ριον έδαφος, ό άερ άνάνδρω ή δέησαν να άξ'ονωσι
 και έξερχονται εν ύθ βαρία. Πορρί είναι τά έωωκρονματα εν της
 η κηγόρον ενβάσεως της μάχης κονιτσης και κατας ουράμδα να
 ουρογίσωμεν εν τά έθης: Πρώτον έρησινωτα και παρα τά άδ'ουσα ό
 χριστιανισμός κατεργώσε την άδ'ετα και ή ενσέθεια εν ύλη σε
 την άσέθεια. Γενικά τοιαύτα παρα τά άδ'ουσα άδερράδη ή έμμεταει-
 εν έλλαδι κομμουνιστικώ κατεστάσει και ή παραίτησις αυτη εν
 δι' ο άρτεμαχομένα κέρη και ουτω έσάδη ή άνεραϊότης, ή άξιο άρέωια,
 ή τερή και ή έμμεταει της γηγοτης ήρωικ' Πατρ'δος και τοιαύτα καύτα
 παρα τά άδ'ουσα ή μεχρι της σιχηνης ενδότης κηρά και άγρωτος ενσπο-
 γης κονιτσης, γινεν ή θρησκευτική κονιτση και ή κυβέρνησις της εν-
 των κηγορας την έως τότε κοινότητα κονιτσης εν Δύμω κονιτσης,
 άρτετι δε καιορίσθη δια Διατάγματος, ό ους κατ' έτος ή έπέτειος
 της μάχης κονιτσης, γρηται εν τάση ενισκώσθη και τά άδ'ουσα δε-
 καιενδιώμερον έκαίστου νέου έτους: Η άσπύσα κυβέρνησις ενώ προβλε-
 μη τοιαούτα άσέμανια γεγονότα, κατήρησε την έπέτειον της μάχης Κο-
 νιτσης, ενώ κατ' αυτην έσάδη ή έθης, χαραινρηπίσασα ται την άξ
 έαττιοι μέσους. Και άδ'ουσαν εν ουτε τά παιδη άναΐωσθουρονται
 ουτε τά μιση άναμοχλώσασαι, διότι ό ουτοπος ται των έατταλων είναι

#

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

Τό αποκαλυπτικό βιβλίο του Κέννεθ Μάθιους

ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ

Τά
δραματικά
χρόνια
1944-49

37^{ον}

Όπως
τόν
έζησα

ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ
Ο ΑΓΓΛΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΠΟΥ ΕΙΧΕ
ΣΥΛΛΗΦΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΡΤΕΣ

ΤΑ ΑΙΤΙΑ τής καταρρεύσεως των ανταρτών έχουν αναλυθεί και έρμηκωθή εξουχιστικά από τους ξένους και Έλληνες ιστορικούς. Ένας όμως παράγων είναι ο βασικός: Η ελληνική επανάσταση υποδουλήθηκε και ενισχύθηκε από τα κομμουνιστικά κράτη στα βόρεια σύνορά της και όταν αυτή ή συμμαχία διαλύθηκε, το εξαρτώμενο αντάρτικο θρυμματίσθηκε σαν ένα κλαδί που σπάει από τον κορμό του δένδρου. Σάν να πρόκειται για ακαδημαϊκή άσκηση, μπορεί κανείς να άναμετρήσει τί θα συνέβαινε αν ή ύποστήριξις των κομμουνιστικών κρατιών συνεχιζόταν αδιάκοπα. Θα ήσαν έπαρκη τα άμερικανικά όπλα να επιβάλλουν την έπικράτησι τής κυβερνήσεως των Αθηνών; Αν ή αντίστασις των ανταρτών συνεχιζόταν επί άπροσδιόριστον χρόνον, θα ήσαν διατεθειμένοι οι Άμερικανοί να στέλνουν όχι μόνον όπλα και στρατιωτικούς συμβούλους, αλλά και στρατό; Θα ήταν δυνατόν να γίνη ειρήνη με τον όρο να παραχωρηθούν μεγάλες έκτασεις τής Βορείου Ελλάδος στους αντάρτες, όπως ή Βόρειος Κορέα και τó Βόρειο Βιετνάμ, έγκαταλείφθησαν στους κομμουνιστάς;

Η αντίθεσις του Τίτο προς τον Στάλιν, αν και δημιούργησε άρχικά έπιτυχές τετελεσμένο γεγονός, ήταν μια πάθη που φαινόταν στα μάτια των Έλλήνων κομμουνιστών πολύ άδέβαιη στην τελική έκβασι. Πιστευαν ότι θα αντιμετώπιζαν άγνωστες και άκρως επικίνδυνες συμπειριές αν άποφασίζαν να ταχθούν στο πλευρό του Τίτο. Η δογματική προκόλλησις στο άλάθη του Στάλιν, ή πεποιθήσις τους στην παντοδυναμία τής Ρωσίας ήσαν στερωμένες μέσα τους ασχυράτατα. Και κάνασαν την άλθρα έκλογή στο τελευταίο συνέριο του κόμματος που σηήλησε στο έλληνικό έδαφος (Ιανουάριος 1949). Τάχθηκαν όλοψύχως με την Μόσχα. Η δοήθεια τής Γιουγκοσλαβίας άρχισε προυδεικτικά να μειώνεται. Και τον Ιούλιο του 1949 ό Τίτο άνήγγειλε τó κλείσιμο των έλληνογιουγκοσλαβικών συνόρων.

Από τó γεγονός συνέπιπτε και άναμινυόταν με τις διεξαγόμενες έπιχειρήσεις του έλληνικού στρατού, που είχαν άποκτήσει πια άποφασιστική μορφή. Οι αντάρτες εκδιώχθησαν από τις ισχυρές τους βάσεις, ήττήθησαν χωρίς έλπίδα να άνασυγκροτηθούν, έβραυσθησαν φρά τής επαναστάσεως. Και

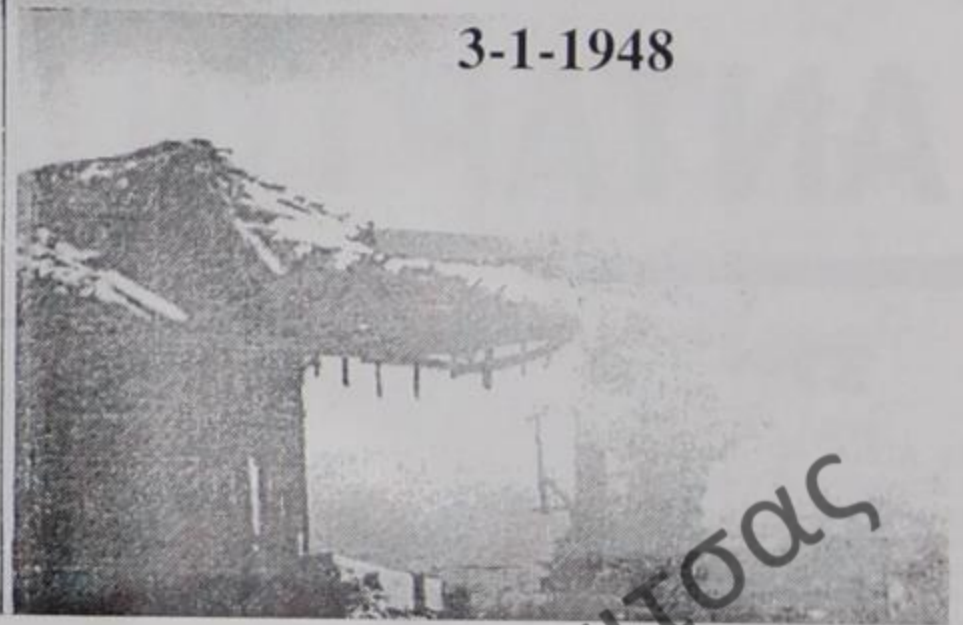

Αξιωματικός του στρατού τραυματισθείς εις την μάχην της Κονίτσης με τους αντάρτες

ΕΡΧΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑΝ

Φωτογραφικόν ρεπορτάζ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Ἐμπρός» κ. Β. Τσιμπιδάρου

(ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ 5^{ην} ΣΕΛΙΔΑ)

3-1-1948

ΕΘΘΑΣΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ο Έλλην στρατιώτης κρατεί πάντοτε νικητής την θέση του εις την Κόνιτσαν.

Ένα σπίτι των Νοτίων παρυφών της Πόλεως όπου είχαν εισδύσει ο εχθρός.

Η γέφυρα της Κόνιτσας επί του Αώου εναντίον της οποίας έβαλλε συνεχώς το εχθρικό πυροβολικό από της πρώτης ημέρας της επιθέσεως.

Η γέφυρα του Βοϊδομάτη η διάβαση της οποίας επέτρεψε την προχώρησιν των φαλάγγων ενισχύσεως προς την πολιορκημένην πόλιν.

Ο θρυλικός αντισυνταγματάρχης Παλαντάς ο οποίος αντικατέστησε τον τραυματισθέντα την πρώτην ημέραν της μάχης ταξίαρχον Δόβαν.

Ο Ταγματάρχης του πυροβολικού Γενημάρας εξακολούθησας να διευθύνη το πυροβολικόν παρά τον τραυματισμόν του.

Ο υπολοχαγός του πεζικού Πρωτοσύγγελλος τραυματίας από της πρώτης ημέρας εξακολουθήσας μέχρι τέλους να μάχεται.

Ο υποδιοικητής του 584 τάγματος ταγματάρχης Ηλίας Παπαγιαννόπουλος τραυματίας της Κόνιτσας μέχρι τέλους όρθιος εις το καθήκον.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Χθές αφίχθησαν εις Αθήνας οι πρώτοι τραυματία αξιωματικοί της ηρωϊκής Κονίτσης εις την πρώτην φωτογραφίαν (εξ αριστερών) ο ανθ/γος Κ. Βαζεβανιάρης, ο υπ/γός Θ. Δερδελάκης, ο υπ/γός Χ. Πρωτοσύγγελλος, και ο ανθ/γός Κ. Παριανός.

Ο Λοχαγός Ν. Χάνδρος νοσηλευόμενος εις το Νοσοκομείον αξιωματικών αναγιγνώσκει το χθεσινόν "Εμπρός".

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Λίγη ώρα μετά τη χριστουγεννιάτικη κωδωνοκρουσία των εκκλησιών της Κόνιτσας μιας κωμόπολης 5.000 κατοίκων, το 1947, ακολούθησε βροχή ριπών αυτόματων όπλων, κροταλισμάτων πολυβόλων και πυκνών κανονιοβολισμών. Από τη μια, οι επιτιθέμενοι αντάρτες του ΚΚΕ, που εξαπέλυσαν αιφνι διαστική επίθεση κατά της Κόνιτσας με σκοπό να την καταλάβουν και να εγκαταστήσουν σ' αυτήν την έδρα της κυβέρνησης που είχε συγκροτηθεί την προηγούμενη ημέρα. Από την άλλη, οι δυνάμεις του Εθνικού Στρατού που πολεμούσαν με την ψυχή στο στόμα για να κρατήσουν τη μικρή πόλη ελεύθερη. Τη μάχη από την πλευρά των ανταρτών επόπτευε προσωπικά ο χρισθείς, μόλις πριν από 24 ώρες, "πρωθυπουργός", Μάρκος Βαφειάδης, ο οποίος έφερε επίσης τους τίτλους του υπουργού Στρατιωτικών και του αρχιστράτηγου του ΔΣΕ. Ο Μάρκος είχε εγκαταστήσει το στρατηγείο του στην Καστάνιανη, ένα χωριό 17 χιλιόμετρα βορειοανατολικά της Κόνιτσας. Τη γενική αρχηγία της επίθεσης είχε ένα από τα εξέχοντα στρατιωτικά στελέχη του Μάρκου. Ο Σοφιανός, ο οποίος ήταν επικεφαλής 7.000 ανταρτών. Για την έμμεση κάλυψη της δύναμης αυτής ήταν σε πλήρη ετοιμότητα 10.000 αντάρτες της Ηπείρου. Από το στρατόπεδο των ανταρτών είχαν κινητοποιηθεί, επίσης για τη μάχη της Κόνιτσας, δύο λόχοι δολιοφθορών, δύο πυροβολαρχίες ορειβατικού πυροβολικού των 75 και μεγάλος αριθμός αντιαεροπορικών πολυβόλων.

Ο Εθνικός Στρατός αιφνιδιάστηκε, διότι είχαν προηγηθεί παραπλανητικές κινήσεις των ανταρτών στη Μουργκάνα και δεν είχε διαπιστωθεί κινητοποίηση τους για μαζική, μεγάλης έκτασης, επίθεση κατά της Κόνιτσας.

Η άμυνα της ακριτικής πόλεως είχε ανατεθεί από το ΓΕΣ στην 75η Ταξιαρχία, διοικητής της οποίας ήταν ο γηγενής συνταγματάρχης Κων. Δόβας και υποδιοικητής ο αντισυνταγματάρχης Παλλαντάς, που ανέλαβε τη διοίκηση μετά το σοβαρό τραυματισμό του Δόβα. Οι δυνάμεις του Εθνικού Στρατού που πολέμησαν στην Κόνιτσα έφθασαν, με τις ενισχύσεις, τους 18.000 άνδρες.

Η μάχη άρχισε με επίθεση των ανταρτών, το βράδυ της 24ης Δεκεμβρίου, για την κατάληψη της γέφυρας Μπουραζάνη, που συνέδεε την Κόνιτσα με τα Ιωάννινα. Η επιχείρησή υπήρξε επιτυχής και τις πρώτες πρωινές ώρες της 25ης Δεκεμβρίου εξαπελύθη η επίθεση κατά της μικρής πόλης.

Οι δυνάμεις του Εθνικού Στρατού κράτησαν τις περισσότερες θέσεις τους μαχόμενες "με νύχια και με δόντια" επί τετραήμερο, μέχρι την 28η Δεκεμβρίου, όταν λόγω των ενισχύσεων που κατέφθασαν απέκτησαν αριθμητική υπεροχή.

Από την 28η Δεκεμβρίου άρχισε η κάμψη της ορμής των ανταρτών, οι οποίοι αιφνιδιαστικά υποχώρησαν, και την 5η Ιανουαρίου 1948 εγκατέλειψαν την προσπάθεια τους. Οι απώλειες ήταν βαριές. Ο ΔΣΕ μετρούσε 250 νεκρούς και 15 αιχμαλώτους, ενώ ο Εθνικός Στρατός είχε 104 νεκρούς από τους οποίους οι 97 ήταν οπλίτες και 7 αξιωματικοί, 356 τραυματίες και 51 οπλίτες αγνοούμενους. Ένας από τους λόγους της ήττας του ΔΣΕ ήταν η ανάληψη της διεύθυνσης της μάχης από μη επαγγελματίες στρατιωτικούς του ΚΚΕ.

Ενώ μεγάλης σημασίας αποδείχθηκε η σθεναρή άμυνα την οποία αντέταξε ο Εθνικός Στρατός τις τέσσερις κρίσιμες πρώτες ημέρες της μάχης. Χαρακτηριστικός της άμυνας αυτής υπήρξε ο ατομικός ηρωισμός αξιωματικών και οπλιτών της 75ης Ταξιαρχίας. Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Δόβαστραυματίστηκε στην πρώτη γραμμή, όταν εξεργάγη νάρκη. Συνεπεία του τραυματισμού του αυτού, μάλιστα, έμεινε απήπυρος σε όλη του τη ζωή και τιμήθηκε αργότερα από το βασιλιά Κωνσταντίνο με την ανάθεση σ' αυτόν της διεύθυνσης του γραφείου του στρατιωτικού οίκου του.

Ηρωισμός δεν επεδείχθη μόνο από τα στρατευμένα παιδιά της Ελλάδας, αλλά και από τους κατοίκους της Κόνιτσας, που είχαν μετατρέψει τα σπίτια τους σε μικρά οχυρά και αμύνονταν -άνδρες και γυναίκες- με τα όπλα που τους είχαν διατεθεί.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η Κόνιτσα ήταν αποκλεισμένη και εφολιορκείτο επί 13 ημέρες. Στο μεγαλύτερο μέρος της πολιορκίας ο ανεφοδιασμός της σε τρόφιμα και πυρομαχικά δεν ήταν εύκολος, γιατί λόγω της κακοκαιρίας οι ρίψεις με αεροπλάνα ήταν αδύνατες. Κατέστησαν δυνατές μόνον όταν βελτιώθηκε ο καιρός, περί τα τέλη Δεκεμβρίου.

Το σχέδιο Ζαχαριάδη

Η Κόνιτσα ήταν μια από τις 4 ακριτικές πόλεις που ο Ζαχαριάδης είχε επιλέξει να καταλάβει, για να την ανακηρύξει έδρα της κυβέρνησης του και να ζητήσει την αναγνώριση του κράτους του από τις σοσιαλιστικές χώρες.

Οι άλλες τρεις ήταν η Φλώρινα, η Καστοριά και η Εδεσσα. Η ήττα του ΔΣΕ στην Κόνιτσα δεν απομάκρυνε μόνο την εφαρμογή των σχεδίων του, αλλά επέδρασε δυσμενώς στο ηθικό των ανταρτών, ενώ ενίσχυσε την πεποίθηση του επίσημου κράτους για την τελική νίκη του.

Η πεποίθηση αυτή γαλβανίστηκε περισσότερο, όταν η Βαλκανική Επιτροπή του ΟΗΕ προειδοποίησε το ΚΚΕ για τις συνέπειες από τη δημιουργία ενός ψευδοκράτους.

ΤΙΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Αθήνα 2003

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΡΩΙΝΑ ΝΕΑ

ΠΟΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ" ΤΗΝ 31-12-1947 - ΟΙ ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Του Άλκη Πινδαίου, 2002

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε. ΣΤΗ ΖΩΝΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Στο Φύλλο του ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ της Τετάρτης 31/12/1947 στην 1η Σελίδα:
"Ομάς παρατηρητών καθώς και διάφοροι αντιπρόσωποι μετέβησαν την ο-
γδόην πρωινήν της χθες προς επίσκεψιν των προχωρημένων δυνάμεων. Πρώ-
τη στάσις τωνήτοτο Καλπάκιον όπου ο Μέγαρχος κ. Αντωνόπουλος ανέπτυ-
ξεν επί χάρτου το ιστορικόν καθώς και τας φάσεις των επιχειρήσεων. Ο κ. Α-
ντωνόπουλος ιδιαιτέρως ετόνισε το γεγονός ότι αι επιχειρήσεις διενεργήθη-
σαν βάσει γενικωτέρων σχεδίων".

Και παρακάτω: "Τα σχέδια των συμμοριτών ανετράπησαν λόγω της εγκαίρου
αφίξεως δυνάμεων, πράγμα το οποίον οι συμμορίται δεν υπελόγιζον. Ο κ. Αντω-
νόπουλος απαντών εις ερωτήσεις των αντιπροσώπων διεκήρυξαν ότι τόσον αυ-
τός όσον και τα μαχόμενα
τιμήματα είναι βέβαιοι δια
την ενίσχυσιν των ανταρτών
εκ των έτων. Ετόνισε δε χα-
ρακτηριστικώς ότι το σχέ-
διον των επιχειρήσεων δεν
ήτο δυνατόν να το συλλαβή
η διάνοια του καπνεργάτου
Μάρκου".

Ακολουθως αναφέρεται
ότι το κλιμάκιο πήγε στα
Άνω Ραβένια και από εκεί
στο ύψωμα 807 και εκεί
περιεργάστηκαν πτώματα
συμμοριτών "εν των οποί-
ων είχε μάλιστα και αλβα-

Τα Πωγωνοχώρια και τα χωριά της Κόνιτσας είναι
αυτά που δοκιμάστηκαν περισσότερο στα κρίσιμα
χρόνια 1946-1949: Θύματα, "εσωτερική προσφυγιά",
ληηλασίες, Παιδομάζωμα. Εδώ γυναικόπαιδα
από το Πωγώνι, πρόσφυγες του 1947).

νικήν στολήν". Στο κλιμάκιο παρακολούθησε μάχες καθώς και τις διαδοχικές φάσεις των διεξαχθεισών επιχειρήσεων στο ύψωμα της Βίγλας. Κατά την 2 μ.μ. κατέβηκε στο Καλπάκι και εξήτασε το μάρτυρα Γιώργο Καραγιώργη που επιβεβαίωσε για τις κινήσεις των συμμοριτών στο αλβανικό έδαφος.

Στην 1 η Σελίδα δεξιά με τίτλο: Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑΝ - ΖΗΤΗΜΑ ΗΜΕΡΩΝ Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ". Και το κείμενο ειδησεογραφικά, όπως καταχωρίζεται: ΑΘΗΝΑΙ, 30 - Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Σοφούλης εδέχθη σήμερα το απόγευμα εις μακράν σύσκεψιν τον υπαρχηγόν του ΓΕΣ υποστράτηγον Τσακαλώτον, ο οποίος ανέφερε εις αυτόν τας νεωτέρας πληροφορίας περί της εξελίξεως της στρατιωτικής καταστάσεως εις περιφέρειαν Κονίτσης.

Εις δηλώσεις του εις τον Τύπον κ. Σοφούλης ετόνισεν ότι η κατάστασις είναι καλή και προσέθεσεν ότι είναι ζήτημα λίγων ημερών η πλήρης εκκαθαρισίς αυτής. "Όλος ο στρατός μας - συνέχισεν ο Πρωθυπουργός - απέδειξε και αυτήν την φορά ότι είναι άξιος της εμπιστοσύνης και της ευγνωμοσύνης του Έθνους".

Ιδιαιτέρως εξήρε τον ηρωισμό της φρουράς της Κονίτσης ως και τον διοικητήν αυτής και προσέθεσεν ότι θα εισηγηθή εις την Α.Μ. τον Βασιλέα δια την παρασημοφόρησιν του αντισυνταγματάρχου Παλλαντά, του ταξιάρχου Δόβα, του ταγματάρχου Τζουβάρα, και όλων των αξιωματικών της φρουράς Κονίτσης".

Παρακάτω αναφέρεται ότι σύμφωνα με νυκτερινή ανακοίνωση του Υπουργού Στρατιωτικών οι επιχειρήσεις προχώρησαν προς τη γέφυρα Βοϊδομάτη και Μπουραζάνι και ότι "κατελήφθησαν πολλά υψώματα και οι συμμορίται συμπύσσονται προς Βορράν".

Ο ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑΣ

Στη 2η σελίδα αναφέρεται ότι ο Ναπ. Ζέρβας επισκέφτηκε χθες το πρωί στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο τους νοσηλευόμενους τραυματίες και στη συνέχεια...επισκέφθη τους έξωθι του ξενοδοχείου Θανοπούλου συγκεντρωμένους ανταρτοπλήκτους και διεπίστωσε την αθλίαν κατάστασιν υπό την οποία διαβιούν αυτοί.

Προς τούτους... μεταξύ των άλλων είπε τα εξής:

"Βλέπω το δράμα σας και τη φρίκη σας. Είχαμε πει εις όλους τι πρέπει να κάμουν. Δεν εννοούσαν να μας καταλάβουν. Επί δυο ολόκληρα χρόνια φώναζα ότι αν οι κομμουνισταί κατορθώσουν να πάρουν την Ήπειρο, αυτό θα σημαίνει την απώλεια της Ελλάδος. Πρέπει να αντιληφθούν ποίον είναι το χρέος των... Εύχομαι ο Θεός να δώση να σταθούν εδώ που βρίσκονται. Το κατάλαβαν ποίαν σημασίαν έχει η Ήπειρος.

Βλέπω τα χάλια σας. Είναι δυστυχώς αδύνατον να βοηθήση κανείς όσο χρειάζεται. Δεν μπορεί να ζουν άνθρωποι νοικοκυραίοι εις τις τρώγλες...".

Στη 2η σελ. τετράσπηλο στην κορυφή δεξιά με τίτλο: ΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΕΤΑ ΠΕΙΣΜΟΝΑ ΑΓΩΝΑ

ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΟ ΕΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΛΛΟ ΤΑ ΔΕΣΠΟΖΟΝΤΑ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΥΨΩΜΑΤΑ, ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΛΥΣΣΩΔΕΙΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΑΠΕΚΡΟΥΣΘΗΣΑΝ. Το κείμενο: "Καθ' αρμοδίαν ανακοίνωσιν, από τας πρώτας πρωινός ώρας της χθες συνεχίσθησαν αι επιχειρήσεις με ευνοϊκά αποτελέσματα. Υπό των επιτιθεμένων εθνικών δυνάμεων κατόπιν πείσμονος και σκληρού αγώνος κατελήφθησαντα υψώματα Κεφαλοβουλγάρων, Βίγλας και αι ακόμη βορειότερον αυτής τοποθεσίαι, τα υψώματα Πελεκάνια και κατά τας πρώτας απογευματινός ώρας τα ημέτερα τμήματα εκινήθησαν προς Μπουραζάνι.

Κατά τας γενομένας εξερευνήσεις επί των υψωμάτων Βίγλας, ανευρέθησαν πλέον των 23 πτωμάτων, συμμοριτών εις δε το ύψωμα της Κεφαλοβουλγάρων έτερα 10. Κατά τας χθεσινός μάχας εις την περιοχή Γκραμπάλας εφονεύθησαν 15-20 συμμορίται.

ΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Η Κόνιτσα διήλθετηννύκτα της χθες κάπως εν ησυχία με παρενοχλήσεις μόνον πυρών. Από της μεσημβρίας όμως μέχρι της 16ης ώρας τα τμήματα μας τα ευρισκόμενα επί των βορείως της Κονίτσης υψώματα υπέστησαν αλλεπάλληλους επιθέσεις εκ μέρους των συμμοριτών. Η ηρωική φρουρά Κονίτσης απέκρουσε τας λυσσώδεις αυτάς επιθέσεις με τεράστιας δια τους συμμορίτας απωλείας καθισταμένης αδυνάτου της καταμετρήσεως των εγκαταλειφθέντων υπό των συμμοριτών πτωμάτων. Φαίνεται ότι πρόκειται περί νέων συμμοριακών συγκροτημάτων αρτι αφιχθέντων εξ άλλων περιοχών. Αι επιθέσεις υπεστηρίζοντο και με νέαν πυροβολαρχίαν ήτις ήρξατο βάλλουσα κατά των βορείως της Κονίτσης υψωμάτων καθώς και εναντίον της πόλεως. Πιθανώς τα νέα υπό των συμμοριτών χρησιμοποιούμενα πυροβόλα είναι διαμετρήματος 75.

Φάλαγξ αυτοκινήτων εθεάθη την νύκτα κινούμενη από Λεσκοβίκι προς γέφυραν Μέρτζιανης ήτις κείναι πλησίον των συνόρων.

Εις την περιοχή Τσαμαντά - Φιλιατών και συγκεκριμένως εις τας νοτιοδυτικός κλιτύς της Μουργκάνας έλαβον χώραν μικροσυγκρούσεις. Οι συμμορίται πιεζόμενοι ετράπησαν προς τα σύνορα. Συλληφθείς αιχμάλωτος κατέθεσεν ότι οι συμμορίται τους τραυματίας των καθώς και τα λεηλατηθέντα είδη τα μεταφέρουν εις Αλβανίαν απ' όπου εφοδιάζονται και με πυρομαχικά.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Η δράσις της αεροπορίας ήτο χθες δραστηριωτάτη και υπερβολική προς τας προσδοκίας μας. Υπήρξαν πιλότοι που έκαμαν πλέον των τεσσάρων εξόδων εις τον τομέα της Κονίτισης. Αλλεπάλληλα κύματα αεροπλάνων υπερέπτουν (αντί στο όρθό υπερίπταντο) της περιοχής Κονίτισης και έβαλλον κατά συγκεντρώσεων συμμοριτών διαλύσαντες και διασκορπίσαντες πλήρως αυτούς (αντί στο ορθό διαλύσαντα και διασκορπίσαντα). Επίσης υπό της αεροπορίας εβλήθη και η νεοαφιχθείσα πυροβολαρχία συμμοριτών εις την περιοχή Νικάνορος ήτις κατά τας τελευταίας απογευματινός ώρας εσίγησε.

Από της 8ης πρωινής μέχρι της ελεύσεως του σκότους συνεχώς υπερέπτουν αεροπλάνα βάλλοντα κατά λίαν ευελήπτων στόχων. Αεροπλάνο τύπου "Σπιτφάιρ" εβλήθη χθες υπό των συμμοριτών δια αντιαεροπορικού χωρίς να υποστή βλάβας.

ΟΙ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΜΑΧΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ-Ο ΔΟΒΑΣ

Και παρακάτωστο ίδιο ειδησεογραφικό κείμενο αναφέρονται:

"Κατά τα ληφθέντα προς τας ενταύθα στρατιωτικός ένοχός μηνύματα, η υγεία του ταξιάρχου κ. Δόβα βαίνει βελτιωμένη.

Από της ημέρας της ενάρξεως των επιχειρήσεων μέχρι προχθές αι απώλειαι του αμάχου πληθυσμού Κονίτισης παρακολουθούσα εκ του μακρόθεν τας κινήσεις των ημετέρων προς Πελεκάνια και Βίγλαν απέστειλε το κάτωθι χαρμόσυνα άγγελμα: "Μετά χαράς παρακολουθούμε κινήσεις σας και αναμένομεν ενώσωμεν τα χέρια".

ΝΑ ΔΗΛΩΘΕΙ Ο ΠΙΣΤΗΜΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Μετά από 54-63 χρόνια σε καμία ιστορική Πηγή δεν αναφέρεται ο ακριβής αριθμός των θυμάτων έκτου αμάχου πληθυσμού στη Μάχη της Κόνιτσας. Με την ευκαιρία της εξιστόρησης - διερεύνησης των γεγονότων αυτής της μάχης απευθύνουμε έκκληση στο Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κονίτισης να επιληφθεί προσωπικά του ιστορικού αυτού ζητήματος και να στείλει στοιχεία στα ΠΡΩΙΝΑ ΝΕΑ Ιωαννίνων για τον Άλκη Πινδαίο μετά από διερεύνηση και έλεγχο των Ληξιαρχικών Πράξεων Θανάτου των ημερών 25/12/1947 μέχρι και 4/1/1948. Η επίσημη αυτή ιστορική μαρτυρία να αναφέρει ονοματεπώνυμο, φύλο, ηλικία, αίτιο. Είναι αδιανόητο να υπάρχει ιστορική άγνοια για τα θύματα αυτά. Καθήκον όλων να συμβάλουν στην ολοκληρωμένη παρουσίαση των γεγονότων γύρω από τη Μάχη της Κονίτισης. Την ίδια έκκληση απευθύνουμε στον κ. Δήμαρχο Κόνιτσας και το Ληξίαρχο για πρόθυμη συμβολή τους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΡΩΙΝΑ ΝΕΑ

Η ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ" ΠΡΟΣΘΕ- ΤΕΙ ΑΓΝΩΣΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΩΝΙΩΔΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ 1947-48

Του Άλκη Πινδαίου, 2002

ΑΠΟ ΤΗ 2Η ΣΕΛΙΔΑΤΟΥ "ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ" ΤΗΣ 30/12/1947. Ο τίτλος του κειμένου: "Ο ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΑΝ ΜΟΡΦΗΝ, Η ΚΟΝΙΤΣΑ ΑΠΕΙΛΗΣΘΕΙΣΑ ΠΡΟΣ ΣΤΙΓ-ΜΗΝ ΔΙΕΦΥΓΕ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΦΘΑΣΤΟΝ ΗΡΩΪΣΜΟΝ ΤΩΝ ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ, ΑΓΩΝΕΣ ΣΩΜΑ ΠΡΟΣ ΣΩΜΑ ΚΑΤΕΛΗΞΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΩΛΕΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΤΩΝ, ΠΩΣ ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΩΠΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ"

Υπότιτλος: "Η συμβολή και αυτοθυσία των αεροπόρων μας".

Το κείμενο: "Καθ' αρμοδίαν ανακοίνωσιν από της 8ης πρωινής της προχθές μέχρι της επελεύσεως του σκότους η αεροπορία έδρασε λίαν επιτυχώς εις περιοχήν Κονίτσης και Καλπακίου, πολυβολήσασα επί στόχων συμμοριτών με συντριπτικός απώλειας δι' αυτούς.

Έκαστον αεροπλάνον εξετέλεσε τεσσάρας πτήσεις παρά το επιτρεπόμενον όριον των δύο. Εις την περιοχήν της Κονίτσης κατά πάσαν πιθανότητα η αεροπορία διέλυσε δύο πυροβόλα των συμμοριτών.

Τα εις Κόνιτσαν ευρισκόμενα τμήματα στρατού κρατούν τας θέσεις των σταθερώς παρά τας συνεχείς πιέσεις των συμμοριτών εις τα σημεία της εξορμήσεώς των. Οισυμμοριτάι εξακολουθούν να πιέζουν την Κόνιτσαν ιδίως από του παλαιού διαδρόμου μεταξύ αμαξιτής οδού και του ποταμού.

ΑΓΩΝ ΣΩΜΑ ΠΡΟΣ ΣΩΜΑ

Εις την περιοχή Γεροπλατάνου και Μαυροβουνίου διεξήχθη καθ' όλην την διάρκειαν της παρελθούσης νυκτός σκληρός αγών. Πρωτοφανής η σφοδρότης του αγώνος, ήλθον ακόμη εις επαφήν σώμα με σώμα. Αι απώλειαι των συμμοριτών εις την περιοχήν αυτήν ανέρχονται εις 38 νεκρούς καταμετρηθέντας επί τόπου. Επίσης αι απώλειαι των ημετέρων τμημάτων υπήρξαν αξιόλογοι. Εις τας ανωτέρω συμπλοκάς ετραυματίσθη και ο υποδιοικητής μονάδος.

ΗΛΕΥΘΕΡΩΘΗ ΤΟ "ΔΕΜΑ"

Εις περιοχήν Γκραμπάλας συ νεχίσθη και χθες ο αγών με ανακατάληψιν των υψωμάτων του Δέματος κειμένων νοτίως της Γκραμπάλας.

Η Κόνιτσα χθες το εσπέρας υπέστη και νεάς σφοδράς επιθέσεις εξ όλων των πλευρών πλην της ανατολικής ήτις είναι και απροσπέλαστος. Φαίνεται ότι ερρίφθησαν εις τας επιθέσεις και νέαι δυνάμεις μέχρι τούδε ανέπαφοι. Οι αγώνες έλαβον μορφήν μονομαχιών σώμα προς σώμα. Εις πολλά υψώματα ενεργήθησαν επιθέσεις άτινα και κατελήφθησαν. Τελικώς οι συμμορίται απωθήθησαν.

Χθες τα ημέτερα τμήματα προέβησαν εις εκκαθάρισιν της Ν.Α. συνοικίας εις την οποίαν είχαν εισδύσει οι συμμορίται. Η εκκαθάρισις εκ μέρους των εθνικών δυνάμεων εγένετο με πίατ.

Εις την εκκαθαρισθείσασιν περιοχήν ανευρέθησαν 38 πτώματα συμμοριτών. Εκ των ημετέρων τμημάτων άτινα ενήργησαν την εκκαθάρισιν εφονεύθησαν 6 και ετραυματίσθησαν 3.

Τα αεροπλάνα τα οποία υπερίπτουντων υψωμάτων της Κονίτσης εβλήθησαν υπό των συμμοριτών με αντιαεροπορικά πυροβόλα πιθανώς των 20 χιλιοστών.

ΜΙΑ ΕΙΔΗΣΗ ΓΙΑ ΑΠΑΓΩΓΕΣ ΣΤΗ ΒΗΣΣΑΝΗ

Στη 2η σελίδα του ανωτέρω Φύλλου της Ε.Α. δημοσιεύεται σε μονόστηλο η παρακάτω ενδιαφέρουσα είδηση για απαγωγή 13 κοριτσιών και 7 ανδρών στη Βήσσανη. Προφανώς πρόκειται για τη δεύτερη "επιστρατεύση" που κάνει ο "Υψηλάντης" στη Βήσσανη ενώ η πρώτη είχε γίνει "εθελοντικά" στις τελευταίες ημέρες του Νοέμβρη του 1947, όπως αναφέρει ο ίδιος στο αξιολογιστορικό έργο του για την ειλικρίνεια και αντικειμενικότητα "ΣΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ" στη σελ. 238 - 239:

"Το Νοέμβριο του 1947 το Αρχηγείο Χασιών με διαταγή του Γενικού Στρατηγείου του Δ.Σ.Ε. πραγματοποίησε βαθιά διείσδυση στην Ήπειρο με σκοπό την εγκατάσταση μας δίπλα στο μέτωπο της Μουργκάνας που κατείχε το Αρχηγείο Ηπείρου, στο χώρο μεταξύ Κασιδιάρη και Καστάνιανης.

Από το Βασιλικό, όπου κάναμε την πρώτη στάση, κινηθήκαμε προς Βήσσανη... στη Βήσσανη υπήρχαν αρκετές νέες κοπέλες. Τότε συνέλαβα την ιδέα να τις καλέσουμε να καταταγούν στο Δ.Σ.Ε. Μαζεύτηκαν στην πλατεία μεγάλες γυναίκες, αλλά και κορίτσια. Μιλήσαμε για να δημιουργήσουμε το κατάλληλο κλίμα. Οι μάνες δεν φάνηκαν πρόθυμες να δώσουν τα κορίτσια τους, τα οποία μάλλον ήθελαν. Βρέθηκαν δυο τρεις πρόθυμες να καταταγούν, κι έτσι "έσπασε ο πάγος". Και τότε επιστρατεύσαμε περί τις τριάντα κοπέλες. Μερικές έκλαιγαν γιατί έκλαιγαν οι μάνες τους... Η σκηνή δεν ήταν καθόλου ευχάριστη... Φύγαμε, κι όταν απομακρυνθήκαμε κάμποσο, ακούγα, μετα μοιρολόγια των μανάδων... Και ιδιαίτερα το ηπειρώτικο μοιρολόγι σου τρυπάει την καρδιά. Τότε ένιωσα μεγάλη στενοχώρια κι είχα αρχίσει να αμφιβάλω, αν ενήργησα σωστά".

Αυτά γράφει ο Αλέξης Ρόσιος (ψευδώνυμο "Υψηλάντης") μετά από 50 χρόνια, ανάλογα προβληματισμένος για τα χρόνια εκείνα της μεγάλης εθνικής

κρίσης που τόσο πολλά στοίχισαν στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με την ιστορική αυτή είδηση του "Εθνικού Αγώνα" ο ίδιος, μαζί τώρα και με τον "Καβαλλάρη" θα κάνει και τη δεύτερη "επιστράτευση" στη Βήσσανη. Η είδηση αναφέρει και τα ονόματα των κοριτσιών και των ανδρών. Είναι το νέο στοιχείο που προϋποθέτει ο Γιαννιώτικος τύπος:

"ΕΚ ΒΗΣΣΑΝΗΣ ΑΠΗΓΑΓΟΝ 13 ΚΟΡΑΣΙΔΑΣ ΚΑΙ 7 ΑΝΔΡΑΣ"

"Την παρελθούσαν Κυριακήν 28 τρ. 200μελες συμμοριακόν συγκρότημα υπό τους "Υψηλάντην" και "Καβαλλάρη" εισήλθεν εις την Βήσσανην και αφού προέβη εις λεηλασίας και διαρπαγάς απήγαγε βιαίως τας κάτωθι κορασίδας και άνδρας: 1) Κατίνα Στούπη, 2) Αλεξάνδρα Κάτσιου, 3) Σταυρούλα Στούπη, 4) Μερόπη Στούπη 5) Ανδρονίκη Μπούτζου, 6) Ελένη Τριαντάφυλλου 7) Λευκοθέα Φίλη, 8) Νίκη Τσάκαλη, 9) Ελένη Τάτση, 10) Φούλα Γκάγκα, 11) Νίκη Βέτσα, 12) Ισμήνη Τζατζάνη, 13) Χρυσίδα Λάζου.

Άνδρες: 1) Μάνθος Κόντης, ιατρός, 2) Στ. Στούπης, 3) Σπ. Παπάς, 4) Ηλίας Γκάγκας, 5) Πετρ. Βέ-τσας, 6) Παν. Γκατζιά-στρος, 7) Σπ. Γκότσης".

Και μια είδηση για το Λαχανόκαστρο:

"ΕΙΣ ΛΑΧΑΝΟ-ΚΑΣΤΡΟΝ"

"Ετέρα συμμορία υπό τον Λευτέρη Θωμάν, εισήλθεν εις Λαχανόκαστρον - Πωγωνίου και αφού ελεηλάτησε πλείστας οικίας ε-πυρπόλησε τας οικίας των 1. Σωκρ. Νικοπούλου, 2. Νικ. Βράνη, προέδρου ΕΚΕ και 3. Χρ. Τζόβα, εργάτου.

ΣΗΜ. (δική μας) Το ΕΚΕ είναι τα αρχικάτου Εθνικού Κόμματος Ελλάδος του Ναπ. Ζέρβα.

ΚΛΙΜΑΚΙΟΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Και μια τελευταία ιστορική είδηση από τη 2η σελ. του ίδιου φύλλου με τίτλο ΑΦΙΧΘΗ ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ ΧΟΕΣ ΚΛΙΜΑΚΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΕΚ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

(δίστηλο στη δεξιά πλευρά της σελίδας) που το κείμενο του έχει ως εξής:

"Αφίχθη την Π πρωινή της χθες αεροπορικώς εκ Θεσσαλονίκης κλιμάκιον Επιτροπής Ερεύνης αποτελούμενον έκτων 1. Αγγλου ταξιάρχου Γιαν Τομς, 2. Αμερικανού Συν/ρχου Μύλλερ και 3. Μεξικανού λοχα γού Μακ Μίνρυ.

Έλλην σύνδεσμος του κλιμακίου είναι ο κ. Δημητρόπουλος και στρατιωτικός ο κ. Καλλιγέρης.

Το απόγευμα το κλιμάκιον ανήλθεν εις την Μεραρχίαν όπου κατετοπισθη υπό των αρμοδίων επί της όλης καταστάσεως εν Ηπείρω. Σήμερον το κλιμάκιον καθώς και οι αφιχθέντες και Έλληνες δημοσιογράφοι θα μεταβούν εις περιοχίν Κονίτσης ίνα μελετήση και μόρφωση γνωμην έκτου σύνεγγυς περί της όλης καταστάσεως".

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΡΩΙΝΑ ΝΕΑ

ΑΠΟ ΤΑ «ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ» ΤΟΥ ΑΛΕΚΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Του Άλκη Πινδαίου, 2002

Οι Άνδρες του 24ου Τ. Χωρ/κής μπαίνουν πρώτοι στην Κόνιτσα τις πρώτες νυχτερινές ώρες της 31ης Δεκεμβρίου 1947 μετά από μία συγκινητική αναγνώριση στο φυλάκιο της Γέφυρας

Είναι η ιστορική στιγμή που οι πρώτοι άνδρες του 24ου Τάγματος Χωροφυλακής υπό τον παράτολμο και πάντα απτόητο αγωνιστή αλλά και άδολο πατριώτη, Αλέκο Παπαδόπουλο έφθασαν στην άκρη της γέφυρας Κόνιτσας στον Αώο:

Έπιχειρήσαντες να διαβούν την γέφυρα ευρέθησαν προ ενόπλου αντιστάσεως του άνωθεν της γέφυρας φυλακίου, φρουρούντος την γέφυρα, υπό έναν ανθ)γόν, δύο στρατιώτας και τον Ροδ. Χούσον με 3 Μ.Α.Υ. και δύο χωρ)κας.

Εις δήλωσιν των ανδρώντου Τάγματος ότι είναι φιλικόν τμήμα Χωρ)κής απήντησαν, ότι φοβούνται πιθανήν εξαπάτησιν και συνεπώς αν επιχειρήσουν να διέλθουν την γέφυρα θα βάλουν κατ' αυτών. Μετά 10 λεπτά, κατέφθασα ο ίδιος και εις διαλογικήν συζήτησιν μετ' αυτών τους εξήτησα να μας επιτρέψουν την διάβασιν. Δεν επείσθησαν παρά ταύτα, αλλ' ευτυχώς λαβόντες τηλεφωνικήν επαφήν με την Διοίκησιν των, μου επέτρεψαν να ανέλθω μόνος μου με ένα άοπλον μαχητήν εις το φυλάκιο προς αναγνώρισιν.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΚΟΝΙΤΣΑΝ ΑΔΕΛΦΙΚΟΙ ΑΣΠΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΚΛΑΜΑΤΑ

Επροχώρησα αμέσως και ανέλθων εις το φυλάκιο ευρέθην προ γνωστών συμμαχητών και φίλων. Οι 4 από τους 8 μου ήταν γνωστοί και φίλοι. Επηκολούθησαν ασπασμοί, κλάματα και ζητωκραυγαί και εδόθη εντολή εις τους εν αναμονή άνδρας του Τάγματος να περάσουν την γέφυρα και να εισέλθουν εις Κόνιτσαν.

Μετά ημίωρον περίπου εισήλθεν και ο ακολουθών ημάς υπό Ορφανάκον-Λόχος του 527Τάγματος, περί δε την 2αν πρωϊνήν της 1-1-48Λ.Ο.Κ. υπό Γιάνναρην και Ζαχαράκην.

Εν συνεχεία την πρωϊαν και καθ' όλην την ημέραν της 1.1.48, εισήλθον αρκετά άλλα στρατιωτικά τμήματα. Την επομένην, δια του αυτού δρομολογίου εισήλθεν ολόκληρος η υπό τον Ταξίαρχον Καρδαράν 43η Ταξιαρχία, προερχομένη από Μπουραζάνι, όπου προηγουμένως ματαίως και με θυσίας επιχείρησε διάβασιν του ποταμού Αώου.

Είμαι ακόμη περίεργος να μάθω το σχέδιον επιχειρήσεων των ημερών εκείνων.

Πάντως, η τελική επί-θεσις κατά των συμμοριτών έγινε εκ των ΕΣΩ προς τα ΕΞΩ μετά 4 ημέρας, όπου και όπως υπεστήριξα εις Ασημάκην εις Δολιανά, την 30.12.47.

Πιθανόν να είχαμε εις το μυαλό τας αυτάς αντιλήψεις. Δεν γνωρίζω. Όμως εις την γλώσσαν και τας ενεργείας δεν εσυμφωνούσαμεν.

Εισελθών εις την πόλιν, ωδηγήθην εις το σπίτι, του Χριστοδ. Κοτίλια. Μετ' ολίγον κατέφθασαν εκεί πολλοί αξιωματικοί και εθελονταί μαχηταί από τους οποίους επληροφορήθην τα ηρωικά των κατορθώματα. Ήκουα πρωτοφανείς πράξεις ηρωισμών και ομολογώ ότι παρ'ότι ήμουν χορτασμένος από αυτά, τους εξήλευα. Ο καθένας τους είχε γράψει και από μίαν σελίδα ηρωισμού και αυταπαρνήσεως.

Πιστεύω, ότι εθνικώς και ιστορικώς επιβάλλεται η μάχη των υπερασπιστών Κονίτισης να απασχόληση ειδικώς τον ιστορικόν του μέλλοντος. Και τα στοιχεία και αι μαρτυρίαι πρέπει να ληφθούν τώρα που ζουν οι περισσότεροι, διότι αργότερον θα υπάρξη οπωσδήποτε πλαστογράφησις,

Από ό,τι έμαθα τότε' και εν συνεχεία, διεκρίθησαν εκεί αρκετοί αξιωματικοί και εθελονταί, των οποίων αι ηρωικάί πράξεις είναι άξιαι προβολής και μιμήσεως. Μου έχουν βαθέως αποτυπωθή εις την μνήμην μου ηρωικάί πράξεις των αξιωματικών, όπως του Θεοδ. Τσίγγου Υπ)γού, Ανθ)γού Κύρκου, του Ανθ)γού) Πρωτοσυγκέλου, Μπαλοπούλου, του Υπ)γού Πακτίτη, του Ελευθ. Τσίγγου, Βλαδίμηρου, οι περισσότεροι των οποίων ετραυματίσθησαν, ενός νεαρού ιατρού και πολλών άλλων γενναίων αξιωματικών και στρατιωτικών, των οποίων μου διαφεύγουν τα ονόματα και από τους οποίους ζητώ συγχώρησιν.

Επί τη συγγραφή του παρόντος αποτίω φόρον ευγνωμοσύνης και ευλάβει-
ας προς το χυθέν τίμιον αίμα των φονευθέντων ηρωικών αξιωματικών Τσομπανάκη, Παράσχου, Καλομοίρη, Γεωργοπούλου, Πόντικα και όλων των πεσόντων υπαξιωματικών, στρατιωτικών, χωρ)κων και Μάυδων, εις την θυσίαν των οποίων οφείλεται η σωτηρία της Κονίτισης.

Δεν ξεχνώ επίσης ηρωικά κατορθώματα των πολιτών αδελφών Χριστοδούλου και Αλεξίου Κοτίλια, Ροδόλφου Χούσου, Μιχαήλ Σιώρου, Ηρακλή Κατσαρή, Γρηγ. Βαφόπουλου, Παύλου Ζησάκη και πολλών άλλων, τα οποία μας διηγούνται διάφοροι και τα οποία με απληστία ακούομεν".

Σημ. (Δική μας: Ο αξιωματικός που αναφέρεται ως Τσομπανάκης, είναι ο Λοχαγός Τσουπάκης από το Λασιθήι της Κρήτης κατά τον Κ. Πακτίτη).

ΦΡΙΚΤΟ ΘΕΑΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΩΚΟΝΙΤΣΑ

Και ο αυτόπτης μάρτυρας Αλέκος Παπαδόπουλος αναφέρει τραγικές εικόνες από την Κάτω Κόνιτσα που άφησαν πίσω τους οι αλλεπάλληλες επιθέσεις τμημάτων των επιτιθεμένων τις προηγούμενες ημέρες:

"Διερχόμενοι τας οδούς της Κάτω Κονίτσης, την οποίαν κατέλαβον και επί τριήμερον κατείχον οι συμμορίται, αντίκρυσσα φρικτόν θέαμα!!

Σωρεία πτωμάτων συμμοριτών και γυναικών ακόμη ευρίσκοντο εκεί άταφα, Ησθάνθην αποτροπιασμόν και συγκίνησιν. Εσκεπτόμην με θλίψιν ότι όλα αυτά είναι άψυχα σώματα Ελλήνων, μέγα μέρος των οποίων κατέστησαν αθέλητοι προδότες!! της πατρίδος.

Διπλούν το έγκλημα των Κομμουνιστών!! Πόσες μάννες και αδελφές έκλαψαν εκατέρωθεν!!

Κατάρα εις τους εμπνευστάς και υπευθύνους".

ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΥΨΩΜΑ ΚΑΨΑΛΑ

Οι δυνάμεις του Μάρκου δεν εννοούν ακόμανα παρατηθούν των προσπαθειών τους για την κατάληψη της Κόνιτσας και κατά την 3ην πρωϊνήν ώρα της 1-1-1948 με μια σφοδρή επίθεση κατέλαβον το ύψωμα Καψάλα Ανατολικά της Κόνιτσας. Στην ανακατάληψη θα λάβει μέρος και ο 3ος Λόχος του 24ου Τ. Χωροκής. Και η συνέχεια της εξιστόρησης των γεγονότων.

"Αφού εστεγνώσαμεν ολίγον, διότι είμεθα βρεγμένοι μέχρι το κόκκαλο επεσκέφθην τον Διοικητήν της αμύνης Συντ)ρχην Παλαντάν και τον βαρέως τραυματισθέντα Ταξίαρχον Δόβαν,

Μετά βωρον από της εισόδου μας εις Κόνιτσαν, οι συμμορίται εις μίαν τελευταίαν και απέλπιδα προσπάθειάν των κατέλαβον το Ανατολικώς της Κονίτσης ύψωμα Καψάλα, ανατρέψαντες το αμυνόμενον εκεί στρατιωτικόν τμήμα του 582 Τάγματος.

Μου εξητήθη να τους ενισχύσω και προς τούτο απέστειλα αμέσως τον 3ον Λόχον του Τάγματος, ο οποίος κινηθείς εσπευσμένως ανακατέλαβε το ύψωμα. Βρήκαν εκεί ένα γενναίον Ανθ)γόν εκ Κομμένου Άρτης του οποίου δεν συνεκράτησατο όνομα και ο οποίος με δύο μόνον στρατιώτας χειριζόμενος προσωπικώς το ο-πλοπολυβόλον εκράτει ακόμη μίαν δεσπόζουσαν θέσιν. Τούτο διηκόλυνε την ανακατάληψιν του όλου υψώματος και μετ' ολίγον εδραιωθείσης σταθερώτερον της στρατιωτικής δυνάμεως οι συμμορίται δεν επανέλαβον επιθετικάς προσπάθειας. Είχαν χάσει πλέον το παιχνίδι των".

ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΜΑΥ
ΚΑΙ ΜΑΔ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΤΟΥ 582 Τ.Π.

Από το αρχείο Χαρ. Πρωτοσυγκέλλου 1947-1948

502 70002 ΜΑΔ
ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ε.Π. 6/10/50

Στρατιωτικοί παρεκδυσες και παρεκδυσ

Εν Δ.Ε.Γ. 918² ημ 26² Οκτωβρίου 1947 ο κομισαριος
γραφικος Γιουντις ανα γινον Βασιλειου Κων/νου παραφορ
Οττιβιαου ματιν ημ υδ αριθ. διαταγη ~~πρ~~ προφορια
παρεδυσω την γινουσιον 18 γινος εις τω υπερφορ περικε
Οτωκουμηνην δουρειαω ως ματαω

1^{ου} Διοικητικόν -

- Α' Δυναμια ομητων εματων εμμοι τοκη (123)
- Β' Βιβλια Στρατομωρηδ Ακρ. Γ. Α. - Κωνσταν. και Αποκ

2^{ου} Οικονομικόν

- Α' Αποταλα οικονομικα εμμοια 18 γινος εις τοι:
- Εμμοια ομοιωντων 5 από Αρριου εις Οκτωβριου
- Ομοιουρα ομοιωντων 5 " " " " " " " " " " " "
- Κατασταβια ομοιωντων εις ομοιωντων 5 " " " " " " " " " " " "
- Κατασταβια ομοιωντων εις ομοιωντων 5 " " " " " " " " " " " "
- Εμμοια ομοιωντων ομοιωντων, ομοιωντων εις και ομοιωντων ομοιωντων
- και και ματεμωτων εις τοι παρεκδυσω την διοικητικω
- 18 γινος.

3^{ου} Ερικόν

- Ευτοι των αρε κηρα των ανδρων εμμοια ομοιωντων ομοιωντων
- εμμοια ομοιωντων εις ομοιωντων διοι τον Δ.Ε.Γ. παρεκδυσω:
- 1. Ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων (14)
- 2. Ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων (14)
- 3. Ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων (14)
- 4. Ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων (18)
- 5. Ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων ομοιωντων (29)

#

(5)

1. *Sten...* *inatos* *inosa* (120)
 2. *Sten...* *inatos* *inosa* (93)
 3. *Sten...* *inatos* *inosa* (6000)
 4. *Sten...* *inatos* *inosa* (13000)
 5. *Sten...* *inatos* *inosa* (2100)
 6. *Sten...* *inatos* *inosa* (60)
 7. *Sten...* *inatos* *inosa* (2)
 8. *Sten...* *inatos* *inosa* (2)
 9. *Sten...* *inatos* *inosa* (2)
 10. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 11. *Sten...* *inatos* *inosa* (10)
 12. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 13. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 14. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 15. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 16. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 17. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 18. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 19. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 20. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 21. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 22. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 23. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 24. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)
 25. *Sten...* *inatos* *inosa* (15)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας
 Παρασκευάς

7^η Μηνιαία

582 Τάγμα

Στατιστικός

5^η Μηνιαία ΜΑΥ

Εργασία της ομάδας της 5^{ης} Μηνιαίας ΜΑΥ

από τη συλλογή της Γεωργίας Ανω.

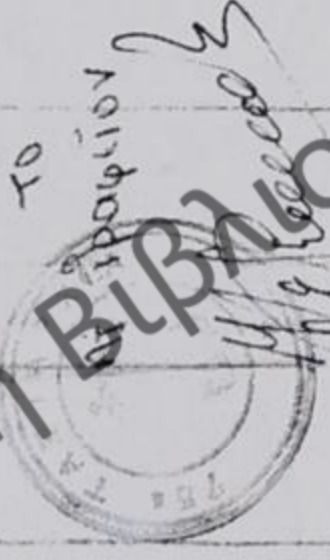
α/α Ονοματεπώνυμο

1	Καραμυράνη Κωνσταντή	+	+	+	+
2	Βασιλείου Γεωργία	+	+	+	+
3	Τσιλιανίδου Σταυρού	+	+	+	+
4	Ανδρεάδου Αφροδίτη	+	+	+	+
5	Μικροπούλου Θωμαή	+	+	+	+
6	Πάνου Αθανασία	+	+	+	+
7	Κορναράκη Γεωργία	+	+	+	+
8	Βασιλείου Γεωργία	+	+	+	+
9	Αθανασίου Γεωργία	+	+	+	+
10	Βασιλείου Δημήτριά	+	+	+	+
11	Καραμυράνη Κωνσταντή	+	+	+	+
12	Καραμυράνη Κωνσταντή	+	+	+	+
13	Βασιλείου Γεωργία	+	+	+	+
14	Καραμυράνη Θωμαή	+	+	+	+
15	Καραμυράνη Θωμαή	+	+	+	+
16	Καραμυράνη Μαρία	+	+	+	+
17	Καραμυράνη Ευαγγελία	+	+	+	+
18	Γκρού Κορίνη	+	+	+	+
19	Καραμυράνη Μαρία	+	+	+	+
20	Μίκου Θωμαή	+	+	+	+
21	Καραμυράνη Μαρία	+	+	+	+
22	Καραμυράνη Αφροδίτη	+	+	+	+
23	Καραμυράνη Θωμαή	+	+	+	+
24	Καραμυράνη Γεωργία	+	+	+	+
25	Καραμυράνη Γεωργία	+	+	+	+

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

45 Ταξιαρχία	Υπαρχόντων και -επιπέδων	Κατατάξις	Κατατάξις	Κατατάξις
Κατηγορία	Αριθμός	Αριθμός	Αριθμός	Αριθμός
Μαχητές	11	225 2475	500	1915
Καταξιμα.	58	125 13050	1000	11050
Επιμορφωμένα	208	225 16800	16140	21860
ΣΤΕΛ Π.Τ.	3	225 645	100	545

ΕΤΙ 918 ΤΩ 30/9/44
ΤΟ

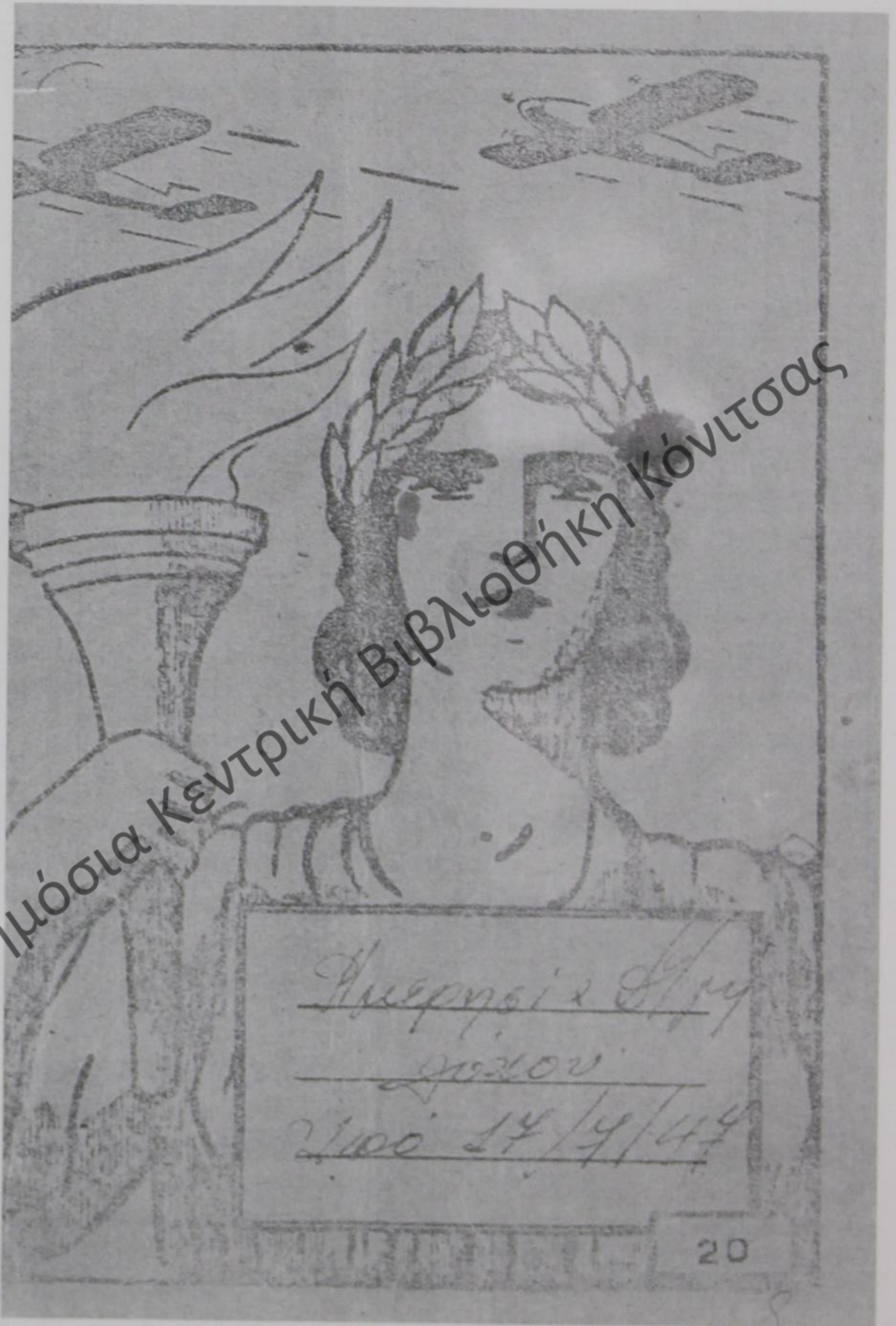
1) Η δεικνύμενη διαφορά για την κατατάξις
μεταναστεύσεως. Παραμένει —

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

75η Ταξιαρχία
5η Νοτιά Μ.Α.Α.
Απόκρυφον
Βιβλίου Νοτιου
Μηνός Σεπτεμβρίου 1947

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Κυριακή 21/9/44
21/9/44

VIII Μεραρχία
582 Τάγμα
Λόχος Μ.Α.Υ. Κονίτσης

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Εμφαίνουσα τους οπλίτας του Λόχου Μ.Α.Υ. Κονίτσης
κατά Κοινότητας, εμφαίν. επίσης και οπλισμού*

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Παπαδιαμάντης Τιμολέων
Κορδικόρης Αβραάμ
Πρίντζης Κων/νος
Ζδράβος Γεώρ. ή Ευριπ.
Κίτσιος Αντώνιος
Καρατζήμος Θωμάς
Τσαλεμάνης Πέτρος
Τσαλεμάνης Θωμάς
Κουτσινόγλου Ααρών
Ντάμας Θωμάς
Σκούρας Περέφ.
Γαϊτανίδης Πρόδρομος
Αθανασίου Δημήτριος
Καραμουράτης Αρσένιος
Νίτσας Αντώνιος
Τσοπορίδης Σταύρος
Νίκου Θωμάς
Βαγενάς Γεώργιος
Ρόμπολος Νικόλαος
Νικολόπουλος Θωμάς
Αθανασίου Ιορδάνης
Μησιακούλης Παύλος
Λαμπρίδης Μενέλαος
Κότσικος Δημήτριος
Κοτύλιας Χριστόδουλος
Κίτσιος Σωτήριος
Τσούτας Ανδρέας

ΧΩΡΙΟΝ ΓΟΡΙΤΣΑ

Σταύρου Χρήστος
Λάμπρου Βασίλειος
Πρόκος Αντώνιος
Ντίνας Νικόλαος
Σταύρου Γεώργιος
Σταύρου Κων/νος
Ντίνος Χρήστος
Γκόγκος Κοσμάς
Χαλκιάς Μιχαήλ
Ευαγγέλου Χρήστος
Πασχάλης Στέφανος
Πασχάλης Μιχαήλ
Γαγκιάς Ευάγγελος
Χήρας Βασίλειος
Λάμπρου Γρηγόριος
Χήρας Παναγιώτης
Σαρρέας Σταύρος

ΧΩΡΙΟΝ ΠΕΚΛΑΡΙΟΝ

Μποζούλας Γεώργιος
Κίτσος Γεώργιος
Μπλιάγκας Χρήστος
Κόντος Βασίλειος
Βορδούκας Βασίλειος
Χατζής Νικόλαος
Χατζής Μιχαήλ
Εξάρχου Θεόδωρος
Κίτσιος Κων/νος
Ζώτος Κων/νος

ΧΩΡΙΟΝ ΣΑΝΟΒΟΝ

Καρακατσάνης Χαράλ.
Καρακατσούλης Κων/νος
Καρέντζος Γεώργιος
Κουτσάφτης Κων/νος
Ζήκας Αντώνιος
Ζήκας Γεώργιος
Καρακατσάνης Γεώργιος
Τούσης Σταύρος
Παρασκευάς Κων/νος
Στεργίου Κοσμάς

* Μάουζερ, (Ελληνικό-Γερμανικό) Ιταλ. Αραβίδα, Μάλλινχερ, Στέν

ΧΩΡΙΟΝ ΜΑΖΙΟ

Βράζος Γεώργιος
 Λάππας Παντελής
 Μπλαθκαϊώτης Αθανάσιος
 Διαμάντης Φύλιππος
 Στράτος Χρήστος
 Κομπούρας Σπυρίδων
 Στράτος Ζήσης
 Κουρούτης Γαβριήλ
 Παρασκευάς Γεώργιος
 Κουρούτης Κων/νος
 Πενταζής Χρήστος

ΧΩΡΙΟΝ ΑΗΛΟΝΟΧΩΡΙΟΝ

Βιζούρης Χριστόφορος
 Μπόνιος Γεώργιος
 Παπαδόπουλος Βασίλειος
 Σουγγραφίδης Χριστόφορος
 Τσιανάρας ή Πικρίτης Δημ.
 Κούσιος Χαράλαμπος
 Μπέλλης Δημήτριος
 Βλάχος Δημήτριος
 Ζήσιος Ευάγγελος

ΧΩΡΙΟΝ ΠΗΓΥΝΙΣΚΟΣ

Κούσης Κων/νος
 Κωστής Αριστείδης
 Λάππας Δημήτριος
 Κιτσιάνης Ματθαίος
 Νέσιος Σπυρίδων
 Κομπούρας Βασίλειος
 Τσιούσιος Βίγγιος

ΧΩΡΙΟΝ ΜΟΥΛΥΒΑΘΕΚΕΙΑΣΤΗ

Βλάχος Σπύρος
 Βλάχος Αθανάσιος
 Ριστάνης Ιωσήφ
 Νάσιος Χαράλαμπος
 Κατούτας Δημήτριος
 Τούτης Κων/νος
 Πρόσιος Βασίλειος
 Χρήστου Κων/νος
 Νίνης Αθανάσιος

ΧΩΡΙΟΝ ΜΕΛΙΣΣΟΠΕΤΡΑ

Λάμπρου Βάσιος
 Λάμπρου Ιωάννης
 Λάμπρου Αντώνιος

ΧΩΡΙΟΝ ΑΡΕΤΗ

Μάντιος Ιωάννης
 Κούσης Κων/νος
 Μπέλλος Νικόλαος
 Μπέλλος Ιωάννης
 Παπανικολάου Νικόλαος
 Μπουσίος Δημήτριος
 Ζαχαριάδης Παντελής
 Σκουρτής Χριστόδουλος
 Ντινούλης Χαρίσης
 Σπαρνέλος Ανδρέας

ΧΩΡΙΟΝ ΒΙΤΣΙΚΟΝ

Ζιάσιος Μιχαήλ
 Παπαμάριου Χρήστος

ΧΩΡΙΟΝ ΠΑΙΗΓΚΟΝ

Κατσιάνης Ματθαίος
 Ζηρόπουλος Κων/νος
 Παπακώστας Στέφανος
 Νικολάου Νικόλαος

ΧΩΡΙΟΝ ΗΛΙΟΡΡΑΧΗ

Καφετζής Χρήστος
 Καφετζής Νικόλαος
 Λάππας Νικόλαος
 Κολόσιος Δημήτριος
 Πάντιος Χρήστος

ΧΩΡΙΟΝ ΚΑΛΟΒΡΥΣΗ

Λάιος Μηνάς
 Λάιος Απόστολος

ΧΩΡΙΟΝ ΑΠΟΝΙΑΒΙΣΤΑ

Παπακώστας Κων/νος
 Νικολάου Παναγιώτης
 Ζέινος Χαρίσης
 Σίβας Κων/νος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΔΡΩΝ*

ΔΙΜΟΙΡΙΑ Κ. ΚΑΛΤΣΟΥΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Καλτσούνης Απόστολος Διμοιρίτης
 Παπακώστας Μιλτιάδης Ομαδάρχης
 Σίββας Δημήτριος
 Γκούτας Απόστολος
 Λύττος Νικόλαος
 Κούγγουλης Σπυρίδων
 Κυρολίβανος Δημήτριος
 Γιαννόπουλος Άλεξ.
 Καλτσούνης Θωμάς
 Παγούνης Ευστράτιος
 Σιούτης Παναγιώτης Ομαδάρχης
 Παπαχρήστου Δημήτριος
 Βόσσιος Νικόλαος
 Κατσούκης Παναγιώτης
 Τσιρώνης Χρήστος
 Λάμπρου Βασίλειος
 Σκούρτης Γρηγόριος
 Ευάγγελου Θεοχάρης
 Μπάρμπας Μιχαήλ, Ομαδάρχης
 Κολιός Γεώργιος
 Σδράβος Βασίλειος
 Δημητρίου Γ. Αριστοτέλης
 Ρίζου Λεωνίδα
 Κυρίτσης Φίλιππος
 Νίκου Πλάς
 Νταύσκας Φώτιος
 Παπακώστας Νικόλαος
 Σταύρου Χρήστος

ΔΙΜΟΙΡΙΑ Κ. ΣΩΡΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

Σώρος Μιχαήλ, Διμοιρίτης
 Αρβανίτης Δημήτριος, Ομαδάρχης
 Ζηκόπουλος Αχιλλεύς, Ομαδάρχης
 Πύλλης Σπυρίδων Ομαδάρχης
 Κισσας Νικόλαος
 Τσέας Χρήστος
 Μπακόλας Απόστολος
 Ζιάκος Γρηγόριος
 Τζουμάκας Βασίλειος
 Κίττας Λάζαρος
 Αθανασιάδης Χρήστος
 Τσούκας Αχιλλεύς
 Γιαννάκης Αδάμ
 Βλάχος Νικόλαος
 Λέτσιος Θεοχάρης
 Βυζούρης Λεωνίδα
 Τόγκας Βασίλειος
 Μήτσικας Νεοπόλεμος
 Τζιμηνάδης Χρήστος
 Κορέτσης Νικόλαος
 Κέλλης Πύρρος
 Κιτσάτης Βασίλειος
 Μούσσιος Θεμιστοκλής
 Κιτσάτης Θεόδωρος
 Μπακόλας Δημήτριος
 Δόβας Κων/νος
 Λέτσιος Χαράλαμπος
 Λέτσιος Στέφανος

*** ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΟΠΛΙΤΩΝ**

ΧΙΤΩΝΙΑ, ΑΡΒΥΛΛΑ, ΔΙΚΟΧΑ, ΠΕΡΙΣΚΕΛΕΑΙ, ΠΗΡΟΥΝΙΑ, ΥΠΟΥΥΤΑΙ, ΠΟΔΕΙΑ, ΚΟΧΛΙΑΡΙΑ, ΠΡΟ-
 ΣΟΨΙΑ, ΙΜΑΝΤΕΣ ΣΥΝΔΕΤΗΣ, ΖΩΣΤΗΡΕΣ, ΥΔΡΟΔΟΧΕΙΑ, ΙΜΑΝΤΕΣ ΕΞΑΡΤΗΣΕΩΣ,
 ΣΧΟΙΝΙΝΟΚΛΑΘΑΡΑ, ΘΗΚΑΙ ΥΔΡΟΔΟΧΕΙΟΥ, ΣΙΤΙΟΔΟΧΟΙ, ΜΑΧΛΙΡΑ, ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ, ΓΥΛΙΟΙ,
 ΛΟΡΤΗΡΕΣ ΤΥΦΕΚΙΟΥ, ΙΜΑΝΤΕΣ ΓΥΛΙΟΥ, ΑΓΓΕΙΑ ΦΑΓΗΤΟΥ, ΚΑΛΥΜ. ΑΓΓΕΙΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ, ΚΛΙΝΟ-
 ΣΚΕΠΑΣΜΑΤΑ, ΛΟΡΤΗΡΕΣ ΣΤΕΝ, ΤΥΦΕΚΙΑ, ΣΤΕΝ, ΤΑΙΝΙΑΙ ΣΤΕΝ, ΓΕΜΙΣΤΗΡΕΣ ΣΤΕΝ, ΧΛΑΙΝΑΙ, ΔΟ-
 ΧΕΙΑ, ΣΑΚΚΟΙ ΕΜΠΟΡ., ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΕΣ, ΠΕΡΙΣΦΥΡΙΑ, ΠΙΝΕΛΑ, ΞΙΦΟΛΟΓΧΗ, ΕΛΛΙΟΔΟΧΕΙΑ.

ΔΙΜΟΙΡΙΑ Κ. ΧΟΥΣΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ

Χούσος Ευγένιος, Διμοιρίτης
Εξνεπίδης Ραφαήλ, Ομαδάρχης
Χρήστους Ηλίας
Χούσος Ροδόλφος
Μπλάνος Θωμάς
Αμπάζ Αμπάζ
Πολίτης Κων/νος
Στεφάνου Γεώργιος
Ρόμπολος Κων/νος
Κωνσταντινίδης Μηνάς
Παπαϊωανίδης Χρήστος
Βαφόπουλος Γρηγόριος
Γκάγκας Παναγιώτης
Χαλούλος Δημήτριος
Στεφάνου Δημήτριος
Λάκκας Απόστολος
Γεράσης Απόστολος
Λάμπρου Νικόλαος
Σταύρου Κων/νος
Ζαχαρής Μενέλαος, Ομαδάρχης
Ιωαννίδης Ελευθέριος
Λύττος Αθανάσιος,
Κυρίτσης Δημήτριος
Καραμουρατίδης Αβραάμ
Παπακώστας Πολυχρόνης
Γελαδάρης Αχιλλεύς
Στράτος Χρήστος
Χριστοδούλου Μιχαήλ

ΔΙΜΟΙΡΙΑ Κ. ΖΗΣΑΚΗ ΠΑΥΛΟΥ

Ζησάκης Παύλος, Διμοιρίτης
Μουχόπουλος Αθανάσιος, Ομαδάρχης
Μηλιώνης Κων/νος
Μιχώτας Χρήστος
Κουροβίνος Βασίλειος
Τζίμας Δημήτριος
Μόσχος Γεώργιος
Τσιώτος Ανέστης
Παππας Αθανάσιος
Μαίπας Ιωάννης
Κίτσος Σπυρίδων, Ομαδάρχης
Μπάρμπας Μηλτιάδης
Τσιρώνης Ιωάννης
Παγανιάς Κων/νος
Νίκου Χρήστος
Ρουβαλης Χρήστος
Λύττας Αναστάσιος
Κόντος Νικόλαος
Κουροτίνος Απόστολος
Βουρδούκας Δημήτριος
Ζώτος Ανδρέας
Τζιαλόπουλος Απόστολος
Κίτσιος Βασίλειος
Σπανός Δημήτριος
Εξάρχου Παντελεήμων
Κίτσιος Βασίλειος
Σίββας Βασίλειος
Μίσσιος Ιωάννης

ΟΜΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΛΟΧΟΥ

Παναγιώτου Γεώργιος, Επιλοχίας
Καραφλιάς Ξενοφών, Συσσιάρχης
Τσάνος Δημήτριος, Συσσιτιστής
Πηγαδάς Αναστάσιος
Στουκίδης Χριστόδουλος
Μουρελάτος Βασίλειος
Ευαγγέλου Κων/νος
Βότσης Θωμάς
Κωτούλας Δημήτριος
Παναγιώτου Λάζαρος
Τσελίφης Ιωάννης
Μποζούλας Νικόλαος

ΔΙΜΟΙΡΙΑ ΖΙΑΚΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ζιάκος Θεόδωρος, Διμοιρίτης
Μακάριος Κων/νος
Διακόπουλος Ιωάννης
Λάμπρου Βασίλειος
Βρυζώνης Δημήτριος
Βασιλείου Χρήστος
Δελής Κλεάνθης
Τσέκης Ναπολέον
Λάμπρου Απόστολος
Μάλιακας Θωμάς
Παππάς Ευάγγελος
Πορφύρης Γεώργιος
Στούφης Παναγιώτης
Χατζής Κων/νος
Κοτσάφτης Παναγιώτης
Κίτσος Νικόλαος
Παπαγεωργίου Κων/νος
Οικονόμου Βασίλειος
Μπλάνος Κων/νος

ΕΙΣ 4ΟΝ ΛΟΧΟΝ 582 ΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΙ

Δάσκαλος Χρήστος
Αθανασίου Ιωάννης
Εξάρχου Δημήτριος
Γιαννάκης Σπυρίδων
Κιόσης Αλέξανδρος
Ζήκας Παντελής
Σταγκίκας Απόστολος
Καρακατσάνης Μιχαήλ
Σκατζές Βασίλειος
Ιωσήφ Φώτιος
Μαλάμης Θωμάς
Μαλάμης Δημήτριος
Λάμπρου Ηλίας
Ρίζος Κων/νος
Στράτος Ιωάννης
Μουτσούλης Αλκιβιάδης

Χριστουγεννιάτικη Γιορτή 1955

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑ
(1927-1962)

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ ΑΥΤΟΙ
ΠΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ

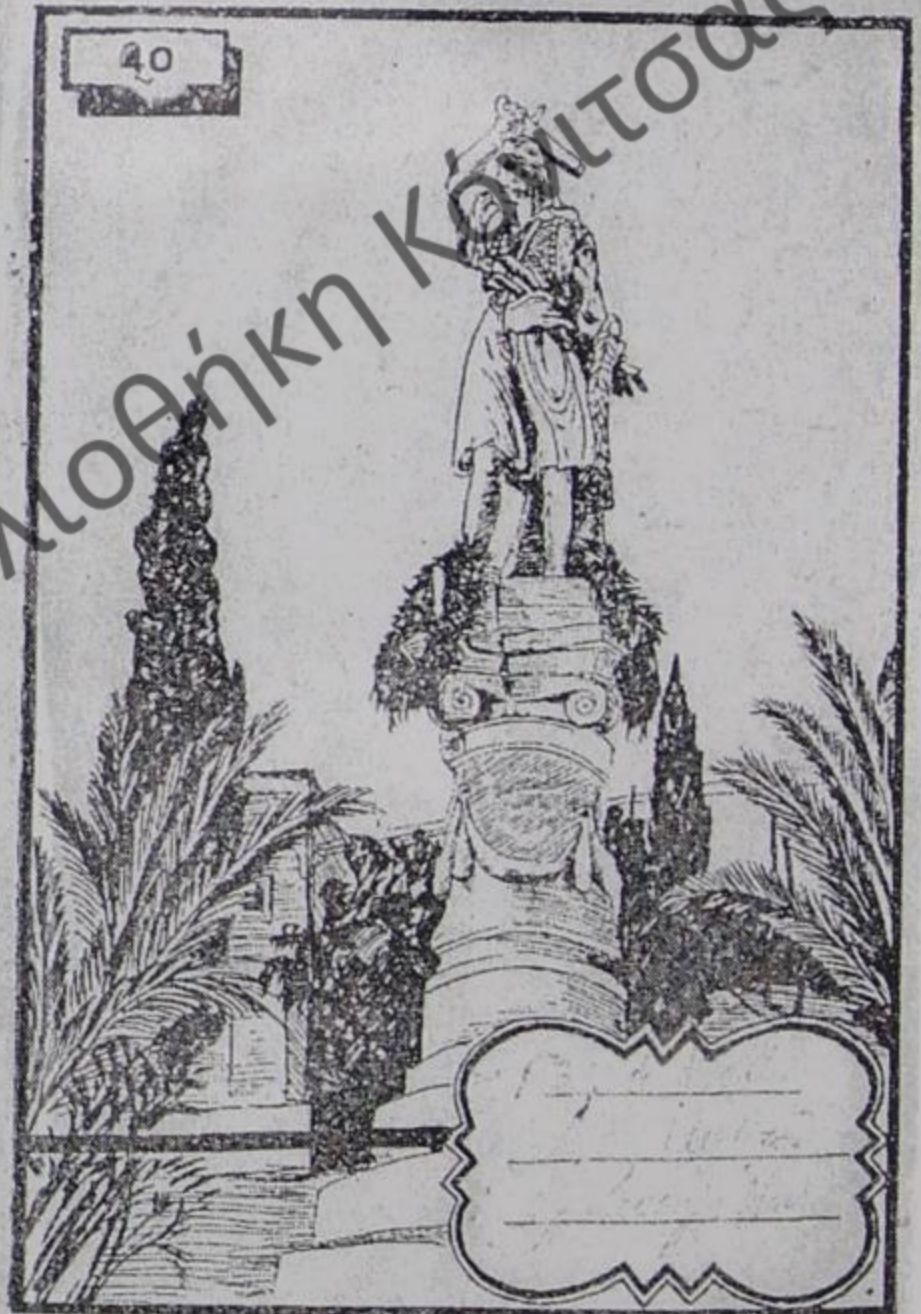
Μέσα σ' αυτό τον κόσμο της αύριο, της αύριο που ετοιμάζεται, ένα χρέος έχουμε: να κρατήσουμε την εθνική μας ταυτότητα. Όχι γιατί πρέπει να είμαστε υπερήφανοι, γιατί είμαστε μοναδικοί στον κόσμο, αλλά γιατί έχουμε την υποχρέωση και το δικαίωμα να μείνουμε αυτοί που είμαστε. Και έτσι θα μπορέσουμε να υπηρετήσουμε καλύτερα και τους άλλους, καλύτερα και την ανθρωπότητα. Όποιος δεν υπηρετεί το έθνος, τον πολιτισμό του, την ιστορία του, αυτός δεν υπηρετεί ούτε την ανθρωπότητα.

Ε.Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ

Προπαιδεία Πολλαπλασιασμού

1x1=1	2x1=2	3x1=3	4x1=4	5x1=5
1x2=2	2x2=4	3x2=6	4x2=8	5x2=10
1x3=3	2x3=6	3x3=9	4x3=12	5x3=15
1x4=4	2x4=8	3x4=12	4x4=16	5x4=20
1x5=5	2x5=10	3x5=15	4x5=20	5x5=25
1x6=6	2x6=12	3x6=18	4x6=24	5x6=30
1x7=7	2x7=14	3x7=21	4x7=28	5x7=35
1x8=8	2x8=16	3x8=24	4x8=32	5x8=40
1x9=9	2x9=18	3x9=27	4x9=36	5x9=45
1x10=10	2x10=20	3x10=30	4x10=40	5x10=50

6x1=6	7x1=7	8x1=8	9x1=9	10x1=10
6x2=12	7x2=14	8x2=16	9x2=18	10x2=20
6x3=18	7x3=21	8x3=24	9x3=27	10x3=30
6x4=24	7x4=28	8x4=32	9x4=36	10x4=40
6x5=30	7x5=35	8x5=40	9x5=45	10x5=50
6x6=36	7x6=42	8x6=48	9x6=54	10x6=60
6x7=42	7x7=49	8x7=56	9x7=63	10x7=70
6x8=48	7x8=56	8x8=64	9x8=72	10x8=80
6x9=54	7x9=63	8x9=72	9x9=81	10x9=90
6x10=60	7x10=70	8x10=80	9x10=90	10x10=100

8-10-52

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑ (1927-1962)

Ο Χαρίλαος Π. Πρωτοσυγκέλλου, όταν τελείωσε το πενταετές διδασκαλείο Ιωαννίνων πρωτοδιορίστηκε στη Λυκόραχη Κόνιτσας, μετά στο Πεκλάρι 1927 (Πηγή) και στη συνέχεια το 1933 μετατέθηκε στη Γορίτσα Κονίτσης, μέχρι τη συνταξιοδότησή του.

Ελάχιστα γνωρίζω από τα πρώτα διδασκαλικά του χρόνια. Στα προπολεμικά χρόνια αλλά κι αργότερα η ζωή ήταν δύσκολη για τους δασκάλους στα χωριά.

Δημόσιοι δρόμοι δεν υπήρχαν, η επικοινωνία μεταξύ χωριών και πόλεων γινόταν με τα ζώα ή με τα πόδια. Απ' ότι άκουγα στις διηγήσεις του, από το Πεκλάρι με πολύωρη πεζοπορία ανάμεσα σε κάμπους και βουνά στην Κόνιτσα-Γορίτσα, Πόρτες Κλειδωνιάς πορεία πολλών ωρών έως το Πάπιγκο τη γενέτειρά του, όπου ζούσαν οι γονείς του, για να τους δει και να περάσει μαζί τους τις διακοπές.

Η ζωή των δασκάλων στα ακριτικά χωριά ήταν δύσκολη, όλες οι μέρες της εβδομάδας ήταν εργάσιμες. Ακόμη και η Κυριακή προέβλεπε το πρωί συσσίτιο των μαθητών στο σχολείο και στη συνέχεια εκκλησιασμός.

Πρωί και απόγευμα τα μαθήματα του σχολείου. Στα διαλλείματα εργασία στον ανθόκηπο. Σχεδόν όλη μέρα ήταν στο σχολείο με μικρή διακοπή για το μεσημεριανό φαγητό.

Οι δάσκαλοι έμεναν στα χωριά που υπηρετούσαν όλη τη σχολική χρονιά, εκτός των καλοκαιρινών διακοπών που ο καθένας γύριζε στο χωριό ή την πόλη του.

Έμεναν μαζί με τους χωρικούς και τα παιδιά τους σχεδόν όλη τη χρονιά που εκτός της διδασκαλίας στο σχολείο, προσέφεραν και κοινωνικές υπηρεσίες. Ζούσαν κοντά, πάντα δίπλα τους να τους βοηθούν στις ατομικές και κοινωνικές υποθέσεις τους. Πάντα πρωτοστατούσαν σε κάθε κοινοτικό έργο που καλυτέρευε τη ζωή των ανθρώπων της υπαίθρου.

Νομίζω πως οι παλιοί δάσκαλοι και δασκάλες μέσα σ' έναν ρημαγμένο και πονεμένο τόπο, όπως ήταν η Ήπειρος πριν εξήντα χρόνια, όχι μόνο έδωσαν το είναι τους για να μάθουν τα χωριατόπουλα γράμματα, αλλά βοήθησαν και στήριξαν τους πληθυσμούς.

Κάποια χρόνια (1958-1960) το Υπουργείο Παιδείας δημιούργησε εκπαιδευτικά προγράμματα νυχτερινών σχολείων για μεγάλους. Οι χωρικοί όσοι ήθελαν να συμπληρώσουν τις γνώσεις τους στην Ελληνική γλώσσα και Αριθμητική, όσοι είχαν στερηθεί την στοιχειώδη εκπαίδευση λόγω των πολε-

μικών επιχειρήσεων ή προσωπικών λόγων, μπορούσαν τώρα να παρακολουθήσουν βραδινά μαθήματα στο σχολείο. Ήταν μια ευκαιρία γι' αυτούς, γιατί την ημέρα δούλευαν σαν γεωργοί ή κτηνοτρόφοι.

Έχω ακούσει πολλούς, τους μεγαλύτερους, να ομολογούν ότι τότε το νυχτερινό σχολείο ήταν πολύτιμο γι' αυτούς.

Έμαθαν πάρα πολλά και κυρίως αιθρητική που τους χρειαζόταν αργότερα στις συναλλαγές, όταν πουλούσαν τα προϊόντα τους.

Έτσι με πολύ όρεξη παρακολουθούσαν τα νυχτερινά μαθήματα από το δάσκαλό τους Χαρίλαο, συμπληρώνοντας έτσι τις γνώσεις που είχαν στερηθεί στα παιδικά τους χρόνια.

Όλοι οι Γοριτσιώτες σέβονταν το δάσκαλό τους. Αλλά και κείνος έδωσε όλη τη ζωή για να τους μάθει γράμματα, αλλά και πρωτοστάτησε να γίνει το υδραγωγείο του χωριού (1950), ο δημόσιος δρόμος, το κοινοτικό κατάστημα η περίφραξη και τα αποχωρητήρια του σχολείου και άλλα έργα.

Επειδή οι πολλοί ήταν αγράμματοι εκείνα τα χρόνια όλοι έτρεχαν στο δάσκαλο να τους γράψει ή να τους εξηγήσει κάθε έγγραφο τους, προς και από τις υπηρεσίες του κράτους.

Ήταν ληξίαρχος του χωριού αλλά και άμισθος γραμματέας για δώδεκα χρόνια (1950-1962). Με το κοινοτικό τηλέφωνο που ήταν στο σχολείο, για χρόνια εξυπερετούσε όλους.

Δύσκολοι καιροί για όλους τότε, πολύ περισσότερο για τους δασκάλους και τις δασκάλες, που σαν γυναίκες αντιμετώπιζαν και άλλα προβλήματα.

Το Δημοτικό σχολείο Γορίτσας, τα περισσότερα χρόνια που υπηρέτησε ο Π.Χ. σ' αυτό ήταν μονοτάξιο, ένας δάσκαλος για όλες τις τάξεις, πολλές χρονιές οι μαθητές του σχολείου έφθαναν και τους εκατό, γιατί οι περισσότεροι γονείς ήταν πολύτεκνοι. Τα τελευταία χρόνια του διδασκαλικού του βίου το σχολείο έγινε διθέσιο.

Μετά το 1962 που πήρε σύνταξη το σχολείο ήταν διθέσιο, ώσπου πριν δέκα χρόνια δυστυχώς έκλεισε από έλλειψη μαθητών. Το ίδιο συνέβηκε με τα περισσότερα Ηπειρωτικά χωριά, έρημα από παιδιά και μαθητές τα τελευταία χρόνια, δυστυχώς και από κατοίκους.

Τώρα που υπάρχουν δημόσιοι δρόμοι παντού, φως και νερό, και όλες οι σύγχρονες ευκολίες, τα χωριά ρημάζουν.

Τα έφαγε η αστυφιλία και η καλή ζωή.

«Ενθύμιον Ζίτσης» Παρασκευή 4η Ιουνίου 1927

«Ενθύμιον διδασκαλικού Έτους»
Εν Πεκλαρίω Κονίτσης Ιανουάριος 1928

Εκδρομή Διδασκαλικού Συλλόγου Κονίτσης
στη Μακεδονία 1958

Καστοριά 8/9/58.

Επαχώρι 8/9/1958

Καταράκτες Εδέσσης 1958

Παπιγκιώτες Δάσκαλοι

Από αριστερά: Ανδρέας Αποστόλου, Θάλεια
Στάρα, (Χριστοδούλου - Αναγνωστοπούλου)
Χαρίλαος Πρωτοσύγκελλος, Αγησίλαος Ξυνός,
Αχιλλέας Χριστοδούλου (Ανθ. Πρωτοσυγκέλλου)
Δημοσθένης Αναγνωστόπουλος

Σπήλαιο Περάματος 1960

Παπαϊωάννου, Επιθεωρητής Δ.Σ.Κ.
Χαρ. Πρωτοσύγκελλος, Δάσκαλος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

15/7/1948

Σύλλογος Διευθυντών
Ευρωπαϊκών Σχολείων Κρήτης
Καταστάσεις
Εγκρίσεις του Διευθυντή, μετά τον έλεγχο
του του Εγκρίσεων, μέχρι σήμερα και
αφ' ου υπέστησαν αλλαγές εν συνεχεία κ.κ.

α/α	Παρατηρήσεις
1	Ευρωπαϊκή Σχολή
2	Απόφαση Γραμματέως Γ.Ε.Ε.
3	Συνέλευση 28 ^{ης} Ιουνίου 1948
4	---
5	3/ Λογίτητες Διευθυντών κ.κ.
6	Διατάξεις Κ. Γ.Ε.Ε. κ.κ.
7	του Κλάδου.
8	Ο Πρόεδρος της Συνέλευσης α-
9	ναγίσει τις υπηρεσίες διατα-
10	ξής των Διευθυντών της Κ. Γ.Ε.Ε.
11	κ.κ.
12	Η ανάλυση των μαθημάτων
13	είναι αμετάβλητη
14	Αποφασίσαι διατάξεις
15	ή φανερώνεται ότι αφοραγνοσημω
16	αυτών δώσαν διατάξεις
17	και συμπέρασμα
18	---
	Αριθμός απόφασης
	Κρήτος 5-7-48
	Ο
	Πρόεδρος

Νίκος
Σαβάρης

Πρόεδρος

Φραγκιόν -1-

Διὰ τῆς προσομοίωσιν τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ 2 γ' 31 τῶς παραομοίωσιν.

Ἐν Ἀθῆναις οἴκηρον τῆς 15^{ης} τῶς μηνὸς Ἰουλίου τῶν 1948
ἐτοῦ ἡμερῶν ἡμερῶν γ' ἕρπον 6. μ. κ. γ' εἰ τῆς αἰδοῦ
ἐπὶ ἑμποροῦσιν ἡμερῶν, συλλογῶν οἱ ἀπὸ πρῶ-
σῶσι τῆς 20^{ης} Γεν. ἑνεργείας γ' εἰρεθείας τῶν ἐν
αἰσθησὶ, ὑφ' ἑαυτοῦ 61 ἀπομοσοῦσιν συλλογῶν γ' ἀπὸ πρῶ-
των - 0. γ' ἕρπον 6... , ὑφ' ἑαυτοῦ ἡμερῶν διακοσίων,
ἡ ἐνεργείας, ἡ ἀπομοσοῦσιν τῶν ἀπὸ πρῶ-
τῶν πρῶτον γ' εἰρεθείας ὁ ἕρπον ἐπὶ ἀπὸ πρῶ-
σῶσι Θεσσαλονίκης κ. Γουρῶν τῶν ἡμερῶν, ἐπὶ ἀπὸ πρῶ-
σῶσι ἀπομοσοῦσιν γ' ὑφ' ἑαυτοῦ τῶν ἀπὸ πρῶ-
τῶν ἡμερῶν. - Μερὰ τῶν ἐνεργείων γ' ἕρπον
γ' εἰρεθείας ἐπὶ ἡμερῶν ἐπὶ τῶν ἀπὸ πρῶ-
των οἱ ἀπὸ πρῶτων ἡμερῶν κ. ἡμερῶν Α. γ' ἡμερῶ-
ν κ.

Ἐν τῶν ἀπὸ πρῶτων οἱ ἀπὸ πρῶτων 53 συλλογῶν
οἱ ἀπὸ πρῶτων τῶν ἀπὸ πρῶτων 613 γ' ἕρπον. Μερὰ τῶν ἀπὸ πρῶτων
τῶν ἀπὸ πρῶτων, ὑφ' ἑαυτοῦ τῶν ἀπὸ πρῶτων ἐνεργείας,
ἡ ἀπὸ πρῶτων ἀπὸ πρῶτων γ' ἕρπον 581, ἐπὶ
τῶν ἀπὸ πρῶτων ἐνεργείας ἀπὸ πρῶτων 561 γ' ἕρπον
20, ἐπὶ δὲ τῶν ἀπὸ πρῶτων ἀπὸ πρῶτων γ' ἕρπον
571, ἐπὶ τῶν ἀπὸ πρῶτων ἀπὸ πρῶτων ἀπὸ πρῶτων
καὶ γ' ἕρπον ἀπὸ πρῶτων ἀπὸ πρῶτων (ἀπ. 55Η)
γ' ἕρπον ἀπὸ πρῶτων (ἀπ. 17) ἡ ἀπὸ πρῶτων
ἡ ἀπὸ πρῶτων ἀπὸ πρῶτων γ' ἕρπον τῶν ἀπὸ πρῶτων
γ' ἕρπον τῶν ἀπὸ πρῶτων.

Μερὰ τῶν ἀπὸ πρῶτων ἀπὸ πρῶτων ἐπὶ τὸ κῆριον

Απόσπασμα

ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ Κ' ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΙΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ον. Συλλόγου	Αντιπρόσωποι
Αγρινίου Ένωσις,	Χατζής Νικ. Τακτ. - Αρκουμάνης Νικ. Αν.
Αθηνών Α΄	Χαραλαμπόπουλος Αλέξ. τακ. - Γιαννάκης Δημήτριος
Αθηνών Β΄	Αντωνόπουλος Θεόδωρος τ. - Παπαευθυμίου Βασ. Αν.
Αθηνών Γ΄	Προκοπίδης Νικόλαος τ. - Παντελόπουλος Βασίλειος Αν.
Αθηνών Δ΄	Σουλιώτης Χρήστος τ. - Καρλής Ν. Αν.
Αιγιαλείας	Σταθόπουλος Ευστάθιος τ. - Τσιπρής Μιχαήλ Αν.
Αμαλιάδος	Μαραγιώτης Γεώργιος τ. - Αποστολόπουλος Χρυσάνθος Αν.
Αργολίδος	Μαρούτσος Σπυρίδων τ. - Φράγκος Γεώργιος Αν.
Βερροίας Εθνικόφρων	Κουσαής Γεώργιος Αν. - Καρασταμάτης Νικόλαος
Βοΐου	Τζημόπουλος Ιωάννης τ. - Παπανικολάου Φώτιος Αν.
Γρεβενών	Αμπατζιάδης Ευστάθιος τ. - Τόσκας Ιωάννης Αν.
Δράμας	Τουμπάνος Γεώργιος τ. - Ευθυμιάδης Ιωσήφ Αν.
Εδέσσης	Γρηγοριάδης Γεώργιος τ. - Παπαϊωάννου Βασίλειος Αν.
Ζαγορίου - Μετσόβου	Στράτης Μηνάς τ. - Τσίγκος Ιωάννης
Ηρακλείου	Παπαδάκης Γεώργιος τ. - Καπετανάκης Αντώνιος Αν.
Εθν. Θεσσαλονίκης	Γουργουστής Ηρακλής τ. - Αντωνίου Αργύριος
Ιωαννίνων Ένωσις	Εξαρχόπουλος Γεώργιος τ. - Οικονόμου Γεώργιος Αν.
Καβάλλας	Ρωμανιάς Σταύρος τ.
Καλαμπάκας	Χορμόβας Νικόλαος τ. - Μπαντέκας Γεώργιος Αν.
Κερκύρας	Κομιανός Αλέξανδρος τ. - Σκλαβούνος Κων/νος Αν.
Κοζάνης	Βαλιάκος Αθανάσιος τ. - Ζανδές Αντώνιος Αν.
Λέσβου	Σαλβαράς Απόστολος
Μαγνησίας	Γιαννίλης Ιωάννης τ. - Αλβανός Νικόλαος Αν.
Μαντινείας	Μπαρκόπουλος Νικόλαος τ. - Γεωργίου Κων/νος Αν.
Μεσολογγίου	Ράπτης Γεώργιος τ. - Παπακων/νου Χρυσούλα Αν.
Μεραμβέλλου	Βελονάκης Εμμανουήλ τ.
Νάξου	Μελισσηνός Γεώργιος τ. - Σκουλούδης Νικόλαος Αν.
Ναυπακτίας	Νουρμούζης Κων/νος τ. - Κούνης Μιλτιάδης Αν.
Παραμυθίας	Μούλιος Σταύρος τ. - Μαυρόπουλος Διογένης Αν.
Παρνασσίδος	Κοτσικής Αθανάσιος τ.
Πατρών	Δουκλιάς Βασίλειος τ. - Κούτρας Αλέξανδρος Αν.

Πειραιώς	Ζέρβας Ευθύμιος τ. - Παπαευθυμίου Δημήτριος Αν.
Πιερίας	Κων/νίδης Σταύρος τ. - Γκοτζούλης Αθανάσιος Αν.
Πύργου	Σπηλιόπουλος Κων/νος τ. - Ψυχάλινός Παναγιώτης Αν.
Παγωνίου	Νόννης Κων/νος τ. - Βαγκώνης Ματθαίος Αν.
Ρεθύμνης	Ηλιακάκης Παντελής τ. - Παπαδάκης Γεώργιος Αν.
Σάμου	Καραγιάννης Γεώργιος τ.
Σερρών Εθνικ.	Παλάζης Θωμάς
Σιατίστης	Δεκανίκα Αλεξάνδρα - Τσακμακίδης Κων/νος
Σύρου	Μεταλληνός Ευστάθιος
Τρικάλων	Μπακάλης Δημήτριος - Οικονόμου Δημήτριος
Τριφυλίας	Μαντάς Κων/νος - Σωτηρόπουλος Γεώργιος
Φθιώτιδος	Παπαδόπουλος Κων/νος τ. - Αργυρόπουλος Πέτρος Αν.
Φιλιατών	Παπαφωτίου Γεώργιος τ. - Τσώνης Βασίλειος Αν.
Φλωρίνης Εθν.	Μαλούκος Κων/νος τ. - Γρηγοριάδης Γεώργιος Αν.
Χαλκίδος	Μιανός Γεώργιος τ. - Κάρολος Ιωάννης Αν.
Χανίων	Πλατσάκης Ανδρέας τ. - Γεωργιάς Δημήτριος Αν.
Χίου	Κουφο-Παντελής Δάμπρος τ. - Λουίζος Αντώνιος Αν.
Ελασσόνα	Γκούμας Ελευθέριος τ.
Νεστορίου	Πολίτης Δημήτριος τ. - Παρασκευάς Γαρυφαλάς
Καστορίας	Ζηκούλης Ζήσης τ.
Κιλκίς	Ειρήνη Ευθυμιάδου
Κορινθίας Εθνικ.	Γιαννόπουλος Διονύσιος τ. - Ρεκλίτης Ιωάννης Αν.
Μεσογείων	Καζαντζής Μιχαήλ
Κονίτσης	Πρωτοσυγκέλλου Χαρίλαος τ.
Ξάνθης	Κρασιώτης Αθανάσιος τ. - Γαλιάνης Παναγιώτης Αν.
Λήμνου	Γερίμογλου Ιορδάνης τ. - Καρκαλέμης Εμμαν. Αν.
Σιντικής	Συμεωνίδης Χαράλαμπος τ. - Βασιλειάδης Ευάγγελος Αν.
Πρεβέζης	Νταλαμάγκας Λεωνίδα
Άρτης	Παπακώστας
Ζακύνθου	_____

15/7/1948

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Των Παρά τη Κ. Γενική Συνέλευση αντιπροσώπων των διδασκαλικών Συλλόγων Μακεδονίας Θράκης και Ηπείρου.

Π ρ ο ς

Τον Εξοχώτατον κ.κ. Υπουργόν των Θρησκευμάτων και της Εθνικής Παιδείας.

Ενταύθα

Οι μετά βαθυτάτου σεβασμού υπογεγραμμένοι αντιπρόσωποι των Συλλόγων δημοδιδασκάλων Βορείου Ελλάδος επί τη συναντήσεώς ενταύθα, συνήλθομεν εις ιδιαιτέραν κοινήν σύσκεψιν και συνεζητήσαμεν εί των Εκπαιδευτικών ζητημάτων άτινα έχουσι άμεσον σχέσηιν και σπουδαιότητα προς ημάς λόγω της νευραλγικής θέσεως των Περιφερειών εις ας υπηρετούμεν και λόγω των τεραστίων καταστροφών και ζημιών ας υπέστησαν αυτά, και επιθυμούντες όπως ενισχύσωμεν την Διοίκησιν της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας της Ελλάδος.

Εις το τραχύ έργον της προς επίλυσιν των εκπαιδευτικών προβλημάτων, λαμβάνομεν την τιμήν να υποβάλωμεν υπό την πεφωτισμένην Υμών κρίσιν τας κάτωθι παρακλήσεις εφ' ων και εξαιτούμεθα την αμέριστον Υμών συναντίληψιν. Η ενέργεια ημών αύτη Κύριε Υπουργέ πεισθείτε ότι εκπηγάζει από άδολον Εθνικόν και Εκπαιδ. ενδιαφέρον υπέρ των Βορείων Επαρχιών. Ως μοναδικόν δε και μόνον εθέσαμεν πάντοτε την εξυπηρέτησιν και την ανύψωσιν της Λαϊκής Παιδείας και την τόνωσιν και αναζωπύρωσιν των Εθνικών και ακαταλύτων αρχών της αθανάτου Ελλάδος.

Κύριε Υπουργέ,

Οι διδάσκαλοι των Βορ. Επαρχιών α) μετά λύπης των βλέπουν ότι επί σειρά ετών η έδρα των Παιδαγωγικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης το οποίον είναι ο τηλαυγής φάρος της Βορ. Ελλάδος και εις το οποίον οι πάντες έχουν αποθέσει τας ελπίδας δια την Εθνικήν και Θρησκευτικήν των νέων διαπαιδαγώγησιν, μένει κενή προς μεγίστην Εθνικήν ζημίαν και θλίβει μεν τον Ελληνισμόν, χαροποιεί δε τα μέγιστα τους ομόρους λαούς και παρακαλούμεν

όπως συμπληρωθή αυτή δια καταλλήλου προσώπου και ει δυνατόν της Βορείου Ελλάδος.

β) Οι διδάσκαλοι της Β. Ελλάδος δεν λησμονούν ότι δεν πρέπει να παρέρχεται έστω και μία ημέρα της υπαλληλικής ζωής των χωρίς να γίνονται πλέον τέλειοι πλέον σοφοί, πλέον αντάξιοι των προσδοκιών της Πατρίδος, και δια τούτο υποβάλομεν την θερμοτάτην προς Υμάς Κύριε Υπουργέ παράκλησιν όπως δια νόμου επεκταθή η μετεκπαίδευσις των εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

γ) Προς τούτοις παρακαλούμεν όπως δια νόμου θεσπισθή η υποχρεωτική των πάντων μετεκπαίδευσις ανεξαρτήτως ηλικίας και φύλου, όπως γίνεται και εις τον κλάδον των αξιωματικών, οίτινες υποχρεούνται να παροικουθούν διαφόρους Σχολάς εφαρμογής και υπόσχονται να υποβληθούν εις πάσαν αμοιβαίαν θυσίαν και κόπον δια την επίτευξιν της επιμεληθείσης προσεώς των.

δ) Να συμπληρωθούν τα κενά των εδρών επιθεωρήσεων των Β. Επαρχιακών λόγω της θέσεώς των υπό Βορειοελλαδίτην και μόνον συναδέλφων, κεκτημένων των υπό των Νόμων προβλεπομένων προσόντων.

ε) Λόγω των καταστροφών εις υπέστησαν αι Επαρχίαι αύται υπό των κατακτητών, των σημερινών αναρχικών και εξ αυτών η τελεία καταστροφή των Διδακτηρίων, αλλά και των διαφόρων σκευών, επίπλων και οργάνων των παρακαλούμεν όπως πάντοτε προτιμώνται αι επαρχίαι αύται εις την διάθεσιν του παντός είδους Σχολικού υλικού και Κρατικών επιχορηγήσεων δια την επισκευήν και συμπληρώσιν των ως και την ενίσχυσιν της ατομικής πρωτοβουλίας παντός εκπαιδευτικού δια τον ως άνω σκοπόν.

Εις τας δε Επαρχίας δεν υπάρχει εισέτι ασφάλεια τα προωθούμενα υλικά να μένουν εις τας έδρας των Επιθεωρητών ή εις πλησιεστέρας πόλεις.

στ) Οι μάρτυρες των βορείων Επαρχιών διδάσκαλοι οι απωλέσαντες εν τη εκτελέσει του καθήκοντός των τα πάντα υπό των Εθνοπροδοτών, και παραμένοντες πιστοί εις την Εθνικήν ιδέαν, απευθύνονται προς Υμάς με την θερμοτάτην παράκλησιν όπως τύχωσι υλικής βοηθείας εκ μέρους της Πατρίδος προς ανακούφισιν των δοκιμαζομένων οικογενειών των.

ζ) Εν συνεχεία παρακαλούσιν όπως δι' υμετέρας αποφάσεως τακτοποιηθώσιν ούτοι υπηρεσιακώς εις τας θέσεις θα είναι εύκολον ίνα ούτω μετριασθή η πλήττουσα αυτούς δοκιμασία.

Ευελπιστούντες ότι τ' ανωτέρω θέλουσι τύχει της ευμενούς υμών εξετάσεως.

Ευπειθέστατοι οι αντιπρόσωποι των Συλλόγων Δημοδιδασκάλων Βορείου Ελλάδος

1. Θεσσαλονίκης	Ηρακλής Γουργούτης
2. Καβάλλας	Σταύρος Ρωμανιάς
3. Βοΐου	Ιωάννης Τζημόπουλος
4. Κοζάνης	Αθαν. Βαλιάκος
5. Καστορίας	Ζήσης Ζηκούλης
6. Νεστορίου	Δημ. Πολίτης
7. Γρεβενών	Ευσταθ. Αμπατζιάδης
8. Σιατίστης	Αλεξάνδρα Δεκανίκα
9. Κιλκίς	Ειρήνη Ευθυμιάδου
10. Δράμας	Γεώργιος Τουμπάνος
11. Εδέσσης	Γεωργ. Γρηγοριάδης
12. Πιερίας	Σταύρος Κωνσταντινίδης
13. Σερρών	Παλάξης Θωμάς
14. Σιντικής	Συμεωνίδης Χαράλαμπος
15. Ξάνθης	Κρανιώτης Αθανάσιος
16. Ιωαννίνων	Γεώργιος Εξαρχόπουλος
17. Πωγωνίου	Κων/νος Νόννης
18. Ζαγορίου-Μετσόβου	Στράτης Μηνάς
19. Φιλιατών	Γεωργ. Παπαφωτίου
20. Παραμυθιάς	Σταύρος Μούλιος
21. Κονίτσας	Χαρίλαος Πρωτοσυγκέλλου
22. Προβείας	Λεωνίδας Νταλαμάγκας
23. Αοτής	Ευστράτιος Παπακώστας

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Εγώ δεν είμαι δασκάλα για να γνωρίζω τη ζωή και το έργο των δασκάλων, αλλά μια δασκαλοκόρη. Γι' αυτό προσφεύγω στα γραπτά κείμενα κάποιων διδασκαλισσών που έτυχε να διαβάσω, που τόσο χαρακτηριστικά μας αφηγούνται τη διδασκαλική ζωή.

«Οι αναμνήσεις μιας δασκάλας», της Δέσπως Καρβέλη, αλλά και και το μνημολόγιο της Παναγούλας Μπακόλα, αφιερωμένο στη Δέσπω Κωστάκη-Ζήση δασκάλα, την κόρη του αείμνηστου πυροβολητή αξιωματικού Κωστάκη που λαχτάρησε τους Ιταλούς με τις εύστοχες βολές του στον πόλεμο του Σαράντα.

Αναμνήσεις μιας Δασκάλας

Αγαπητοί φίλοι γεια σας,

Διαβάζοντας το κείμενο, στο όμορφο σε εμφάνιση, καλογραμμένο και πλούσιο σε θέματα περιοδικό σας: η Μάκο Νίτσα και οι Γερμανοί, θυμήθηκα αυτή την οικογένεια Πρωτοσύγκελου στο χωριό Γορίτσα, καμιά ώρα από την Κόνιτσα. Υπηρετούσα τότε στις Πάδες Κονίτσας και πριν παύω στη θέση μου με αποσπάει ο επιθεωρητής (Γ. Παπαϊωάννου) στη Γορίτσα. Το σχολειό ήταν μονοτάξιο κι ο δάσκαλος του, ο Χ. Πρωτοσύγκελος, είχε επιστρατευτεί. Ήταν Σεπτέμβρης του 1938, όταν έφθασα σ' αυτό το χωριό, τη Γορίτσα. Ο αγωγιάτης με άφησε στο σχολειό. Τρόμαξα, σαν έσπρωξα την πόρτα και μπήκα μέσα. Στη μοναδική αίθουσα, με τα πέντε-έξι σαραβαλιασμένα θρανία, εκείνα τα ιστορικά πολύεδρα - κι ένα πολύ βασανισμένο τραπέζι με μια ψάθινη καρέκλα, φαγωμένη κι αυτή. Και στη μέση της αίθουσας, ο σοφράς της στέρνας που ήταν σκεπασμένες με κάποια σανίδια... Η μέρα δένονταν κι η απελπισία μου μεγάλωνε, γιατί δεν με είχε επισκεφτεί κανένας χωρικός. Στους δρόμους τριγύριζαν σκυλιά. Τα σπιτάκια - έμοιαζαν μι βλαχοκαλύβες. Ισιόμπαστες, πρωτόγονα κατασκευάσματα, με μεγάλες αυλές. Εκείνο το βράδυ, το θυμήθηκα τώρα και πικρογελώ. Βρέθηκε ένας χωρικός-βλάχος. Μου έφερε μερικά σανίδια, τα βάλουμε πάνω στο σουφρά και έστρωσα στο κρεβάτι αυτό - το στρώμα μου. Η οικογένεια του δασκάλου, βρίσκονταν στα Γιάννενα. Τι θύμηση κι αυτή και τι εμπειρία!! Θα κοιμήθηκα κάποια ώρα και ξύπνησα τρομαγμένη από κάποιο θόρυβο! Αυτός ο παράξενος υπόκωφος ήχος, έρχονταν κάτω από το στρώμα μου. Μισοκοιμισμένη, αφουγκράζοντας, κι είχα την αίσθηση ότι με τραβούσε το νερό, κι ότι είχα πέσει κι έπλεα, χωρίς να μπορώ να βγάλω φωνή!

Σηκώθηκα αγριεμένα, κατέβασα το στρώμα κι το έβαλα κατάχαμα. Πάτωμα δεν είχε η αίθουσα! Περίμενα να φέξει, να φύγω και να διαμαρτυρηθώ στην επιθεώρηση! Η

μέρα φάνηκε και κάποιος χτύπησε τις καμπάνες. Και δυο-τρεις χωρικοί μ' επισκέφτηκαν. Άλλαξε το σκηνικό, μου έφυγε η μαυρούλα της ψυχής. Ήρθαν και μερικά βλαχάκια να δούνε τη δασκάλα και να μάθουν "γράμματα"! Κανένα σπίτι δεν είχε ένα δωματιάκι να μείνω. Ο δάσκαλος τους, έμεινε οικογενειακώς, σ' ένα ... "διόροφο". Ο πρώτος όροφος, ήταν τ' αχούρια, που έμεινε η αγελάδα τους.

Περπάτησα αυτό το βλαχοχώρι, με τα παιδιά παρέα. Κτηνοτρόφοι και γεωργοί. Κάμπος με καλαμπόκια κλπ. Το μεσημέρι μου έφεραν φαγητό: αυγά τηγανητά με φέτες ροδοψημένο τυρί και κουλούρα ζεστή καλαμποκίσια!

Έφαγα με όρεξη. Γελούσα από μόνη μου. Τέτοιο γεύμα, πάνω στο σουφρά της στέρνας όχι, όχι, ποτέ μέχρι σήμερα, δεν απόλαυσα! Τα παιδιά έμειναν μαζί μου. Ήθελαν κουβέντα, πειράζονταν, κάθονταν και στα θρανία και τραμπαλίζονταν κι έτριζαν τα χοντροσάνιδα!! Κι εκεί που τους έλεγα κάποια ιστορία, να κι ένας χωρικός μας ξαφνιάζει. Ήταν ο πρόεδρος. Μου λέει, ότι μια που ο δάσκαλος απουσιάζει, θα πάω να μείνω στο σπίτι του.

Είχε έρθει κι η οικογένειά του από τα Γιάννενα. Άρπαξαν τα παιδιά τα πράγματα μου, κι ο πρόεδρος αρχηγός και νάμαστε στο "διόροφο σπίτι"! Μας υποδέχεται η Χρυσάνθη, η σύζυγος του δασκάλου, κοντά κι ένα πεντάχρονο αγοράκι, κι ο πεθερός της, ο γέρο Πρωτοσύγκελος. Γέρος βέβαια δε ήταν. Στητός, γεμάτος άνδρας, επιβλητικός. Νομίζω, ήταν κι αυτός δικηγόρος, όπως κι ο γιος του, που δικηγορούσε και κατοικούσε στα Γιάννενα.

Η Χρυσάνθη, νεαρή, δροσερή και όμορφη με καλοδέχτηκε, λέγοντας μου, ότι μια που θα είχε παρέα, ο πεθερός της, θάφευγε για τα Γιάννενα, όπως κι έγινε. Ένα μήνα, η υπηρεσία μου στη Γυρτόσα, κι η φιλοξενία σ' αυτό το σπίτι με την πιο όμορφη συντροφιά! Συνδεθήκαμε, αγαπηθήκαμε. Το αγοράκι πλάγιαζε και μαζί μου. Ήθελε παραμύθια κι ιστορίες. Παρέα χέρι-χέρι πιασμένοι, πηγαίναμε σχολείο. Δυσκολεύονταν όμως να καθίσει με τα βλαχάκια, που το περιεργάζονταν και του έκαναν τόπο στο θρανίο. Εκείνα τα βλαχάκια, τα κοκκινομάγουλα, τα φλύαρα, με τα αμικλήτα μάτια, τ' αγάπησα και μ' αγάπησαν.

Τους χωρικούς δεν τους γνώρισα. Πρωί έφευγαν και σούροπο γύριζαν. Την ημέρα που έφυγα, τα παιδιά με ξεπροβόδισαν, αμίλητα, απορημένα. Κι όταν τα φίλησα, σ' εκείνα τα τροφαντά μάγουλα, ξαφνιάστηκαν. Το πεντάχρονο όμως αγοράκι - κρίμα που δε θυμάμαι τ' όνομα του - καθώς το φίλησα σταυρωτά, μου ανταπόδωσε το φίλημα, σιωπηλό κι απορημένο. Από τη στήλη αυτή στέλνω τα χαιρετίσματα μου και την αγάπη μου, σ' όσους από την οικογένεια Πρωτοσύγκελου, πορεύονται καβαλάρηδες στο χρόνο.

ΔΕΣΠΩ ΚΑΡΒΕΛΗ

14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994 ΣΟΥΣΑΚΙ-ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

ΜΝΗΜΟΛΟΓΙΟ

ΔΕΣΠΩ ΚΩΣΤΑΚΗ - ΖΗΣΗ, Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

Μαθήτριάς στο Γυμνάσιο Θηλέων Ιωαννίνων, με τα βιβλία και τα τετράδια στα χέρια κάθε πρωί, ξεκινούσαμε για το σχολείο. Στο δρόμο ανταμώναμε κι άλλες κοπέλες και καθώς περνούσαμε παρέες παρέες, οι γειτονιά αντηχούσε από τις χαρούμενες φωνές μας. Το πρωινό αεράκι χάιδε τα νεανικά μας πρόσωπα μας γέμιζε ευχαρίστηση. Φτάναμε στο σχολείο και ανταμώναμε με τις φιλενάδες μας που έρχονταν από τις μακρινές συνοικίες της πόλης, Καραβατιά, Καλούτσια, Κάστρο, Σιαράβα.

Εδώ έγινε η πρώτη γνωριμία με τη συμμαθήτριά τότε Δέσπω Κωστάκη, από τη Μπεστιά Λάκκας Σουλίου.

Ήταν Οκτώβρης. Η φύση διατηρούσε ακόμη την καλοκαιρινή της αίγλη. Συχνά διαδίδονταν άσχημες ειδήσεις για επερχόμενο πόλεμο με τους Ιταλούς. Δεν τις παίρναμε στα σοβαρά. Η παιδική ανεμελιά δεν άφηνε περιθώρια για πολεμικές σκέψεις. Το πρωί όμως της 28ης Οκτωβρίου επιβεβαιώθηκε αυτό που το μυαλό μας δεν τολμούσε ν' αγγίξει.

Στην αυλή του σχολείου, όλα τα κορίτσια μαζεμένα, μιλούσαν για τον πόλεμο που ξέσπασε στα σύνορα.

Να κι έρχεται η Δέσπω Κωστάκη, αγέρωχη πάντα σαν σουλιώτισσα, κατακόκκινη και δροσερή. Την πλησιάσαμε όλες. Με πατέρα ταγματάρχη του πυροβολικού, ήταν η μόνη που με σιγουριά θα μας πληροφορούσε για το γεγονός.

-Ναι κορίτσια, μας λέει: ο πόλεμος άρχισε. Ο πατέρας μου μάχεται στην πρώτη γραμμή.

Σε λίγο καταφθάνουν οι καθηγητές σκυθρωποί, σκεφτικοί, αμίλητοι. Το κουνούνι χτύπησε αλλιώς αυτή τη φορά.

Χωρίς άλλη κουβέντα μπήκαμε στη γραμμή για την πρωινή προσευχή.

- Εσένα Θεέ το σύμπαν υμνεί... Αντήχησε σ' όλη την αυλή και στη γύρω γειτονιά.

Ο γυμνασιάρχης, ο αείμνηστος Παπανικολάου έκανε ένα βήμα μπροστά και μας ανακοίνωσε:

- Ο πόλεμος άρχισε, όλοι πρέπει να αγωνιστούμε για τη νίκη.

Με ρίγη συγκίνησης και με εθνική έξαρση όλες μαζί ψάλλαμε τον Εθνικό Ύμνο και με μια φωνή ξεσπάσαμε "θα νικήσουμε". Φώναζε δίπλα μας κι η Δέσπω Κωστάκη, γεμάτη ενθουσιασμό και πίστη, γαλουχημένη με πατριωτικά ιδανικά από τον πατέρα της που δόξασε την πατρίδα μας πολεμώντας στην πρώτη γραμμή.

Το σχολείο έκλεισε. Φύγαμε όλες με βαριά καρδιά. Σκορπίσαμε όπου δει. Στον πόλεμο νικήσαμε αλλά σκλαβωθήκαμε. Περάσαμε χρόνια δύσκολα. Ακολούθησε η Εθνική Αντίσταση, ο εμφύλιος πόλεμος, ο ανταρτοπόλεμος, η απελευθέρωση, η αποκατάσταση της έννομης τάξης. Τα σχολεία άρχισαν να λειτουργούν. Μερικές φίλες έλειπαν! Θλιβερός απολογισμός! Άλλες είχαν χαθεί με τους βομβαρδισμούς, άλλες εξ αιτίας της πείνας του 1941 και τις μεταπολεμικές δυστυχίες.

Η Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία, το αξιόλογο τέμενος της παιδείας στα Γιάννινα, μας δέχθηκε στοργικά. Πολλές απ' τις παλιές φιλενάδες γίναμε δασκάλες, μαζί κα η Δέσπω Κωστάκη.

Τι ωραιότατο επάγγελμα! Ύψιστη θεϊκή αποστολή!

Σε λίγο καιρό πήραμε το δρόμο του διορισμού στα παραμεθόρια χωριά των Φιλιατών της Κόνιτσας, του Πωγωνίου, στα κακοτράχαλα βουνά του νομού Ιωαννίνων. Χωριά, με κόσμο τραυματισμένο από τον πόλεμο και τις κακουχίες, με σπίτια κατεστραμμένα, καμένα σχολεία, χωρίς κτίρια, χωρίς δρόμους και συγκοινωνίες, με πολλούς μαθητές αλλά και με ανθρώπους μ' ανοιχτή καρδιά και καθάριο μυαλό. Κι εμείς, δασκάλες διορισμένες από την Πολιτεία έπρεπε να στηρίξουμε τους πόλε μοχτυπημένους χωρικούς, τα παραμελημένα παιδιά, να φροντίσουμε για τα κατεστραμμένα σχολεία, να δώσουμε θάρρος στους ανθρώπους και ζωή στον τόπο.

Δώσαμε από την ψυχή μας ότι καλύτερο είχαμε, τα πάντα χωρίς να πάρουμε τίποτε, όπως ο καλός "Σπορέας" του Ιερού Ευαγγελίου. Στην ακριτική ορεινή περιφέρεια Φιλιατών είμαστε γνωστές συμμαθήτριες σε κοντινά χωριά. Στο Παλιοχώρι, εγώ, η Δέσπω στη Γολά, η Χάιδω στο Παλιοκλήσι, η Αλεξάνδρα Τζιοβάρα στην Κοκκινιά.

Όλες κρατούσαμε μονοθέσια σχολεία με πολυάριθμους μαθητές. Με ζήλο εργασθήκαμε, παλέψαμε. Το κλίμα στη Θεσπρωτία ήταν ήπιο και μας έδινε την ευκαιρία να ανταμώνουμε συχνά σε περιπάτους μεταξύ μας, να μιλάμε για τις δυσκολίες μας, για τα προβλήματα μας.

Η Δέσπω πάντα είχε το λόγο να μας προτείνει κάτι. Ήξερε πολλά από τις συμβουλές του πατέρα της ο οποίος συχνά την κατατόπιζε για διοικητικά θέματα. Οι συναντήσεις αυτές μας ανακούφιζαν, μας έδιναν θάρρος και δύναμη να συνεχίσουμε και με την κεκτημένη ταχύτητα της εντιμότητας, της εργατικότητας, της προσφοράς στο παιδί και την κοινωνία να πετύχουμε στην Ιερή αποστολή στην οποία μας έταξε η πολιτεία τα πέτρινα εκείνα χρόνια.

Δέσπω, άριστη δασκάλα και παιδαγωγός, στο πέρασμα σου άφησες παρακαταθήκη την κρουστάλλινη διαθήκη του βάρδου τη ελληνικής ποίησης Κωστή Παλαμά:

«Παιδί μου, το περβόλι μου,
που θα κληρονομήσεις
όπως το βρεις κι όπως το δεις
να μην το παρατήσεις...
Ας είναι η μνήμη σου αιώνια.

ΠΑΝΑΓΟΥΛΑ ΜΠΑΚΟΛΑ
Η.Α. 15 ΜΑΙΟΥ 2003

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΓΟΡΙΤΣΑΣ 1940-1950

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Αξιων αριθμός	Χρονολογία αποκτήσ. της κινητής περιουσί.			Περιγραφή της ΚΙΝΗΤΗΣ περιουσίας αναλυτικώς κατ' είδος
	Έτος	Μην	Ημερ.	
1	1935	Ιανουάριος		Έξι δραχμιά βασιμιά σουσημάρια
2		Αγνωστος		Έξι μηχανοκίνητα υδρομαχάκια (7) έτερα κάβρια.
3	1936	Ιανουάριος	10	Έξι μηχανοκίνητα υδρομαχάκια (7) έτερα κάβρια.
4	1936	"	10	Έξι αεροδυναμικά υδρομαχάκια
5	1936	Μάρτιος	11	Μία υδρομαχάκια
6	1935	Μάρτιος	10	4 τεμάχια υδρομαχάκια υδρομαχάκια έτερα κάβρια
7		Αγνωστος		Έξι γραμμοί βασιμιά
8	1935	Ιανουάριος	14	Έξι γραμμοί βασιμιά έτερα κάβρια
9		Αγνωστος		Έξι παιδιόμαχα υδρομαχάκια
10	1935	Φεβρουάριος	8	4 υδρομαχάκια έτερα κάβρια
11	1935	Ιανουάριος	20	Μία υδρομαχάκια
12	1937	Ιανουάριος	18	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια έτερα κάβρια
13	1937	Ιανουάριος	20	Μία υδρομαχάκια
14	1937	Μαΐτιος	31	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια
15	1937	Απριλιος	12	Μία υδρομαχάκια έτερα κάβρια
16	1937	Απριλιος	27	Μία υδρομαχάκια
17	1938	Ιανουάριος	22	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια
18	1938	Μάρτιος		Τρία υδρομαχάκια έτερα κάβρια
19	1938	Ιανουάριος	25	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια
20		"		Μία υδρομαχάκια έτερα κάβρια
21	1938	Ιανουάριος	2	Τρία υδρομαχάκια έτερα κάβρια
22	1938	Ιανουάριος	2	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια
23	1939	Απριλιος	6	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια
24				Πηληγάριον από την 31 Μαρτίου 1940
25				Γαλιναίον 4/α/α/α
26				8. Κουρνιαξίον 2/α/α/α
27				
28				
29				
30				
31	1939	Μαΐτιος	10	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια
32	1939	Ιανουάριος	5	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια
33	1939	"	6	Έξι υδρομαχάκια έτερα κάβρια

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Έν Κορίνθ τῆ 11. 1945

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ Κορίνθ

Πρὸς τὸν κ. Γεωργίου Πουλοπούλου Δημοδιδάσκαλον

Εἰς Κορίνθ

Ἀριθ. Πρωτ. 924

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46.5.ε' πράξεως ἡμῶν στηριζομένης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 615)1945 Νόμου καὶ δημοσιευθεσμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως διεβαθμισθεῖς εἰς τὸν βαθμὸν ὑπηρετητοῦ Β' τάξ. διότι κατὰ τὴν 8-10-45 ἡμέραν ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου εἶχατε ὑπηρεσίαν πλείονα τῶν 15 ἐτῶν.

Ἡ μισθοδοσία ὑμῶν βάσει τοῦ νέου βαθμοῦ σας ἄρχεται ἀπὸ σήμερον.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Χαρίλαος Πρωτοσυγκελλοῦ

Κοινοποιήσις

Ταμείον Κορίνθ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Παιδιά 5 μηνῶν Ὀκτωβρίου 1946

Κλάμα 1α

α) 15 κούτια γάλα ἐμπορὲ (μηνιαίως)

β) 100 δράμια ζάχαρις "

γ) 200 " γλυκόζη "

δ) 400 " Σιμιγδάλη ἢ Ζυμαρικά "

Κλάμα 1β

Παιδιά 7-12 μηνῶν

α) 15 κούτια γάλα ἐμπορὲ (μηνιαίως)

β) 100 δράμια ζάχαρις "

γ) 200 " γλυκόζη "

δ) 400 " Σιμιγδάλη ἢ Ζυμαρικά "

Κλάμα 2

Παιδιά 13-24 μηνῶν

α) 10 κούτια γάλα ἐμπορὲ (μηνιαίως)

β) 100 δράμια ζάχαρις "

γ) 200 " γλυκόζη "

δ) 400 " Σιμιγδάλη ἢ Ζυμαρικά "

Κλάμα 3 & 4

Παιδιά 25-72 μηνῶν καὶ ἐπίσκοποι (ὅτι ἐνδύονται)

α) 7 κούτια γάλα ἐμπορὲ (μηνιαίως)

β) 50 δράμια ζάχαρις "

γ) 200 " γλυκόζη "

δ) 142 " Κρέας "

Έν Κορίνθ τῆ 11. 1946

Έκ τοῦ Γραφείου τῆς ΚΕΠΑ Κορίνθ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 701

Κόνιτσα, 7-6-47

Προς

Τόν κ. Σπύρ. Γεωργίου Γορίτσιου
Εν Κόνιτσει

Εις συνέχεια από την 12^η αριθ. 13 ημερών ημερησίως και ανωτέρω της 12^{ης} αριθ. 40240/5.6.47 επισημασμένης διαταχής κ. κ. Υπουργείου Παιδείας αυτή διασωσθείς την μεταφάσιν αυτήν (χρηστική εσομένη αυτή μετ' εφ' όσον είναι την 15^{ην} ερχομένης δια τήν ανωτέρω διαταγήν κ. κ. Υπουργείου Παιδείας) στον κ. Σπύρ. Γεωργίου Γορίτσιου από την 12^η αριθ. 13 ημερών ημερησίως.

Ο Αρχηγός Εφορείου

[Handwritten signature]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 659

Κόνιτσα 30.5.47

Προς

Τόν κ. κ. Σπύρ. Γεωργίου Γορίτσιου, Κόνιτσα, Κονιτσίτης, καθεύδων εν Κόνιτσει. Ημερομηνία

Εν τῇ ἐδρᾷ αὐτῆς.

Ἡ ἐπιθεώρησις ἐκτελεσθεῖσα ἐν τῇ ἐδρᾷ αὐτῆς ἐπισημασμένης ἐστὶν ἀπὸ σημείου ἐκείνου ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ.

Πρὸς αὐτὸν ἐπισημασμένης ἀπολυτικῆς ἀποδοῦ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἐπισημασμένων ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ ἐπισημασμένης ἀποδοῦ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἐπισημασμένων ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ ἐπισημασμένης ἀποδοῦ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἐπισημασμένων ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ.

Ο Αρχηγός Εφορείου

[Handwritten signature]

Χρὸς Σπύρ. Γεωργίου.

Αριθ. Πρωτ. 91-5-47
Αριθ. Πρωτ. 5

Αρ. 31

Εφορία Γορίτσι

Προδμιμιόν εισράζειν δραχ. 10.000

Ο υποφαινόμενος Χαρίλαος Πρωτοσυγγέλλου εισήρωσε δραχ. δέκα χιλιάδας δια συνδρομή εσχ. ημεσών 1946-47
Εν Κοινήσει τή 19 Ιουνίου 1947

Ο Πρωτοσύγγελλος

Χαρί Πρωτοσυγγέλλου

Ο

Βασιλείου

Ενδ. Κρούσιου

Βεβαιή αντίγραφο

εν τω διακριθέν εισράζειν εσχ. ημεσών (εσπίρας)

Κοινήσει 6 εβριίου 1948

Ο Εσπίρας

Ευαγγελάκης

Αρ. 40

Ε.Μ.Ε. Γορίτσι

Χρυσί 1947

Προδμιμιόν εισράζειν δραχ. 4.000

Ο υποφαινόμενος Χαρίλαος Πρωτοσυγγέλλου εισήρωσε δραχ. τέσσαρα χιλιάδας δια τὰ μαθητ. συσσίτια.

Εν Κοινήσει τή 19 Ιουνίου 1947

Ο Πρωτοσύγγελλος

Χαρ. Πρωτοσυγγέλλου

Ο Βασιλείου

Ενδ. Κρούσιου

Βεβαιή αντίγραφο

εν τω διακριθέν εισράζειν εσχ. ημεσών

Κοινήσει 6 εβριίου 1948

Ο Εσπίρας

Ευαγγελάκης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Εν Κονίτση τῆ 28-4-48

Αριθ. πρωτ. 481

Πρὸς
τὰς Ἐφορείας μαθητικῶν συσσιτίων

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον ἑρσησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας (Διεύθυνσις Σχολικῆς Ὑγιεινῆς) ἀπέστειλεν ἡμῖν τριακόσια πέντε (305) χάρτινα κιβώτια κρέατος τοῦ Διεθνοῦς Ταμείου Κατεπηγούσης Παιδικῆς Περιθάλψεως, ἵνα διατεθοῦν ἐπὶ πλέον τοῦ χορηγουμένου ἤδη συσσιτίου ἐκ ροφήματος καὶ Σταφιδοψώμου.

Τούτων, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 28428/16-4-48 τηλεγραφικῆς διαταγῆν τοῦ αὐτοῦ Σεβ. Προϊσταμένου Ὑπουργείου, θὰ διακαιωθῶσι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων; εἰς τὰ ὅποια δέν παρασκευάζεται συσσίτιον, ἐπειδὴ ὑπάρχει κίνδυνος διαρπαγῆς τῶν τροφίμων.

Κατόπιν τούτου ἡ ἀποσταλεῖσα ποσότης κατανέμεται οὕτως:

1)	Ἐφορεία Ἄνω Κονίτσης	συσσιτούντες	400	κιβώτια	143
2)	"	Κάτω "	320	"	115
3)	"	Γορίτσης	55	"	20
4)	"	Κλειδωνιαβίστης	44	"	16
5)	"	Ἀρίστης	30	"	11

Σύνολον συσσιτούντων 849 κιβωτίων 305

Ἡ παραλαβὴ τῶν Ἐφορεῶν θέλει γίνεαι βάσει τριπλοτύπου ἀποδείξεως, ὡς συνήθως, παρὰ τοῦ δημοδιδασκάλου θωμᾶ Ζῶη, διδασκάλου ἐπὶ τοῦ συσσιτίου Ἄνω Κονίτσης, τοῦ ὁρισθέντος ὡς διαχειριστοῦ τῆς ποσότητος ταύτης τῶν τροφίμων.

Ἡ διανομὴ τῶν κυτίων τούτων τοῦ κρέατος θὰ ἐνεργῆται ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀνά εν κυτίον εἰς ἕκαστον παρόντα μαθητὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διανομῆς τοῦ σταφιδοψώμου μετὰ τοῦ ροφήματος. Ὅπολτός τοῦ κρέατος, ὅστις παρέχεται εἰς τὰ κυτία νὰ γίνῃ δοκιμὴ, ἐάν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆθῃ διὰ τὴν ἀπάλειψιν τῆς φέτας τοῦ ψωμοῦ τῶν μαθητῶν.

Αἱ Ἐφορεῖαι Ἀρίστης καὶ Κλειδωνιαβίστης, εἰς τὰ σχολεῖα τῶν ὁποίων δέν παρασκευάζεται συσσίτιον διὰ τοὺς ἄνωτέρω λόγους δύνανται νὰ παραλάβωσι παρ' ἡμῶν τὰ ἀνάλογα τρόφιμα ὡς καὶ παρ' τῆς ἐνταύτῃ Προεπιτροπῆς Διανομῶν χορηγούμενά πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς μαθητάς.

Ἄλλεται ὑ.τ.ἀ

Ὑπουργεῖον ἑρσησκευμάτων
Ἐθνικῆς Παιδείας (Διεύθυνσις Σχ. Ὑγιεινῆς)
Γενικόν Ἐπιθ. Στοιχ. Ἐκπαιδ. Ἡθροφείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΟΜΙΤΗΣ

Εν Κορίνθου τῆ 22-4-48

Αριθ. πρωτ. 466

28
11/5/48

Πρὸς
τοὺς κ.κ. Διευθυντὰς τῶν σχολείων

Exp

Πέμπωμεν ὑμῖν ἐντοκα ὑπὸ τὸν τίτλον " τὸ παι-
δομάζωμα-εὐτυχία καλύβα " καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως με-
ριμνήσητε διὰ τὴν ἐνάγνωσιν καὶ κατάλληλον ἀνάπτυξιν
τοῦ ἐν λόγῳ θέματος περὶ παιδομαζώματος, ὥστε οἱ
οἱ μαθηταὶ νὰ ἀντιληφθῶσιν τοῖς σκοποῦς αὐτοῦ καὶ
ἀφ' ἑτέρου ἐκινήσουν νοερώς, βάσει τοῦ ἀνωτέρω δημοσιεύ-
ματος τῆς τραγικῆς συγκινήσεως τῶν γονέων καὶ ἀδελ-
φῶν ἐξ αἰτίας τοῦ δράματος τούτου.

Ὁ κ.κ. Επιθεωρητὴς
Εὐλαραμῆδης
(εὐάγγ. Καραμῆτσος)

ὑποβάλλεται ὑ.τ.τ. *
κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν
Ἐτοιχειώδους Ἐπακτιδύσεως
Ἡ' περιφέρειας, Ἰωάννινα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΟΜΙΤΗΣ

Εν Κορίνθου τῆ 1-4-48

Αριθ. πρωτ. 374

Πρὸς
τοὺς κ.κ. Διευθυντὰς τῶν σχολείων

Κοινοποιούμεν κατωτέρω ὡς ἔχει τὴν ὑπ' ἀριθ.
24200/30-3-48 τηλεγραφικὴν διαταγὴν τοῦ θεβ.
Ἐπιθεωρητοῦ Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας,
πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν.
" Ἐπὶ συμπηρώσει ἑκατὸν πενήκοντα ἔτων ἀπὸ
γεννήσεως Διονυσίου Σολωμοῦ, διατάσσεται Διευθυντὰς
σχολείων δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης εἰς μαθητὰς
σχολείων ἑξαίροντες προσωπικότητα μεγάλου
Ἐθνικοῦ ποιητοῦ καὶ ἔργου του. Ἐπιθεωρητὴς Παι-
δείας.

Ὁ κ.κ. Επιθεωρητὴς
Εὐλαραμῆδης
(εὐάγγ. Καραμῆτσος)

13
5/4/48

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθηκὴ Κόνιτσας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ & ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Πρὸς τὰς Ἐκπαιδευτικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας «περὶ διδακτικῶν βιβλίων κλπ.» διατάξεις καὶ τὴν πρότασιν τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαιδεύσεως τὴν περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 62]19-7-49 ἐδ. 13 πράξιν αὐτοῦ ἣν ἀποδεχόμεθα,

Συνιστῶμεν τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀριθμητικὴ καὶ Προβλήματα» βιβλίου τῶν κ.κ. Κ. Στεργιοπούλου καὶ Γ. Σακκά ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Δ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ὡς υποβοηθητικοῦ τῆς ἐκμάθησεως τοῦ μαθήματος τῆς Ἀριθμητικῆς συμφώνως πρὸς τὴν ὡς ἄνω πράξιν τοῦ Κ.Γ.Δ.Σ.Ε. καθ' ἣν τὸ βιβλίον τοῦτο ἀναπαράγεται πρὸς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Ἀναλυτικοῦ προγράμματος ὕλην τῶν Δημοτικῶν σχολείων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1949.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

B 344788

Απόδειξη δαπάνων 500.000.

Προσέλαβεν ἡμετέροιο Ἰωάννη Λώτος κρι-
τικὴν εἰς Πενταετηρίαν Κορίθου, ζήτησιν παραίτη-
σιν καὶ ἔγερσιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου το-
ροῦ τῆς αὐτῆς ἀπὸ δραχμῶν Πενταετηρίαν
αὐτῆς (εἰς 500.000) διατὴν παρα-
σκευὴν εἰκοσι τετρακατακλιτικῆς μέγας ἀ-
σβεστοποιτικῆς τοιχοποιίας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ἑξέτασιν
τοῦ Γυμνασίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Κορίθου
ἡ ἀπὸ προέξασιν αὐτοῦ. -

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ (1950-1962)

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΕΠΙΒΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Είναι γνωσταί αι δυσχέρειαι της ζωής των διαβιούντων εις την μικρά χωρικήν Ηπειρωτικήν μας Κοινότητα. Ως να μην έφτανεν η πτωχεία του ορεινού και σκληρού εδάφους η κατοχή και ο συμμοριτισμός, άλλα μύρια δεινά επεσώρευσεν εις τον Ηπειρώτην χωρικόν. Οι εμπροσμοί των οικιών, διαρπαγαί των μέσων οικιακής διαβίωσης, η λεηλασία του ζωϊκού κεφαλαίου και των υλικών μέσων γεωργικής παραγωγής, καταστροφαι εγκλησιών και σχολείων, εξεμηδένισαν ό,τι από γενεάς ολοκλήρους είχαν υπομονητικώς συσσωρεύσει εις την Κοινότητα η φιλοπονία, η οικονομία, η φιλογένεια του Ηπειρώτου χωρικού. Αλλά και το πολύτιμον ανθρώπινον στοιχείον που ισχυρώς ευρίσκετο συγκεκρατημένον εις την Κοινοτικήν κόγχην και εις τας ηθικάς και πνευματικάς αξίας της υπέστη βαθύτατας θυσίας αίματος, πόνου και εξαθλιώσεως.

Ευθύμιος Τζιάλλας
Η.Α. 9 Μαΐου 1953

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ (1950-1962)

Μετά τον χαλασμό της δεκαετίας 1940-1950 με τις πολεμικές επιχειρήσεις αρχίζει ο επαναπατρισμός των κατοίκων της υπαίθρου στα χωριά τους. Αρχίζουν να γίνονται κάποια έργα δημόσια και κοινοτικά για να βελτιωθεί η ζωή των αγροτών.

Μετά τη Μάχη της Κόνιτσας 1947-1948 κρίνεται απαραίτητο νέα χάραξη του δημόσιου δρόμου Ιωάννινα-Κόνιτσα.

Ο παλιός δρόμος Βίγλα-Μπουραζάνι, δίπλα στα ελληνοαλβανικά σύνορα είναι επικίνδυνος, λόγω των ανταρτών που μπεινοβγαίνουν από την Αλβανία τοποθετώντας νάρκες τη νύχτα στον αμαξωτό δρόμο.

Στη Γορίτσα αρχίζει η κατασκευή του υδραγωγείου, υπόλογος και υπεύθυνος ο Χαρίλαος Πρωτοσύγκελλος δάσκαλος και γραμματέας του χωριού.

Παραθέτω διάφορα έγγραφα και αποδείξεις για να μάθουν οι νεότεροι πόσος αγώνας χρειάστηκε για να έρθει νερό στο χωριό και να αλλάξει η ζωή τους.

Σημασία δεν έχουν τα ποσά, ούτε τα ονόματα αλλά ο αγώνας με πρωτόγωνα μέσα. Όλα γίνονται χειρωνακτικά, στα φουρνέλα, στο σκάψιμο και τη μεταφορά των σωλήνων στον αύλακα, στο βουνό από το χωριό.

Ένας αγώνας χρόνων με αίσιο τέλος, να έρθει το νερό πρώτα στη δεξαμενή πάνω από το χωριό και αργότερα σε κάθε σπίτι.

Η Γορίτσα (Καλλιθέα) πριν πενήντα χρόνια, ήταν από τα πρώτα χωριά του Νομού που απέκτησαν ύδρευση.

Μέσα σ' όλα τα δύσκολα στην πρώτη φάση του έργου (1951) έχουμε και τα δικαστήρια με την Κόνιτσα, που υποστήριζε ότι το νερό του Γοργολού ήταν δικό της.

Τελικά κέρδισε η Κοινότητα Γορίτσας αφού ξοδεύτηκαν αρκετά χρήματα και προχώρησε το έργο.

Άλλες εποχές, άγριες και δύσκολες από πολλές πλευρές.

Εκείνη την εποχή γίνεται χάραξη αμαξωτού δρόμου και προς το χωριό και προσπάθειες να βελτιωθούν οι δρόμοι μέσα στο χωριό.

Συγχρόνως κατασκευάζεται το Κοινοτικό κατάστημα που εξυπηρέτησε για χρόνια τους κατοίκους.

Λόγω των σεισμών του 1996 κατεδαφίστηκε ως επικίνδυνο.

Α.Κ.

Βασίλειον με δόξα
 κατοικητήριον
 Κατασκευάζονται
 εργαίοντα και έφοδα δια το έδρανον
 η έργα

α/α	Κατοικησιαία Έξοδα	Σημειώσεις
1	Προμήθειαι έπιπλασιν και κειμασιν δια προκότιον τομαίον	15.000
2	Μία νοσοποσεια και τριημεριον διακομιαν και τριημεριον και νοσηλείαν	20.000
3	Προμήθειαι και υγιεινά χημικά δια κοινότητα	39.000
4	Έξ βασιλείων Βαγδακ δια την μνηστέραν 10 σμύριων	25.000
5	Δι' εύρειαν ασθεστομαρίων και Δημόσια Ταμείον Κοιτών	203.000
6	Δι' αγοράν διαξοδων ασθεσίων και βαση βαγδακ	600.000
7	Έξ παροχων δια την γούρτων των σμύριων 150.000	150.000
8	Έξ τριη (3) έργων των κεντρικών	90.000
9	Διαί φάρμακα και καθαρίαν των 3 έργων	25.000
10	Έξ Αποδοσιν και κειμασιν δια την γούρτων των σμύριων	160.000
11	Διαί την αγοράν και μνηστέραν 3 σμύριων ταμείων	120.000
12	Έξ εργασίων δια την κοινότητα	5.000
13	Έξ Αποδοσιν Σμύριων και έργων	20.000
14	Μία νοσοποσεια και παραδοσιν και κειμασιν	25.000
	Σύνολον	1542.000

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

Βαθμολογία Έργων
Κατάταξη Έργων

Κατάταξη Έργων
Εργαίωνα και Έσοδα δια των παραπάνω
ή των ιδρυμάτων -

α/α	Κατηγορία	Εξοδών	Χρηματ. Κέντρον.
1	Εξ Κ. Αρχαιολογικών διακρίσεων 20 εκατ. κομμένων Έλαιων	1.400.000	
2	Δι' αχαιμ. τσιμέντων Εξ Ίωαννίνων μέχρι κρήνη	125.000	
3	Εξ Ίωαννίνων Ίωανν. ή προμαθούμι μισθών 24 μισθών	500.000	
4	Δι' αχαιμ. παραμύτων Εξ Ίωαννίνων	174.000	
5	Δια' ενοικίου (ωραίοιμα) 2 παραμύτων Εξ Μικ. χαρμ.α	6.000	
6	Εξ Κηφισίου Πρώτων δια τρία υδρομείοντα Εξ Έστασης	90.000	
7	Εξ Μικαμύ χαρμ.α δια ωραίοιμα 40 ωραίοιμα	160.000	
8	Εξ Μισθών δια κρημ.α τσάβων. ωραίοιμα	400.000	
		<u>2.855.000</u>	
9	Εξ Πυροφύλων Ίωαννίνων υδρομείοντα	30.000	
10	Εξ Κηφισίου Ίωαννίνων Κ. Β. 725.000	725.000	
11	Εξ Μισθών Πυροφύλων Σταθμ. 87,70 μισθών	650.000	
12	Εξ Ίωαννίνων Κηφισίου δια τρία υδρομείοντα	1.030.000	
13	Εξ " " " " " " " " " "	100.000	
14	Εξ Κηφισίου " " " " " " " " " "	710.000	
15	Εξ Μικαμύ χαρμ.α κρημ.α δια τρία υδρομείοντα	50.000	
16	Εξ Ίωαννίνων Κηφισίου δια τρία υδρομείοντα	901.000	
17	Εξ " " " " " " " " " "	50.000	
18	Εξ Μικαμύ χαρμ.α κρημ.α δια τρία υδρομείοντα	50.000	
19	Εξ Μικαμύ χαρμ.α κρημ.α δια τρία υδρομείοντα	45.000	
20	Εξ Βασιλικών Βαγνών Έργων ενοικίου (από κρημ.α)	7.196.000	
		<u>112.000</u>	
21	Εξ Κηφισίου Σταθμ. δια Ίωανν. (Έξοδα)	50.000	

Βασιλεία της Ελλάδος
Κέντρο της Κορίνθου
Καταστάσεις
Συναλλαγών και Έξοδα των αρμοσίων
μήνες.

α/α	Κατανομασιὰ ἔξοδων -	Χρηματικὸν ποσόν.
1	Ἐξ ἀπώτερον Σκαδρῶν δι' ἔξοδα ὡς δι' ἰσολογισμῶν	100.000
2	Ἐξ κωπύτων Στρατονομ. ἔξοδα (Συναλλαγῶν) δι' ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	400.000
3	Ἐξ " " " δι' ἀποδοχῶν	2.000.000
4	Ἐξ Σωματ. Κατανομῶν δι' ἀποδοχῶν	200.000
5	Ἐξ Βασιλικῶν ἔξοδα γήμασιν ἰσολογισμῶν	50.000
6	Ἐξ Κατανομῶν Α' ἰσολογισμῶν	5.500
7	Ἐξ " Β' ἰσολογισμῶν ἔξοδα τῶν ἰσολογισμῶν	12.500
8	Ἐξ ἔξοδα διὰ Κόνιστον μαρτύρων	12.000
9	Ἐξ ἀποδοχῶν διὰ μεταφορῶν μαρτύρων ἐν Κόνιστον	35.000
10	Ἐξ κωπύτων Σίγγων	100.000
11	Ἐξ ἀποδοχῶν Κτιτονομῶν	10.000
12	Ἐξ Κατανομῶν Τρίτων διὰ Κόνιστον ἰσολογισμῶν	150.000
13	Ἐξ Σωματ. Λόγιστον δι' ἀποδοχῶν μαρτύρων	80.000
14	Ἐξ κωπύτων Γενεθῶν διὰ μεταφορῶν μαρτύρων	25.000
15	Ἐξ Σωματ. Λόγιστον Κόνιστον ἀποδοχῶν	80.000
		<u>3.260.000</u>
16	Ἐξ Μισθῶν Γκαρτῶν ἔξοδα 1250 χιλ. ἑκαστοῦ	90.000
		<u>3.350.000</u>

Βασιλεία της Ελλάδος
Κέντρο της Κορίνθου
Καταστάσεις
Συναλλαγῶν και ἔξοδα

α/α	Κατανομασιὰ ἔξοδων -	Χρηματικὸν ποσόν.
1	Ἐξ Ἀποδοχῶν Λόγιστων δι' ἀποδοχῶν	100.000
2	Ἐξ Σωματ. Λόγιστων δι' ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	110.000
3	Ἐξ κωπύτων Γενεθῶν δι' ἀποδοχῶν μαρτύρων	25.000
4	Ἐξ ἔξοδα ἀποδοχῶν ἐν Κόνιστον ἰσολογισμῶν	20.000
5	Ἐξ ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	50.000
6	Ἐξ ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	10.000
7	Ἐξ ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν	25.000
		<u>1540.000</u>
8	Ἐξ ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	35.000
9	Ἐξ ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	17.000
10	Ἐξ ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	1.000
11	Ἐξ ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	2.500
12	Ἐξ ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἀποδοχῶν ἰσολογισμῶν	

Δημοσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιστας

Βασίλειο της Ελλάδας
Κατοχική Κυβέρνηση

Καταστάσεις
Εργαίοντα και Έξοδα δια το' ιδρυματικό.
η' έργοι

α/α	Κατοχομασία Έξοδα	Σημειώσεις
1	Εξ' έργοις ε' βασίλειον Λαϊκων δια Προκόσια Τόμα'ων	15.000
2	Δύο νοσοπύλα ε' Γρηγόριον Λαϊκων ε' Γκέλην ε' Λουκαίον	20.000
3	Κρήσι ε' ούζο ε' χηόντο Λαϊκων	39.000
4	Εξ' βασίλειον Βαγνών δια τμήματ' 10 σμύλων	20.000
5	Δι' άδελφον άσθεστομαρτύρον ε' Δημόσια Ταμείον Κορίθου	203.000
6	Δι' άγοραν Παι. διαίδων άσθεσιον ε' Βασιλ. Βαγνών	600.000
7	Εξ' ταμείον δια τμήματ' 1 Μαΐου 1950	160.000
8	Εξ' τρις τρις (3 έδουσι τμήματ' 30.000	90.000
9	Δια έργοι ε' Καζοάμι τμήματ' 3 έδουσι	25.000
10	Εξ' Αθανάσιον Λαϊκων δια έργοι τμήματ' 160.000	160.000
11	Δια τμήματ' ε' μνησιν 3 σμύλων τμήματ'	120.000
12	Εξ' έργοι δια παρουσίασιν	5.000
13	Εξ' Αθανάσιον Στέγων ε' έργοι	20.000
14	Μία νότα ε' Αθανάσιον Λαϊκων	25.000
		<u>1.542.000</u>

Προσδοκίμοι.

1) Από έργοι Α' Δόμου.	9.840.000
2) Από " Β' Δόμου.	6.120.000
έργοι.	<u>15.960.000</u>
Έξοδα.	<u>11.552.500</u>
ε' έργοι	4.407.500
3) Από Βαγνών παιδαγύ έργοι.	390.000
Έξοδα εν τμήματ' 500.000 δρχ.	<u>4.797.500</u>
α) Εξ' έργοι ε' έργοι 45.000	
β) Εξ' έργοι ε' έργοι 15.000 v	
γ) Εξ' έργοι ε' έργοι 50.000 v	
	<u>110.000</u>

Εξέλιξη των κοινωτικών

Η Γαλιζία σήμερα επί 25^{ης} του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 1951 κέρδισε επί εβραίων της Γερμανίας 7 ώρες 6 μ.μ., ο οποίος διατηρημένος Αποστολές παιχτές αποδείχθη κοινόπρωτο Γαλιζίας-Κοιτών, έτοιμοι να ξ' το κεντρικόν των Νικητών Γαλιζίας (σημειώ τ' οσον κοινωτικών) άκριβή εδρεύουσα επί ν' ά είδη. Η προσημωία επί 25 Φεβρουαρίου 1951 του κοινωτικού Συμβουλίου Γαλιζίας, όπου έφερε επί παραίθεον (10.000.000) δέκα εκατομμύρια δραχμής διά τ' άρραχισίον Γαλιζίας.

Επι τοι κοινωτικών Αποδείχθη
κοινόπρωτο Γαλιζίας
Αποστολές παιχτές
Αθήνας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κέντρου

Κοινοτική Συμβαση
Κέντρου Γορίτζ

Συμβόλαιον

Ἡ Κοινοτική Συμβαση ἀριθμὸς κτ 20 κατ' ἐπὶ τὸν Μάρτιον τοῦ
ἔτους 1951 ἀφαιρᾷ τὴν ἀποδοτικότητα τῶν
8.8.ρ. ἀφ' ἑσῶν μὲν ἡ Πρόεδρος τῆς Κοινοτικῆς Γορίτζ
Αθανάσιος Νείμας, μὲν τῶν γραμματικῶν ταχυδρό-
μου Δωροστέφανος, ἀφ' ἑσῶν δὲ οἱ Ἰωάννης Σω-
κράτης καὶ Ἡλίας Βλαχάκης ἀποδοτικῶς τῶν
καταβολῶν.

1) Ἡ Κοινοτική Γορίτζ ἔχουσα τὴν παραουμένη δια-
ταγή διατείνεται καὶ τὸ ἔργον τῆς Γορίτζ
τοῦ ἀναδιδῆναι τὴν παραουμένη ἀδελφότητα τῶν Ἰωάν-
νου Σωκράτη, δόντος ἀποδοτικῶς ἀπὸ τῆς ἀποδοτικῆς
καὶ ἀποδοτικῆς τῆς παραουτικῆς ταχυδρόμου.

2) Αἱ ἐπιδικαστικὲς ἐπιδικαστικὲς ἀποδοτικῆς ἀφ' ἑσῶν
κῶν καὶ ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἐπιδικαστικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν

3) Ἡ ἀποδοτικῆς ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν

Ἡ ἀποδοτικῆς ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν

Ἡ ἀποδοτικῆς ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν
καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν ἀποδοτικῶν ἀφ' ἑσῶν

Παρά τὴν Κοινοτική Γορίτζ

Ἄνδρες
Γραμματικῶν
Ἰωάννης Σωκράτης
Ἡλίας Βλαχάκης

Απόδειξις δραχμών 50.000

Ο κατωθεν υπογραμμισθησ Ανώνυμος Όμιλος
μαζικης της Κοινότητος Γαρίτους ζαβον παρὰ
του Κοινοτικού Συμβουλίου Γαρίτου, μέσω του γραφ.
μαρτύς της Κοιν. Καρυσίου Πρωτοαρχηγού του τόπου
του ανωθεν περιηγήσει χιλιάδων (απ. 50.000) δραχμ.
δι' όφοδα μεταβάνου εις Πάρισον, δια των δια-
μεταβών έκφυρακισμών του δια των μεταβαν-
ών της εδραφικης όδου μέχρι του κυρίου Γαρί-
του ή προσερχομένων εις τον προαφικον έ-
ρείον μεταξί των κατοικών του Γαρίτου

Ην Γαρίτου της 3 Δεκεμβρίου 1950

Ο Λαβών

Χαρίλαος

Απόδειξις δραχμών 137.500

810

Ο κατωθεν υπογραμμισθησ Πρωτοαρχηγος Κ. Στα-
ραζαζικης της Κοινότητος Γαρίτους ζαβον παρὰ
του Κοινοτικού Συμβουλίου Γαρίτου, μέσω του γραφ.
μαρτύς της Κοιν. Καρυσίου Πρωτοαρχηγού του τό-
που ανωθεν περιηγήσει χιλιάδων (απ. 137.500) δραχ-
(απ. 137.500) δια 5 1/2 ημερομίσθια εις την εδραφικην
όδον μέχρι του κυρίου Γαρίτου ή προσερχομένων
εις τον προαφικον έρείον μεταξί των κατοικών
Γαρίτου. —

Ην Γαρίτου της 3 Δεκεμβρίου 1950

Ο Λαβών

Χαρίλαος Πρωτοαρχηγός

Απόδειξη δαπάνων 229.500 : 140.000

Ο παρών υπογράμμιστος - κυρίως πρόκει-
ται τμήμα της κοινότητας Γαρίτου Έδαφος παρα-
τώ Κοινότητας Συμβολίων Γαρίτου, μέσω των
γραμμάτων της Κοιν. Χαρίζων Οργανισμού
το ποσό των διακοσίων ετών εντάξει δαπάνων
229.500 - δια 8 1/2 ημερομίσθια ε' επί
μαζί με δόν μέχρι των κυρίων Γαρίτου ε' υπο-
ερχομένων επί των προαυτικών έργων μαζι-
των παροίκων Γαρίτου. —

Εν Γαρίτω με 3 ε/βρίον 1956

Ο Λαβάνης
~~Αρ. 1000~~

Απόδειξη δαπάνων - 160.000 -

Ο παρών υπογράμμιστος Αρ. 1000 χαρίζων
τμήμα της κοινότητας Γαρίτου Έδαφος παρα-
τώ Κοινότητας Συμβολίων Γαρίτου, μέσω των
γραμμάτων της Κοιν. Χαρίζων Οργανισμού
το ποσό των εκατόν εξήκοντα (αρ. 160.000) χιλιάδων
δραχμών δια 6 1/2 ημερομίσθια ε' επί
μαζί με δόν μέχρι των κυρίων Γαρίτου ε' υπο-
ερχομένων επί των προαυτικών έργων μαζι-
των παροίκων Γαρίτου. —

Εν Γαρίτω με 3 ε/βρίον 1950

Ο Λαβάνης.

Αρ. 1000

Απόδειξη δραχμών 85.000

Ο πατέρας υποχρεωμένος Μκαμύ Καραμυ
πείζοικος της Κορρέτης Γαρίτου, ζώων σαρρά
των Κοινότητων Συνοχίου Γαρίτου, μέσω του γραμ-
ματίου της Κοιν. Καρυσίων Πρωτοσύγκ. εδ. εδ.
σοσών των οφθαλμών τέλει χιλιάδων (από 85.000)
δραχμών δια τού σαρράζια δέκα γ' έτος (από 17)
συνολικών χρησιμευσιών δια τού εδ. εδ.
συνολικών της αμαξί της οδού μέχρι τού χωρίου
Γαρίτου. —

Έν Γαρίτου ημερ 3 Σεπτεμβρίου 1950

Ο πατέρας
Καραμυ

Απόδειξη δραχμών 127.500

Ο πατέρας υποχρεωμένος Δραγώ Σεργίου
πείζοικος της Κοινότητος Γαρίτου, ζώων σαρρά
των Κοινότητων Συνοχίου Γαρίτου, μέσω του γραμ-
ματίου της Κοιν. Καρυσίων Πρωτοσύγκ. εδ. εδ.
σοσών των έκατον έμισοι έτος χιλιάδων τετρακο-
σίων (από 127.500) δια τού 8 1/2 ημερομηνία γ' τού εδ. εδ. τού
έτος μέχρι τού χωρίου Γαρίτου γ' οφθαλμικών
εδ. τού πρωτοσύγκ. εδ. εδ. μνηστικών μερι-
κών Γαρίτου. —

Έν Γαρίτου ημερ 3 Σεπτεμβρίου 1950

Ο πατέρας
Σεργίου

Απόδειξη. Προσωπική. 710.000

Ομάτως διαπραγματεύσει Τσανζ Λιου, υφ' ου
δωθέντα παρ' τών Καρ. Οργανισμών τών
των Εδαμωτών ^{δελτα} Χημικών (αίρ. 710.000) δια
διδόνει παρα ουκ εν γρηγορά γ' δ' εν δει-
κνυμέν τών κριτών.

1η Γαρίζου, τή 17 Μαΐου 1951

Ελευθέριος

Γ. Ζωζα

Απόδειξη δραχμών. 30.000

Ομάτως διαπραγματεύσει Παπαρίτης Κ. Ζωζαν υφ'
των Καρ. Γαρίζου ^{δελτα} παρ' τών Καρ. Οργανισμών
συνεχίζον τ' ουκ εν τών τριών Χημικών δραχμών
(αίρ. 30.000) εν τ' υφ' ουκ εν τών τριών
Χημικών.

1η Γαρίζου, τή 30 Ιουνίου 1951

Ε

Κωνσταντίνος

Τσανζ Σουβαρής

Απόδειξη εισπραχ. 70.000 χιλ

Ο/Κάτωδι ύποψη γραμμάτια Βαβ. Βαγδάτ
εξαβολίας ως πτω δρχ. 70,000 χιλ. παρα τοῦ
Αδαβίου ζάνα δια Αγγέλιου Ζωγιά
Από Πωάννινα

ἐν Κορίνθον τῆ 31-10-50

ὁ γαβών
Βαβ. Βαγδάτ

Απόδειξη δρχων - 150.000.

Ο/Κάτωδι ύποψη γραμμάτια Βαβ. Βαγδάτ
εξαβολίας ως πτω δρχ. 70,000 χιλ. παρα τοῦ
Αδαβίου ζάνα δια Αγγέλιου Ζωγιά
Από Πωάννινα
ἐν Κορίνθον τῆ 31-10-50
ὁ γαβών
Βαβ. Βαγδάτ

Ἐν Πωάννινοι καὶ 1 Μαΐου 1950

Λοβιν.
Βαβ. Βαγδάτ

ΥΙΟΙ ΣΩΤ. ΜΑΡΤΙΝΗ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 60

ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΛΑΜΑΡΙΝΕΣ
ΣΧΟΙΝΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΟΔΟΠΟΪΑΣ
ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ
ΕΚΚΡΗΚΤΙΚΑ

Ιωάννινα τῆ

8-8-1951

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΔΡΑΧ. 90.000

Ἐλάβομεν οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ΥΙΟΙ ΣΩΤ. ΜΑΡΤΙΝΗ παρὰ τοῦ κ. Χαρίσαν Πρωτοπύργου τὰς ἄνω Δραχμάς εννεκάκις μίᾳ χιλιάδι (90.000) δι' ἄξιν 15 κῆ. Δυναμίου (1500 Μακροβίων, 1500 μ. ἰσ. Βασιλίου).

ΟΙ ΛΑΒΟΝΤΕΣ

ΥΙΟΙ ΣΩΤ. ΜΑΡΤΙΝΗ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 60

ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΛΑΜΑΡΙΝΕΣ
ΣΧΟΙΝΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΟΔΟΠΟΪΑΣ
ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ
ΕΚΚΡΗΚΤΙΚΑ

Ιωάννινα τῆ

9-4-1951

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΔΡΑΧ. 1.400.000

Ἐλάβομεν οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ΥΙΟΙ ΣΩΤ. ΜΑΡΤΙΝΗ παρὰ τοῦ κ. Χαρίσαν Πρωτοπύργου τὰς ἄνω Δραχμάς τετρακισμυριάς τετρακισίας (1.400.000) δι' ἄξιν τῶν κατωτέρω τιμῶν:

1) 20 βαμμύχ τσιμεντῶν x 34.000 ρρ.	680.000
2) 10 κῆ. ζιζανιοκλαστικῶν	280.000
3) 200 τ. βαμύχια τσιμεντῶν	320.000
4) 100 τ. προεργασ. κί. 400	140.000
<hr/>	
Σύνολον Δραχ.	1.400.000

Ἐπὶ τῶν ἀνω ἀποδείξεων διατεταγμένων ὑπογεγραμμένων ΚΟΥΙΤΩΝ. ΟΙ ΛΑΒΟΝΤΕΣ
ΥΙΟΙ ΣΩΤ. ΜΑΡΤΙΝΗ

ΥΙΟΙ ΣΩΤ. ΜΑΡΤΙΝΗ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 60

ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΛΑΜΑΡΙΝΕΣ
ΣΧΟΙΝΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΟΔΟΠΟΙΓΙΑΣ
ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ
ΕΚΚΡΗΚΤΙΚΑ

Ιωάννινα τη 27-6-1951

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΔΡΑΧ. 727.000

Ελάβομεν οί κάτωθι ύπογεγραμμένον ΥΙΟΙ ΣΩΤ. ΜΑΡΤΙΝΗ
παρά του κ. Χαρίτ. Τρωκοπουλέζου / Νικόλ. Κοιν. Κορίθου!
τάς άνω δραχμάς 727.000 (727.000) ^{ήτοι} ^{ήτοι} ^{ήτοι}
δι' άξίαν ^{ήτοι} ^{ήτοι} ^{ήτοι}

1)	6 Κρ. Ανεκλήττου	128.000	168.000
2)	200 Κρ. Φύλλα	12.000	400.000
3)	60 Κρ. Φύλλα	1.000	96.000
			727.000

χρησιμοποιοῦνται δια τῶν ἀνωφελῶν
ἐν χάνσῳ ^{Οἱ Καθόντες}
Καυσιῶν Κορίθου.

Πρόσβλεψη δραχμῶν 400.000²²

α) καί τωθι ύπογεγραμμένον 1) Φουκαρόπουλ. Σκαῦρον
2) Βεσίγγου Ε. Σαίμια, κτλ. Αἰμιλία δὲ χαμῶν 3)
4) Νικίτη Εὐαγγέλου εἰσέβαρην παρὰ τῶν Σαρζαί-
ου Τρωκοπουλέζου ἐξ ὅσων τῶν 400.000 δραχμῶν
(εὐφραμοσίαν αἰμαίδων) ἀνέναντι διὰ κτλ παρασκευῆ
ἰσῶν ὠτανάφην δια κτλ παρασκευῆ τῶν ἴδων

ἠδὲ Κορίθου τῆς 7 Ἰουνίου 1951
Οὐδὲ Σαβοῦνης.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Αποβλήτων ύψους 160.000 €

Ενταύτως δωροπραμίαν Μισών χαμηλῶν
αδελφότητων εἰς τὴν ἐπιπέδον ἀπὸ
τοῦ ἑαυτοῦ τὸ ἄλλο τὸ (160.000) ἕκαστος
ἐπιμενῶν χιλιῶν δὲ ἀπὸ διὰ τὴν ἡμερῶν
αὐτῶν ἀποπληρωματικῶν (εἰς 40) ἀποπληρωματικῶν
ἀποπληρωματικῶν. —

Ἦν Γαρίτων τὸ 7 Ἰαννου 1951
Ἐλ. Λαβινί.

Μιχαήλ

Αποβλήτων ὑψους 90.000

Ενταύτως δωροπραμίαν Κων/τινῶν ΠΡΟΚΗ
εἰς τὴν ἐπιπέδον ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ τὸ ἄλλο τὸ
αὐτῶν τὸ ἐπιμενῶν χιλιῶν (εἰς 90.000) ἕκαστος
ἐπιμενῶν εἰς τὴν ἡμερῶν ἐπιπέδον ἐπιμενῶν
τὸ ἄλλο τὸ ἐπιμενῶν τὸ ἐπιμενῶν, ἐπιμενῶν
εἰς τὴν ἡμερῶν ἐπιμενῶν ἐπιμενῶν ἐπιμενῶν
εἰς τὴν ἡμερῶν ἐπιμενῶν ἐπιμενῶν ἐπιμενῶν.

Ἦν Γαρίτων τὸ 9 Ἰαννου 1951

Ἐλ. Λαβινί.

Ἐλ. Λαβινί

Δημόσια Ἐπιχειρήματα Κόνιτσας

Αποδέφυ δραχμῶν 1.050.000.

Οι καίτοι διωχθέντες καίτοι καὶ κενότων
Γορίτου 1/ Παναγιώτης Κ. Σταύρου, 2/ Βασίλειος
Λαίνας, 3/ Αθανάσιος Παπαγιάννης 4/ 5/ Γεώργιος
Α. Εξαρχέζου εξαίτησαν ἀπὸ τῶν Κορυθαίων
στρωματῶν τῶν διωχθέντων τῶν ἀδελφότητων Γορίτου
τὸ ὅσον τῶν ἐνῶν δραχμῶν ἐπὶ διακομῶν
ἐπιμίσθια χρεώδων δραχμῶν (1.050.000) καὶ
τῶν παρασκευῶν ἀποδομῶν ἐπὶ μέτρων ἐβδομη-
κοντα ἑξακοσῶν (ἀρ. 87,70) ὅπως ποσῶν πρὸ
ἐκδόσεως χρεώδων δραχμῶν (ἀρ. 12.000) ὅτι ἔχουσιν
μέτρα.

Ἡ Γορίτου καὶ 20 Σεπτεμβρίου 1951

Οἱ γὰρ

1/ Σπύρος Παναγιώτης

2/ Παναγιώτης Αθανασίου

3/ Γεώργιος Εξαρχέζου

4/ Αἰμίλιος Βαβ.

Αποδέφυ δραχμῶν 256.000 -

Ο καίτοι διωχθέντες καίτοι καὶ κενότων
καίτοι Γορίτου-Κορίτου, διωχθέντες ἑξακο-
σῶν καὶ Κορυθαίων στρωματῶν διωχθέντων
τῶν διωχθέντων 10.000.000 δραχμῶν, τὸ ὅσον τῶν ἐπιμίσθια
καὶ ἐπιμίσθια ἐπὶ χρεώδων (ἀρ. 250.000) δραχμῶν
διὰ τῶν ἀποδομῶν (ἀρ. 250.000) ἐπιμίσθια ποσῶν
(ἀρ. 64) παρασκευῶν ὅτι τὸ ὅσον χρεώδων δρα-
μῶν (ἀρ. 4.000) ἔχουσιν.

Ἡ Γορίτου καὶ 20 Σεπτεμβρίου 1951

Οἱ γὰρ

Μιχαὴλ Χατζησ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόρινθου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Έν Ιωαννίνοις τῆ 12 Ἀπριλίου 1952

Ἀριθ Πρωτ. 1109

Πρὸς

Τόν κ. Χαρίλαον Πρωτοσύγκελον
Διεύθυνσιν Δημοστικοῦ Σχολείου
Γορίτσης Ἐπαρχίας Κόνιτσης.-

Γορίτσαν

=====

"Έχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως ἐπιστρέψῃτε εἰς τὴν ἀποθήκην Δημ. ἔργων Ἰωαννίνων τὰ κάτωθι σκαπανικὰ ἔργαλεῖτα μὲ τὰ ὅποια φέρεσθε χρεωμένους βάσει τῆς ὑπὸ 31 Μαρτίου 1951 ἀποδείξεως σας διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου Γορίτσης .-

1) Σκαπάναι 58 μεῖτον ἐπιστραφεῖσαι κατὰ διαλείμματα 38

ὑπόλοιπον πρὸς ἐπιστροφήν 21

2) Πτύα 20 μεῖτον ἐπιστραφέντα 12 ὑπόλοιπον 8

3) Λοστοί 5 μεῖτον ἐπιστραφέντες 2 ὑπόλοιπον πρὸς ἐπι-

στροφήν 3

4.- Βαρύες 3

5) Κατικάρια 3

Τὰ ὡς ἄνω ἔργαλεῖτα παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιστραφοῦν ἡμῖν ἀμέσως καθ' ὅσον ἔχομεν ἀπόλυτον τοῦτων ἀνάγκην .-

Κοινοποιήθηκεν ἰσχυρῶς Ἰωαννίνων
(Κυλ. Βανθουδάκης)

Βοϊδομάτης

ΓΟΡΙΤΣΑ (ΚΑΛΛΙΘΕΑ) ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Η Γορίτσα βρίσκεται κάτω από της πλαγιές της Τύμφης κτισμένη σ' ένα λόφο, 450 μέτρα πάνω από τη θάλασσα, λίγα χιλιόμετρα από την Κόνιτσα στη μέση της κοιλάδας του Αώου και τα φαράγγια του Βοϊδομάτη και Αώου.

Στο τρίγωνο των δύο ποταμών και των φαραγγιών τους που προκαλούσε μεγάλα ρεύματα, οι αγέρηδες ήταν το χαρακτηριστικό του χωριού, που ίσως περισσότερο του ταίριαζε η μετονομασία σε "Ανεμοχώρι" παρά σε Καλλιθέα που μετονομάστηκε (το 1955). Οι προφορικές μαρτυρίες που έχω, αναφέρουν ότι πριν εκατόν πενήντα χρόνια δεν υπήρχε το χωριό Γορίτσα στη σημερινή του θέση. Υπήρχαν κάποιοι μικροί οικισμοί πιο μακριά στην Παληοκόλλα κοντά στο εκκλησάκι του Αγίου Αθανασίου, στα σύνορα Κλειδωνιάς Γορίτσας, στον Άγιο Κων/νο και το Αλεποχώρι, στα σύνορα Γορίτσας Κόνιτσας.

Στην Τουρκοκρατία η περιοχή ήταν τσιφλίκι του Αλή Πασά και μετά το θάνατό του των κληρονόμων του και των Τούρκων μπέηδων της Κόνιτσας.

Το 1863 ο Ματθαίος Πρωτοσύγκελλος (μερωμένος) Παπιγκιώτης αγόρασε κτημα-

Άγιος Κωνσταντίνος (1969) Πατήρ Γ. Παΐσιος, Χ. Πρωτοσύγκελλος.

Πανηγύρι Αγίου Κωνσταντίνου 1970.

τική περιουσία, αγρούς και δάσος από τους κληρονόμους του Αλή και τους Τούρκους μπέηδες, κατοίκους Κόνιτσας. Μετά φρόντισε στο λόφο της Γορίτσας εκτός από το δικό του σπίτι, να κτιστούν και άλλα έξι, όπου εγκατέστησε κάποιες οικογένειες από τη γύρω περιοχή, για να εργάζονται στα χωράφια. Σιγά-σιγά εγκατεστάθηκαν και άλλες οικογένειες στο νέο οικισμό.

Στις γραπτές "ενθυμήσεις"

σε εκκλησιαστικό βιβλίο του Αγίου Γεωργίου Γορίτσας, ο κλητήρ Παΐσιος, ιερέας του Ναού (1967-1973) αναφέρεται στις γραπτές μαρτυρίες για την ίδρυση του Ναού το 1870 (Ιωάννου Γ. Παπαϊωάννου, από το βιβλίο του: "Το Πάπιγκο". Στις "ενθυμήσεις" υπάρχουν και άλλες μαρτυρίες για τα επόμενα χρόνια στα εκκλησιαστικά βιβλία του Αγίου Γεωργίου Γορίτσας.

Κάπως έτσι φαίνεται αρχίζει η ιστορία του χωριού χωρίς βέβαια να μπορώ να το αποδείξω ιστορικά.

Σιγά-σιγά αρχίζει να μεγαλώνει ο νέος οικισμός της Γορίτσας που οι κάτοικοι του ήταν γεωργοί και κτηνοτρόφοι. Στην αρχή δεν είχαν δικά τους χωράφια, δούλευαν στις ξένες ιδιοκτησίες.

Το 1927 το ελληνικό κράτος απαλλοτριώνει τα ιδιόκτητα τσιφλίκια, ελληνικά και τουρκικά και δίνεται γεωργικός κλήρος στους αγρότες.

Το χωριό προ του 1950, δεν είχε νερό, ηλεκτρικό φως, ούτε αμαξωτό δρόμο, ήταν ένα ξερότοπος, που η ελονοσία για πάρα πολλά χρόνια ταλαιπωρούσε τους κατοίκους.

Ο ιστορικός Πουκεβίλ στην περιγραφή του "Ταξίδι στην Ήπειρο" στα χρόνια του Αλή Πασά, αναφέρεται στις "θέρμες" που ταλαιπωρούσαν τους κατοίκους της κοιλάδας Αώου.

Έχω προσωπική εμπειρία, όταν παιδί γύρω στο 1950, κάθε Αύγουστο αρρωσταίναμε οικο-

Πανηγύρι Αγίου Κωνσταντίνου 1959.

Πανηγύρι Αγίου Κωνσταντίνου
Χρυσάνθη Πρωτοσυγκέλλου
& Κούλα Παγουρτζή.

γενειακώς με πυρετό σαράντα. Σαν άσχημο μακρινό όνειρο θυμάμαι τις “θέρμες” (ελονοσία) που μας ταλαιπωρούσε αλλά και όλους τους Γοριτσιώτες.

Ήταν μια πληγή για τους κατοίκους στις πεδιάδες, γύρω από λίμνες, ποτάμια και βάλτους σ’ όλη την Ελλάδα. Η ελονοσία για πολλά χρόνια θέριζε τους ελληνικούς πληθυσμούς μέχρι το 1950 που άρχισαν οι ψεκασμοί με Ντι-ντι-ντί και εξαλήφθηκαν τα κουνούπια, μαζί με την ελονοσία.

Οι κάμποι παλιά ήταν ζωτικό χώρος ακόμη και των ορεινών πληθυσμών, για αυτό φρόντιζαν να αποκτήσουν αγρούς. Στην Κατοχή όσοι δεν είχαν οικά τους χωράφια υπέφεραν από την πείνα και πουλούσαν ότι πολύτιμο είχαν για λίγες οκάδες γεννήματα (σιτάρι-καλαμπόκι κ.ά.).

Αυτή την κακή εμπειρία είχε και η οικογένεια του Χ.Π. το χειμώνα του 1943, γιατί τον Ιούλιο του

1943 μαζί με το σπίτι μας κάηκε και η σοδειά της χρονιάς, πεντακόσιες οκάδες σιτάρι. Γλίτωσε μόνο ένα φόρτωμα που βρισκόταν εκτός σπιτιού.

Έτσι ο χειμώνας του 1943 ήταν πολύ δύσκολος για μας. Εκτός που δεν είχαμε σπίτι, όλα είχαν καεί, είχαμε χάσει τα πάντα, κινδυνέψαμε κι από την πείνα.

Η ζωή μας μέσα σε μια αγυροκαλύβα, παρέα με τα ζώα ήταν δύσκολη, είχαμε και τις επισκέψεις των Ιταλών και των Γερμανών που ζητούσαν τα όπλα του εφέδρου αξιωματικού Χ. Πρωτοσυγκέλλου, ή τον πανηγυρικό λόγο του στο σχολείο, στην επέτειο της 25ης Μαρτίου του 1944 για να δουν τι είπε για τον Χίτλερ στους μαθητές του.

Συχνές ήταν και οι επισκέψεις των ΕΑμιτών ανταρτών για να συνεντεύξουν τον Εδεδσίτη Πρωτοσύγκελλο.

Άγριες ιστορίες μιας δύσκολης εποχής που εξιστορεί η Ζαγορίσια μητέρα μου Χρυσάνθη, που βίωσε όλη την αγωνία του ελληνοϊταλικού πολέμου 1940-1941, που έζησε μόνη της με δυό μικρά παιδιά όλη τη διάρκεια του πολέμου, αφού ο άνδρας της πολεμούσε στα Ηπειρωτικά και Β.Η. βουνά.

Είδε το βιός της, όλη την

Πανηγύρι Αγίου Κωνσταντίνου.

προίκα της να καίγονται από τους Ναζί και στη συνέχεια στην Κατοχή έζησε την αγωνία του ανδρός της που τότε τον έψαχναν οι Ιταλοί, οι Γερμανοί ή οι ξενοχωρίτες καπεταναίοι του ΕΛΑΣ λόγω ιδεολογικών διαφορών.

Όμως πάντα είχε καλές σχέσεις με τους χωριανούς που οι περισσότεροι της συμπαραστέκονταν. Την σέβονταν γιατί ήταν η γυναίκα του δασκάλου τους.

Έτσι κι αλλιώς η μοίρα τους ήταν κοινή.

Όλοι ήταν κατεστραμένοι, πυροπαθείς, φτωχοί και αξιολύπητοι αγρότες.

Όλοι προσπαθούσαν να επιζήσουν από τον πόλεμο και την Κατοχή και να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους.

Με την απελευθέρωση το 1945 το καταστραμένο Ελληνικό κράτος προσπαθεί να στηθεί στα πόδια μου για να βοηθήσει και τους κατεστραμένους Έλληνες.

Τότε όμως αρχίζουν νέες περιπέτειες, κυρίως για τους κατοίκους της υπαίθρου. Αρχίζει η ξενοκίνητη κομμουνιστική ανταρσία από το 1946-1949. Σκοτωμοί στις ένοπλες μάχες, αλλά και φόνοι, αρπαγές και παιδομάζωμα, νάρκες, ένα μακελειό, άγριο και αδυσώπητο.

Η ύπαιθρος, κυρίως οι ακριτικές περιοχές σήμαξαν, οι πληθυσμοί μετακινήθηκαν στις πόλεις για σιγουριά. Τότε γέμισαν και τα Γιάννινα ξεριζωμένους ανταρτόπληκτους των χωριών.

Ο συμμοριτοπόλεμος (ανταρτοπόλεμος) αποτελείωσε την καταστροφή των Γερμανών. Με το τέλος του πολέμου 1949 αρχίζει μια νέα προσπάθεια να επιστρέψουν οι πληθυσμοί στα χωριά τους. Αρκετά γύρισαν, πολλοί όμως παρέμειναν για πάντα στις πόλεις.

Οικοκυρική Σχολή Γορίτσας (25-12-1957).

Στον κάμπο (1958).

Από τη Γορίτσα δεν είχαν φύγει οι κάτοικοι. Παρέμειναν εκεί και υπέφεραν έως ότου τελείωσε ο πόλεμος. Μια σκληρή πραγματικότητα, που όσοι δεν την γνώρισαν, δεν μπορούν ούτε να τη φαντασθούν.

Ευτυχώς το χωριό δεν είχε ανθρώπινες απώλειες, παρ' όλα τα μίσση και τους φανατισμούς εκείνου του καιρού.

Τώρα προσπαθούν να φτιάξουν τα καμμένα από τους Γερμανούς σπίτια τους. Από τη Γερμανική θηρωδία έχουν γλυτώσει πεντέξι σπίτια, το Σχολείο και η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Όλα τ' άλλα είχαν γίνει στάχτη.

Έτσι αρχίζει ξανά η αγροτική ζωή του μόχθου και της ταλαιπωρίας. Όλες οι γεωργικές δουλειές γίνονται με τα χέρια, η σπορά, το θέρισμα, το αλώνισμα του κριθαριού και του σιτα-

ριού. Το φύτεμα, το σκάλισμα, το πότισμα, το μάζεμα και το ξεφόκιασμα του καλαμποκιού.

Με τα χέρια το κόψιμο και το μάζεμα του τριφυλλιού, όλα για ζωοτροφές.

Κάποια εποχή, γύρω στο 1952 έχουμε και τις πρώτες φυτείες ριζιού. Πήραμε τότε σαν παιδιά μια γεύση και από αυτή την αγροτική ταλαιπωρία.

Ευτυχώς για μας τα παιδιά οι αγροτικές δουλειές ήταν μόνο τα καλοκαίρια.

Τον άλλο καιρό πηγαίναμε σχολείο στην πόλη. Η ζωή στο χωριό ήταν σκληρή για όλους. Κάθε νοικοκυριό έπρεπε να είναι αυτόνομο. Ψεγάδες, κατσίκες, πρόβατα, κότες, έπρεπε να έχει κάθε σπίτι για να εξασφαλίσει το γάλα και το κρέας της οικογένειας όλου του χρόνου. Άλογα για τις μεταφορές.

Όλα αυτά ήθελαν πολλή δουλειά και φροντίδα, μεγάλοι και μικροί. Χειμώνα Καλοκαίρι δούλευαν σκληρά γιορτές και καθημερινές. Αργότερα με τις μηχανές και τα γεωργικά εργαλεία λιγόστεψε κάπως η αγροτική ταλαιπωρία.

Μοναδική διασκέδαση ήταν οι επισκέψεις στις ονομαστικές γιορτές των ανδρών, οι γά-

Νταροί κεντηροί.

Από αριστερά: Γεώργιος Πρόκος, Λουκιανός Πρωτοσύγκελλος

μοι και τα πανηγύρια.

Το μεγαλύτερο ήταν του Αγίου Κωνίνου στην ομόνυμη εκκλησία εκτός χωριού, στα σύνορα Γορίτσας Κόνιτσας. Για πολλά χρόνια ήταν ένα μεγάλο πανηγύρι, που συγκέντρωνε πολύ κόσμο από τα γύρω χωριά Κλειδωνιά, Μάζι, Ιεράριχη, Σανοβό και Κόνιτσα. Άλλο μεγάλο πανηγύρι ήταν στο Άγιο Αθανασίου στις 2 Μαΐου, στο ο-

μόνυμο ξεσκλήσι στον κάμπο του χωριού, στα σύνορα Κλειδωνιάς Γορίτσας.

Πολύ αργότερα έγινε πανηγύρι η διάσωση των Γοριτσιωτών από τα Γερμανικά πυρά στις 7 Αυγούστου, του Αγίου Νικολάου, που γιορτάζεται μέχρι σήμερα.

Κι αν ξαναγυρίσω πίσω στο 1950, ο Χαρίλαος Πρωτοσύγκελλος πρωτοστατεί για την ίδρυση του χωριού. Η Κόνιτσα είναι ακόμη ένας ξερότοπος, πέτρα και παλιοτόρια.

Νερό κουβαλούν οι γυναίκες ή με τα ζώα από το "πιηγάδι", τη βρύση, κάτω απ' το χωριό, πριν τον κάμπο, ή από τις πηγές του Αγίου Κωνίνου, μισή ώρα δρόμο.

Οι γυναίκες πλένουν τα ρούχα στα αυλάκια νερού του κάμπου, δίπλα στα χωράκια τους. Εμείς για λάτρα κουβαλούμε νερό από τη στέρνα του σχολείου.

Είναι αναγκαίο να έλθει νερό στο χωριό. Με τη βοήθεια των βουλευτών της εποχής και τις γνωριμιές του Χ.Π. αποφασίζεται να γίνει υδρευτικό στο χωριό με τη μεταφορά νερού από το βοιινό από τη θέση "Γοργολό".

Με επίμαχο της 8ης Μεραρχίας, όπου υπηρετεί και ο ανθυπάρχης του Χ.Π., Αναγνωστάπουλος, υπασπιστής του Τσακαλιώτη, μεταφέρονται από τα Γιάννινα μέχρι τη βρύση, κάτω από το χωριό, αρκετοί σωλήνες νερού.

Πρωτοστατεί ο δάσκαλος του χωριού Πρωτοσύγκελλος που κουβαλάει σωλήνες ακόμη και με τα παιδιά του σχολείου, μαζί με τους χωριανούς. Εκείνη την εποχή είναι υπεύθυνος και υπόλογος του έργου. Αντά φαίνονται και στις αποδείξεις του αρχείου του.

Μαζί με όλες τις άλλες δυσκολίες που υπάρχουν έχουμε και τα δικαστήρια, γιατί η Κόνιτσα υποστηρίζει ότι το νερό του "Γοργολού" που προορίζεται για την

ύδρευση της Γορίτσας, είναι δικό της. Δικαιώνεται η Κοινότητα και προχωράει το έργο. Πολλές τέτοιες καταστάσεις συνέβαιναν τότε στα χωριά. Τα δικαστήρια μεταξύ Κοινοτήτων ή προσώπων ήταν στην πρώτη γραμμή.

Έχουμε και προσωπική πικρή εμπειρία, με ατελείωτους, μακροχρόνιους, ψυχοφθόρους, δικαστικούς αγώνες, τότε με την Κοινότητα, τότε με ιδιώτες ή με άπληστους συγγενείς. Δεν έφθαναν όλα όσα υπέφερες σ' ένα χωριό, έπρεπε να γευθείς και τις δικαστικές περιπέτειες.

Φαίνεται πως τυχεροί ήταν αυτοί που προτίμησαν να ζουν και να έχουν περιουσίες στις πόλεις. Όσοι αγαπούσαν τα χωριά και την ύπαιθρο, σαν τον πατέρα μου, την πλήρωσαν κατά πολλούς τρόπους, αδικώντας έτσι και την οικογένειά τους.

Όμως εδώ σταματώ. Η προσφορά και το έργο διδασκαλικό και κοινωνικό του Χ.Π. είναι μεγάλο. Άλλαξε τη μοίρα και βελτίωσε τη ζωή των κατοίκων της Γορίτσας. Νομίζω πως πρέπει να τον ευγνωμονούν για όσα έργα κι αγάπη τους προσέφερε. Οι παλιότεροι το αναγνώριζαν, για τους νέους δεν ξέρω.

Βλέποντας η νέα γενιά την Γορίτσα (Καλλιθέα) σήμερα με νερό στα σπίτια, φως, τηλέφωνο, δημόσιο δρόμο, τα καινούρια σπίτια με τις καταπράσινες αυλές γεμάτες λουλούδια, νομίζουν πως ήταν πάντα έτσι. Όμως δεν ήταν. Η παλιά Γορίτσα ήταν ένα ξηρότοπος πέτρα και αγκάθια μέχρι το 1950. Κάποιοι σούλεψαν σκληρά για ν' αλλάξει η όψη και η ζωή του χωριού. Κι αυτοί ήταν οι γονείς και οι παππούδες τους με οδηγό και μπροστάρη για δεκαετίες το δάσκαλό τους Χαρίλαο Πρωτοσυγκέλλου.

A. K.

Νεολαία Γορίτσας Δεκαπενταύγουστος 1958

ΓΑΜΟΙ ΣΤΗ ΓΟΡΙΤΣΑ
ΟΙ ΝΥΦΕΣ

Η Ιερώδεια Ντίου

Η Νίχη Αλεξίου

Η Βασιλική Γαλιάνου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΜΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 1983

Τα εγκαίνια μιας εκκλησίας είναι ένα ξεχωριστό γεγονός για τους ενορίτες της. Αυτό αισθανόταν και οι κάτοικοι Καλλιθέας Κονίτσης την περασμένη Κυριακή, όταν μετά από δέκα χρόνια που τέθηκε ο θεμέλιος λίθος του νέου Ναού του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, είδαν να πραγματοποιούνται τα εγκαίνια από το σεβασμιότατο Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Σεβαστιανό με συνοδεία πολλών ιερέων της Επαρχίας.

Η τελετή των εγκαινίων έχει ξεχωριστό τελετουργικό. Άρχισε με το εσπερινό του Σαββάτου και συνεχίστηκε με τον Κυριακάτικο όρθρο από τις επτά το πρωί. Η ακολουθία κράτησε τέσσερις ώρες και ήταν κάτι το αλλιότιο και μοναδικό. Το "άρα Τε πύλας" μετά την περιφορά τρεις φορές γύρω από την εκκλησία κλήρου και λαού για να ανοίξει η ασφαλισμένη πόρτα της, η επάλειψη με Άγιο Μύρο της Αγίας Τράπεζας και των τεσσάρων σημείων του ναού από το σεβασμιότατο ο αγιασμός των αντιμισίων και η τοποθέτηση όλων των Ιερών σκευών στην Αγία Τράπεζα, το άναμμα της ακοίμητης κανδήλας, ήταν μια ξεχωριστή πρωτόγνωρη εμπειρία για πολλούς από μας που παρακολουθήσαμε την τελετή των εγκαινίων.

Στο τέλος της λαμπρής ακολουθίας ο σεβασμιότατος κ. Σεβαστιανός Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης και Έξαρχος πάσης Β. Ηπείρου, όπως είναι ο εκκλησιαστικός του τίτλος, αρκετά συγκινημένος μίλησε για λίγο και είπε:

*Ιεράρχης Σεβαστιανός - Χαρίλαος Πρωτοσύγκελλος, δάσκαλος.
Δύο αγνοί πατριώτες. Έφυγαν μαζί απ' τη ζωή, το Δεκέμβριο του 1994.*

Τα εγκαίνια ενός ναού αποτελούν γεγονός μέγα και σπουδαίο. Γίνονται μια φορά και είναι σαν Πασχαλιά. Να ευχαριστούμε το Θεό που ζούμε ελεύθεροι και εγκαινιάζουμε ναούς όσους θέλουμε και όπου θέλουμε, ενώ άλλοι δεν μπορούν.

Για τους κατοίκους, είπε ο σεβασμιότατος, αποτελεί ιδιαίτερη χαρά το γεγονός ότι μικροί και μεγάλοι με τη δύναμη του Θεού με τις προσφορές τους έφτιαξαν αυτόν τον περικαλλή ναό τους, αξίζει κάθε έπαινος και εύχομαι ο νέος ναός να είναι Κέντρο της ζωής τους και συγχρόνως να γίνουν και εγκαίνια ψυχών.

Είπε ακόμη πως οι σύγχρονοι χριστιανοί ορθόδοξοι Έλληνες σαν τους αρχαίους προγόνους τους κτίζουν μεγαλοπρεπείς ναούς και θέλουν να είναι το κέντρο της ζωής τους, με τη γέννηση, το βάπτισμα το γάμο και το θάνατο.

Στη συνέχεια ο σεβασμιότατος αναφέρθηκε στη σημασία της Εκκλησίας που τον καιρό της Τουρκοκρατίας οι Έλληνες εύρισκαν παρηγοριά και τα Άγια Πάθη του Χριστού ήταν και δικά τους και στην Ανάσταση Του περίμεναν και τη δική τους. Ο ορθόδοξος Έλληνας δεν μπορεί να ζήσει χωρίς την Εκκλησία Του μακριά της πεθαίνει πνευματικά.

Οι ορθόδοξοι χρωστούμε τόσα στην Εκκλησία μας συνέχισε. Όλα έρχονται και παρέρχονται και οι Κυβερνήσεις και γω, όλοι μας. Μόνο η Εκκλησία μένει και είναι η κιβωτός του Έθνους.

Μετά ο ιερέας του χωριού Παπαχαράλαμπος ευχαρίστησε το σεβασμιότατο για την ηθική και χορηματική βοήθεια του στην ανέγερση του ναού, καθώς και τους πολλούς τόπιους και ξένους δωρητάς.

Αμέτρητο πλήθος, οι κάτοικοι του χωριού, αλλά και πολλοί Κονιτσιώτες με τις τοπικές αρχές της Επαρχίας Κονίτισης ήταν αυτοί που παραβρέθηκαν στα εγκαίνια του ναού που όπως πολύ σωστά τόνισε ο σεβασμιότατος είναι έργο κυρίως των κατοίκων της Καλλιθέας. Αγρότες οι περισσότεροι, δουλεύουν σκληρά τη γη τους, με τις προσφορές τους έφτιαξαν την όμορφη εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, με το ξυλόγλυπτο τέμπλο, τις ωραίες βυζαντινές εικόνες, μεγάλη και ευρύχωρη δίπλα στην παλιά, που θυμίζει δύσκολους καιρούς φτώχειας και τούρκικης σκλαβιάς των παππούδων τους. Η λεύτερη γενιά, με την εθελοντική προσφορά της καμαρώνει το δικό της έργο, δίπλα στην παλιά εκκλησία του 1870, που έχτισαν σκλάβοι πρόγονοι, που είναι η ιστορική μαρτυρία σκληρών εποχών τουρκαλβανών τυρράνων τότε που τους κατοίκους της κοιλάδας του Αώου θέριζαν οι θέρμες όπως αναφέρουν οι ιστορικοί (Πουκεβίλ). Το σήμερα δεν θυμίζει σχεδόν τίποτα από το σκληρό παρελθόν της πρώην "Γορίτσας" του χωριού που έκαψαν οι Γερμανοί το 1943.

Η Ξενιτιά

1/ Καίτοι βι μαγοτάξιδα
 πού γέγει μακροίχαι
 μά εραδαίξες υπό μύρημιν
 μέσ' αὐδ' τὴν ἀγκυροί μας

2/ Θά τὴν πηγαίνῃ μακροί
 στοί ξέγαι τὰ ξέγαι .
 δῶν τὰ χροῖναι τὰ ἀσπρά
 περὸν δυστυχιμέναι

3/ Ἐκεί ἀδύνα δέν γαγοῦν
 μ' οὔτε τὰ χεῖ δόκιοι
 καί τὰ μαγιά δ' ἀσπράσινε
 θα γίνον σεν τὰ δόκιοι

4/ Καταραμένη ξενιτιά
 καί σὺ καὶ τὰ καρά σου
 δὲ στα ζηγνῶ τὰ γρωραί
 κί οὔτε τὰ κρήματα σου

5/ Μὴ ξεχαστῇ παραβί μας
 καί πίσω δὲν γυρίσεις
 τὴν πόρτ τὴν μικρούμαι
 στοί ξέγαι μὴν ἀφήσεις

6/ Στοί ξέγαι ἀ κερτί μαραινόνται
 κί σὲ πορὲ μαρτζώκον
 καί καί γομαί τὰ κέρζη και
 καί τὴν κάρδιε ἀπηνάκον

Χαρίλαος

ΠΑΠΙΓΚΟ Η ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΓΗ

Το Πάπιγκο Ζαγορίου, είναι η προγονική γενέθλια γη της οικογένειας των Πρωτοσυγκελλαίων.

Εκεί γεννήθηκαν οι προπάπποι, οι παππούδες και γιαγιάδες μας.

Εκεί γεννήθηκε το 1908 επί Τουρκοκρατίας ο πατέρας μου Χαρίλαος και έζησε τα παιδικά του χρόνια. Δεν έκοψε ποτέ του δεσμούς με τη γενέτειρά του, και αναγκάστηκε λόγω του επαγγέλματός του να βρεθεί αλλού, στην επαρχία της Κόνιτσας σαν δημοδιδάσκαλος.

Η μοίρα τον έφερε να ζήσει για εξήντα χρόνια στο χωριό Γορίτσα (Καλλιθέα), από τα νιάτα του (1933) έως το θάνατό του (1994), κάνοντας το δευτερή του πατρίδα. Υπηρετώντας για 30 χρόνια σαν δάσκαλος του χωριού, 12 χρόνια άμισθος γραμματέας, αλλά και όλη του τη ζωή προσφέροντας στα κοινά, όταν δεν πολεμούσε για την πατρίδα.

Νομίζω πως το Πάπιγκο ήταν πάντα στην καρδιά του. Θαρρώ πως η ψυχή του φτερουγίζει ακόμα στις ψηλές βουνοκορφές, στις πλαγιές και τα ξέφωτα, όταν νυχτοπερπατούσε στη νιότη του, με τους κυνηγούς συγχωριανούς του.

Θα τριγυρίζει ακόμα στους πατρικούς κήπους, στα καλντερίμια του χωριού, ανάμεσα στα ψηλά πετροπελεκητά σπίτια. Κάτω από τη σκιά των πανύψηλων βουνών του Πάπιγκου, που σαν ήμουν μικρή νόμιζα πως θα πέσουν κάποια στιγμή πάνω μου.

Στα γόνατα του παππού μου Παναγιώτη, πρωτάκουσα ιστορίες από τον Όμηρο, σαν μου διηγόταν τα πάθια του Οδυσσέα. Σχεδόν ήξερα όλη την Οδύσσεια όταν πρωτοπήγα στο σχολείο, καθώς και αμέτρητους βυζαντινούς ύμνους που μου έμαθε ο γέροντας Ζαγορίσιος παππούς, σαν μ' έπαιρνε απ' το χέρι στην εκκλησία του Αη-Ταξιάρχη. Κι όταν ο παππούς χάθηκε τον Αύγουστο του 1947, εκείνα τα δύσκολα χρόνια, αφήσαμε με τη γιαγιά το χωριό και ήρθαμε στα Γιάννενα.

Όμως ποτέ δεν κόψαμε τους δεσμούς με το Πάπιγκο. Κάθε καλοκαίρι σαν τελειώναν τα σχολειά ξαναγυριζαμε στις Ζαγορίσιες ρίζες μας. Ξανάβρισκα τις παιδικές μου μνήμες στο μικρό Μαχαλά,

Αμαρούδα Παπίγκου (25-7-1951)

κοντά στη γιαγιά, στους παιδικούς φίλους και συγγενείς. Ποτίσματα στους κήπους, στο "Πηγάδι" και στον Αυραγόνο, με την κρούα βρούση και τον μεγάλο πλάτανο, όπου σκαρφάωνα στις ψηλότερες κορφές του να σκαλίσω το όνομά μου, Α.Χ.Π.

Από μωρό η ζωή μου ήταν μοιρασμένη σε τρία μέρη, Πάπιγκο-Γορίτσα-Γιάννενα. Αλλού οι γονείς, αλλού ο παππούς και η γιαγιά και στη μέση εγώ, που λόγω του πολέμου, πότε ζούσα στο ένα χωριό, πότε στο άλλο ή στην πόλη.

Συνηθίζαμε όλη η οικογένεια να βρισκόμαστε στο Πάπιγκο στο πανηγύρι του Αη-Λιά, στις 20 Ιουλίου. Ήταν ένα ξωκκλήσι στο "Μεγάλο Μαχαλά" έξω από το χωριό, που μετά την εκκλησία γινόταν το γλέντι που συνεχιζόταν μετά στο μεσοχώρι, στον Αη-Γιώργη.

Μακρινές ξεχασμένες παιδικές μνήμες. Μένουν μόνο οι θύμησες από το ανάμωμα των συγγενών, τις επισκέψεις στη θεία Μάχη, στη θεία Αλεξάνδρα και στο Σολείκο, το πατρικό σπίτι της γιαγιάς Αθηνάς. Τη φιλοξενία τη μέρα του πανηγυριού στο σπίτι της θείας Όλγας (Μίχαινας) με τα ξεδέσφια μας τον Δημήτρη και την Ελενίτσα. Τη φιλοξενία του Αη Λιά την ανταποδώσαμε στις 27 Ιουλίου του Αγίου Παντελεήμονα, που γιόρταζε ο μικρός Μαχάλας. Στον Αυρογόνο γινόταν το γλέντι κάτω από τον πλάτανο μετά τον αγιασμό. Το γλέντι συνεχιζόταν στο χωριό, στο προαύλιο του "Αη Ταξιάρχη".

Συνήθιζε η γιαγιά μου Αθηνά να μαγειρεύει κρέας βραστό από κατσίκι ή φασολάκια με κρέας, και πάντα στο γιορτινό τραπέζι θα είχε τυρόπιτα, ψημένη στη γάστρα. Στους επισκέπτες προσφερόταν και γλυκό του κουταλιού δαμάσκηνο ή κεράσι

Πανηγύρι Αη-Λιά προπολεμικά.

που αφθονούσαν τότε στο χωριό.

Θείες, θείοι, ξαδέρφια και οι κο-
ντινοί συγγενείς έπρεπε να φάνε μαζί
μας τη μέρα του πανηγυριού. Το ίδιο
σκηνικό επαναλαμβανόταν στις 8 Σε-
πτέμβρη στο πανηγύρι της “Παληο-
ρής”.

Άλλες εποχές, άλλα ήθη, οι οικογε-
νειακοί, συγγενικοί και κοινωνικοί δε-
σμοί ένωναν τις οικογένειες και την
κοινωνία στα χωριά.

Ήταν το Ζαγόρι της νιότης μας, ό-
μορφες θύμησες, μοναδικές, ενός αλ-
λοτινού κόσμου, που χάθηκε εδώ και
χρόνια. Οι καιροί άλλαξαν, μαζί και οι
άνθρωποι.

Το Πάπιγκο ήταν τυχερό, δεν κάηκε
από τους Ναζί στη Γερμανική Κατοχή.
Ήταν από τα ελάχιστα χωριά του Ζαγο-
ριού που γλίτωσαν την καταστροφή. Έ-
τσι το προγονικό μας σπίτι ήταν το κατα-
φύγιό μας, μετά το 1943, που το σπίτι
μας της Γορίτσας έγινε στάχτη, από τη φωτιά που έβαλαν οι κατακτητές.

Το Πάπιγκο ευτυχώς εκτός των πολλών μορφωμένων, να έχει και δύο Παπι-
γκιώτες συγγραφείς.

Ο Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου με τα βιβλία του: “Το Πάπιγκο έκδοση 1977, τον
2ο τόμο “Πάπιγκο” 1987 “Μιχαήλ Αναγνωστόπουλας” 1981, “Άγιος Βλάσιος
1984” και άλλα, κατέγραφε ιστορικά, γεωγραφικά και λαογραφικά το χωριό του.

Ο εκπ/τικός Αντ/ρχ. Πεζ. Π.Δ. Βασίλειος Αρχιμανδρόιτης με το βιβλίο του:
“Πορεία Γενναίων” (από τη σκοπιά του 2ου λόχου), έδωσε θαυμάσια την πορεία
των Ελλήνων στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο, με ιδιαίτερη αναφορά στη συμμετοχή
και προσφορά των Παπιγκιωτών στον πόλεμο του Σαράντα.

Έτσι για μας τους άλλους δεν μένει παρα να αναφερθούμε σύντομα όσα ζή-
σαμε στην προγονική μας γη, αφού κάποιοι άλλοι πριν από μας έγραψαν τόσα
πολλά και τόσο ωραία για το Πάπιγκο και τους Παπιγκιώτες.

Σε μας μένει να κρατάμε φυλακτό μες τη καρδιά μας το Πάπιγκο των παιδι-
κών μας χρόνων και της νιότης μας.

Πάπιγκο-Αυραγόριος (1969).

A.K.

Πανηγύρι Αγ. Λιά 20 Ιουλίου 1969.

Νεολαία Παπίγκου 1960.

ΓΕΝΕΟΛΟΓΙΚΑ Ο ΓΕΝΑΡΧΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ (ΠΑΠΑ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ)

Στο Πάπιγκο στο Μαχαλά
είναι μια κρύα βρύση
ποιός έχει ντέρτι στην καρδιά
να πάει να πιεί να σβήσει.

Θέλησε ο Πρωτοσύγκελλος
βρύση να θεμιλιώσει
και κανείς άλλος χωριανός
χρήματα να μη δώσει.

Αυτή τη βρύση την καλή
την λένε Αυραγόνιο
εκεί λαλούνε τα παλιά
εκεί λαλούν τ' αηδόνια.

Για τον Ματθαίο
Πρωτοσύγκελλο γρά-
φτηκε αυτό το τραγού-
δι που έκτισε τη βρύση
στον Αυραγόνιο. Είναι
ένας ωραίος Ζαγορίσιος
χορός που χορευόταν και
χορεύεται σ' όλο το Ζαγόρι.

Ιστορικά εκτός από το
τραγούδι που του αναφέρει
πως έκτισε τη δίκρουνη βρύση στο
Πάπιγκο, "στις ενθυμήσεις" του εκ-
κλησιαστικού βιβλίου του Αγίου Γεωργί-
ου Γορίτσας γίνεται αναφορά σ' αυτό.

Ο Ιωάν. Λαμπρίδης στα "Ζαγοριακά" το 1870 σελ. 26 γράφει: "Ο Παπα-Αθα-
νασίου Ματθαίος (πρώην πρωτοσύγκελλος) (Ανήγειρε Β.Α. του μικρού τμήματος

ωραίαν Κρήνην επί θέσεως μαγευτικωτάτης” (Από το βιβλίο του Ιωάννου Γ. Παπαϊωάννου “Το Πάπιγκο”).

Ο Ματθαίος Πρωτοσύγκελλος γεννήθηκε στο Πάπιγκο, ίσως το 1820. Τον βρίσκουμε ιερομόναχο το 1858, το 1872 Πρωτοσύγκελλο και εκπρόσωπο της Μητρόπολης Ιωαννίνων, ηγούμενο το 1888 στο μοναστήρι της Σπηλαιώτισσας στον Βοϊδομάτη.

Το 1863 αγοράζει αγρούς και δάσος στη Γορίτσα από τους Τούρκους Μπέηδες της Κόνιτσας, όπου κτίζει και αγροτόσπιτο. Από το σπίτι στη Γορίτσα Τουρκαλβανοί ληστές απαγάγουν το γιό του Κωσταντή. Αναγκάζεται να πουλήσει το σπίτι του στα Γιάννινα για να πληρώσει τα λύτρα.

Ήταν ένας δυναμικός ιερωμένος που έζησε μαζί με παιδιά, νύφες, εγγόνια, και δίγγονα ως τα γεράματά του.

Πέθανε 97 χρονών και τάφηκε εμπρός από το ιερό της εκκλησίας των Ταξιαρχών του Μικρού Πάπιγκου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Κ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ

Ο Παναγιώτης Κ. Πρωτοσυγκέλλου, πατέρας του Χαρίλαου Π. γεννήθηκε στο Πάπιγκο το 1871; γιός του Κων/νου και της Αγγελικής και εγγονός του Ματθαίου του Γενάρχη.

Μετά τη στοιχειώδη και μέση εκ/δευση στο Πάπιγκο και τα Ιωάννινα, σπούδασε Νομικά στη Μεγάλη του Γένους Σχολή της Κων/πολης.

Γνώριζε άριστα Ελληνικά, Τουρκικά και Γαλλικά. Άσκησε τη δικηγορία στα Γιάννινα.

Σύμφωνα με τα "Κονιτσιώτικα Χρονικά" του Αναστ. Ευθυμίου: "Στις 19-3-1913, Διοικητικός επίτροπος Κονίτσης διορίσθη ο εκ Παπίγκου Παναγιώτης Πρωτοσύγκελλος".

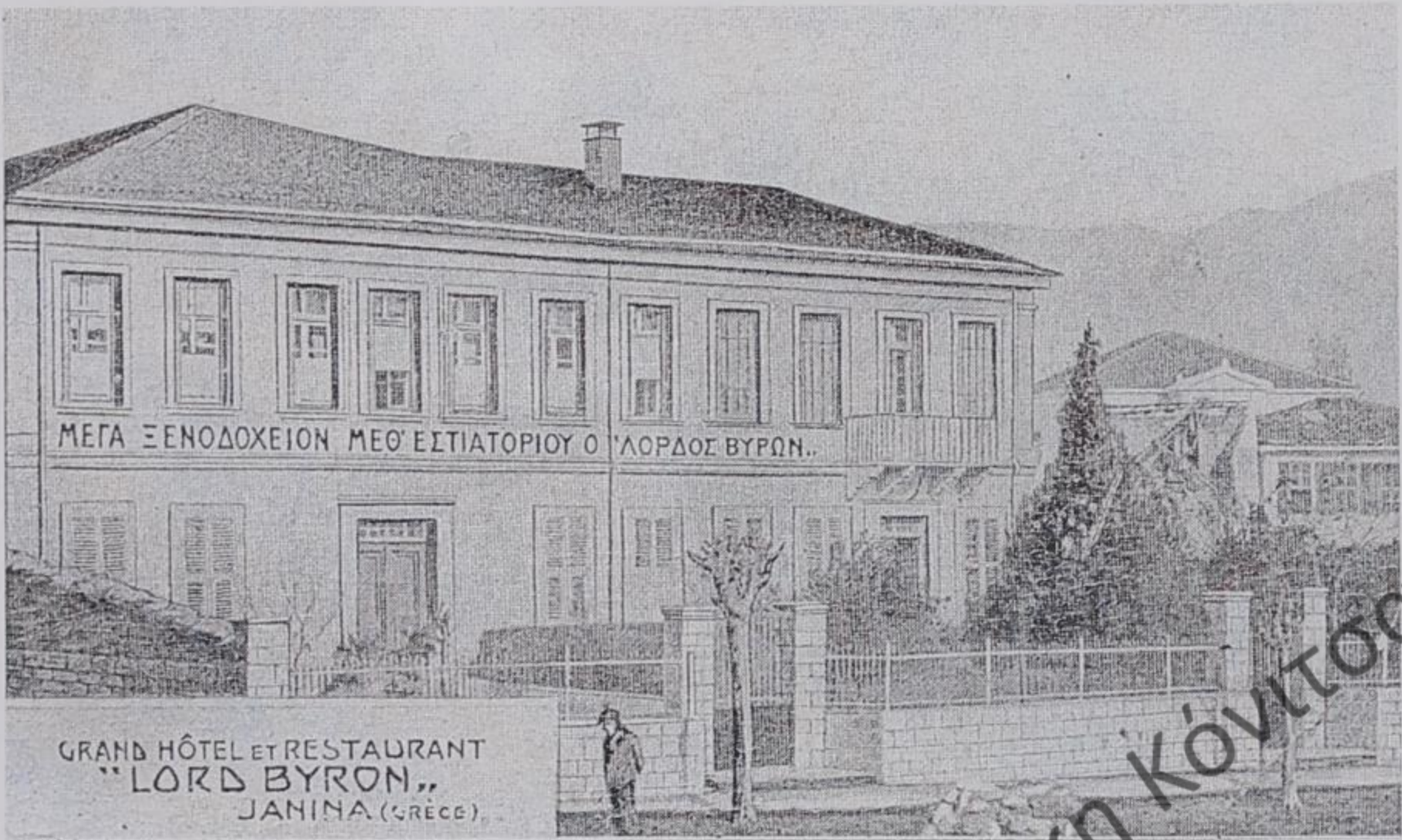
Ο Π.Π. είχε τρεις αδελφούς και μια αδελφή (Βασιλική Γκέκη). Παντρεύτηκε το 1903 την Παπιγκιώτισσα Αθηνά Κων/νου Ιωαννίδη, κόρη πλούσιου εμπόρου της Σμύρνης. Απέκτησαν τρεις γιούς.

Απέθανε και ετάφη στο Πάπιγκο τον Αύγουστο του 1947.

Από αριστερά: ο Αλκιβιάδης Φουρτουνόπουλος και η σύζυγος του Ευθαλία, το γένος Κούρεντα, και ο Παναγιώτης Πρωτοσύγκελλος με τη σύζυγό του Αθηνά, το γένος Ιωαννίδη.

Ιωάννινα 1905

Στο ξενοδοχείο «Λόρδος Βύρων» για ένα διάστημα ήταν διευθυντής ο Παναγιώτης Πρωτοσύγκελλος πριν την απελευθέρωση των Ιωαννίνων 1913. Στη θέση του ξενοδοχείου σήμερα είναι η λέσχη αξιωματικών Ιωαννίνων

Πάπιγκο 1930.

Ο Παναγιώτης Πρωτοσύγκελλος και στενοί συγγενείς του.

ΠΡΟΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΙΡΕΣΕΙΣ
 ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΣΤΑΣΕΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΙΡΕΣΕΙ
 ΤΗΣ ΔΕΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ
 ΤΗΣ ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ
 ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ
 ΤΗΣ ΔΕΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ
 ΤΗΣ ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ
 ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Ηας προσοχης εσ Αθινας, δεδηυανυ
 προσιφευ, υδωυλευ ανωυυ ανω υιν
 ανδευαν μου, δε ο δε μινω ε Αθινας
 ενα δυανωυυ υ υωυενωυ υυυυυ,
 δε υα υα υαυωυυυυυυυυυυ.

Α υωυυευυε υωυυωυυυ, υα υε υε υε
 ε υυν υυωυυυευυ, υ υ υυωυυυυυυυ
 υ υα υε υευυα υυυ υε υε υυυυυυυ
 αινυυυυ υυυυ. υα υωυυωυυυυυυυ

Μεμνηνυυυυυ

Αυωυυε υωυ υωυωυυυυυ υαυ ανυυ
 υωυωυυωυυυυυ υωυωυυυυ υαυ υυωυυ
 υαυυυ υυυ υωυυ υωυυ, υ υυυυυυ
 υυυυ υωυυυυ υωυυυυυ, υ υαυ υυωυ
 υωυυ υυυυυυυ υωυυυ. υ ωωυυυ υυυ
 υωυ υαυωυυυ ανυυυ υαυ υυωυυυ
 υυυυυ, υυωυυ υαυ υωυυυυυυυ. υωυ υωυ
 υωυ υυυυυυυ υωυυυ υαυ υε υωυυυυ
 υωυυυυυ υυ υυυυυ, ανυυωυυυυυ
 υαυ υαυ ανυυυυυυυ υωυωυυυυυ.

υαυ ανυυωυυ
 υωυωυυυυυ υαυ
 υωυωυυυυυ.

ΠΑΠΗΓΚΙΩΤΕΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Δράμα 19-12-1924

Αδερφός της Αθηνάς Π. Πρωτοσυγκέλλου εργάστηκε αρχικά στη Δράμα ως Ιατρός το 1941 που εισέβαλαν οι Γερμανοί και οι σύμμαχοί τους Βούλγαροι στη Μακεδονία.

Εγκατέλειψε τη Δράμα για να γλιτώσει από τις σφαγές των Βουλγάρων που επί τρεις μέρες έσφαζαν τους Έλληνες.

Στην Κατοχή παρέμεινε στο Πάπιγκο και μετά την απελευθέρωση το 1945 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα όπου εργαζόταν ως ιατρός Φυματιολόγος στο Νοσοκομείο "Σωτηρία".

Ήταν παντρεμένος με την Παπιγκιώτισσα Καλλίνα Σκούρη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ

Ρουμανία Τούρνο Σεβερίνο (Severin) 1903.
Ο Δημήτριος Κ. Πρωτοσυγγέλλος με τα παι-
διά του Ντίνου και Αθηνά

Ο Μιχαήλ και η Ανδρομάχη
Δ. Κ. Πρωτοσυγγέλλου

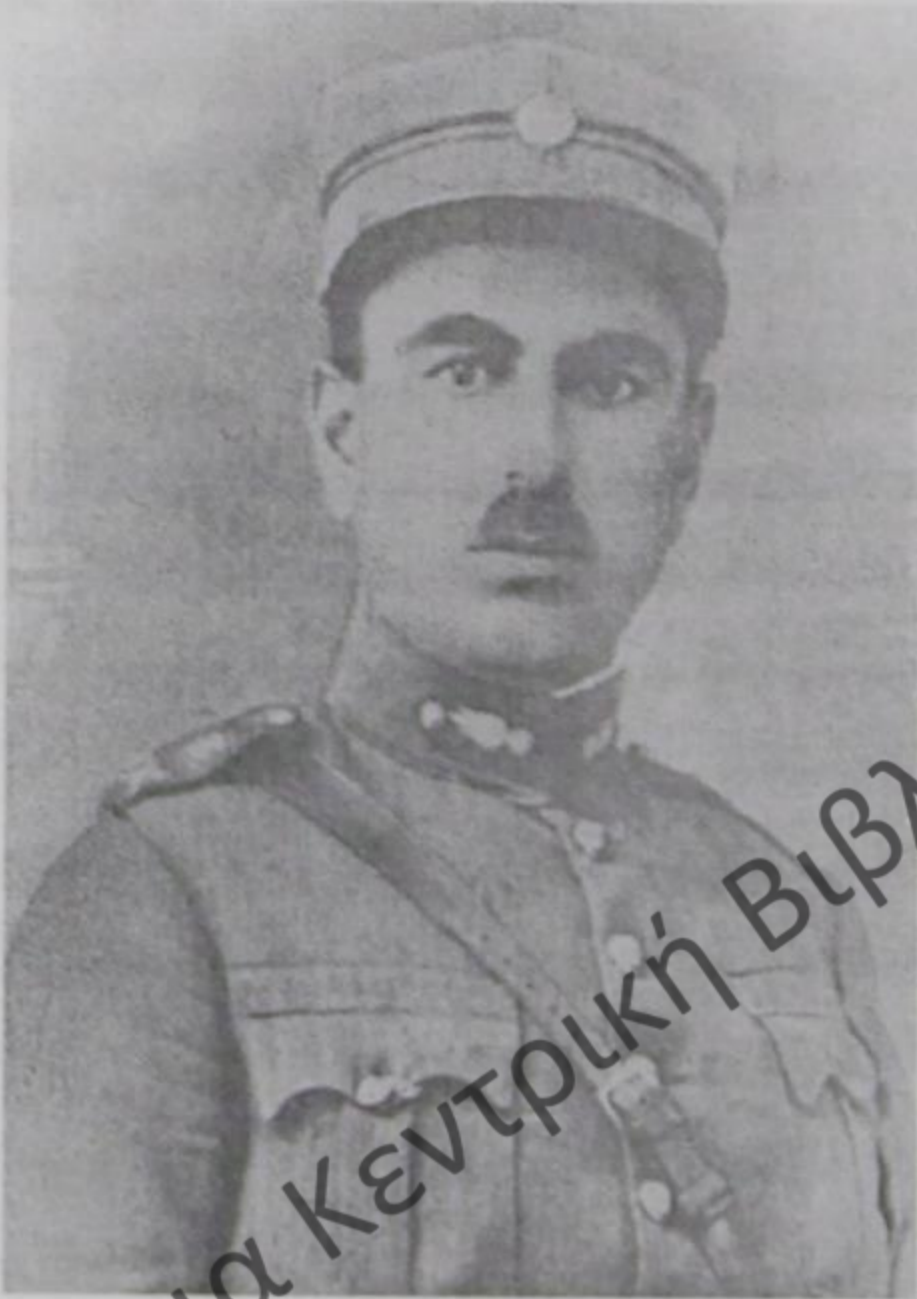
να μη εἶναι τὸν ἐπισημοῦσιν ἀπὲρ τὰς ἀποστο-
 δῆς τοῦ ἐπισημοῦ «μηδὲν ὀνειδικάζει ἀποστο-
 λῆ, ἀπὲρ δουλεύει». ὡς εἶχε ἔξωθεν ἰσοποσῆ
 καὶ μηδὲν ἔκλειπεν γὰρ ἔξωθεν γὰρ τὰς
 εἶναι οὐκ ἔστιν καὶ μηδὲν ἔξωθεν τὸ ἔξωθεν ἰσο-
 ποσῆν ἔξωθεν. ὁ ἀποστολὴ σου εἶνε ἀποστολῆ
 ἔξωθεν, ἀπὲρ καὶ τὸν εἶνε τὸν εἶνε τὸν εἶνε
 ἔξωθεν καὶ ἔξωθεν. καὶ τὸν εἶνε μὲν ἔξωθεν
 εἶνε ἀποστολὴ εἶνε τὸν εἶνε τὸν εἶνε καὶ τὸν
 σου καὶ τὸν εἶνε τὸν εἶνε τὸν εἶνε ἀπὲρ μὲν
 ἔξωθεν.

ὁ ἀποστολὴ καὶ ὁ ἀποστολὴ ἀποστολῆ καὶ τὸν
 ἔξωθεν τὸν εἶνε τὸν εἶνε τὸν εἶνε τὸν εἶνε
 καὶ τὸν εἶνε τὸν εἶνε τὸν εἶνε τὸν εἶνε
 ἔξωθεν.

ὁ ἀποστολὴ καὶ ὁ ἀποστολὴ ἀποστολῆ
 ὁ ἀποστολὴ ἀποστολῆ
 ὁ ἀποστολὴ ἀποστολῆ

Δημόσια Κέντρο

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΝΤΑΡΑΣ

Γεννήθηκε στα Γιάννενα το 1894. Γιος του Σχολάρχη Νικ. Καντάρια και της Ελένης, το γένος Ζώτου.

Αποφοίτησε από τη Ζωσιμαία Σχολή και κατετάγη εθελοντής στον υπό τον Σπυρομήλιο στρατό τάξης της αυτόνομης Εθν. Ηπείρου.

Το 1917 εντάσσεται στο Στρατό Αμύνης στην Θεσσαλονίκη, το 1918 ονομάζεται μόνιμος ανθυπολοχαγός. Αποφοίτησε από τη Στρατιωτική Σχολή Εθνικής Αμύνης και μετέχει της Μικρασιατικής εκστρατείας ως υπολοχαγός, διοικητής λόχου, στο 5/42 Σύνταγμα Πλαστήρα. Του απονεμήθηκε το Χρυσό Αριστείο Ανδρείας και ο Πολεμικός Σταυρός Α΄ και Γ΄ τάξεως.

Το 1925 αποφοίτησε από τη Σχολή

Τοπογράφων, με εξειδίκευση στη χαρτογράφηση.

Το 1928 αποφοίτησε από τη Σχολή Εφαρμογής.

Το 1929 παντρεύτηκε την Αθηνά Πρωτοσυγγέλλου, από το Πάπιγγο (είχε γεννηθεί στο Τούρνο-Σεβερίν της Ρουμανίας). Απέκτησαν δύο παιδιά, τον Νίκο και την Ελένη.

Το 1931 αποφοίτησε από τη Σχολή Επιτελών Στελεχών Κερκύρας.

Το 1935 αποτάχθηκε από το στράτευμα, επειδή συμμετείχε στο Κίνημα Πλαστήρα.

Το 1938 ανακλήθηκε στο στρατό ως έφεδρος εκ μονίμων και ανέλαβε διοικητής λόχου Προκαλύψεως (Βούρμπιανης -Χιονιάδων).

Το 1939 αποτελούσε τον πυρήνα συγκρότησης του αποσπάσματος Πίνδου, υπό τον Δαβάκη.

Το 1940-41 μετέχει στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο. Τιμήθηκε με το Χρυσό Αριστείο Ανδρείας και προήχθη αναδρομικά σε Ταγματάρχη.

Το 1942, τον Δεκέμβριο, συλλαμβάνεται από τους Ιταλούς και εξορίζεται στη Βόρειο Ιταλία (σε στρατόπεδο συγκέντρωσης). Τέλος του 1943 δραπετεύει στην Ελβετία, απ' όπου επιστρέφει το 1945 στην ελεύθερη Ελλάδα.

Έλαβε μέρος στον εμφύλιο σαν στρατιωτικός διοικητής Ζα-γορίου-Μετσόβου.

Μετά την αποστράτευση του με το βαθμό του Συνταγματάρχη) εκλέχτηκε δημοτικός σύμβουλος Ιωαννίνων (περίοδος 1951-54, με Δήμαρχο τον Θεόδ. Θεοδωρίδη).

Εκλέχτηκε επίσης επί τέσσε-ρεις τετραετίες επίτροπος της εκκλησίας του Αρχιμανδρείου.

Πέθανε στις 4 Δεκεμβρίου 1972, σε ηλικία 78 ετών.

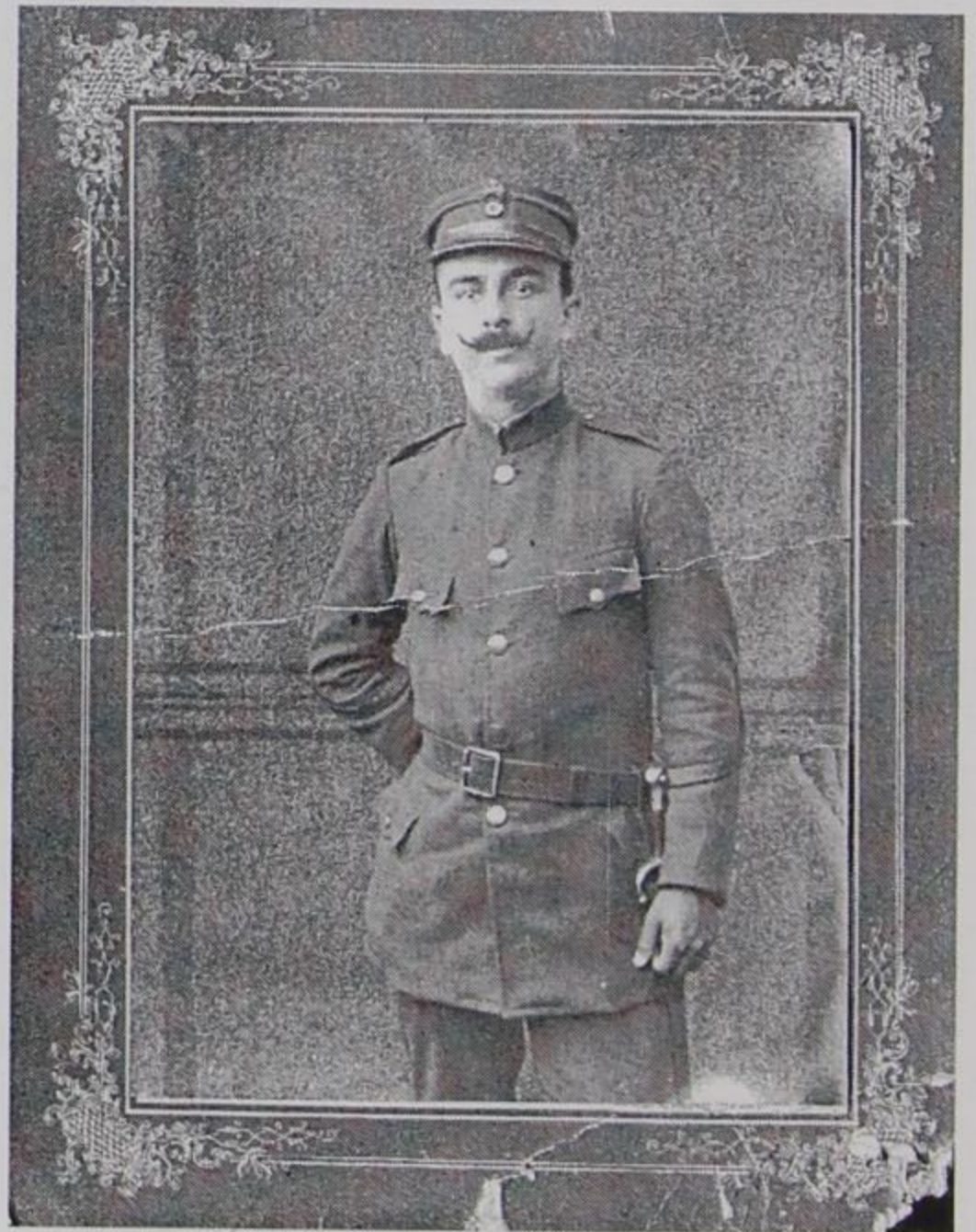
*Η Οικογένεια του Δημητρίου Καντάρια
Ο Νίκος, η Αθηνά και η Ελένη.*

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΟΛΑΣ

Ιωάννης και Όλγα Σιόλα
Πάπυρο

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δ. Γκέκης

ΖΑΓΟΡΙΣΙΟΙ ΝΕΓΑΔΙΩΤΕΣ
ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Οικογένειες Δημητρίου και Αθανασίου Σακελλαρίδη
Βουκουρεστί 1930.

Βάσω και Βιργινία Κων/νου Σακελλαρίδη
Αθήνα 1955

Ληξιαρχική πράξις γάμου

Εν Θεσσαλονίκη ... την δευτέρα ... ημέρα
 του μηνός Σεπτεμβρίου χιλιοστού έννεακοσιοστού τριακο-
 στού εξάρτου έτους, ήμεραν δευτεμένην και ώραν
δευτεμένην ήμισιαν πρώτην μεσημβρία και εν τῷ Λη-
 ξιαρχικῷ καταστήματι κειμένῳ ἐν τῇ οδῷ Μελιτῆων
 ἀριθμὸς ἑξήκοντα ... ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ληξιαρχικοῦ
ἐπιτρόπου Κωνσταντίνου ... ληξιαρχοῦ τῆς πόλεως
Θεσσαλονίκης ... τοῦ δήμου Μελιτῆων ...
 τῆς ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης ... ἐνεφανίσθη ὁ Χαρίλαος
Πρωτοσύγγης ... ἡλικίας ἐτῶν 26 ... ἐπαγγέλματος
δημοδιδάσκαλος ... και θεοσκεύματος Χαριστοδότης
 ὑπὸ καὶ Παναγιώτης ... γεννηθεὶς ἐν Παναγιῶτι Παραρτη-
 ρίῳ ... κάτοικος Θεσσαλονίκης υἱὸς τοῦ Παναγιώτου ...
Πρωτοσύγγη ... ἐπαγγέλματος καθηγητῆς
 και κατοικοῦ Θεσσαλονίκης ... και τῆς ἐκκλησίας Πρωτο-
 συγγή ... ἐπαγγέλματος δημοδιδάσκαλος ... και κατοικοῦ
Θεσσαλονίκης ... γυναικὸς καὶ

... και ἐδίδαξαν ἐπι τὴν εξάρτου ...
 τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου ... τοῦ χιλιοστού έννεακοσιοστού
 τριακοστού εξάρτου ... ἡμέραν τριτημηνίαν ... και
 ὡραν δευτεμένην ... μεσημβρία συνήλθεν
 εἰς δευτεμένην ... γάμον καθ' ὅλους τοὺς τύλους τοῦ ἑκκλη-
 σιαστικοῦ δόγματος μετὰ τῆς εἰς πρώτην ... γάμον
 συναρμόνιης Χριστοδότης Χαριστοδότης ...
 ἡλικίας 26 ... γεννηθείσης ἐν Παναγιῶτι Παραρτη-
 ρίῳ ... θεοσκεύ-
 ματος Χαριστοδότης ... ἐπαγγέλματος δημοδιδά-
 σκαλος ... και κατοικοῦ Θεσσαλονίκης ...
 θυγατρὸς τοῦ Παναγιώτου Χαριστοδότης ...
 ἐπαγγέλματος καθηγητῆς ... και κατοικοῦ Θεσσαλονίκης ...
 και τῆς ἐκκλησίας Παναγιώτου ... ἐπαγγέλματος
δημοδιδάσκαλος ... κατοικοῦ Θεσσαλονίκης ... τελεσθέντος
 τοῦ μυστηρίου ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου Κωνσταντίνου Χαριστοδότης
Πρωτοσύγγης ...

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παρούσα, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα και βεβαιω-
 θεῖσα παρὰ τοῦ δηλώσαντος Χαριστοδότης Πρωτοσύγγης ὑπεγράφη παρὰ
 τούτου και ἐμοῦ ...

Ὁ δηλώσας
Χαριστοδότης
Πρωτοσύγγης

Ὁ ληξιαρχος
Κωνσταντίνος
Χαριστοδότης

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Π. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

Χαρίλαος Π. Πρωτοσύγκελλος Χρυσάνθη Δ. Σακαλλαρίδη

Ιωάννινα 4-2-1934

Επαμεινώνδας Κοκοβέ & Αρθούλα Χαρ. Πρωτοσυγκέλλου
Ιωάννινα 1963

Η εγγονή Αντιγόνη Κοκοβέ & Σωτήρης Χαρίσης
Ιωάννινα 1992

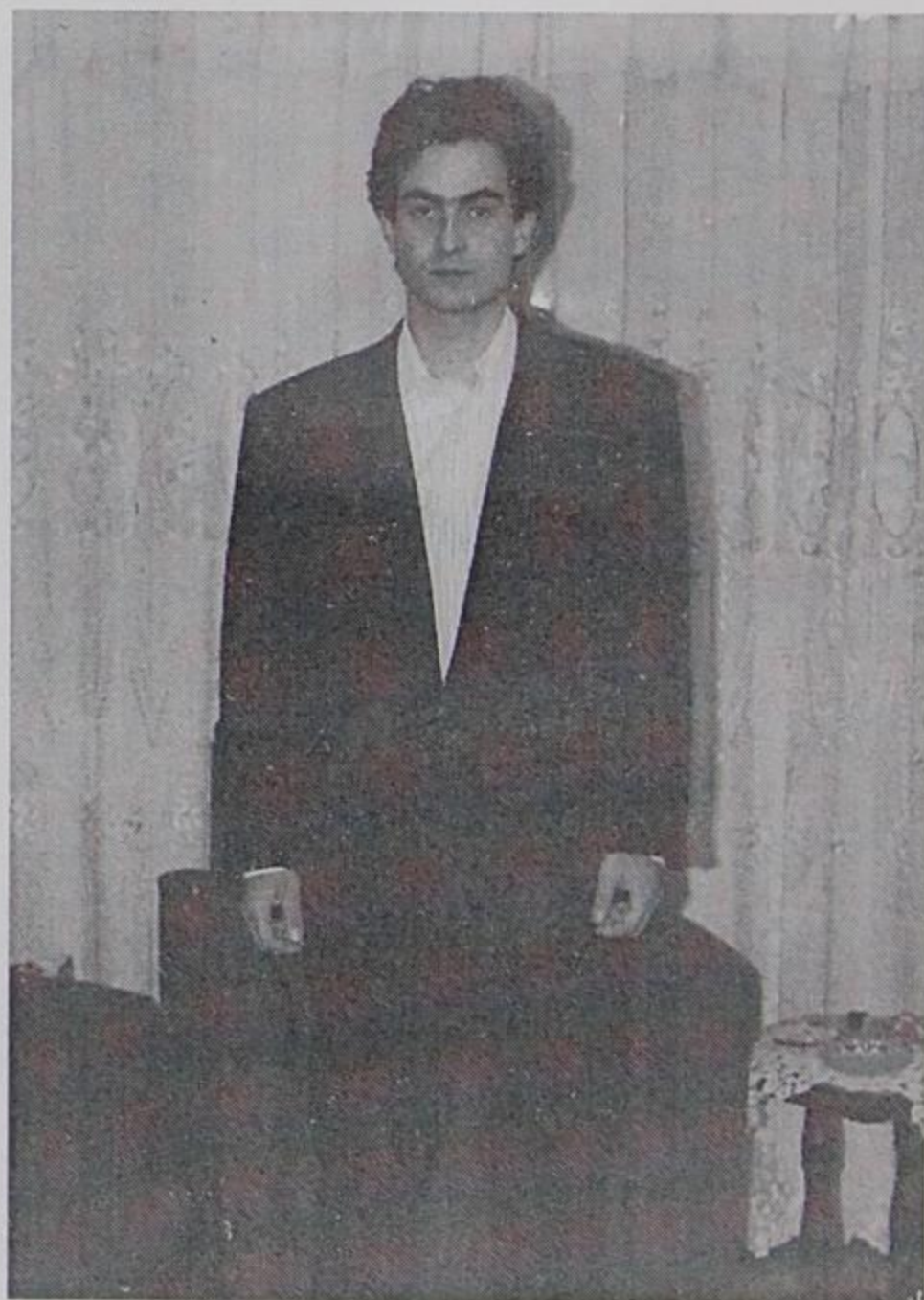
Ο Χαρίλαος και η Χρυσάνθη Πρωτοσυγγέλλου με την εγγονή τους Αντιγόνη
Ιωάννινα 1992

Ο εγγονός Χάρης Α. Πρωτοσύγγελλος και η Αιμιλία. Μαζί τους ο πατέρας
Λουκιανός Πρωτοσύγγελλος και τα ξαδέρφια του Λεωνίδα και Αντιγόνη Κοκοβέ.
Αθήνα 2003

Οικογένεια Επαμεινώνδα Κοκοβέ
Κόνιτσα 1969

Ο εγγονός Λεωνίδας Κοκοβές

Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας
*Τα δισέγγονα
Αγησίπους και Χάρης Χαρίσης*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΕΦΥΓΕ Ο ΧΑΡΙΛΑΟΣ Π. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΥΣ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ ΤΟΥ 40 ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΤΟ 1947

Στις 29-12-94 απεβίωσε ο παλαίμαχος Έφεδρος Λοχαγός Πεζικού ΧΑΡΙΛΑΟΣ Π. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ. Γεννήθηκε το 1907 στο Πάπιγκο Ζαγορίου και ήταν απόφοιτος του Διδασκαλείου Ιωαννίνων. Υπηρέτησε ως Δάσκαλος σε διάφορα σχολεία της Επαρχίας Κονίτσης.

Στις 2/11/1928 κατετάγη στο 15ο Σύνταγμα Πεζικού, συνέχεια φοίτησε στην Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών και απελύθη από τις τάξεις του Στρατού τις 3/3/1930. Έλαβε μέρος στον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο ως Έφεδρος Ανθ/γός Πεζικού και ήταν τότε Διοικητής Διμοιρίας στο 21ο Ελληνοαλβανικό φυλάκιο (Πληκάτι) όταν δέχθηκε την πρώτη επίθεση από τους Ιταλούς. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες κατά των Ιταλών. Στις 16-2-41 τραυματίστηκε κατά την Μάχη Προγονάτι (Μαλισπάτ Β. Ηπείρου) Αλβανίας, υπηρετών τότε στον 9ο Λόχο του 85 Συντάγματος Πεζικού.

Μετά την κατάρρευση του Ελληνικού Κράτους εντάχθηκε στις ανταρτικές Μονάδες του ΕΔΕΣ αγωνίσθηκε με θάρρος για την απελευθέρωση της Πατρίδας του. Κατά την περίοδο του Εμφυλίου Πολέμου η δράση του ως Εφέδρου Υπολοχαγού Πεζικού και Διοικητού του 5ου Λόχου ΜΑΔ Κονίτσης ήταν πολύ σημαντική. Έλαβε μέρος στη Μάχη της Κονίτσης τα Χριστούγεννα του 1947 και ως υπεύθυνος τμήματος της Κάτω Πόλεως Κονίτσης, αγωνίσθηκε όρθιος με την Αραβίδα στο χέρι, όπου και τραυματίστηκε στις 29-12-47. Η ημερομηνία αυτή είναι σημαδιακή, γιατί μετά από 47 χρόνια την ίδια ημερομηνία 29-12-94 πέρασε στην άλλη αιώνια ζωή.

Μετά το τέλος του εμφυλίου Πολέμου, επανήλθεν και πάλιν στα Διδασκαλικά του καθήκοντα μέχρι το έτος 1962, όπου και συνταξιοδοτήθηκε, ύστερα από 35 χρόνια υπηρεσίας σε σκληρές και δύσκολες συνθήκες.

Μέχρι τον θάνατον του και παρ' ότι ήταν συνταξιούχος δεν έπαυσε να ενδιαφέρεται για την μαθητιώσα νεολαία, βοηθώντας την ψυχικά και οικονομικά για την προκοπή και πρόοδό της. Προς τον σκοπό αυτό εθεώρησε καθήκον και υποχρέωση εις μνήμην των ηρωικώς φονευθέντων συμπολεμιστών του κατά την Μάχη της Κονίτσης να καταθέσει από το υστέρημα του σε διάφορα Δημοτικά Σχολεία Γυμνάσια Επαρχίας Κονίτσης ένα χρηματικό ποσό στην

Εθνική Τράπεζα για την βράβευση κάθε χρόνο του άριστου μαθητή ή μαθήτριας της τελευταίας τάξης.

Η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλη στο Ιερόν Ναό Αγίου Γεωργίου Καλλιθέας Κονίτσης, όπου και ετάφη.

Τον νεκρό αποχαιρέτησε ο Αρχιμανδρίτης της Μητρόπολης Κονίτσης Πανοσιολ. Πατήρ Ανδρέας και ο εκπρόσωπος του Τοπικού Συλλόγου Πρωτομίας Εκπ/σης Επαρχίας Κονίτσης Κ. Ντάφλης Ιωάννης, ο οποίος αντί στεφάνου κατέθεσε χρηματικό ποσό για το Γηροκομείο Κονίτσης.

Στέφανο κατέθεσε και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Πολεμιστών αγωνιστών ΕΔΕΣ κ. Ραφαήλ Εζνεπίδης.

Η οικογένεια του εκλιπόντος κατέθεσε αντί στεφάνου χρηματικό ποσό υπέρ του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Καλλιθέας, υπέρ του Γηροκομείου Κονίτσης και για την Προτομή του αιμνήστου Μητροπολίτη Σερβοβουλγαρίου.

Τέλος τον νεκρό αποχαιρέτησε και ο Εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Καλλιθέας Κονίτσης Αιδεσ. Πατήρ Χαράλαμπος, ο οποίος υπήρξε μαθητής του αποθανόντος.

Εμείς πάντα θα διατηρούμε στην μνήμη μας, τον γενναίο πολεμιστή, τον υπερήφανο και ασυμβίβαστο πατριώτη, τον καλό οικογενειάρχη και τον υπέροχο σεβαστό άνθρωπο.

Ο κύριος ας αναπαύσει την ψυχή του μετά των ηρώων του Έθνους.

Αιωνία του η Μνήμη

Ιωάννινα 6-1-1995

Ε. Κοκοβές

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονίτσης

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Π. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

Έφυγε πριν λίγο καιρό από κοντά μας για πάντα ο χωριανός μας ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ.

Ο ΗΡΩΑΣ του Αλβανικού (1940-41) και της ΚΟΝΙΤΣΑΣ (1947-48). Ο άνθρωπος που λόγω της θέσεως του και των αγώνων του είχε ταυτίσει το όνομα του "περισσότερο" με την περιοχή εκείνη (Κόνιτσας) και ειδικότερα το χωριό Καλλιθέα (Γορίτσα) όπου και η μόνιμη διαμονή του.

Στενός συνεργάτης του ΔΕΣΠΟΤΗ της Κόνιτσας ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ είχε δημιουργήσει "τον μύθο" του ασυμβίβαστου, με τις εκάστοτε "καταστάσεις" γιατί ο ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ είχε θέση υπεράνω όλων -σαν πρωταρχικό σκοπό στην ζωή του την υπεράσπιση του δικαίου και της ηθικής.

Είναι δύσκολο να σκιαγραφήσει κανείς, τον άνθρωπο, τον εκπαιδευτικό, τον έφεδρο εξ εφέδρων Ταγματάρχη πεζικού ΧΑΡΙΛΑΟ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ...

Δεν είχα την τύχη να τον ζήσω από κοντά στον πόλεμο 1940-41. Είμαστε ενταγμένοι σε διάφορους λόχους. Για αυτό και "είχα την υπομονή" από χρόνια τώρα, να του ζητάω στοιχεία των συμβάντων στον τομέα του λόχου του (1ος λόχος Τάγματος Κονίτσης - λόχος Δ. ΚΑΝΤΑΡΑ) τις πρώτες μέρες του πολέμου εκείνου...!

Και τούτο, γιατί ήθελα να μάθω πως διαδραματίστηκαν τα γεγονότα στον τομέα του λόχου του την πρώτη μέρα του πολέμου ύστερα από ανεπίσημες πληροφορίες των ημερών εκείνων ότι οι Ιταλοί στην προσπάθειά τους να εισβάλλουν, "σκόνταψαν" κυριολεκτικά.

Και μου απαντούσε προθυμότητα. Κι είναι οι απαντητικές επιστολές του, πραγματική "παρακαταθήκη", ανεκτίμητη στο είδος της...

Βεβαίως αργότερα τα επίσημα πολεμικά ανακοινωθέντα ομιλούσαν για όλα αυτά. Κι έλεγαν μεταξύ των άλλων. "Τάγμα της ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΑΛΠΙΝΙΣΤΩΝ "ΤΖΟΥΛΙΑ" (3η Φάλαγγα του 8ου Συν/τος - φαλαγξ ΤΣΙΒΙΝΤΑΛΕ) καθηλώθηκε όλη την ημέρα της 28ης Οκτωβρίου στην ακριτική τοποθεσία "Γκόλιο" υψοδ. 1957 της "Βούρμπιανης" από την πείσμονα αντίσταση που αντέταξε διμοιρία του 1ου λόχου του Τάγματος Προκαλύψεως Κονίτσης.

Επικεφαλής της διμοιρίας ήταν ο εφ. Υπολ/γος ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ...

Οι εισβολείς εν τη "απελπισία τους" παρέκαμψαν τους αμυνόμενους...

Ήταν ίσως το μοναδικό περιστατικό αντιστάσεως "μέχρις εσχάτων" μιας δράκας γενναίων, την πρώτη μέρα του πολέμου στον Τομέα της Πίνδου (Δαβάκης)...

Σεβόμενος το πολύτιμο χώρο της στήλης της εφημερίδας μας, σταχυολογώ από την πρώτη επιστολή του ολίγα χαρακτηριστικά περιστατικά που περιγράφει...

"Ολίγον προ της κηρύξεως του πολέμου, αφήχθη προς επι-θεώρησιν ο αείμνηστος Διοικητής ΚΩΝ. ΔΑΒΑΚΗΣ, όστις έδωσε οδηγίας εις ποίας τοποθεσίας έδει να αμυνθεί η διμοιρία. Και πριν αναχωρήσει έδωσε την εξής διαταγήν. "Θέλω κ. Πρωτοσύγκελλε να κρατήσεις άμυνα μέχρι το μεσημέρι. Μην τους φοβάστε τους Ιταλούς. Είναι δειλοί... Απήντησα λακωνικώς. Μάλιστα κύριε Διοικητά..."

Σε άλλο σημείο της επιστολής... Την 5ην περίπου πρωινήν ώραν της 28ης Οκτωβρίου ηκούσθη κρότος πυροβόλου. Αντελήφθη αμέσως ότι ήτο σύνθημα εξορμήσεως των Ιταλικών στρατευμάτων.

Αμέσως παρέλαβον την διμοιρίαν και οχυρώθημεν επί των χαρακωμάτων. Μόλις εξημέρωσεν εντελήφθημεν τους Ιταλούς να βαδίζωσι ακροβολισμένοι επί του υψώματος "ΚΑΡΔΑΡΙ" και εις απόστασιν 200 περίπου μέτρων εξ ημών.

Αντελήφθη τότε δυο τινά. Αφ' ενός μεν ότι εαν αμυνόμεθα επί των χαρακωμάτων, θα είχομεν μεγάλας απωλείας, αφ' ετέρου δε δεν θα ήτο εύκολο η υποχώρησις εαν παρίστατο ανάγκη...

Αμέσως τότε δια "νοημάτων" διέταξα την υποχώρησιν, (να αμυνώμεν επί του όπισθεν των χαρακωμάτων, αντερείσματος όπερ είχεν υποδειχθή και υπό του Διοικητού Κ. ΔΑΒΑΚΗ. "Ο θεός Βοηθός". Κατά την κρίσιμον εκείνη στιγμήν πυκνή ομίχλη μας εκάλυψε μέχρις ότου οχυρώθημεν επί του αντερείσματος.

Εντός ολίγου οι Ιταλοί έφθασαν προ των χαρακωμάτων. Τότε ΔΙΕΤΑΞΑ ΠΥΡ! Τόσον τα οπλοπολυβόλα όσον και τα τουφέκια έβαλαν εναντίον των Ιταλών, οίτινες έντρομοι διεσκορπίσθησαν τηδε κακείσε. Ούτω λοιπόν ανεκόπη η προέλασις των. Τα πυρά μας συνεχίστηκαν επ' αρκετόν.

Σε άλλη παράγραφο συνεχίζει...

Τι συνέβη όμως. Οι Ιταλοί αντελήφθησαν ότι το δεξιόν του αντερείσματος

δεν κατείχετο από ημετέρας δυνάμεις και επραγματοποίησαν ελιγμόν και παρ' ολίγον να μας "κυκλώσουν"

Και καταλήγει....Δεν επεκτείνομαι εις περαιτέρω περιγραφήν, καθ' ότι εκ των ανωτέρω αποδεικνύονται δύο πραγματικά γεγονότα 1) η 1η διμοιρία του 1ου λόχου Βούρμπιανης (Δ. Καντάρα) αντέταξε άμυνα κατά των Ιταλών σχεδόν καθ' όλην την ημέραν της 28ης Οκτωβρίου και ούτω επιβράδυνε και ανέκοψε την προέλασιν με απώλειαν εις στρατιώται του Γ. Βάιλα εκ Κερασόβου (Αγίας Παρασκευής) συλληφθέντος αιχμαλώτου και επιστρέψαντος μετά την λήξιν του πολέμου, και 2) ότι οι πρώτοι φονευθέντες οπλίται κατά την έναρξιν του Ελληνοϊταλικού πολέμου ανήκον εις την δύναμιν του ως άνω λόχου" (Επεξηγήσεις. Εδώ ο Πρωτοσύγκελλου εννοεί τους στρατιώτες των φυλακίων προ καλύψεως, οι οποίοι εφονεύθησαν, διότι αιφνιδιάστηκαν υπό του εχθρού και τους οποίους αναφέρει ονομαστικώς...

Με την ίδια τόλμη και αποφασιστικότητα ο Πρωτοσύγκελλου αντιμετώπισε τα ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ του 1947 τα συγκροτήματα των επιδρομέων ανταρτών σαν διοικητής των Μ.Α.Υ. στην ηρωική πόλη της ΚΟΝΙΤΣΑΣ.

Από σπίτι σε σπίτι τους αντιμετώπιζαν επί μέρες ολόκληρες, μέρα και νύχτα οι άνδρες του Πρωτοσύγκελλου ιδιαίτερα στην Κάτω Κόνιτσα που ήταν πιο ευάλωτη στις επιθέσεις των ανταρτών.

Από ομολογία αυτόπτων μαρτύρων Κονιτσιωτών, χωρίς τη γενναία και πείσμονα αντίσταση των Μ.Α.Υ. στο αριστερό και το κάτω μέρος της πόλεως, θα ήταν αμφίβολη η επικράτηση του στρατού μας κατά την οκταήμερη πρωτοφανή αιματοχυσία.

Στη μάχη αυτή ο ήρωας μας τραυματίστηκε ευτυχώς ελαφρά, αλλά και στο Αλβανικό μέτωπο πάλι τραυματίας στις προφυλακές στο Μάλι-Σπατ-Κουρβελεσίου.

Με τον θάνατο του ο Πρωτοσύγκελλου άφησε ένα κενό δυσαναπλήρωτο για τους δικούς του πρώτα. Αλλά και για μας τους άλλους, συγγενείς και μη. Γιατί ο Πρωτοσύγκελλου με το παρουσιαστικό του και μόνο ενέπνεε, έδινε θάρρος, κουράγιο στον "αγώνα" που δίνει ο καθένας μας χωριστά, αλλά και όλοι μαζί στην αντιμετώπιση των αντιξοοτήτων της καθημερινής ζωής.

Αιωνία του η μνήμη

*Β. Αρχιμανδρίτης
Αθήνα 1995*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	7
Χαρίλαος Πρωτοσυγγέλλου	9

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ (1939-1950)

Χρόνια Πολέμου (1939-1950)	11
Ιστορικά Γεγονότα 1940	13
Γράμμα από το μέτωπο	29
Πορεία Γενναίων	31
Έκθεση ενθυμημάτων του έπους του Σαράντα	35
Η Μάχη της Πίνδου - Επιστολές	37

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΚΑΤΟΧΗ (1941-1945)

Ελληνική Αντίσταση - Κατοχή (1941-1945)	41
Έγγραφα	42
Ασυγχώρητα εθνικά σφάλματα	58

Η ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ (25/12/1947-3/1/1948)

Η Μάχη της Κονίτσας	61
Έγγραφα και κατάλογοι ονομάτων στρατιωτών ΜΑΥ και ΜΑΔ Κονίτσης του 582 τ.π.	94

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑ (1927-1962)

Διδασκαλικό Συνέδριο	115
Διδασκαλικές Αναμνήσεις	122
Σχολικά έγγραφα	127

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ (1950-1962)

Έργα-Έγγραφα-Αποδείξεις	137
-------------------------------	-----

ΓΟΡΙΤΣΑ (ΚΑΛΛΙΘΕΑ) ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Γορίτσα (Καλλιθέα) 155
Τα εγκαίνια μιας Εκκλησίας 163

ΠΑΠΙΓΚΟ

Πάπιγκο η Γενέθλια γη 167

ΓΕΝΕΟΛΟΓΙΚΑ

Γενεολογικά 171

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Γραφικές Τέχνες
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβάδη 10, 45221 Ιωάννινα
Τηλ.-Fax: 26510 - 77358

50823

KON